

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Gujarathi
March 2020

“બંધનોથી મુક્ત થવાની યુક્તિ - રુહાની શક્તિ”

આજે બાપદાદા પોતાનાં રુહાની બાળકોની રુહાનિયત ની શક્તિ જોઈ રહ્યાં હતાં. દરેક રુહાની બાળકે રુહાની બાપથી રુહાની શક્તિનો સંપૂર્ણ અધિકાર બાળક હોવાનાં સંબંધે પ્રાપ્ત તો કર્યો જ છે. પરંતુ પ્રાપ્તિ સ્વરૂપ ક્યાં સુધી બન્યાં છે, એ જોઈ રહ્યાં હતાં. બધાં બાળકો દરરોજ સ્વયંને રુહાની બાળક કહી, રુહાની બાપને યાદ-પ્યાર નું રિટર્ન (વળતર) મુખથી કે મનથી યાદ-પ્યાર કે નમસ્તે નાં રૂપમાં આપે છે. રિટર્ન આપો છો ને! આનું રહસ્ય એ થયું કે રોજ રુહાની બાપ રુહાની બાળકો કહી રુહાની શક્તિનું વાસ્તવિક સ્વરૂપ યાદ અપાવે છે કારણ કે આ બ્રાહ્મણ જીવનની વિશેષતા જ છે રુહાનિયત. આ રુહાનિયત ની શક્તિ થી સ્વયંને કે સર્વને પરિવર્તન કરો છો. મુખ્ય ફાઉન્ડેશન (પાયો) જ આ રુહાની શક્તિ છે. આ શક્તિથી જ અનેક પ્રકારનાં શારીરિક બંધનોથી મુક્તિ મળે છે. બાપદાદા જોઈ રહ્યાં હતાં કે હજી સુધી પણ કોઈ સૂક્ષ્મબંધન જે સ્વયં પણ અનુભવ કરે છે કે આ બંધનથી મુક્તિ થવી જોઈએ. પરંતુ મુક્તિ પામવાની યુક્તિ પ્રેક્ટિકલમાં લાવી નથી શકતાં. કારણ? રુહાની શક્તિ દરેક કર્મ માં ઉપયોગ કરતા નથી આવડતી. એક જ સમયે, સંકલ્પ, બોલ અને કર્મ ત્રણેય ને સાથે-સાથે શક્તિશાળી બનાવવાં પડે. પરંતુ ઢીલા શેમાં થઈ જાય છે? એક તરફ સંકલ્પ ને શક્તિશાળી બનાવે છે તો વાણીમાં કંઈક ઢીલા થઈ જાય છે. ક્યારેક વાણીને શક્તિશાળી બનાવે છે, તો કર્મમાં ઢીલા થઈ જાય છે. પરંતુ આ ત્રણેય રુહાની શક્તિશાળી એક જ સમય પર બનાવે તો આજ યુક્તિ છે મુક્તિની. જેમ સૃષ્ટિની રચનામાં ત્રણ કાર્ય - સ્થાપના, પાલના અને વિનાશ ત્રણેય આવશ્યક છે. એમ જ સર્વ બંધનોથી મુક્ત થવાની યુક્તિ મન્સા, વાયા, કર્મણા ત્રણેય માં રુહાની શક્તિ સાથે-સાથે આવશ્યક છે. ક્યારેક મન્સાને સંભાળે તો વાયા માં કમી પડી જાય. પછી કહે છે વિચાર્યું તો એવું નહોતું, ખબર નહિ આ કેમ થઈ ગયું. ત્રણેય તરફ પૂરું એટેન્શન (ધ્યાન) જોઈએ. કેમ? આ ત્રણેય સાધન સંપન્ન સ્થિતિને અને બાપને પ્રત્યક્ષ કરવાવાળા છે. મુક્તિ પામવાં માટે ત્રણેય માં રુહાનિયત અનુભવ થવી જોઈએ. જે ત્રણેય માં યુક્તિયુક્ત છે તે જ જીવનમુક્ત છે. તો બાપદાદા સૂક્ષ્મ બંધનોને જોઈ રહ્યાં હતાં. સૂક્ષ્મબંધન માં પણ વિશેષ આ ત્રણેયનું કનેક્શન (સંબંધ) છે. બંધન ની નિશાની-

બંધનવાળા સદા જ પરવશ હોય છે. બંધનવાળા પોતાને આંતરિક ખુશી કે સુખમાં સદા અનુભવ નહીં કરશે. જેમ લૌકિક દુનિયા માં અલ્પકાળ નાં સાધન અલ્પકાળની ખુશી કે સુખની અનુભૂતિ કરાવે છે પરંતુ આંતરિક કે અવિનાશી અનુભૂતિ નથી થતી. એમ સૂક્ષ્મબંધન માં બંધાયેલી આત્મા આ બ્રાહ્મણ જીવનમાં પણ થોડાં સમય માટે સેવાનાં સાધન, સંગઠનની શક્તિનાં સાધન, કોઈને કોઈ પ્રાપ્તિનાં સાધન, શ્રેષ્ઠ સંગનું સાધન આ સાધનોનાં આધાર થી ચાલે છે, જ્યાં સુધી સાધન છે ત્યાં સુધી ખુશી અને સુખની અનુભૂતિ કરે છે. પરંતુ સાધન સમાપ્ત થયાં તો ખુશી પણ સમાપ્ત. સદા એકરસ નથી રહેતાં. ક્યારેક ખુશીમાં એવા નાચતાં રહેશે, તે સમયે જેમ કે એમનાં જેવાં કોઈ છે જ નહીં. પરંતુ રોકાશે પછી એવા જે નાનકડો પથ્થર પણ પહાડ સમાન અનુભવ કરશે કારણકે ઓરીજનલ (અસલી) શક્તિ ન હોવાનાં કારણે સાધનનાં આધાર પર ખુશીમાં નાચશે. સાધન નીકળી ગયાં તો ક્યાં નાચશે? એટલે આંતરિક રુહાની શક્તિ ત્રણેય રૂપોમાં સદા સાથે-સાથે આવશ્યક છે. મુખ્ય બંધન છે - મન્સા સંકલ્પ ની કંટ્રોલિંગ પાવર (નિયંત્રણ શક્તિ) નથી. પોતાનાં જ સંકલ્પો નાં વશ હોવાનાં કારણે પરવશ નો અનુભવ કરે છે. જે સ્વયંનાં સંકલ્પો નાં બંધનોમાં છે તે લાંબો સમય એમાં જ બીઝી (વ્યસ્ત) રહે છે. જેમ તમે લોકો પણ કહો છો ને હવાઈ કિલ્લા બનાવે છે. કિલ્લા બનાવે અને બગાડે છે. ખૂબ લાંબી દીવાલ ઊભી કરે છે. એટલે હવાઈ કિલ્લો કહેવાય છે. જેમ ભક્તિમાં પૂજા કરી, સજાવી-ધજાવી ને પછી ડુબાડી દે છે ને, એમ સંકલ્પનાં બંધનમાં બંધાયેલી આત્મા ખૂબજ બનાવે અને ખૂબજ બગાડે છે. સ્વયં જ આ વ્યર્થ કાર્યથી થાકી પણ જાય છે, દિલશિકસ્ત પણ થઈ જાય છે. અને ક્યારેક અભિમાનમાં આવીને પોતાની ભૂલો બીજા પર પણ લગાવતાં રહે છે. તો પણ સમય વીતી જતાં અંદર સમજે છે, વિચારે છે કે આ ઠીક નથી કર્યું. પરંતુ અભિમાનનાં પરવશ હોવાનાં કારણે, પોતાનાં બચાવ નાં કારણે, બીજાનાં જ દોષ વિચારતાં રહે છે. સૌથી મોટું બંધન આ મન્સાનું બંધન છે, જે બુદ્ધિને તાળું લાગી જાય છે, એટલે કેટલું પણ સમજાવવાની કોશિશ કરો પરંતુ તેમને સમજમાં નહિ આવશે. મન્સા બંધનની વિશેષ નિશાની છે, મહેસૂસતા શક્તિ સમાપ્ત થઈ જાય છે એટલે આ

સૂક્ષ્મબંધન ને સમાપ્ત કર્યા વગર ક્યારેય પણ આંતરિક ખુશી, સદાનાં માટે અતીન્દ્રિય સુખ અનુભવ નહિ કરી શકશે.

સંગમયુગ ની વિશેષતા જ છે - અતીન્દ્રિય સુખમાં ઝૂલવું, સદા ખુશીમાં નાચવું. તો સંગમયુગી બનીને જો આ વિશેષતા નો અનુભવ નથી કર્યો તો શું કહેશું? એટલે સ્વયંની તપાસ કરો કે કોઈ પણ પ્રકારનાં સંકલ્પોનાં બંધનમાં તો નથી? ભલે વ્યર્થ સંકલ્પોનું બંધન, ભલે ઈર્ષા દ્વેષનાં સંકલ્પ, ભલે અલબેલાપણાનાં સંકલ્પ, ભલે આળસનાં સંકલ્પ, કોઈ પણ પ્રકારનાં સંકલ્પ મન્સા બંધનની નિશાની છે. તો આજે બાપદાદા બંધનોને જોઈ રહ્યાં હતાં. મુક્ત આત્માઓ કેટલી છે?

મોટી-મોટી દોરીઓ તો ખતમ થઈ ગઈ છે. હવે આ સુક્ષ્મ દોરા છે. છે નાજુક પરંતુ બંધનને બાંધવામાં હોશિયાર છે. ખબર જ નથી પડતી કે અમે બંધનમાં બંધાઈ રહ્યાં છીએ કારણ કે આ બંધન અલ્પકાળનો નશો પણ ચઢાવે છે. જેમ વિનાશી નશાવાળા ક્યારેય પોતાને નીચા નથી સમજતાં. હશે નાળામાં સમજશે મહેલમાં. હશે ખાલી હાથ, પોતાને સમજશે રાજા છે. એમ આ નશાવાળા પણ ક્યારેય પોતાને ખોટા નહિ સમજશે. સદા પોતાને જ રાઈટ (સાચાં) સિદ્ધ કરશે અથવા અલબેલા પણ દેખાડશે. આ તો થાય જ છે, આવું તો ચાલે જ છે એટલે આજે ફક્ત મન્સા બંધન બતાવ્યું. પછી વાચા અને કર્મનું પણ સંભળાવશે. સમજ્યાં!

રુહાની શક્તિ દ્વારા મુક્તિ પ્રાપ્ત કરતા જાઓ. સંગમયુગ પર જીવનમુક્તિ નો અનુભવ કરવો જ ભવિષ્ય જીવનમુક્ત પ્રાલબ્ધ પામવી છે. ગોલ્ડન જુબલી (સ્વર્ણિમ જયંતી) માં જીવનમુક્ત બનવું છે ને કે ફક્ત ગોલ્ડન જુબલી મનાવવી છે. બનવું જ મનાવવું છે. દુનિયાવાળા ફક્ત મનાવે છે, અહીં બનાવે છે. હવે જલ્દી-જલ્દી તૈયાર થાઓ ત્યારે બધાં તમારી મુક્તિથી મુક્ત બની જશે. સાઈન્સ (વિજ્ઞાન) વાળા પણ પોતાનાં બનાવેલાં સાધનોનાં બંધનમાં બંધાઈ ગયાં છે. નેતાઓ પણ જુઓ બચવા ઈચ્છે છે પરંતુ કેટલાં બંધાયેલાં છે. વિચારવાં છતાં પણ કરી નથી શકતાં તો બંધન થયું ને. બધી આત્માઓને ભિન્ન-ભિન્ન બંધનોથી મુક્ત કરાવવા વાળા સ્વયં મુક્ત બની બધાને મુક્ત બનાવો. બધાં મુક્તિ, મુક્તિ કહી બૂમો પાડી રહ્યાં છે. કોઈ ગરીબી થી મુક્તિ ઈચ્છે છે. કોઈ ગૃહસ્થી થી મુક્તિ ઈચ્છે છે. પરંતુ બધાનો અવાજ એક જ મુક્તિનો છે. તો હવે મુક્તિદાતા બની મુક્તિનો રસ્તો બતાવો અથવા મુક્તિનો વારસો આપો. અવાજ તો પહોંચે છે ને કે સમજો છો આ તો બાપનું કામ છે. અમારું શું છે. પ્રાલબ્ધ તમારે પામવાની છે, બાપને નથી પામવાની. પ્રજા કે ભક્ત પણ તમને જોઈએ છે. બાપને નથી જોઈતાં. જે તમારા ભક્ત હશે તે બાપનાં સ્વતઃ જ બની જશે કારણકે દ્વાપરમાં તમે લોકો જ પહેલાં ભક્ત બનશો. પહેલાં બાપની પૂજા શરુ કરશે. તો તમને લોકોને બધાં ફોલો (અનુકરણ) હમણાં કરશે એટલે હમણાં શું કરવાનું છે? પોકાર સાંભળો. મુક્તિદાતા બનો. અચ્છા!

સદા રુહાની શક્તિની યુક્તિથી મુક્તિ પ્રાપ્ત કરવાવાળા, સદા સ્વયંને સુક્ષ્મબંધનોથી મુક્ત કરી મુક્તિદાતા બનવાવાળા, સદા સ્વયંને આંતરિક ખુશી, અતીન્દ્રિય સુખની અનુભૂતિમાં આગળ થી આગળ વધારવાવાળા, સદા સર્વ પ્રતિ મુક્ત આત્મા બનાવવાની શુભભાવના વાળા, એવાં રુહાની શક્તિશાળી બાળકોને બાપદાદાની યાદ-પ્યાર અને નમસ્તે.

પાઠીઓ થી :- સાંભળવાની સાથે-સાથે સ્વરૂપ બનવામાં પણ શક્તિશાળી આત્માઓ છો ને. સદેવ પોતાનાં સંકલ્પોમાં દરરોજ કોઈને કોઈ સ્વનાં પ્રતિ બીજાઓનાં પ્રતિ ઉમંગ-ઉત્સાહ નો સંકલ્પ રાખો. જેમ આજકાલનાં સમયમાં સમાચારમાં કે ઘણાં સ્થાનો પર “આજનો વિચાર” વિશેષ લખે છે ને. એમ રોજ મનનો સંકલ્પ કોઈને કોઈ ઉમંગ-ઉત્સાહનાં ઇમર્જ (જાગૃત) રૂપમાં લાવો. અને એજ સંકલ્પથી સ્વયંમાં પણ સ્વરૂપ બનાવો અને બીજાઓની સેવામાં પણ લગાવો તો શું થશે? સદા જ નવો ઉમંગ-ઉત્સાહ રહેશે. આજે આ કરશું, આજે આ કરશું. જેમ કોઈ વિશેષ પ્રોગ્રામ હોય છે તો ઉમંગ-ઉત્સાહ કેમ આવે છે? પ્લાન (યોજના) બનાવો છો ને-આ કરશું પછી આ કરશું. આનાંથી વિશેષ ઉમંગ-ઉત્સાહ આવે છે. એમ રોજ અમૃતવેલાએ વિશેષ ઉમંગ-ઉત્સાહ નો સંકલ્પ કરો અને પછી તપાસ પણ કરો તો પોતાનું પણ સદાનાં માટે ઉત્સાહ વાળું જીવન હશે અને ઉત્સાહ અપાવવા વાળા પણ બની જશો. સમજ્યાં - જેમ મનોરંજન પ્રોગ્રામ થાય છે એમ આ રોજનો મનનો મનોરંજન પ્રોગ્રામ હોય. અચ્છા!

૨. સદા શક્તિશાળી યાદમાં આગળ વધવાવાળી આત્માઓ છો ને? શક્તિશાળી યાદનાં વગર કોઈ પણ અનુભવ થઈ નથી શકતો. તો સદા શક્તિશાળી બની આગળ વધતા જાઓ. સદા પોતાની શક્તિ અનુસાર ઈશ્વરીય સેવામાં લાગી જાઓ અને સેવાનું ફળ પામો. જેટલી શક્તિ છે, એટલું સેવામાં લગાડતા જાઓ. ભલે તનથી, ભલે મનથી, ભલે ધનથી. એકનું પદમગુણ મળવાનું જ છે. પોતાનાં માટે જમા કરો છો. અનેક જન્મોનાં માટે જમા કરવાનું છે. એક જન્મમાં જમા કરવાથી ૨૧ જન્મનાં માટે મહેનત થી છુટી જાઓ છો. આ રહસ્યને જાણો છો ને? તો સદા પોતાનાં ભવિષ્યને શ્રેષ્ઠ બનાવતાં જાઓ. ખુશી-ખુશી થી પોતાને સેવામાં આગળ વધારતા રહો. સદા યાદ દ્વારા એકરસ સ્થિતિ થી આગળ વધો.

૩. યાદની ખુશીથી અનેક આત્માઓને ખુશી આપવાવાળા સેવાધારી છો ને. સાચાં સેવાધારી અર્થાત્ સદા સ્વયં પણ લગન માં મગન રહે અને બીજાઓને પણ લગન માં મગન કરવાવાળા. દરેક સ્થાન ની સેવા પોત-પોતાની છે. છતાં પણ જો સ્વયં લક્ષ રાખી આગળ વધે છે તો આ આગળ વધવું સૌથી ખુશી ની વાત છે. હકીકતમાં આ લૌકિક (દુન્યાવી) સ્ટડી (ભણતર) વગેરે બધું વિનાશી છે, અવિનાશી પ્રાપ્તિનું સાધન ફક્ત આ નોલેજ છે. એવો અનુભવ કરો છો ને. જુઓ, આપ સેવાધારીઓને ડ્રામામાં કેટલો ગોલ્ડન ચાન્સ (સોનેરી તક) મળેલો છે. આજ ગોલ્ડન ચાન્સને જેટલો આગળ વધારો એટલું તમારા હાથમાં છે. આવી ગોલ્ડન ચાન્સ બધાંને નથી મળતો. કોટોમાં કોઈને જ મળે છે. તમને તો મળી ગયો. એટલી ખુશી રહે છે? દુનિયામાં જે કોઈની પાસે નથી તે અમારી પાસે છે. એવી ખુશીમાં સદા સ્વયં પણ રહો અને બીજાઓને પણ લાવો. જેટલું સ્વયં આગળ વધશો એટલું બીજાઓને વધારશો. સદા આગળ વધવાવાળી, અહીં ત્યાં જોઈને ઉભા રહેવાવાળી નહીં. સદા બાપ અને સેવા સામે હોય, બસ. પછી સદા ઉન્નતિને પામતાં રહેશે. સદા પોતાને બાપનાં સિકીલધા છીએ, એવું સમજીને ચાલો.

નોકરી કરવાવાળી કુમારીઓથી

૧. બધાનું લક્ષ તો શ્રેષ્ઠ છે ને. એવું તો નથી સમજતી કે બંને તરફ ચાલતાં રહેશું કારણ કે જ્યારે કોઈ બંધન હોય તો બંને તરફ ચાલવું બીજી વાત છે. પરંતુ નિર્બંધન આત્માઓનું બંને તરફ રહેવું અર્થાત્ લટકવું છે. કોઈ-કોઈની પરિસ્થિતિ હોય છે તો બાપદાદા પણ રજા આપે છે. પરંતુ મનનું બંધન છે તો પછી આ લટકવું થયું. એક પગ અહીંયા થયો એક પગ ત્યાં થયો તો શું થશે? જો એક નાવ માં એક પગ રાખો, બીજી નાવ માં બીજો પગ રાખો તો શું હાલત થશે? હેરાન થશો ને એટલે બંને પગ એક નાવમાં. સદા પોતાની હિમ્મત રાખો. હિમ્મત રાખવાથી સહજ પાર થઈ જશે, સદા આ યાદ રાખો કે મારી સાથે બાબા છે. એકલી નથી, તો જે પણ કાર્ય કરવા ઈચ્છો કરી શકો છો

૨. કુમારીઓનો સંગમયુગ પર વિશેષ પાર્ટ છે, એવાં વિશેષ પાર્ટધારી પોતાને બનાવ્યાં છે? કે હજી સુધી સાધારણ છો? તમારી વિશેષતા શું છે? વિશેષતા છે સેવાધારી બનવું. જે સેવાધારી છે, તે વિશેષ છે. સેવાધારી નથી તો સાધારણ થઈ ગયાં. શું લક્ષ રાખ્યું છે? સંગમયુગ પર જ આ ચાન્સ (તક) મળે છે. જો હમણા આ ચાન્સ નહી લીધો હતો આખાં કલ્પમાં નહી મળશે. સંગમયુગ ને જ વિશેષ વરદાન છે. લૌકિક ભણતર ભણતાં પણ લગન આ ભણતરમાં હોય. તો તે ભણતર વિઘ્નરૂપ નહીં બનશે. તો બધાં પોતાનું ભાગ્ય બનાવતાં આગળ વધો. જેટલો પોતાનાં ભાગ્ય નો નશો હશે, એટલાં સહજ માયાજીત બની જશો. આ રુહાની નશો છે. સદા પોતાનાં ભાગ્ય નાં ગીત ગાતા રહો તો ગીત ગાતા-ગાતા પોતાનાં રાજ્યમાં પહોંચી જશો.

વરદાન:- સ્વયંની સર્વ કમજોરીઓને દાન ની વિધિ થી સમાપ્ત કરવાવાળા દાતા, વિધાતા ભવ ભક્તિમાં આ નિયમ હોય છે કે જ્યારે કોઈ વસ્તુની કમી હોય છે તો કહે છે દાન કરો. દાન કરવાથી આપવું-લેવું બની જાય છે. તો કોઈ પણ કમજોરીને સમાપ્ત કરવાં માટે દાતા અને વિધાતા બનો. જો તમે બીજાઓને બાપનો ખજાનો આપવાનાં નિમિત્ત સહારો બનશો તો કમજોરીઓનો કિનારો સ્વતઃ થઈ જશે. પોતાનાં દાતા-વિધાતાપણા નાં શક્તિશાળી સંસ્કાર ને ઈમર્જ કરો તો કમજોર સંસ્કાર સ્વતઃ સમાપ્ત થઈ જશે.

સ્લોગન:- પોતાનાં શ્રેષ્ઠ ભાગ્યનાં ગુણ ગાતા રહો - કમજોરીઓનાં નહીં.

“ મીઠા બાળકો - હવે પાછાં ઘરે જવાનું છે એટલે દેહસહિત દેહનાં સર્વ સંબંધોને ભૂલી એક બાપ ને યાદ કરો , આ જ છે સાચી ગીતાનો સાર ”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકોનો સહજ પુરુષાર્થ શું છે?

ઉત્તર :- બાપ કહે છે તમે બિલકુલ યુપ રહો, યુપ રહેવાથી જ બાપનો વારસો લઈ લેશો. બાપને યાદ કરવાનાં છે, સુષ્ટિ ચક્રને ફરાવવાનું છે. બાપની યાદથી તમારાં વિકર્મ વિનાશ થશે, આયુ મોટી થશે અને ચક્રને જાણવાથી ચક્રવર્તી રાજા બની જશો-આજ છે સહજ પુરુષાર્થ.

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો પ્રતિ રુહાની બાપ ફરી થી સમજાવી રહ્યાં છે. રોજ-રોજ સમજણ આપે છે. બાળકો તો સમજે છે બરાબર આપણે ગીતાનું જ્ઞાન ભણી રહ્યાં છીએ - કલ્પ પહેલાં માફક. પરંતુ કૃષ્ણ નથી ભણાવતાં, પરમપિતા પરમાત્મા આપણને ભણાવે છે. એજ આપણને ફરીથી રાજયોગ શીખવાડી રહ્યાં છે. તમે હમણાં ડાયરેક્ટ ભગવાન થી સાંભળી રહ્યાં છો. ભારતવાસીઓનો બધો આધાર ગીતા પર જ છે, તે ગીતામાં પણ લખેલું છે કે દુર જ્ઞાન યજ્ઞ રચ્યો. આ યજ્ઞ પણ છે તો પાઠશાળા પણ છે. બાપ જ્યારે સાચી ગીતા આવીને સંભળાવે છે તો આપણે સદ્ગતિ ને પામીએ છીએ. મનુષ્ય આ નથી સમજતાં. બાપ જે સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા છે, એમને જ યાદ કરવાનાં છે. ગીતા ભલે વાંચતા આવ્યાં છે પરંતુ રચયિતા અને રચનાને ન જાણવાનાં કારણે નેતી-નેતી કરતાં આવ્યાં છે. સાચી ગીતા તો સાચાં બાપ જ આવીને સંભળાવે છે, આ છે વિચાર સાગર મંથન કરવાની વાતો. જે સર્વિસ (સેવા) પર હશે તેમનું સારી રીતે ધ્યાન જશે. બાબાએ કહ્યું છે - દરેક ચિત્રમાં જરૂર લખેલું હોય જ્ઞાન સાગર પતિત-પાવન, ગીતા જ્ઞાન દાતા પરમપ્રિય પરમપિતા, પરમશિક્ષક, પરમ સદ્ગુરુ શિવભગવાનુવાચ. આ અક્ષર તો જરૂર લખો જે મનુષ્ય સમજી જાય-ત્રિમૂર્તિ શિવ પરમાત્મા જ ગીતા નાં ભગવાન છે, નહિ કે શ્રીકૃષ્ણ. ઓપિનિયન (અભિપ્રાય) પણ આનાં પર લખાવે છે. આપણી મુખ્ય છે ગીતા. બાપ દિવસ-પ્રતિદિવસ નવાં-નવાં પોઇન્ટસ (મુદ્દાઓ) પણ આપતાં રહે છે. એવું ન આવવું જોઈએ કે પહેલાં કેમ નહીં બાબાએ કહ્યું? ડ્રામામાં નહોતું. બાબાની મુરલી થી નવાં-નવાં પોઇન્ટસ નીકળવાં જોઈએ. લખે પણ છે રાઈઝ (ઉત્થાન) અને ફોલ (પતન). હિન્દીમાં કહે છે ભારતનું ઉત્થાન અને પતન. રાઈઝ અર્થાત કન્સ્ટ્રક્શન (નિર્માણ) ઓફ ડીટી ડીનાયસ્ટી (દેવી રાજ્ય), ૧૦૦ ટકા પ્યોરિટી (પવિત્રતા), પીસ (શાંતિ), પ્રોસપર્ટી (સમૃદ્ધિ) ની સ્થાપના થાય છે, ફરી અડધાકલ્પ બાદ ફોલ (પતન) થાય છે. ડેવિલ ડીનાયસ્ટી નો ફોલ. રાઈઝ એન્ડ કન્સ્ટ્રક્શન ડીટી ડીનાયસ્ટી નું હોય છે. ફોલ ની સાથે ડિસ્ટ્રક્શન લખવાનું છે.

તમારો બધો આધાર ગીતા પર છે. બાપ જ આવીને સાચી ગીતા સંભળાવે છે. બાબા રોજ આનાં પર જ સમજાવે છે. બાળકો તો આત્મા જ છે. બાપ કહે છે આ દેહનાં બધાં પસારા (વિસ્તાર) ને ભૂલી સ્વયંને આત્મા સમજો. આત્મા શરીરથી અલગ થઈ જાય છે તો બધાં સંબંધ ભૂલી જાય છે. તો બાપ પણ કહે છે દેહનાં બધાં સંબંધ છોડી સ્વયંને આત્મા સમજી મુજ બાપ ને યાદ કરો. હવે ઘરે જવું છે ને! અડધોકલ્પ પાછાં જવાં માટે જ આટલી ભક્તિ વગેરે કરી છે. સતયુગમાં તો કોઈ પાછાં જવાનો પુરુષાર્થ નથી કરતાં. ત્યાં તો સુખ જ સુખ છે. ગવાય પણ છે દુઃખમાં સિમરણ સહું કરે, સુખમાં કરે ન કોઈ. પરંતુ સુખ ક્યારે છે, દુઃખ ક્યારે છે - આ નથી સમજતાં. આપણી બધી વાતો છે ગુપ્ત. આપણે પણ રુહાની મિલેટ્રી છીએ ને. શિવબાબા ની શક્તિ સેના છે. આનો અર્થ પણ કોઈ સમજી ન શકે. દેવીઓ વગેરેની આટલી પૂજા થાય છે પરંતુ કોઈની પણ બાયોગ્રાફી (જીવનકહાની) ને નથી જાણતાં. જેમની પૂજા કરે છે, તેમની બાયોગ્રાફી ને જાણવું જોઈએ ને. ઉંચેથી ઊંચી શિવની પૂજા છે પછી બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકરની પછી લક્ષ્મી-નારાયણ, રાધે-કૃષ્ણનાં મંદિર છે. બીજા તો કોઈ છે નહીં. એક જ શિવબાબા પર કેટલાં ભિન્ન-ભિન્ન નામ રાખી મંદિર બનાવ્યાં છે. હવે તમારી બુદ્ધિ માં આખું ચક્ર છે. ડ્રામામાં મુખ્ય એક્ટર્સ પણ હોય છે ને. તે છે હદનો ડ્રામા. આ છે બેહદનો ડ્રામા. આમાં મુખ્ય કોણ-કોણ છે, આ તમે જાણો છો. મનુષ્ય તો કહી દે છે રામજી સંસાર બન્યો જ નથી. આનાં પર પણ એક શાસ્ત્ર બનાવ્યું છે. અર્થ કાંઈ પણ નથી સમજતાં.

બાપે આપ બાળકોને ખૂબ સહજ પુરુષાર્થ શીખવાડ્યો છે. સૌથી સહજ પુરુષાર્થ છે - તમે બિલકુલ ચુપ રહો. ચુપ રહેવાથી જ બાપનો વારસો લઈ લેશો. બાપને યાદ કરવાનાં છે. સૃષ્ટિ ચક્રને યાદ કરવાનું છે. બાપની યાદથી તમારાં વિકર્મ વિનાશ થશે. તમે નિરોગી બનશો. આયુ મોટી થશે. ચક્રને જાણવાથી ચક્રવર્તી રાજા બનશો. હમણાં છો નર્કનાં માલિક પછી સ્વર્ગનાં માલિક બનશો. સ્વર્ગનાં માલિક તો બધાં બને છે પછી તેમાં છે પદ. જેટલાં આપ સમાન બનાવશો એટલું ઊંચું પદ મળશે. અવિનાશી જ્ઞાન રત્નોનું દાન જ નહીં કરશો તો રિટર્ન (વળતર) માં શું મળશે. કોઈ સાહુકાર બને છે તો કહેવાય છે આમણે પાછલાં જન્મમાં દાન-પુણ્ય સારું કર્યું છે. હવે બાળકો જાણે છે રાવણ રાજ્યમાં તો બધાં પાપ જ કરે છે, સૌથી પુણ્ય આત્મા છે શ્રી લક્ષ્મી-નારાયણ. હાં, બ્રાહ્મણોને પણ ઊંચા રાખશે જે બધાને ઊંચા બનાવે છે. તે તો પ્રાલબ્ધ છે. આ બ્રહ્મા મુખ વંશાવલી બ્રાહ્મણ કુલભૂષણ શ્રીમત પર આ શ્રેષ્ઠ કર્તવ્ય કરે છે. બ્રહ્મા નું નામ છે મુખ્ય. ત્રિમૂર્તિ બ્રહ્મા કહે છે ને. હમણાં તો તમારે દરેક વાતમાં ત્રિમૂર્તિ શિવ કહેવું પડે. બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના, શંકર દ્વારા વિનાશ - આ તો ગાયન છે ને. વિરાટ રૂપ પણ બનાવે છે, પરંતુ તેમાં ન શિવને દેખાડે છે, ન બ્રાહ્મણોને દેખાડે છે. આ પણ આપ બાળકોએ સમજાવવાનું છે. તમારામાં પણ યથાર્થ રીતે મુશ્કેલ કોઈની બુદ્ધિમાં બેસે છે. અથાહ પોઇન્ટસ છે ને, જેને ટોપિક્સ (વિષય) પણ કહે છે. કેટલાં ટોપિક્સ મળે છે. સાચી ગીતા ભગવાનનાં દ્વારા સાંભળવા થી મનુષ્યથી દેવતા, વિશ્વનાં માલિક બની જાય છે. ટોપિક કેટલો સરસ છે. પરંતુ સમજાવવાની પણ અક્કલ જોઈએ ને. આ વાત ક્લિયર (સ્પષ્ટ) લખવી જોઈએ જે મનુષ્ય સમજે અને પૂછે. કેટલું સહજ છે. એક-એક જ્ઞાનનાં પોઇન્ટ લાખો-કરોડો રૂપિયાનાં છે, જેનાથી તમે શું થી શું બનો છો! તમારા કદમ-કદમ માં પદમ છે એટલે દેવતાઓને પણ પદમનાં ફૂલ દેખાડે છે. આપ બ્રહ્મા મુખ વંશાવલી બ્રાહ્મણો નું નામ જ ગુમ કરી દીધું છે. તે બ્રાહ્મણ લોકો કચ્છમાં કુરમ, ગીતા લે છે. હમણાં તમે છો સાચાં બ્રાહ્મણ, તમારાં કચ્છ (બુદ્ધિ) માં છે સત્યમ્. તેમનાં કચ્છમાં છે કુરમ. તો તમને નશો ચઢવો જોઈએ-અમે તો શ્રીમત પર સ્વર્ગ બનાવી રહ્યાં છીએ, બાપ રાજયોગ શીખવાડી રહ્યાં છે. તમારી પાસે કોઈ પુસ્તક નથી. પરંતુ આ સાધારણ બેજ જ તમારી સાચી ગીતા છે, એમાં ત્રિમૂર્તિનું પણ ચિત્ર છે. તો આખી ગીતા આમાં આવી જાય છે. સેકન્ડમાં આખી ગીતા સમજાવાય છે. આ બેજ દ્વારા તમે સેકન્ડમાં કોઈને પણ સમજાવી શકો છો. આ તમારાં બાપ છે, એમને યાદ કરવાથી તમારાં પાપ વિનાશ થશે. ટ્રેનમાં જતાં, હરતાં-ફરતાં કોઈ પણ મળે, તમે તેમને સારી રીતે સમજાવો. કૃષ્ણપુરીમાં તો બધાં જવાં ઈચ્છે છે ને. આ ભણતર થી આ બની શકાય છે. ભણતર થી રાજાઈ સ્થાપન થાય છે. બીજા ધર્મ સ્થાપક કોઈ રાજાઈ નથી સ્થાપન કરતાં. તમે જાણો છો-આપણે રાજયોગ શીખીએ છીએ ભવિષ્ય ૨૧ જન્મોનાં માટે. કેટલું સરસ ભણતર છે. ફક્ત રોજ એક કલાક ભણો. બસ. તે ભણતર તો ૪-૫ કલાક માટે હોય છે. આ એક કલાક પણ બસ છે. તે પણ સવાર નો સમય એવો છે જે બધાને ફી છે. બાકી કોઈ બાંધેલાં (બંધનમાં) વગેરે છે, સવારે નથી આવી શકતા તો બીજો સમય રાખેલ છે. બેજ લગાવેલો હોય, ક્યાંય પણ જાઓ, આ સંદેશ દેતાં જાઓ. સમાચાર પત્રમાં તો બેજ નાખી નથી શકતાં, એક તરફ નો નાખી શકશું. મનુષ્ય એવી રીતે તો સમજી પણ નહીં શકે, સિવાય સમજાવવાનાં છે બહુજ સહજ. આ ધંધો તો કોઈ પણ કરી શકે છે. અચ્છા, સ્વયં ભલે યાદ ન પણ કરે, બીજાને યાદ અપાવે. તે પણ સારું છે. બીજાઓને કહેશે દેહી-અભિમાની બનો અને પોતે દેહ-અભિમાની હશે તો કાંઈને કાંઈ વિકર્મ થતાં રહેશે. પહેલાં-પહેલાં તો જ્ઞાન આવે છે મનસામાં, પછી કર્મણામાં આવે છે. મનસામાં બહુજ આવશે, તેનાં પર પછી બુદ્ધિથી કામ લેવાનું છે, ખોટું કામ ક્યારેય કરવાનું નથી. સારા કર્મ કરવાના છે. સંકલ્પ સારા પણ હોય છે, ખોટા પણ આવે છે. ખોટા ને રોકવાં જોઈએ. આ બુદ્ધિ બાપે આપી છે. બીજા કોઈ સમજી ન શકે. તેઓ તો ખોટા કામ જ કરતાં રહે છે. તમારે હવે રાઈટ (સાચું) કામ જ કરવાનું છે. સારા પુરુષાર્થ થી રાઈટ કામ થાય છે. બાપ તો દરેક વાત ખૂબ સારી રીતે સમજાવતાં રહે છે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આ એક-એક અવિનાશી જ્ઞાન રત્ન લાખો-કરોડો રૂપિયાનાં છે, આને દાન કરી કદમ-કદમ પર પદોની કમાઈ જમા કરવાની છે. આપ સમાન બનાવીને ઊંચ પદ પામવાનું છે.
2. વિકર્મોથી બચવાં માટે દેહી-અભિમાની રહેવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. મનસામાં ક્યારેય ખરાબ સંકલ્પ આવે તો તેને રોકવાનાં છે. સારા સંકલ્પ ચલાવવાનાં છે. કર્મેન્દ્રિયો થી ક્યારેય કોઈ ઉલટું કર્મ નથી કરવાનું.

વરદાન :- સેવા દ્વારા યોગ્ય યુક્ત સ્થિતિનો અનુભવ કરવાવાળા રુહાની સેવાધારી ભવ બ્રાહ્મણ જીવન સેવાનું જીવન છે. માયાથી જીવતા રાખવાનું શ્રેષ્ઠ સાધન સેવા છે. સેવા યોગયુક્ત બનાવે છે પરંતુ ફક્ત મુખની સેવા નહીં, સાંભળેલા મધુર શબ્દોનું સ્વરૂપ બની સેવા કરવી, નિઃસ્વાર્થ સેવા કરવી, ત્યાગ, તપસ્યા સ્વરૂપ થી સેવા કરવી, હૃદની કામનાઓથી પરે નિષ્કામ સેવા કરવી-આને કહેવાય છે ઈશ્વરીય કે રુહાની સેવા. મુખની સાથે મન દ્વારા સેવા કરવી અર્થાત્ મનમનાભવ સ્થિતિમાં સ્થિત થવું.

સ્લોગન :- આકૃતિને ન જોઈને નિરાકાર બાપને જોશો તો આકર્ષણ મૂર્ત બની જશો.

માતેશ્વરીજી નાં અણમોલ મહાવાક્ય

“ કર્મ - બંધન તોડવાનો પુરુષાર્થ ”

ઘણાં મનુષ્ય પ્રશ્ન પૂછે છે અમારે શું કરવાનું છે, કેવી રીતે સ્વયંનાં કર્મ-બંધન તોડીએ? હવે દરેક ની જન્મપત્રી ને તો બાપ જાણે છે. બાળકનું કામ છે એકવાર પોતાનાં દિલથી બાપને સમર્પિત થઈ જાય, પોતાની જવાબદારી એમનાં હાથમાં આપી દે. પછી એ દરેક ને જોઈ સલાહ આપશે કે તમારે શું કરવાનું છે, સહારો પણ પ્રેક્ટિકલમાં (વ્યવહાર) લેવાનો છે, બાકી એવું નહીં ફક્ત સાંભળતા રહે અને પોતાની મત પર ચાલતાં રહે. બાપ સાકાર છે તો બાળકોએ પણ સ્થૂળમાં પિતા, ગુરુ, શિક્ષક નો સહારો લેવાનો છે. એવું પણ નહીં આજ્ઞા મળે અને પાલન ન કરી શકે તો વધારે જ અકલ્યાણ થઈ જાય. તો ફરમાન પાલન કરવાની પણ હિંમત જોઈએ, ચલાવવા વાળો તો રમજબાજ છે, એ જાણે છે આનું કલ્યાણ શેમાં છે, તો તે એવું ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) આપશે કે કેવી રીતે કર્મ બંધન તોડો. કોઈને પછી એ ખ્યાલમાં ન આવવું જોઈએ કે પછી બાળકો વગેરેની શું હાલત થશે? આમાં કોઈ ઘરબાર છોડવાની વાત નથી, આ તો થોડાં બાળકોનો આ ડ્રામામાં પાર્ટ હતો તોડવાનો, જો આ પાર્ટ ન હોત તો તમારી જે હમણાં સેવા થઈ રહી છે પછી કોણ કરત? હવે તો છોડવાની વાત જ નથી, પરંતુ પરમાત્માનું થઈ જવાનું છે, ડરો નહીં, હિંમત રાખો. બાકી જે ડર છે તે ન પોતે ખુશીમાં રહે છે, ન પછી બાપનાં મદદગાર બને છે. અહીંયા તો એમની સાથે પુરા મદદગાર બનવાનું છે, જ્યારે જીવતે જીવ મરશે ત્યારે જ મદદગાર બની શકે છે. ક્યાંય પણ અટકી પડશે તો પછી એ મદદ આપીને પાર કરશે. તો બાબાની સાથે મન્સા-વાચા-કર્મણા મદદગાર થવાનું છે, આમાં જરા પણ મોહની રગ હશે તો તે નીચે પાડી દેશે. તો હિંમત રાખો આગળ વધો. ક્યાંય હિંમતમાં કમજોર પડે છે તો મુંઝાઈ પડે છે એટલે પોતાની બુદ્ધિને બિલકુલ પવિત્ર બનાવવાની છે. વિકારનો જરા પણ અંશ ન હોય, મંઝિલ કાંઈ દૂર છે કે! પરંતુ ચઢાણ થોડું વાંકું-ચૂકું છે, પરંતુ સમર્થ નો સહારો લેશો તો ન ડર છે, ન થકાવટ છે. અચ્છા. ઓમ શાંતિ.

“ મીઠા બાળકો - ભણતર જ કમાણી છે , ભણતર સોર્સ ઓફ ઇન્કમ (આવકનું સાધન) છે , આ ભણતર થી જ તમારે ૨૧ જન્મોનાં માટે ખજાનો જમા કરવાનો છે ”

પ્રશ્ન :- જે બાળકો પર બ્રહ્મસ્પતિની દશા હશે તેમની નિશાની શું દેખાશે?

ઉત્તર :- તેમનું પૂરે-પૂરું ધ્યાન શ્રીમત પર હશે. ભણતર સારી રીતે ભણશે. ક્યારેય પણ ફેલ (નપાસ) નહીં થશે. શ્રીમતનું ઉલ્લંઘન કરવાવાળા જ ભણતરમાં ફેલ થાય છે. તેમનાં પર પછી રાહુની દશા બેસી જાય છે. હમણાં આપ બાળકો પર વૃક્ષપતિ બાપ દ્વારા બ્રહ્મસ્પતિ ની દશા બેઠી છે.

ગીત :- ઈસ પાપ કી દુનિયા સે

ઓમ શાંતિ ! આ છે પાપ આત્માઓની પોકાર. તમારે તો પોકારવાનું નથી કારણ કે તમે પાવન બની રહ્યાં છો. આ ધારણ કરવાની વાત છે. બહુજ ભારે આ ખજાનો છે. જેમ સ્કૂલનું ભણતર પણ ખજાનો છે ને. ભણતર થી શરીર નિર્વાહ ચાલે છે. બાળકો જાણે છે ભગવાન ભણાવે છે. આ બહુજ ઊંચી કમાણી છે કારણ કે લક્ષ-હેતુ સામે ઊભું છે. સાચો-સાચો સતસંગ આ એક જ છે. બાકી બધાં છે જુદા સંગ. તમે જાણો છો સતસંગ એક જ વાર હોય છે આખાં કલ્પમાં. જ્યારે કે પોકારે છે પતિત-પાવન આવો. હવે તે પોકારતા રહે છે, અહીંયા તમારી સામે બેઠાં છે. આપ બાળકો જાણો છો આપણે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છીએ નવી દુનિયાનાં માટે, જ્યાં દુઃખનું નામ-નિશાન નહિ હશે. તમને ચેન મળે છે સ્વર્ગમાં. નર્કમાં થોડી ચેન છે. આ તો વિષય સાગર છે, કળયુગ છે ને. બધાં દુઃખી જ દુઃખી છે. ભ્રષ્ટાચાર થી પેદા થવાવાળા છે એટલે આત્મા પોકારે છે-બાબા અમે પતિત બની ગયાં છીએ. પાવન થવા માટે ગંગામાં સ્નાન કરવા જાય છે. અચ્છા, સ્નાન કર્યું તો પાવન થઈ જવાં જોઈએ ને. પછી ઘડી-ઘડી ધક્કા કેમ ખાય છે? ધક્કા ખાતા સીડી નીચે ઉતરતાં-ઉતરતાં પાપ આત્મા બની જાય છે. ૮૪ નું રહસ્ય આપ બાળકોને બાપ જ બેસી સમજાવે છે બીજા ધર્મવાળા તો ૮૪ જન્મ લેતાં નથી. તમારી પાસે આ ૮૪ જન્મોનું ચિત્ર (સીડી) બહુજ સારું બનેલું છે. કલ્પવૃક્ષનું પણ ચિત્ર છે ગીતામાં. પરંતુ ભગવાને ગીતા ક્યારે સંભળાવી, શું આવીને કર્યું, આ કાંઈ નથી જાણતાં. બીજા ધર્મવાળા પોત-પોતાનાં શાસ્ત્રને જાણે છે, ભારતવાસી બિલકુલ નથી જાણતાં. બાપ કહે છે હું સંગમયુગ પર જ સ્વર્ગની સ્થાપના કરવા આવું છું. ડ્રામામાં ચેન્જ (પરિવર્તન) થઈ નથી શકતું. જે કાંઈ ડ્રામામાં નોંધ છે, તે હૂબહૂ થવાનું જ છે. એવું નહીં, થઈને પછી બદલાઈ જવાનું છે. આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં ડ્રામાનું ચક્ર પૂરું બેઠેલું છે. આ ૮૪નાં ચક્ર થી તમે ક્યારેય છૂટી નથી શકતાં અર્થાત આ દુનિયા ક્યારેય ખતમ નથી થઈ શકતી. વર્લ્ડ (દુનિયા) ની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી રિપીટ (પુનરાવૃત્તિ) થતી જ રહે છે. આ ૮૪નું ચક્ર (સીડી) ખૂબજ જરૂરી છે. ત્રિમૂર્તિ અને ગોળો તો મુખ્ય ચિત્ર છે. ગોળામાં ક્લિયર (સ્પષ્ટ) દેખાડેલું છે - દરેક યુગ ૧૨૫૦ વર્ષનો છે. આ છે જેમ આંધળાની આગળ અરીસો. ૮૪ જન્મ-પત્રી નો અરીસો. બાપ આપ બાળકોની દશા વર્ણન કરે છે. બાપ તમને બેહદની દશા બતાવે છે. હમણાં આપ બાળકો પર બ્રહ્મસ્પતિની અવિનાશી દશા બેઠી છે. પછી છે ભણતર પર આધાર. કોઈ પર બ્રહ્મસ્પતિની, કોઈ પર શુકની, કોઈ પર રાહુની દશા બેઠી છે. નપાસ થયા તો રાહુની દશા કહેશે. અહિયાં પણ એવું જ છે. શ્રીમત પર નથી ચાલતાં તો રાહુની અવિનાશી દશા બેસી જાય છે. તે બ્રહ્મસ્પતિની અવિનાશી દશા, આ પછી રાહુની દશા થઈ જાય છે. બાળકોએ ભણતર પર પૂરું ધ્યાન આપવું જોઈએ, આમાં બહાનું ન આપવું જોઈએ. સેવાકેન્દ્ર દૂર છે, આ છે.....ચાલવામાં ૬ કલાક પણ લાગે તો પણ પહોંચવું જોઈએ. મનુષ્ય યાત્રાઓ પર જાય છે, કેટલાં ધક્કા ખાય છે. પહેલાં ખૂબ પગપાળા જતાં હતાં, બળદગાડા માં પણ જતાં હતાં. આ તો એક શહેરની વાત છે. આ બાપની કેટલી મોટી યુનિવર્સિટી છે, જેનાથી તમે આ લક્ષ્મી-નારાયણ બનો છો. આવાં ઊંચા ભણતર માટે કોઈ કહે દૂર પડે છે અથવા કુરસદ નથી! બાપ શું કહેશે? આ બાળક તો લાયક નથી. બાપ ઊંચા ઉઠાવવા આવે, આ પોતાનું સત્યાનાશ કરી દે છે.

શ્રીમત કહે છે-પવિત્ર બનો, દૈવીગુણ ધારણ કરો. સાથે રહેતાં પણ વિકારમાં નથી જવાનું. વયમાં જ્ઞાન-યોગ ની તલવાર છે, આપણે તો પવિત્ર દુનિયાનાં માલિક બનવાનું છે. હમણાં તો પતિત દુનિયાનાં માલિક છીએ ને. તે

દેવતાઓ હતાં ડબલ સિરતાજ પછી અડધાકલ્પ બાદ લાઈટ (પ્રકાશ) નો તાજ ઉડી જાય છે. આ સમયે લાઈટનો તાજ કોઈનાં પર પણ નથી. ફક્ત જે ધર્મ સ્થાપક છે, તેમનાં પર હોઈ શકે છે કારણ કે તે પવિત્ર આત્માઓ શરીરમાં આવીને પ્રવેશ કરે છે. આજ ભારત છે, જેમાં ડબલ સિરતાજ પણ હતાં, સિંગલ તાજવાળા પણ હતાં. હમણાં સુધી પણ ડબલ સિરતાજની આગળ સિંગલ તાજવાળા માથુ નમાવે છે કારણ કે તે છે પવિત્ર મહારાજા-મહારાણી. મહારાજાઓ રાજાઓથી મોટા હોય છે, તેમની પાસે મોટી-મોટી જાગીર હોય છે. સભામાં પણ મહારાજાઓ આગળ અને રાજાઓ પાછળ બેસે છે નંબરવાર. કાયદેસર તેમની દરબાર લાગે છે. આ પણ ઈશ્વરીય દરબાર છે. આને ઇન્દ્રસભા પણ ગવાય છે. તમે જ્ઞાન થી પરીયો બનો છો. ખુબસુંદર ને પરી કહેવાય છે ને. રાધે-કૃષ્ણની નેચરલ બ્યુટી (કુદરતી સૌન્દર્ય) છે ને, એટલે સુંદર કહેવાય છે. પછી જ્યારે કામ ચિતા પર બેસે છે તો તેઓ પણ ભિન્ન નામ-રૂપમાં શ્યામ બને છે. શાસ્ત્રોમાં કોઈ આ વાતો નથી. જ્ઞાન, ભક્તિ અને વૈરાગ્ય ત્રણ ચીજો છે. જ્ઞાન ઊંચેથી ઊંચું છે. હમણાં તમે જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી રહ્યાં છો. તમને વૈરાગ્ય છે ભક્તિથી. આ આખી તમોપદ્રાન દુનિયા હવે ખતમ થવાની છે, તેનાથી વૈરાગ્ય છે. જ્યારે નવું મકાન બનાવે છે તો જૂનાથી વૈરાગ્ય થઈ જાય છે ને. તે છે હદની વાત, આ છે બેહદની વાત. હવે બુદ્ધિ નવી દુનિયા તરફ છે. આ છે જૂની દુનિયા નર્ક, સતયુગ-ત્રેતાને કહેવાય છે શિવાલય. શિવબાબાએ સ્થાપના કરેલી છે ને. હવે આ વેશ્યાલય થી તમને નફરત આવે છે. ઘણાઓને નફરત નથી આવતી. લગ્ન બરબાદી કરી ગટરમાં પડવા માગે છે. મનુષ્ય તો બધાં છે વિષય વૈતરણી નદીમાં, ગંદકીમાં પડ્યાં છે. એક-બીજાને દુઃખ આપે છે. ગવાય પણ છે અમૃત છોડી વિષ કેમ ખાઈએ. જે કંઈ કહે છે તેનો અર્થ નથી સમજતાં. આપ બાળકોમાં પણ નંબરવાર છે. સેન્સિબલ (સમજદાર) શિક્ષક જોતાં જ સમજી જશે કે આમની બુદ્ધિ ક્યાંક ભટકી રહી છે, ક્લાસ ની વચ્ચે કોઈ બગાસું લે અથવા ઝુટકા ખાય છે તો સમજાય છે આમની બુદ્ધિ ક્યાંક ઘરબાર અથવા ધંધા તરફ ભટકી રહી છે. બગાસું થાક ની પણ નિશાની છે. ધંધામાં મનુષ્યની કમાણી થતી રહે છે તો રાતનાં ૧-૨ વાગ્યા સુધી પણ બેઠાં રહે છે, ક્યારેય બગાસું નથી આવતું. આ તો બાપ કેટલો ખજાનો આપે છે. બગાસું ખાવું ખોટ ની નિશાની છે. દેવાળું મારવાવાળા ઘુટકા ખાઈને ખૂબ બગાસા ખાય છે. તમને તો ખજાના પાછળ ખજાના મળતાં રહે છે તો કેટલું અટેન્શન (ધ્યાન) હોવું જોઈએ. ભણવાનાં સમયે કોઈ બગાસું ખાય તો સમજદાર શિક્ષક સમજી જશે કે આમનો બુદ્ધિયોગ બીજી તરફ ભટકતો રહે છે. અહિયાં બેઠાં ઘરબાર યાદ આવશે, બાળકો યાદ આવશે. અહીંયા તો તમારે ભટ્ટીમાં રહેવાનું હોય છે, બીજા કોઈની યાદ ન આવે. સમજો કોઈ ૬ દિવસ ભટ્ટીમાં રહ્યાં, પાછળથી કોઈની યાદ આવી, ચિઠ્ઠી લખી તો ફેલ (નપાસ) કહેવાશે ફરી ૭ દિવસ શરૂ કરો. ૭ દિવસ ભટ્ટીમાં રખાય છે કે બધી બીમારી નીકળી જાય. તમે અડધાકલ્પ નાં મહાનરોગી છો. બેઠાં-બેઠાં અકાળે મૃત્યુ થઈ જાય છે. સતયુગમાં આવું ક્યારેય થતું નથી. અહીંયા તો કોઈને કોઈ બીમારી જરૂર હોય છે. મરવાનાં સમયે બીમારીમાં બૂમો પાડતાં રહે છે. સ્વર્ગમાં જરા પણ દુઃખ નથી હોતું. ત્યાં તો સમય પર સમજે છે-હવે ટાઈમ પૂરો થયો છે, અમે આ શરીર છોડી બાળક બનીએ છીએ. અહીં પણ તમને સાક્ષાત્કાર થશે કે આ બનીએ છીએ. એવાં અનેકોને સાક્ષાત્કાર થાય છે. જ્ઞાન થી પણ જાણે છે કે અમે બેગર ટૂ પ્રિન્સ (ગરીબ થી રાજકુમાર) બની રહ્યાં છીએ. આપણું લક્ષ-હેતુ જ આ રાધે-કૃષ્ણ બનવાનું છે. લક્ષ્મી-નારાયણ નહીં, રાધે કૃષ્ણ કારણ કે પુરા ૫ હજાર વર્ષ તો આમનાં જ કહેશું. લક્ષ્મી-નારાયણનાં તો પણ ૨૦-૨૫ વર્ષ ઓછાં થઈ જાય છે એટલે કૃષ્ણની મહિમા વધારે છે. આ પણ કોઈને ખબર નથી કે રાધે-કૃષ્ણ જ ફરી થી લક્ષ્મી-નારાયણ બને છે. હમણાં આપ બાળકો સમજતાં જાઓ છો, આ ભણતર છે. દરેક ગામડે-ગામડે સેવાકેન્દ્ર ખુલતાં જાય છે. તમારી આ છે યુનિવર્સિટી કમ હોસ્પિટલ. આમાં ફક્ત ૩ પગ પૃથ્વીનાં જોઈએ. વન્ડર છે ને. જેમની તકદીરમાં છે તો તેઓ પોતાનાં ઓરડામાં પણ સતસંગ ખોલી દે છે. અહીં જે બહુજ પૈસાવાળા છે, તેમનાં પૈસા તો બધાં માટીમાં મળી જવાના છે. તમે બાપથી વારસો લઈ રહ્યાં છો ભવિષ્ય ૨૧ જન્મોનાં માટે. બાપ સ્વયં કહે છે-આ જૂની દુનિયા ને જોતાં બુદ્ધિનો યોગ ત્યાં લગાવો, કર્મ કરતાં આ પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) કરો. દરેક વાત જોવાની હોય છે ને. તમારી હવે પ્રેક્ટિસ થઈ રહી છે. બાપ સમજાવે છે હમેશાં શુદ્ધ કર્મ કરો, અશુદ્ધ કોઈ કામ નહિ કરો. કોઈ પણ બીમારી છે તો સર્જન બેઠાં છે, તેમની સલાહ લો. દરેકની બીમારી પોતાની છે, સર્જન થી તો સારી સલાહ મળશે. પૂછી શકો છો આ હાલતમાં શું કરીએ? અટેન્શન રાખવાનું છે કે કોઈ વિકર્મ ન થઈ જાય.

આ પણ ગાયન છે જેવું અન્ન તેવું મન. માંસ ખરીદવા વાળા પર, વેચવાવાળા પર, ખવડાવવા વાળા પર પણ પાપ લાગે છે. પતિત-પાવન બાપથી કોઈ વાત છુપાવી ન જોઈએ. સર્જન થી છુપાવ્યું તો બીમારી છુટશે નહીં. આ છે બેહદનાં અવિનાશી સર્જન. આ વાતોને દુનિયા તો નથી જાણતી. તમને પણ હમણાં નોલેજ મળી રહ્યું છે

છતાં પણ યોગમાં ખૂબ કમી છે. યાદ બિલકુલ કરતાં નથી. આ તો બાબા જાણે છે ફટ થી કોઈ યાદ રહી નહિ જશે. નંબરવાર તો છે ને. જ્યારે યાદ ની યાત્રા પૂરી થશે ત્યારે કહેવાશે કર્માતીત અવસ્થા પુરી થઈ, પછી લડાઈ પણ પૂરી લાગશે, ત્યાં સુધી કાંઈ ને કાંઈ થશે પાછું બંધ થતું રહેશે. લડાઈ તો ક્યારેય પણ છેડાઈ શકે છે. પરંતુ વિવેક કહે છે જ્યાં સુધી રાજાઈ સ્થાપન નથી થઈ ત્યાં સુધી મોટી લડાઈ નહીં લાગશે. થોડી-થોડી લાગીને બંધ થઈ જશે. આ તો કોઈ નથી જાણતું કે રાજાઈ સ્થાપન થઈ રહી છે. સતોપ્રધાન, સતો, રજો, તમોબુદ્ધિ તો છે ને. તમારામાં પણ સતોપ્રધાન બુદ્ધિવાળા સારી રીતે યાદ કરતાં રહેશે. બ્રાહ્મણ તો હમણાં લાખોના અંદાજમાં હશે પરંતુ તેમાં પણ સગા અને લગા તો છે ને. સગા સારી સર્વિસ (સેવા) કરશે, મા-બાપ ની મત પર ચાલશે. લગા રાવણની મત પર ચાલશે. કંઈક રાવણની મત પર, કંઈક રામની મત પર લંગડાતા ચાલશે. બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું. કહે છે-બાબા એવી જગ્યાએ લઈ ચાલો જ્યાં યેન હોય. સ્વર્ગમાં યેન જ યેન છે, દુઃખ નું નામ નથી. સ્વર્ગ કહેવાય જ છે સતયુગ ને. હમણાં તો છે કળયુગ. અહીંયા પછી સ્વર્ગ ક્યાંથી આવ્યું. તમારી બુદ્ધિ હવે સ્વચ્છ બનતી જાય છે. સ્વચ્છ બુદ્ધિવાળા ને મલેચ્છ બુદ્ધિ નમન કરે છે. પવિત્ર રહેવાવાળાનું માન છે. સન્યાસી પવિત્ર છે તો ગૃહસ્થી તેમને માથું નમાવે છે. સન્યાસી તો વિકારથી જન્મ લઈ ફરી સન્યાસી બને છે. દેવતાઓને તો કહેવાય જ છે સંપૂર્ણ નિર્વિકારી. સન્યાસીઓને ક્યારેય સંપૂર્ણ નિર્વિકારી નહીં કહેશે. તો આપ બાળકોને અંદર બહુજ ખુશી નો પારો ચઢવો જોઈએ એટલે કહેવાય છે અતીન્દ્રિય સુખ પૂછવું હોય તો ગોપ-ગોપીઓથી પૂછો, જે બાપથી વારસો લઈ રહ્યાં છે, ભણી રહ્યાં છે. અહીં સમુખ સાંભળવાથી નશો ચઢે છે પછી કોઈનો કાયમ રહે છે, કોઈનો તો ઝટ ઉડી જાય છે. સંગદોષનાં કારણે નશો સ્થાઈ નથી રહેતો. તમારાં સેવાકેન્દ્ર પર એવાં બહુજ આવે છે. થોડો નશો ચઢ્યો પછી પાર્ટી વગેરેમાં ક્યાંક ગયાં, દારુ, બીડી વગેરે પીધું, ખલાસ. સંગદોષ બહુજ ખરાબ છે. હંસ અને બગલા સાથે રહી ન શકે. પતિ હંસ બને તો પત્ની બગલો બની જાય. ક્યાંક પછી સ્ત્રી હંસની બની જાય, પતિ બગલો થઈ જાય છે. કહે પવિત્ર બનો તો માર ખાય. કોઈ-કોઈ ઘરમાં બધાં હંસ હોય છે પછી ચાલતાં-ચાલતાં હંસથી બદલાઈ બગલા બની જાય છે. બાપ તો કહે સ્વયંને બધાં સુખદાયી બનાવો. બાળકોને પણ સુખદાયી બનાવો. આ તો દુઃખધામ છે ને. હમણાં તો બહુજ આફતો આવવાની છે પછી જોજો કેવી રીતે ત્રાહી-ત્રાહી કરે છે. અરે, બાપ આવ્યાં, અમે બાપથી વારસો નહિ પામ્યાં પછી તો ટુ લેટ (ખુબ મોડું) થઈ જશે. બાપ સ્વર્ગની બાદશાહી દેવાં આવે છે, તેઓ ગુમાવી બેસે છે એટલે બાબા સમજાવે છે કે બાબાની પાસે હંમેશા મજબૂત ને લઈ આવો. જે સ્વયં સમજીને બીજાઓને પણ સમજાવી શકે. બાકી બાબા કાંઈ ફક્ત જોવાની ચીજ તો છે નહીં. શિવબાબા ક્યાં દેખાય છે? સ્વયંની આત્માને જોઈ છે શું? ફક્ત જાણો છો. તેમ પરમાત્માને પણ જાણવાનાં છે. દિવ્ય દૃષ્ટિ વગર તેમને કાંઈ જોઈ નથી શકાતું. દિવ્ય દૃષ્ટિમાં હવે તમે સતયુગ જુઓ છો પછી ત્યાં પ્રેક્ટિકલમાં ચાલવાનું છે. કળયુગ વિનાશ ત્યારે થશે જ્યારે આપ બાળકો કર્માતીત અવસ્થાને પહોંચશો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આ જૂની દુનિયાને જોતાં બુદ્ધિ નો યોગ બાપ કે નવી દુનિયા તરફ લાગેલો રહે. ધ્યાન રહે - કર્મેન્દ્રિયો થી કોઈ વિકર્મ ન થઈ જાય. હંમેશા શુદ્ધ કર્મ કરવાનાં છે, અંદર કોઈ બીમારી છે તો સર્જન થી સલાહ લેવાની છે.
2. સંગદોષ બહુજ ખરાબ છે, તેનાથી પોતાની ખૂબ-ખૂબ સંભાળ કરવાની છે. પોતાને અને પરિવારને સુખદાયી બનાવવાનાં છે. ભણવાનાં માટે ક્યારેય બહાનું નથી આપવાનું.

વરદાન :-

પોતાનું બધુંજ સેવામાં અર્પિત કરવાવાળા ગુપ્ત દાની પુણ્ય આત્મા ભવ

જે પણ સેવા કરો છો તેને વિશ્વ કલ્યાણનાં માટે અર્પિત કરતાં ચાલો. જેમ ભક્તિમાં જે ગુપ્ત દાની પુણ્ય આત્માઓ હોય છે તે એજ સંકલ્પ કરે છે કે સર્વનાં ભલા માટે હોય. એમ તમારો દરેક સંકલ્પ સેવામાં અર્પિત હોય. ક્યારેય પોતાપણાની કામના નહીં રાખો. સર્વ પ્રતિ સેવા કરો. જે સેવા વિઘ્નરૂપ બને તેને સાચી સેવા નહીં કહેવાશે એટલે પોતાપણું છોડી ગુપ્ત અને સાચાં સેવાધારી બની સેવા થી વિશ્વ કલ્યાણ કરતાં ચાલો.

સ્લોગન :-

દરેક વાત પ્રભુ અર્પણ કરી દો તો આવવાવાળી મુશ્કેલીઓ સહજ અનુભવ થશે.

“ મીઠા બાળકો - આ સમયે તમારું આ જીવન ખૂબ - ખૂબ અમૂલ્ય છે કારણ કે તમે હદથી નીકળી બેહદમાં આવ્યાં છો , તમે જાણો છો આપણે આ જગતનું કલ્યાણ કરવાવાળા છીએ ”

પ્રશ્ન :- બાપનાં વારસાનો અધિકાર કયા પુરુષાર્થ થી પ્રાપ્ત થાય છે?

ઉત્તર :- સદા ભાઈ-ભાઈની દૃષ્ટિ રહે. સ્ત્રી-પુરુષનું જે ભાન છે તે નીકળી જાય, ત્યારે બાપનાં વારસાનો પૂરો અધિકાર પ્રાપ્ત થાય. પરંતુ સ્ત્રી-પુરુષનું ભાન કે આ દૃષ્ટિ નીકળવી ખૂબ મુશ્કેલ છે. આનાં માટે દેહી-અભિમાની બનવાનો અભ્યાસ જોઈએ. જ્યારે બાપનાં બાળક બનશો ત્યારે વારસો મળશે. એક બાપની યાદથી સતોપ્રધાન બનવાવાળા જ મુક્તિ-જીવનમુક્તિ નો વારસો પામે છે.

ગીત :- આખિર વહ દિન આયા આજ

ઓમ શાંતિ ! બાળકો આ જાણે છે ઓમ એટલે અહમ્ આત્મા મમ શરીર. હવે તમે આ ડ્રામાને, સૃષ્ટિ ચક્રને અને આ સૃષ્ટિ ચક્રને જાણવાવાળા બાપને જાણી ગયાં છો કારણ કે ચક્રને જાણવા વાળાને રચતા જ કહેશું. રચતા અને રચનાને બીજા કોઈ પણ નથી જાણતાં. ભલે ભણેલાં-ગણેલાં મોટા-મોટા વિદ્વાન-પંડિત વગેરે છે. તેમને પોતાનો ધમંડ તો રહે છે ને. પરંતુ તેમને આ ખબર નથી, કહે પણ છે જ્ઞાન, ભક્તિ અને વૈરાગ્ય. હવે આ ત્રણ ચીજો થઈ જાય છે, આનો પણ અર્થ નથી સમજતાં. સન્યાસીઓને વૈરાગ્ય આવે છે ઘરથી. તેમને પણ ઊંચ અને નીચની ઈર્ષ્યા રહે છે. આ ઊંચા કુળનો છે, આ મધ્યમ કુળનો છે-આનાં પર તેમનું ખૂબ ચાલે છે. કુંભના મેળામાં પણ તેમનાં ખૂબજ ઝઘડા થઈ જાય છે કે પહેલા કોની સવારી ચાલે. આનાં પર ખૂબ લડે છે પછી પોલીસ આવીને છોડાવે છે. તો આ પણ દેહ-અભિમાન થયું ને. દુનિયામાં જે પણ મનુષ્ય માત્ર છે, બધાં છે દેહ-અભિમાની. તમારે તો હવે દેહી-અભિમાની બનવાનું છે. બાપ કહે છે દેહ-અભિમાન છોડો, સ્વયંને આત્મા સમજો. આત્મા જ પતિત બની છે, તેમાં ખાદ પડી છે. આત્મા જ સતોપ્રધાન, તમોપ્રધાન બને છે. જેવી આત્મા તેવું શરીર મળે છે. કૃષ્ણની આત્મા સુંદર છે તો શરીર પણ ખૂબ સુંદર હોય છે, તેમનાં શરીરમાં બહુ જ કશિશ (આકર્ષણ) હોય છે. પવિત્ર આત્મા જ કશિશ કરે છે. લક્ષ્મી-નારાયણની એટલી મહિમા નથી, જેમ કૃષ્ણની છે કારણ કે કૃષ્ણ તો પવિત્ર નાનો બાળક છે. અહીં પણ કહે છે નાનું બાળક અને મહાત્મા એક સમાન છે. મહાત્માઓ તો છતાં પણ જીવનનો અનુભવ કરી પછી વિકારોને છોડે છે. ધૃણા આવે છે, બાળક તો છે જ પવિત્ર. તેમને ઊંચ મહાત્મા સમજે છે. તો બાપ એ સમજાવ્યું છે આ નિવૃત્તિ માર્ગવાળા સન્યાસી પણ કઈક થોભાવે છે. જેમ મકાન અડધું જૂનું થાય છે તો પછી મરમ્મત (સમારકામ) કરાય છે. સન્યાસી પણ મરમ્મત કરે છે, પવિત્ર હોવાથી ભારત ઉભું (ટકી) રહે છે. ભારત જેવો પવિત્ર અને ધનવાન ખંડ બીજો કોઈ હોઈ ન શકે. હવે બાપ તમને રચતા અને રચનાનાં આદિ-મધ્ય-અંતની સ્મૃતિ અપાવે છે કારણ કે આ બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે, ગુરુ પણ છે. ગીતામાં કૃષ્ણ ભગવાનુવાચ લખી દીધું છે, તેમને ક્યારેય બાબા કહેશે કે! અથવા પતિત-પાવન કહેશે કે! જ્યારે મનુષ્ય પતિત-પાવન કહે છે તો કૃષ્ણને યાદ નથી કરતાં તેઓ તો ભગવાનને યાદ કરે છે, પછી કહી દે છે પતિત-પાવન સીતારામ, રઘુપતિ રાઘવ રાજા રામ. કેટલો મૂંઝારો છે. બાપ કહે છે હું આપ બાળકોને આવીને યથાર્થ રીતે બધાં વેદો-શાસ્ત્રો વગેરે નો સાર બતાવું છું. પહેલાં-પહેલાં મુખ્ય વાત સમજાવે છે કે તમે પોતાને આત્મા સમજો અને બાપ ને યાદ કરો તો તમે પાવન બનશો. તમે છો ભાઈ-ભાઈ, પછી બ્રહ્માની સંતાન કુમાર-કુમારીઓ તો ભાઈ-બહેન થઈ ગયાં. આ બુદ્ધિમાં યાદ રહે. અસલમાં આત્માઓ ભાઈ-ભાઈ છે, પછી અહીં શરીરમાં આવવાથી ભાઈ-બહેન થઈ જાય છે. આટલી પણ બુદ્ધિ નથી સમજવાની. એ આપણાં આત્માઓનાં પિતા છે તો આપણે ભાઈઓ થયાં ને. પછી સર્વવ્યાપી કેવી રીતે કહે છે. વારસો તો બાળકને જ મળશે, પિતાને તો નથી મળતો. બાપથી બાળકને વારસો મળે છે. બ્રહ્મા પણ શિવબાબાનો બાળક છે ને, આમને પણ વારસો એમનાંથી મળે છે. તમે થઈ જાઓ છો પૌત્ર-પૌત્રીઓ. તમને પણ હક છે. તો આત્માનાં રૂપમાં બધાં બાળકો છો પછી શરીરમાં આવો છો તો ભાઈ-બહેન કહો છો. બીજો કોઈ સંબંધ નથી. સદા ભાઈ-ભાઈની દૃષ્ટિ રહે, સ્ત્રી-પુરુષનું ભાન પણ નીકળી જાય. જ્યારે મેલ-ફીમેલ (સ્ત્રી-પુરુષ) બંનેવ કહો છો ઓ ગોડફાધર તો ભાઈ-બહેન થયાં ને. ભાઈ-બહેન ત્યારે થાઓ છો જ્યારે બાપ સંગમ પર આવીને રચના રચે છે. પરંતુ સ્ત્રી-પુરુષની દૃષ્ટિ

ખૂબ મુશ્કેલ થી નીકળે છે. બાપ કહે છે તમારે દેહી-અભિમાની બનવાનું છે. બાપનાં બાળકો બનશે ત્યારે જ વારસો મળશે. મામેકમ યાદ કરો તો સતોપ્રધાન બનશો. સતોપ્રધાન બન્યાં વગર તમે પાછાં મુક્તિ-જીવનમુક્તિમાં જઈ નહિ શકશો. આ યુક્તિ સન્યાસી વગેરે ક્યારેય નહિ બતાવશે. તેઓ એવું ક્યારેય નહીં કહેશે કે પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો. બાપને કહેવાય છે પરમપિતા પરમ આત્મા, સુપ્રીમ (સર્વોચ્ચ). આત્મા તો બધાને કહેવાય છે પરંતુ એમને પરમ આત્મા કહેવાય છે. એ બાપ કહે છે - બાળકો, હું આવ્યો છું આપ બાળકોની પાસે. મને બોલવાં માટે મુખ તો જોઈએ ને. આજકાલ જુઓ જ્યાં-ત્યાં ગૌમુખ જરૂર રાખે છે. પછી કહે છે ગૌ-મુખ થી અમૃત નીકળે છે. હકીકતમાં અમૃત તો કહેવાય છે જ્ઞાન ને. જ્ઞાન અમૃત મુખથી જ નીકળે છે. પાણીની તો આમાં વાત નથી. આ ગૌમાતા માતા પણ છે. બાબા આમનામાં પ્રવેશ થયાં છે. બાપે આમનાં દ્વારા તમને પોતાનાં બનાવ્યાં છે. આમનાંથી જ્ઞાન નીકળે છે. તેઓએ તો પથ્થરનાં બનાવીને એમાં મુખ બનાવી દીધાં છે, જ્યાંથી પાણી નીકળે છે. એ તો ભક્તિનો રિવાજ થઈ ગયો ને. યથાર્થ વાતો તમે જાણો છો. ભીષ્મ પિતામહ વગેરેને તમે કુમારીઓએ બાણ લગાવ્યાં છે. તમે તો બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ છો. તો કુમારી કોઈની હશે ને. અધરકુમારી અને કુમારી બંનેના મંદિર છે. પ્રેકટિકલમાં તમારાં યાદગાર મંદિર છે ને. હવે બાપ બેસી સમજાવે છે તમે જ્યારે બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ છો તો કિમિનલ એસોલ્ટ (પાપ કર્મ) થઈ ન શકે. નહીં તો ખૂબ કડક સજા થઈ જાય. દેહ-અભિમાનમાં આવવાથી આ ભૂલાય જાય છે કે આપણે ભાઈ-બહેન છીએ. આ પણ બી.કે. છે, આપણે પણ બી.કે. છીએ તો વિકારની દૃષ્ટિ જઈ ન શકે. પરંતુ આસુરી સંપ્રદાયનાં મનુષ્ય વિકારનાં વગર રહી નથી શકતાં તો વિઘ્ન નાખે છે. હમણાં આપ બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓને બાપથી વારસો મળે છે. બાપની શ્રીમત પર ચાલવાનું છે, પવિત્ર બનવાનું છે. આ છે આ વિકારી મૃત્યુલોકનો અંતિમ જન્મ. આ પણ કોઈ જાણતું નથી. અમરલોકમાં વિકાર કોઈ હોતાં નથી. તેમને કહેવાય જ છે સતોપ્રધાન સંપૂર્ણ નિર્વિકારી. અહીંયા છે તમોપ્રધાન સંપૂર્ણ વિકારી. ગાયન પણ છે તે સંપૂર્ણ નિર્વિકારી, અમે વિકારી, પાપી છીએ. સંપૂર્ણ નિર્વિકારીઓની પૂજા કરે છે. બાપે સમજાવ્યું છે તમે ભારતવાસી જ પૂજ્ય થી પછી પૂજારી બનો છો. આ સમયે ભક્તિનો પ્રભાવ ખુબજ છે. ભક્ત ભગવાનને યાદ કરે છે કે આવીને ભક્તિનું ફળ આપો. ભક્તિમાં શું હાલત થઈ ગઈ છે. બાપે સમજાવ્યું છે મુખ્ય ધર્મ શાસ્ત્ર ૪ છે. એક તો છે ડિટીજ્મ (દૈવીધર્મ), આમાં બ્રાહ્મણ દેવતા ક્ષત્રિય ત્રણેય આવી જાય છે. બાપ બ્રાહ્મણ ધર્મ સ્થાપન કરે છે. બ્રાહ્મણોની ચોટી છે સંગમયુગની. આપ બ્રાહ્મણ હવે પુરુષોત્તમ બની રહ્યાં છો. બ્રાહ્મણ બન્યાં પછી દેવતા બનો છો. તે બ્રાહ્મણ પણ છે વિકારી. તેઓ પણ આ બ્રાહ્મણોની આગળ નમસ્તે કરે છે. બ્રાહ્મણ દેવી-દેવતા નમઃ કહે છે કારણ કે સમજે છે તે બ્રહ્માની સંતાન હતાં, અમે તો બ્રહ્માની સંતાન નથી. હમણાં તમે બ્રહ્માની સંતાન છો. તમને બધાં નમઃ કરશે. તમે પછી દેવી-દેવતા બનો છો. હમણાં તમે બ્રહ્માકુમાર-કુમારી બન્યાં છો પછી બનશો દૈવીકુમાર-કુમારીઓ.

આ સમયે તમારું જીવન ખૂબ-ખૂબ અમૂલ્ય છે કારણ કે તમે જગતની માતાઓ ગવાયેલી છો. તમે હદથી નીકળી બેહદમાં આવ્યાં છો. તમે જાણો છો આપણે આ જગતનું કલ્યાણ કરવા વાળા છીએ. તો દરેક જગત અંબા જગતપિતા થયાં. આ નર્કમાં મનુષ્ય ખૂબ દુઃખી છે, આપણે તેમની રુહાની સેવા કરવા આવ્યાં છીએ. આપણે તેમને સ્વર્ગવાસી બનાવીને જ છોડશું. તમે છો સેના. આને યુદ્ધ-સ્થળ પણ કહેવાય છે. યાદવ, કૌરવ અને પાંડવ ભેગાં રહે છે. ભાઈ-ભાઈ છે ને. હવે તમારું યુદ્ધ ભાઈ-બહેનો થી નથી, તમારું યુદ્ધ છે રાવણ થી. ભાઈ-બહેનોને તમે સમજાવો છો, મનુષ્યથી દેવતા બનાવવાં માટે. તો બાપ સમજાવે છે દેહ સહિત દેહનાં સર્વ સંબંધ છોડવાનાં છે. આ છે જૂની દુનિયા. કેટલા મોટા-મોટા ડેમ (પાણીનો બંધ), કેનાલ્સ (નહેર) વગેરે બનાવે છે, કારણ કે પાણી નથી. પ્રજા બહુજ વધી ગઈ છે. ત્યાં તો તમે રહો જ છો ખૂબ થોડાં. નદીઓમાં પાણી પણ ખૂબ રહે છે, અનાજ પણ ખૂબ હોય છે. અહીંયા તો આ ધરતી પર કરોડો મનુષ્ય છે. ત્યાં આખી ધરતી પર શરુમાં ૯-૧૦ લાખ હોય છે, બીજો કોઈ ખંડ હોતો જ નથી. તમે થોડાં જ ત્યાં રહો છો. તમને ક્યાંય જવાની પણ દરકાર નથી રહેતી. ત્યાં છે જ બહારી મોસમ (વસંતઋતુ). ૫ તત્વ પણ કોઈ તકલીફ નથી આપતાં, આદેશ માં રહે છે. દુઃખનું નામ નથી. તે છે જ બહિશ્ત (સ્વર્ગ). હમણાં છે દોજક (નર્ક). આ શરુ થાય છે વચ્ચેથી. દેવતાઓ વામ માર્ગમાં પડે છે તો પછી રાવણનું રાજ્ય શરુ થઈ જાય છે. તમે સમજી ગયા છો-આપણે ડબલ સિરતાજ પૂજ્ય બનીએ છીએ પછી સિંગલ તાજવાળા બનીએ છીએ. સતયુગમાં પવિત્રતાની પણ નિશાની છે. દેવતાઓ તો બધાં છે પવિત્ર. અહીંયા પવિત્ર કોઈ છે નહીં. જન્મ તો છતાં પણ વિકારથી લે છે ને એટલે આને ભ્રષ્ટાચારી દુનિયા કહેવાય છે. સતયુગ છે શ્રેષ્ઠાચારી. વિકારને જ ભ્રષ્ટાચાર કહેવાય છે. બાળકો જાણે છે સતયુગમાં પવિત્ર પ્રવૃત્તિ માર્ગ હતો, હવે અપવિત્ર થઈ ગયાં છે. હવે ફરી પવિત્ર શ્રેષ્ઠાચારી દુનિયા બને છે. સૃષ્ટિનું ચક્ર ફરે છે ને.

પરમપિતા પરમાત્માને જ પતિત-પાવન કહેવાય છે. મનુષ્ય કહી દે છે ભગવાન પ્રેરણા કરે છે, હવે પ્રેરણા એટલે વિચાર, આમાં પ્રેરણાની તો વાત જ નથી. એ સ્વયં કહે છે મારે શરીરનો આધાર લેવો પડે છે. હું વગર મુખથી શિક્ષા કેવી રીતે આપું. પ્રેરણાથી કોઈ શિક્ષા અપાય છે શું! ભગવાન પ્રેરણાથી કાંઈ પણ નથી કરતાં. બાપ તો બાળકોને ભણાવે છે. પ્રેરણા થી ભણતર થોડી થઈ શકે. સિવાય બાપનાં સૃષ્ટિનાં આદિ, મધ્ય, અંતનું રહસ્ય કોઈ પણ બતાવી ન શકે. બાપને જ નથી જાણતાં. કોઈ કહે લિંગ છે, કોઈ કહે અખંડ જ્યોતિ છે. કોઈ કહે બ્રહ્મ જ ઈશ્વર છે. તત્ત્વજ્ઞાની બ્રહ્મજ્ઞાની પણ છે ને. શાસ્ત્રોમાં દેખાડી દીધું છે ૮૪ લાખ યોનિઓ. હવે જો ૮૪ લાખ જન્મ હોય તો કલ્પ ખૂબ મોટું જોઈએ. કોઈ હિસાબ જ નીકાળી ન શકે. તેઓ તો સતયુગને જ લાખો વર્ષ કહી દે છે. બાપ કહે છે આખું સૃષ્ટિ ચક્ર જ ૫ હજાર વર્ષનું છે. ૮૪ લાખ જન્મોનાં માટે તો સમય પણ એટલો જોઈએ ને. આ શાસ્ત્ર બધાં છે ભક્તિમાર્ગનાં. બાપ કહે છે હું આવીને તમને આ બધાં શાસ્ત્રોનો સાર સમજાવું છું. આ બધી ભક્તિમાર્ગની સામગ્રી છે, આનાંથી કોઈ પણ મને પ્રાપ્ત નથી કરતું. હું જ્યારે આવું છું ત્યારે જ બધાને લઈ જાઉં છું. મને બોલાવે જ છે-હૈં પતિત-પાવન આવો. પાવન બનાવીને અમને પાવન દુનિયામાં લઈ જાઓ. પછી શોધવાં માટે ધક્કા કેમ ખાઓ છો? કેટલાં દૂર-દૂર પહાડો વગેરે પર જાય છે. આજકાલ તો કેટલાં મંદિર ખાલી પડ્યાં છે, કોઈ જતું નથી. હવે આપ બાળકો ઊંચેથી ઊંચા બાપની બાયોગ્રાફી (જીવનકહાની) ને પણ જાણી ગયાં છો. બાપ બાળકોને બધુંજ આપીને પછી ૬૦ વર્ષ બાદ વાનપ્રસ્થમાં બેસી જાય છે. આ રિવાજ પણ હમણાં નો છે, તહેવાર પણ બધાં આ સમયનાં છે.

તમે જાણો છો હમણાં આપણે સંગમ પર ઉભાં છીએ. રાતનાં પછી ફરી દિવસ થશે. હમણાં તો ધોર અંધકાર છે. ગાએ પણ છે જ્ઞાન સૂર્ય પ્રગટા..... તમે બાપને અને રચનાનાં આદિ-મધ્ય-અંતને હવે જાણો છો. જેમ બાપ નોલેજકુલ છે, તમે પણ માસ્ટર નોલેજકુલ થઈ ગયાં. આપ બાળકોને બાપ થી વારસો મળે છે બેહદનાં સુખનો. લૌકિક બાપથી તો હદનો વારસો મળે છે, જેનાથી અલ્પકાળનું સુખ મળે છે. જેને સન્યાસી કાગ વિષ્ટા સમાન સુખ કહી દે છે. તેઓ પછી અહીં આવીને સુખનાં માટે પુરુષાર્થ કરી ન શકે. તેઓ છે જ હઠયોગી, તમે છો રાજયોગી. તમારો યોગ છે બાપની સાથે, તેમનો છે તત્ત્વની સાથે. આ પણ ડ્રામા બનેલો છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

- 1) ૧) પાવન બનવાનાં માટે આપણે આત્મા ભાઈ-ભાઈ છીએ, પછી બ્રહ્મા બાપની સંતાન ભાઈ-બહેન છીએ, આ દૃષ્ટિ પાક્કી કરવાની છે. આત્મા અને શરીર બંનેને જ પાવન સતોપ્રધાન બનાવવાનાં છે. દેહ-અભિમાન છોડી દેવાનું છે.
- 2) ૨) માસ્ટર નોલેજકુલ બની બધાને રચતા અને રચનાનું જ્ઞાન સંભળાવીને ધોર અંધકાર થી નીકાળવાનાં છે. નર્કવાસી મનુષ્યોની રુહાની સેવા કરી સ્વર્ગવાસી બનાવવાનાં છે.

વરદાન :- એક બાપ બીજું ન કોઈ - આ દૃઢ સંકલ્પ દ્વારા અવિનાશી, અમર ભવ જે બાળકો આ દૃઢ સંકલ્પ કરે છે કે એક બાપ બીજું ન કોઈ.....તેમની સ્થિતિ સ્વતઃ અને સહજ એકરસ થઈ જાય છે. આજ દૃઢ સંકલ્પ થી સર્વ સંબંધો નો અવિનાશી તાર જોડાઈ જાય છે અને તેમને સદા અવિનાશી ભવ, અમર ભવનું વરદાન મળી જાય છે. દૃઢ સંકલ્પ કરવાથી પુરુષાર્થ માં પણ વિશેષ રુપથી લિફ્ટ મળે છે. જેમનાં એક બાપ થી સર્વ સંબંધ છે તેમને સર્વ પ્રાપ્તિઓ સ્વતઃ થઈ જાય છે.

સ્લોગન :- વિચારવું-બોલવું અને કરવું ત્રણેય ને એક સમાન બનાવો - ત્યારે કહેવાશે સર્વોત્તમ પુરુષાર્થી.

“ મીઠા બાળકો - તમારે આ જૂની દુનિયા , જૂનાં શરીર થી જીવતે જીવ મરીને ઘરે જવાનું છે , એટલે દેહ - અભિમાન છોડી દેહી - અભિમાની બનો ”

પ્રશ્ન :- સારા-સારા પુરુષાર્થી બાળકો ની નિશાની શું હશે?

ઉત્તર :- જે સારા પુરુષાર્થી છે તે સવારે-સવારે ઊઠીને દેહી-અભિમાની રહેવાની પ્રેક્ષિસ કરશે. તેઓ એક બાપ ને યાદ કરવાનો પુરુષાર્થ કરશે. તેમનું લક્ષ્ય રહે કે બીજું કોઈ દેહધારી યાદ ન આવે, નિરંતર બાપ અને ૮૪નાં ચક્ર ની યાદ રહે. આ પણ અહો સૌભાગ્ય કહેશું.

ઓમ શાંતિ ! હમણાં આપ બાળકો જીવતે જીવ મરેલાં છો. કેવી રીતે મર્યા છો? દેહનાં અભિમાનને છોડી દીધું તો બાકી રહી આત્મા. શરીર તો ખતમ થઈ જાય છે. આત્મા નથી મરતી. બાપ કહે છે જીવતે જીવ સ્વયંને આત્મા સમજો અને પરમપિતા પરમાત્મા ની સાથે યોગ લગાવવાથી આત્મા પવિત્ર થઈ જશે. જ્યાં સુધી આત્મા બિલકુલ પવિત્ર નથી બની ત્યાં સુધી પવિત્ર શરીર મળી ન શકે. આત્મા પવિત્ર બની ગઈ તો પછી આ જૂનું શરીર જાતે જ છૂટી જશે, જેમ સાપની ખાલ (ચામડી) ઓટોમેટિકલી (આપોઆપ) ઉતરી જાય છે, તેનાથી મમત્વ મટી જાય છે, તે જાણે છે મને નવી ખાલ મળે છે, જૂની ઉતરી જશે. દરેક ને પોત-પોતાની બુદ્ધિ તો હોય છે ને. હમણાં આપ બાળકો સમજો છો અમે જીવતે જીવ આ જૂની દુનિયાથી, જૂનાં શરીરથી મરી ચૂક્યાં છીએ પછી તમે આત્માઓ પણ શરીર છોડી ક્યાં જશો? પોતાનાં ઘરે. પહેલાં-પહેલાં તો આ પાકું યાદ કરવાનું છે-આપણે આત્મા છીએ, શરીર નહીં. આત્મા કહે છે-બાબા, અમે તમારાં થઈ ચૂક્યાં, જીવતે જીવ મરી ચૂક્યાં છીએ. હવે આત્માને ફરમાન મળેલું છે કે મુજ બાપને યાદ કરો તો તમે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બની જશો. આ યાદ નો અભ્યાસ પાકો જોઈએ. આત્મા કહે છે-બાબા, તમે આવ્યાં છો તો અમે તમારાં જ બનશું. આત્મા મેલ (પુરુષ) છે, ન કે ફિમેલ (સ્ત્રી). હંમેશા કહે છે આપણે ભાઈ-ભાઈ છીએ, એવું થોડી કહે કે અમે બધાં સિસ્ટર્સ (બહેનો) છીએ, બધાં બાળકો છે. બધાં બાળકોને વારસો મળવાનો છે. જો પોતાને બાળકી કહેશે તો વારસો કેવી રીતે મળશે? આત્માઓ બધી ભાઈ-ભાઈ છે. બાપ બધાને કહે છે-રુહાની બાળકો મને યાદ કરો. આત્મા કેટલી નાની છે. આ છે બહુજ મહીન (સૂક્ષ્મ) સમજવાની વાતો. બાળકોને યાદ સ્થાઈ રહેતી નથી. સન્યાસી લોકો દૃષ્ટાંત આપે છે-હું ભેંસ છું, ભેંસ છું.....એવું કહેવાથી પછી ભેંસ બની જાય છે. હવે હકીકતમાં ભેંસ કોઈ બનતું થોડી હોય. બાપ તો કહે છે સ્વયંને આત્મા સમજો. આ આત્મા અને પરમાત્માનું જ્ઞાન તો કોઈ ને છે નહીં એટલે એવી-એવી વાતો કહી દે છે. હવે તમારે દેહી-અભિમાની બનવાનું છે, આપણે આત્મા છીએ, આ જૂનું શરીર છોડી આપણે જઈ નવું લેવાનું છે. મનુષ્ય મુખથી કહે પણ છે કે આ આત્મા સ્ટાર (તારો) છે, ભૂકુટીની વચમાં રહે છે, પછી કહી દે છે અંગૂઠ (અંગૂઠા) માફક છે. હવે તારો ક્યાં, અંગૂઠો ક્યાં! અને પછી માટીનાં સાલિગ્રામ બેસીને બનાવે છે, આટલી મોટી આત્મા તો હોઈ ન શકે. મનુષ્ય દેહ-અભિમાની છે ને બનાવે પણ મોટા રૂપમાં છે. આ તો બહુજ સૂક્ષ્મ મહીનતા ની વાતો છે. ભક્તિ પણ મનુષ્ય એકાંતમાં, કોઠી માં બેસી કરે છે. તમારે તો ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં, ધંધા વગેરેમાં રહેવાં છતાં બુદ્ધિમાં આ પાકું કરવાનું છે-અમે આત્મા છીએ. બાપ કહે છે-હું તમારો બાપ પણ આટલું નાનું બિંદુ છું. એવું નથી કે હું મોટો છું. મારામાં બધું જ્ઞાન છે. આત્મા અને પરમાત્મા બંને એક જેવાં જ છે, ફક્ત એમને સુપ્રીમ કહેવાય છે. આ ડ્રામામાં નોંધ છે. બાપ કહે છે-હું તો અમર છું. હું અમર ન હોત તો તમને પાવન કેવી રીતે બનાવત. તમને સ્વીટ ચિલ્ડ્રન (મીઠા બાળકો) કેવી રીતે કહું. આત્મા જ બધું કરે છે. બાપ આવીને દેહી-અભિમાની બનાવે છે, આમાં જ મહેનત છે. બાપ કહે છે-મને યાદ કરો, બીજા કોઈને યાદ ન કરો. યોગી તો દુનિયામાં બહુજ છે. કન્યા ની સગાઈ થાય છે તો પછી પતિની સાથે યોગ લાગી જાય છે ને. પહેલા થોડી હતો. પતિને જોયાં ફરી તેમની યાદમાં રહે છે. હવે બાપ કહે છે-મામેકમ યાદ કરો. આ બહુજ સારી પ્રેક્ષિસ (અભ્યાસ) જોઈએ. જે સારા-સારા પુરુષાર્થી બાળકો છે તે સવારે-સવારે ઊઠીને દેહી-અભિમાની રહેવાની પ્રેક્ષિસ કરશે. ભક્તિ પણ સવારે કરે છે ને. પોત-પોતાનાં ઇષ્ટ દેવને યાદ કરે છે. હનુમાનની પણ કેટલી પૂજા કરે છે પરંતુ જાણતા કાંઈ પણ નથી. બાપ આવી ને સમજાવે છે-તમારી બુદ્ધિ વાંદરા માફક થઈ ગઈ છે. હવે ફરી તમે દેવતા બનો છો. હવે આ છે પતિત તમોપ્રધાન દુનિયા. હમણાં તમે આવ્યાં છો બેહદનાં બાપ ની પાસે. હું તો પુનર્જન્મ

રહિત છું. આ શરીર આ દાદાનું છે. મારું કોઈ શરીર નું નામ નથી. મારું નામ જ છે કલ્યાણકારી શિવ. આપ બાળકો જાણો છો શિવબાબા કલ્યાણકારી આવીને નર્કને સ્વર્ગ બનાવે છે. કેટલું કલ્યાણ કરે છે. નર્કનો એકદમ વિનાશ કરાવી દે છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા દ્વારા હમણાં સ્થાપના થઈ રહી છે. આ છે પ્રજાપિતા બ્રહ્મા મુખ વંશાવલી. ચાલતાં-ફરતાં એક-બીજાને સાવધાન કરવાનાં છે-મનમનાભવ. બાપ કહે છે મને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. પતિત-પાવન તો બાપ છે ને. તેમણે ભૂલથી ભગવાનુવાચ નાં બદલે કૃષ્ણ ભગવાનુવાચ લખી દીધું છે. ભગવાન તો નિરાકાર છે, એમને પરમપિતા પરમાત્મા કહેવાય છે. એમનું નામ છે શિવ. શિવની પૂજા પણ બહુજ થાય છે. શિવકાશી, શિવકાશી કહેતાં રહે છે. ભક્તિમાર્ગમાં અનેક પ્રકારનાં નામ રાખી દીધાં છે. કમાણીનાં માટે અનેક મંદિર બનાવ્યાં છે. અસલ નામ છે શિવ. પછી સોમનાથ રાખ્યું છે, સોમનાથ, સોમરસ પીવડાવે છે, જ્ઞાન ધન આપે છે. પછી જ્યારે પૂજારી બને છે તો કેટલાં ખર્ચા કરે છે એમનાં મંદિર બનાવવા પર કારણ કે સોમરસ આપ્યો છે ને. સોમનાથ ની સાથે સોમનાથીની પણ હશે! યથા રાજા રાણી તથા પ્રજા બધાં સોમનાથ સોમનાથીની છે. તમે સોનાની દુનિયામાં જાઓ છો. ત્યાં સોનાની ઇંટો હોય છે. નહીં તો દિવાલ વગેરે કેવી રીતે બને! બહુજ સોનું હોય છે એટલે તેને સોનાની દુનિયા કહેવાય છે. આ છે લોખંડ, પથ્થરોની દુનિયા. સ્વર્ગનું નામ સાંભળીને જ મુખમાં પાણી આવી જાય છે. વિષ્ણુ નાં બે રૂપ લક્ષ્મી-નારાયણ અલગ-અલગ બનશે ને. તમે વિષ્ણુપુરીનાં માલિક બનો છો. હમણાં તમે છો રાવણપુરીમાં. તો હવે બાપ કહે છે ફક્ત સ્વયંને આત્મા સમજી મુજ બાપને યાદ કરો. બાપ પણ પરમધામમાં રહે છે, આપ આત્માઓ પણ પરમધામમાં રહો છો. બાપ કહે છે તમને કોઈ તકલીફ નથી આપતો. બહુજ સહજ છે. બાકી આ રાવણ દુશ્મન તમારી સામે ઊભો છે. આ વિઘ્ન નાખે છે. જ્ઞાનમાં વિઘ્ન નથી પડતાં, વિઘ્ન પડે છે યાદમાં. ઘડી-ઘડી માયા યાદ ભુલાવી દે છે. દેહ-અભિમાનમાં લઈ આવે છે. બાપ ને યાદ કરવાં નથી દેતી, આ યુદ્ધ ચાલે છે. બાપ કહે છે તમે કર્મયોગી તો છો જ. અચ્છા, દિવસમાં યાદ નથી કરી સકતા તો રાતનાં યાદ કરો. રાત નો અભ્યાસ દિવસમાં કામ આવશે.

નિરંતર સ્મૃતિ રહે-જે બાપ આપણને વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે, આપણે એને યાદ કરીએ છીએ! બાપ ની યાદ અને ૮૪ જન્મોનાં ચક્રની યાદ રહે તો અહો સૌભાગ્ય. બીજાઓને પણ સંભળાવવાનું છે-બહેનો અને ભાઈઓ, હવે કળયુગ પૂરો થઈ સતયુગ આવે છે. બાપ આવ્યાં છે, સતયુગનાં માટે રાજયોગ શીખવાડી રહ્યાં છે. કળયુગનાં પછી સતયુગ આવવાનો છે. એક બાપનાં સિવાય બીજા કોઈને યાદ નથી કરવાનાં. વાનપ્રસ્થી જે હોય છે તે સંન્યાસીઓનો જઈને સંગ કરે છે. વાનપ્રસ્થ, ત્યાં વાણીનું કામ નથી. આત્મા શાંત રહે છે. લીન તો થઈ નથી શકતી. ડ્રામાથી કોઈપણ એક્ટર નીકળી નથી શકતો. આ પણ બાપ એ સમજાવ્યું છે-એક બાપનાં સિવાય બીજા કોઈને યાદ નથી કરવાનાં. જોવાં છતાં પણ યાદ ન કરો. આ જૂની દુનિયા તો વિનાશ થઈ જવાની છે, કબ્રિસ્તાન છે ને. મડદા ને ક્યારેય યાદ કરાય છે કે શું! બાપ કહે છે આ બધાં મરેલાં છે. હું આવ્યો છું, પતિતો ને પાવન બનાવી લઈ જાઉં છું. અહીંયા આ બધાં ખતમ થઈ જશે. આજકાલ બોમ્બસ વગેરે જે પણ બનાવે છે, બહુજ તીખા-તીખા (શક્તિશાળી) બનાવતાં રહે છે. કહે છે અહીંયા બેસીને જેનાં પર છોડશું તેનાં પર જ પડશે. આ નોંધ છે, ફરીથી વિનાશ થવાનો છે. ભગવાન આવે છે, નવી દુનિયાનાં માટે રાજયોગ શીખવાડી રહ્યાં છે. આ મહાભારત લડાઈ છે, જે શાસ્ત્રોમાં ગવાયેલી છે. બરાબર ભગવાન આવ્યાં છે-સ્થાપના અને વિનાશ કરવાં. ચિત્ર પણ ક્લિયર (સ્પષ્ટ) છે. તમે સાક્ષાત્કાર કરી રહ્યાં છો-અમે આ બનશું. અહિંયાં નું આ ભણતર ખતમ થઈ જશે. ત્યાં તો બેરિસ્ટર, ડોક્ટર વગેરેની દરકાર નથી હોતી. તમે તો અહીંયા નો વારસો લઈ જાઓ છો. હુન્નર (કળાઓ) પણ બધાં અહીંયાથી લઈ જશે. મકાન વગેરે બનાવવા વાળા ફર્સ્ટ ક્લાસ હશે તો ત્યાં પણ બનાવશે. બજાર વગેરે પણ તો હશે ને. કામ તો ચાલશે. અહીંયાથી શીખીને અક્કલ લઈ જાય છે. વિજ્ઞાન થી પણ સાડું હુન્નર શીખે છે. તે બધું ત્યાં કામ આવશે. પ્રજામાં જશે. આપ બાળકોને તો પ્રજામાં નથી આવવાનું. તમે આવ્યાં જ છો બાબા-મમ્માનાં તખ્તનશીન બનવાં. બાપ જે શ્રીમત આપે છે, તેનાં પર ચાલવાનું છે. ફર્સ્ટ ક્લાસ શ્રીમત તો એક જ આપે છે કે મને યાદ કરો. કોઈનું ભાગ્ય અનાયાસે પણ ખૂલી જાય છે. કોઈ કારણ નિમિત્ત બની જાય છે. કુમારીઓને પણ બાબા કહે છે લગ્ન તો બરબાદી થઈ જશે. આ ગટરમાં નહીં પડો. શું તમે બાપનું નહીં માનશો! સ્વર્ગની મહારાણી નહીં બનો! પોતાની સાથે પ્રણ કરવું જોઈએ કે અમે તે દુનિયામાં ક્યારેય નહીં જઈશું. તે દુનિયાને યાદ પણ નહીં કરશું. શમશાન ને ક્યારેય યાદ કરાય છે શું! અહીંયા તો તમે કહો છો ક્યાં આ શરીર છૂટે તો અમે સ્વર્ગમાં જઈએ. હવે ૮૪ જન્મ પુરા થયાં, હવે અમે પોતાનાં ઘરે જઈએ છીએ. બીજાઓને પણ આજ સંભળાવવાનું છે. આ પણ સમજો છો-બાબા વગર સતયુગની રાજાઈ કોઈ આપી નથી શકતું.

આ રથને પણ કર્મભોગ તો હોય છે ને. બાપદાદાની પણ પરસ્પર ક્યારેક રુહરિહાન ચાલે છે-આ બાબા કહે છે બાબા આશીર્વાદ કરી દો. ઉધરસનાં માટે કોઈ દવા કરો અથવા છું-મંત્ર થી ઉડાવી દો. કહે છે-નહીં, આ તો ભોગવવાનું જ છે. આ તમારો રથ લઉં છું, તેનાં બદલામાં તો આપું જ છું, બાકી આ તો તમારો હિસાબ-કિતાબ છે. અંત સુધી કાંઈને કાંઈ થતું રહેશે. તમારાં પર આશીર્વાદ કરું તો બધાં પર કરવા પડે. આજે આ બાળકી અહીંયા બેસી છે, કાલે ટ્રેનમાં એક્સિડન્ટ (અકસ્માત) થઈ જાય છે, મરી જાય છે, બાબા કહેશે ડ્રામા. એવું થોડી કહી શકાય કે બાબાએ પહેલાં કેમ નહિ બતાવ્યું. એવો કાયદો નથી. હું તો આવું છું પતિત થી પાવન બનાવવાં. આ બતાવવાં થોડી આવ્યો છું. આ હિસાબ-કિતાબ તો તમારે પોતાનાં ચૂકતું કરવાનાં છે. આમાં આશીર્વાદ ની વાત નથી. તેનાં માટે જાઓ સન્યાસીઓની પાસે. બાબા તો વાત જ એક બતાવે છે. મને બોલાવ્યો જ એટલે કે અમને આવીને નર્ક થી સ્વર્ગમાં લઈ જાઓ. ગાયે પણ છે પતિત-પાવન સીતારામ. પરંતુ અર્થ ઊલટો નિકાળી દીધો છે. પછી રામની બેસી મહિમા કરે છે-રઘુપતિ રાઘવ રાજારામ..... બાપ કહે છે આ ભક્તિમાર્ગમાં તમે કેટલાં પૈસા ગુમાવ્યાં છે. એક ગીત પણ છે ને-ક્યાં કૌતુક દેખા.....દેવીઓની મૂર્તિઓ બનાવી પૂજા કરી પછી સમુદ્રમાં ડુબાડી દે છે. હવે સમજમાં આવે છે - કેટલાં પૈસા બરબાદ કરે છે, છતાં પણ આ થશે. સતયુગમાં તો આવું કામ થતું જ નથી. સેકન્ડ બાદ સેકન્ડની નોંધ છે. કલ્પ પછી ફરી આજ વાત રિપીટ (પુનરાવર્તન) થશે. ડ્રામાને બહુજ સારી રીતે સમજવો જોઈએ. અચ્છા, કોઈ વધારે નથી યાદ કરી શકતાં તો બાપ કહે છે ફક્ત અલ્ફ અને બે, બાપ અને બાદશાહી ને યાદ કરો. અંદરમાં આજ ધૂન લગાવી દો કે અમે આત્મા કેવી રીતે ૮૪ નું ચક્ર લગાવીને આવ્યાં છીએ. ચિત્રો પર સમજાવો, બહુજ સહજ છે. આ છે રુહાની બાળકોથી રુહરિહાન. બાપ રુહરિહાન કરે જ છે બાળકો થી. બીજા કોઈથી તો કરી ન શકે. બાપ કહે છે-સ્વયંને આત્મા સમજો. આત્મા જ બધું કરે છે. બાપ યાદ અપાવે છે, તમે ૮૪ જન્મ લીધાં છે. મનુષ્ય જ બન્યાં છો. જેમ બાપ ઓર્ડીનેન્સ (કાયદો) નીકાળે છે કે વિકારમાં નથી જવાનું, એમ આ પણ ઓર્ડીનેન્સ નીકાળે છે કે કોઈએ રડવાનું નથી. સતયુગ-ત્રેતા માં ક્યારેય કોઈ રડતાં નથી, નાનાં બાળકો પણ નથી રડતાં. રડવાનો હુકમ નથી. તે છે હર્ષિત રહેવાની દુનિયા. તેની પ્રેક્ટિસ બધી અહિયાં કરવાની છે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપ થી આશીર્વાદ માંગવાનાં બદલે યાદની યાત્રાથી પોતાનાં બધાં હિસાબ ચૂકતું કરવાનાં છે. પાવન બનવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. આ ડ્રામાને યથાર્થ રીતે સમજવાનો છે.
2. આ જૂની દુનિયાને જોવાં છતાં પણ યાદ નથી કરવાની. કર્મયોગી બનવાનું છે. સદા હર્ષિત રહેવાનો અભ્યાસ કરવાનો છે. ક્યારેય પણ રડવાનું નથી.

વરદાન :- સર્વનાં પ્રતિ શુભ ભાવ અને શ્રેષ્ઠ ભાવના ધારણ કરવાવાળા હંસ બુદ્ધિ હોલીહંસ ભવ
હંસ બુદ્ધિ અર્થાત્ સદા દરેક આત્માનાં પ્રતિ શ્રેષ્ઠ અને શુભ વિચારવા વાળા. પહેલાં દરેક આત્માનાં ભાવને પારખવા વાળા અને પછી ધારણ કરવાવાળા. ક્યારેય પણ બુદ્ધિમાં કોઈ પણ આત્માનાં પ્રતિ અશુભ અથવા સાધારણ ભાવ ધારણ ન હોય. સદા શુભ ભાવ અને શુભભાવના રાખવા વાળા જ હોલીહંસ છે. તે કોઈ પણ આત્માની અકલ્યાણની વાતો સાંભળતાં, જોતાં પણ અકલ્યાણને કલ્યાણની વૃત્તિથી બદલી દેશે. તેમની દૃષ્ટિ દરેક આત્માનાં પ્રતિ શ્રેષ્ઠ શુદ્ધ સ્નેહની હશે.

સ્લોગન :- પ્રેમથી ભરપૂર એવી ગંગા બનો જે તમારાં થી પ્રેમનાં સાગર બાપ દેખાય.

“ મીઠા બાળકો - આ જૂની દુનિયામાં અલ્પકાળ ક્ષણભંગુર સુખ છે , આ સાથે ન ચાલી શકે , સાથે અવિનાશી જ્ઞાન રત્ન ચાલે છે , એટલે અવિનાશી કમાણી જમા કરો ”

પ્રશ્ન :- બાપનાં ભણતરમાં તમને કઈ વિદ્યા નથી શીખવાડવામાં આવતી?

ઉત્તર :- ભૂત વિદ્યા. કોઈનાં સંકલ્પોને વાંચવાં, આ ભૂત વિદ્યા છે, તમને આ વિદ્યા નથી શીખવાડવામાં આવતી. બાપ કોઈ થોટ રીડર (વિચારો વાંચનાર) નથી. એ જાનીજાનનહાર અર્થાત્ નોલેજકુલ છે. બાપ આવે છે તમને રૂઠાની ભણતર ભણાવવાં, જે ભણતર થી તમને ૨૧ જન્મોનાં માટે વિશ્વની રાજાઈ મળે છે.

ઓમ શાંતિ ! ભારતમાં ભારતવાસી ગાયે છે આત્માઓ અને પરમાત્મા અલગ રહ્યાં બહુકાળ... હવે બાળકો જાણે છે આપણી આત્માઓનાં બાપ પરમપિતા પરમાત્મા આપણને રાજયોગ શીખવાડી રહ્યાં છે. પોતાનો પરિચય આપી રહ્યાં છે અને સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંતનો પણ પરિચય આપી રહ્યાં છે. કોઈ તો પાક્કા નિશ્ચય બુદ્ધિ છે, કોઈ ઓછું સમજે છે, નંબરવાર તો છે ને. બાળકો જાણે છે આપણે જીવ આત્માઓ પરમપિતા પરમાત્માનાં સમ્મુખ બેઠાં છીએ. ગવાય છે આત્માઓ પરમાત્મા અલગ રહ્યાં બહુકાળ. હવે મૂળવતન માં જ્યારે આત્માઓ છે તો અલગ થવાની વાત જ નથી ઉઠતી. અહીંયા આવવાથી જ્યારે જીવ આત્મા બને છે તો પરમાત્મા બાપથી બધી આત્માઓ અલગ થાય છે. પરમપિતા પરમાત્મા થી અલગ થઈને અહીંયા પાર્ટ ભજવવાં આવે છે. પહેલાં તો વગર અર્થ એમ જ ગાતાં હતાં. હવે તો બાપ બેસી સમજાવે છે. બાળકો જાણે છે પરમપિતા પરમાત્મા થી આપણે અલગ થઈ અહીં પાર્ટ ભજવવા આવ્યાં છીએ. તમે જ પહેલાં-પહેલાં છૂટા પડ્યાં છો તો શિવબાબા પણ પહેલાં-પહેલાં તમને જ મળે છે. તમારાં ખાતર બાપને આવવું પડે છે. કલ્પ પહેલાં પણ આ બાળકોને જ ભણાવ્યું હતું જે પછી સ્વર્ગનાં માલિક બન્યાં. તે સમયે બીજા કોઈ ખંડ નહોતાં. બાળકો જાણે છે આપણે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મના હતાં જેને ડીટી રિલીજન (દૈવી ધર્મ), ડીટી (દૈવી) રાજધાની પણ કહે છે. દરેકને પોતાનો ધર્મ હોય છે. ધર્મ ને જ શક્તિ કહેવાય છે. ધર્મ માં તાકાત રહે છે. આપ બાળકો જાણો છો આ લક્ષ્મી-નારાયણ કેટલી તાકાત વાળા હતાં. ભારતવાસી પોતાનાં ધર્મ ને જ નથી જાણતાં. કોઈની પણ બુદ્ધિમાં નથી આવતું બરાબર ભારતમાં આમનો જ ધર્મ હતો. ધર્મને ન જાણવાનાં કારણે અધર્મી બની ગયાં છે. ધર્મ માં આવવાથી તમારામાં કેટલી તાકાત રહે છે. તમે આઠરન એજેડ (કળયુગી) પહાડને ઉઠાવી ગોલ્ડ એજેડ (સતયુગી) બનાવી દો છો. ભારતને સોનાનો પહાડ બનાવી દો છો. ત્યાં તો ખાણોમાં અઢળક સોનું ભરેલું હોય છે. સોનાનાં પહાડ હશે જે પછી ત્યાં ખુલશે. સોનાને ઓગાળીને તેની ઇંટો બનાવાય છે. મકાન તો મોટી ઇંટોનું જ બનાવશે ને. માયા મછંદર નો ખેલ પણ દેખાડે છે ને. તે બધી છે વાર્તાઓ. બાપ કહે છે આ બધાનો સાર હું તમને સંભળાવું છું. દેખાડે છે ધ્યાનમાં જોયું અમે ઝોલી ભરીને લઈ જઈએ છે, ધ્યાનથી નીચે ઊતર્યા, તો કાંઈ ન રહ્યું. જેમ તમારું પણ થાય છે. આને કહેવાય છે દિવ્ય દૃષ્ટિ. આમાં કાંઈ રાખ્યું નથી. નૌધા ભક્તિ ખૂબ કરે છે. તે ભક્ત માળા જ અલગ છે, આ જ્ઞાન માળા અલગ છે. રુદ્ર માળા અને વિષ્ણુની માળા છે ને. તે પછી છે ભક્તિની માળા. હમણાં તમે ભણી રહ્યાં છો રાજાઈ નાં માટે. તમારો બુદ્ધિયોગ છે શિક્ષકની સાથે અને રાજાઈની સાથે. જેમ કોલેજમાં ભણે છે તો બુદ્ધિયોગ શિક્ષકની સાથે રહે છે. બેરિસ્ટર પોતે ભણાવીને આપ સમાન બનાવે છે. આ બાબા પોતે તો બનતાં નથી. આ વંડર છે અહીં. તમારું આ છે રૂઠાની ભણતર. તમારો બુદ્ધિયોગ શિવબાબાની સાથે છે, એમને જ નોલેજકુલ જ્ઞાનનાં સાગર કહેવાય છે. જાની-જાનનહાર નો એવો મતલબ નથી કે એ બધાનાં દિલોને બેસી જાણશે કે અંદર શું ચાલી રહ્યું છે. તેતો જે વિચારો વાંચતા હોય છે તે બધું સંભળાવે છે. તેને ભૂત વિદ્યા કહેવાય છે. અહીંયા તો બાપ ભણાવે છે, મનુષ્ય થી દેવતા બનાવવાં. ગાયન પણ છે મનુષ્ય થી દેવતા.... હવે આપ બાળકો સમજો છો આપણે હમણાં બ્રાહ્મણ બન્યાં છીએ પછી બીજા જન્મમાં દેવતા બનશું. આદિ સનાતન દેવી-દેવતા જ ગવાય છે. શાસ્ત્રોમાં તો અનેક વાર્તાઓ લખી દીધી છે. આ તો બાપ ડાયરેક્ટ બેસી ભણાવે છે.

ભગવાનુવાચ-ભગવાન જ જ્ઞાનનાં સાગર, સુખનાં સાગર, શાંતિના સાગર છે. આપ બાળકોને વારસો આપે છે.

આ ભણતર છે તમારાં ૨૧ જન્મોનાં માટે. તો કેટલું સરસ રીતે ભણવું જોઈએ. આ રૂઠાની ભણતર બાપ એક જ વાર આવી ને ભણાવે છે, નવી દુનિયાની સ્થાપના કરવાનાં માટે. નવી દુનિયામાં આ દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય હતું. બાપ કહે છે હું બ્રહ્મા દ્વારા આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના કરી રહ્યો છું. જ્યારે આ ધર્મ હતો તો બીજા કોઈ ધર્મ નહોતાં. હમણાં બીજા બધાં ધર્મ છે એટલે ત્રિમૂર્તિ પર પણ તમે સમજાવો છો-બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના એક ધર્મની. હમણાં તે ધર્મ છે નહીં. ગાયે પણ છે મુજ નિર્ગુણ હારે માં કોઈ ગુણ નાહી, આપેહી તરસ પડે... અમારામાં કોઈ ગુણ નથી કહે છે તો બુદ્ધિ ગોડફાધર (પરમપિતા) નાં તરફ જાય છે, એમને જ મર્સીકુલ (દયાળું) કહેવાય છે. બાપ આવે જ છે બાળકોનાં બધાં દુઃખોને સમાપ્ત કરી ૧૦૦ ટકા સુખ આપવાં. કેટલો રહેમ કરે છે. તમે સમજો છો બાબાની પાસે અમે આવ્યાં છીએ તો બાપથી પૂરું સુખ લેવાનું છે. તે છે જ સુખધામ, આ છે દુઃખધામ. આ ચક્રને પણ સારી રીતે સમજવાનું છે. શાંતિધામ, સુખધામ ને યાદ કરો તો અંત મતિ સો ગતિ થઈ જશે. શાંતિધામ ને યાદ કરશો તો જરૂર શરીર છોડવું પડે ત્યારે આત્માઓ શાંતિધામમાં જશે. એક બાપનાં સિવાય બીજા કોઈની યાદ ન આવે. એકદમ લાઈન ક્લિયર જોઈએ. એક બાપ ને યાદ કરવાથી અંદર ખુશીનો પારો ચઢે છે. આ જૂની દુનિયામાં તો અલ્પકાળ ક્ષણભંગુર સુખ છે. આ સાથે ન ચાલી શકે. સાથે આ અવિનાશી જ્ઞાન રત્ન જ ચાલે છે. એટલે આ જ્ઞાન રત્નોની કમાણી જ સાથે ચાલે છે જે પછી તમે ૨૧ જન્મ પ્રાલબ્ધ ભોગવશો. હાં, વિનાશી ધન પણ સાથે તેમનાં જાય છે જે બાપને મદદ કરે છે. બાબા અમારી પણ કોડીયો લઈ ત્યાં મહેલ બનાવી દઈ દેજો. બાપ કોડીયો નાં બદલે કેટલાં રત્ન આપે છે. જેમ અમેરિકન લોકો હોય છે, ખૂબ પૈસા ખર્ચ કરી જૂની-જૂની ચીજો ખરીદી કરે છે. જૂની ચીજોનાં મનુષ્ય ખૂબ પૈસા લઈ લે છે. અમેરિકન લોકો પાસેથી પાઈ ની ચીજ નાં હજાર લઈ લેશે. બાબા પણ કેટલાં સારા ગ્રાહક છે. ભોળાનાથ ગવાયેલ છે ને. મનુષ્યોને આ પણ ખબર નથી, તેઓ તો શિવ-શંકર એક કહી દે છે. તેમનાં માટે કહે છે ભરી દો ઝોલી. હમણાં આપ બાળકો સમજો છો આપણને જ્ઞાન રત્ન મળે છે, જેનાંથી આપણી જોલી ભરાય છે. આ છે બેહદનાં બાપ. તેઓ પછી શંકરનાં માટે કહી દે છે અને પછી દેખાડે છે - ધતુરો ખાતાં હતાં, ભાંગ પીતાં હતાં. શું-શું વાતો બેસીને બનાવી છે! આપ બાળકો હવે સદ્ગતિનાં માટે ભણતર ભણી રહ્યાં છો. આ ભણતર છે જ બિલકુલ શાંતિમાં રહેવાનું. આ બત્તીઓ વગેરે જે જલાવે છે, શો કરે છે, તે પણ એટલે કે મનુષ્ય આવીને પૂછે તમે શિવજયંતી આટલી કેમ મનાવો છો? શિવ જ ભારતને ધનવાન બનાવે છે ને. આ લક્ષ્મી-નારાયણને સ્વર્ગનાં માલિક કોણે બનાવ્યાં-આ તમે જાણો છો. આ લક્ષ્મી-નારાયણ આગળનાં જન્મમાં કોણ હતાં? આ આગળ જન્મમાં જગત અંબા જ્ઞાન-જ્ઞાનેશ્વરી હતી જે પછી રાજ-રાજેશ્વરી બને છે. હવે પદ કોનું મોટું છે? જોવામાં તો આ સ્વર્ગનાં માલિક છે. જગત અંબા ક્યાંની માલિક હતી? એમની પાસે કેમ જાય છે? બ્રહ્માને પણ ૧૦૦ ભુજા વાળા, ૨૦૦ ભુજા વાળા, ૧૦૦૦ ભુજા વાળા દેખાડે છે ને. જેટલાં બાળકો થતાં જાય છે, ભુજાઓ વધતી જાય છે. જગત અંબાને પણ લક્ષ્મીથી વધારે ભુજાઓ આપી છે, તેમની જ પાસે જઈને બધું માંગે છે. ખૂબ આશાઓ લઈને જાય છે-બાળક જોઈએ, આ જોઈએ.... લક્ષ્મીની પાસે ક્યારેય એવી આશાઓ લઈને નહિ જશે. તે તો ફક્ત ધનવાન છે. જગત અંબાથી તો સ્વર્ગની બાદશાહી મળે છે. આ પણ કોઈને ખબર નથી-જગત અંબા થી શું માંગવું જોઈએ! આ તો ભણતર છે ને. જગત અંબા શું ભણાવે છે? રાજયોગ. આને કહેવાય જ છે બુદ્ધિયોગ. તમારી બીજા બધાં તરફથી બુદ્ધિ નીકળી એક બાપથી લાગી જાય છે. બુદ્ધિ તો અનેક તરફ ભાગે છે ને. હવે બાપ કહે છે મારી સાથે બુદ્ધિયોગ લગાવો, નહીં તો વિકર્મ વિનાશ નહીં થશે એટલે બાબા ફોટો પાડવાની પણ મનાઈ કરે છે. આ તો તેમનો દેહ છે ને.

બાપ સ્વયં દલાલ બનીને કહે છે હવે તમારો તે હથિયાલો કેન્સલ (રદ્દ) છે. કામ ચિતા થી ઉતરી હવે જ્ઞાન ચિતા પર બેસો. કામ ચિતા થી ઉતરો. સ્વયંને આત્મા સમજી મુજ બાપને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. બીજું કોઈ મનુષ્ય આવું કહી ન શકે. મનુષ્યને ભગવાન પણ ન કહેવાય. આપ બાળકો જાણો છો બાપ જ પતિત-પાવન છે. એજ આવીને કામ ચિતા પર થી ઉતારી જ્ઞાન ચિતા પર બેસાડે છે. એ છે રૂઠાની બાપ. એ આમનામાં બેસી કહે છે તમે પણ આત્મા છો, બીજાઓને પણ આજ સમજાવતાં રહો. બાપ કહે છે-મનમનાભવ. મનમનાભવ કહેવાથી જ સ્મૃતિ આવી જશે. આ જૂની દુનિયાનો વિનાશ પણ સામે ઊભો છે. બાપ સમજાવે છે આ છે મહાભારે મહાભારત લડાઈ. કહેશે લડાઈ તો વિલાયતમાં પણ થાય છે પછી આને મહાભારત લડાઈ કેમ કહે છે? ભારતમાં જ યજ્ઞ રચાયેલો છે. આનાથી જ વિનાશ જવાળા નીકળી છે. તમારાં માટે નવી દુનિયા જોઈએ તો મીઠા બાળકો જૂની દુનિયાનો જરૂર વિનાશ થવો જોઈએ. તો આ લડાઈનાં મૂળ અહીંયાથી નીકળે છે. આ રુદ્ર જ્ઞાન યજ્ઞ થી મહાભારે લડાઈ, વિનાશ જવાળા પ્રજ્વલિત થઈ. ભલે શાસ્ત્રોમાં લખેલું છે પરંતુ કોણે કહ્યું છે આ નથી જાણતાં. હમણાં

બાપ સમજાવી રહ્યાં છે નવી દુનિયાનાં માટે. હવે તમે રાજાઈ લો છો, તમે દેવી-દેવતા બનો છો. તમારાં રાજ્યમાં બીજા કોઈ પણ હોવા ન જોઈએ. આસુરી દુનિયાનો વિનાશ થાય છે. બુદ્ધિમાં યાદ રહેવું જોઈએ - કાલે આપણે રાજ્ય કર્યું હતું. બાપે રાજ્ય આપ્યું હતું પછી ૮૪ જન્મ લેતાં આવ્યાં. હવે ફરી બાબા આવેલાં છે. આપ બાળકોમાં આ તો જ્ઞાન છે ને. બાપે આ જ્ઞાન આપ્યું છે. જ્યારે દેવી ધર્મની સ્થાપના થાય છે તો બાકી આખી આસુરી દુનિયાનો વિનાશ થાય છે. આ બાપ બેસી બ્રહ્મા દ્વારા બધી વાતો સમજાવે છે. બ્રહ્મા પણ શિવનો બાળક છે, વિષ્ણુનું પણ રહસ્ય સમજાવ્યું છે કે બ્રહ્મા થી વિષ્ણુ, વિષ્ણુ થી બ્રહ્મા બને છે. હવે તમે સમજી ગયા છો આપણે બ્રાહ્મણ થી પછી દેવતા બનશું ફરી ૮૪ જન્મ લઈશું. આ નોલેજ આપવાવાળા એક જ બાપ છે તો બીજા કોઈ મનુષ્ય થી આ નોલેજ મળી કેવી રીતે શકે? આમાં બધી બુદ્ધિની વાત છે. બાપ કહે છે કે બીજી બધી તરફથી બુદ્ધિ તોડો. બુદ્ધિ જ બગડે છે. બાપ કહે છે કે મને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં ભલે રહો. લક્ષ-હેતુ તો સામે ઊભું છે. જાણો છો આપણે ભણીને આ બનશું. તમારું ભણતર છે જ સંગમયુગ નું. હવે તમે ન આ તરફનાં છો, ન તો એ તરફ. તમે બહાર છો. બાપને ખેવૈયા પણ કહે છે, ગાયે પણ છે અમારી નૈયા પાર લઈ જાઓ. આનાં પર એક વાર્તા પણ બનેલી છે. કોઈ ચાલી પડે છે, કોઈ અટકી જાય છે. હવે બાપ કહે છે - હું આ બ્રહ્માનાં મુખ દ્વારા બેસી સંભળાવું છું. બ્રહ્મા ક્યાંથી આવ્યાં? પ્રજાપિતા તો જરૂર અહીંયા જોઈએ ને. હું આમને એડોપ્ટ કરું છું, આમનું પણ નામ રાખું છું. તમે પણ બ્રહ્મા મુખ વંશાવલી બ્રાહ્મણ છો, જે કળયુગ અંતમાં છે, ફરી તેઓ જ સતયુગ આદિ માં જશે. તમે જ પહેલાં-પહેલાં બાપ થી અલગ થઈ પાર્ટ ભજાવવા આવ્યાં છો. આપણામાં પણ બધાં તો નહીં કહેશે ને. આ પણ ખબર પડી જશે કોણ પુરા ૮૪ જન્મ લે છે! આ લક્ષ્મી-નારાયણ ની તો ગેરંટી છે ને. આમનાં માટે જ ગાયન છે શ્યામ-સુંદર. દેવી-દેવતા સુંદર હતાં, શ્યામ થી સુંદર બન્યાં છે. ગામડાનાં છોકરા થી બદલાઈ સુંદર બની જાય છે, આ સમયે બધા છોરા-છોરીઓ છે. આ બેહદની વાત છે, આને કોઈ જાણતું નથી. કેટલી સારી-સારી સમજણ અપાય છે. દરેકનાં માટે સર્જન એક જ છે. આ છે અવિનાશી સર્જન.

યોગને અગ્નિ કહેવાય છે કારણ કે યોગથી જ આત્માની એલોય (ખાદ) નીકળે છે. યોગ અગ્નિથી તમોપ્રધાન આત્મા સતોપ્રધાન બને છે. જો આગ ઠંડી હશે તો એલોય નીકળશે નહીં. યાદને યોગ અગ્નિ કહેવાય છે, જેનાથી વિકર્મ વિનાશ થાય છે. તો બાપ કહે છે તમને કેટલું સમજાવતો રહું છું. ધારણા પણ થાય ને. અચ્છા મનમનાભવ. આમાં તો થાકવું ન જોઈએ ને. બાપને યાદ કરવાનું પણ ભૂલી જાય છે. આ પતિઓનાં પતિ તમારો જ્ઞાનથી કેટલો શ્રંગાર કરે છે. નિરાકાર બાપ કહે છે બીજા બધાથી બુદ્ધિયોગ તોડી મુજ પોતાનાં બાપને યાદ કરો. બાપ બધાનો એક જ છે. તમારી હવે ચઢતી કળા થાય છે. કહે છે ને - તેરે ભાને સર્વ કા ભલા. બાપ આવ્યાં છે સર્વનું ભલું કરવાં. રાવણ તો બધાને દુર્ગતિમાં લઈ જાય છે, રામ બધાને સદ્ગતિ માં લઈ જાય છે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

- 1) બાપની યાદ થી અપાર સુખોનો અનુભવ કરવાનાં માટે બુદ્ધિની લાઈન ક્લિયર જોઈએ. યાદ જ્યારે અગ્નિનું રુપ લે ત્યારે આત્મા સતોપ્રધાન બને.
- 2) બાપ કોડીયોનાં બદલે રત્ન આપે છે. આવાં ભોળાનાથ બાપ થી પોતાની ઓલી ભરવાની છે. શાંતિમાં રહેવાનું ભણતર ભણી સદ્ગતિ ને પ્રાપ્ત કરવાની છે.

વરદાન :-

ત્રણ પ્રકારનાં વિજયનું મેડલ પ્રાપ્ત કરવાવાળા સદા વિજયી ભવ

વિજય માળામાં નંબર પ્રાપ્ત કરવાનાં માટે પહેલાં સ્વ પર વિજયી, પછી સર્વ પર વિજયી અને પછી પ્રકૃતિ પર વિજયી બનો. જ્યારે આ ત્રણ પ્રકારનાં વિજય નાં મેડલ પ્રાપ્ત થશે ત્યારે વિજય માળાનાં મણકા બની શકશો. સ્વ પર વિજયી બનવું અર્થાત્ પોતાનાં વ્યર્થ ભાવ, સ્વભાવ ને શ્રેષ્ઠ ભાવ, શુભ ભાવના થી પરિવર્તન કરવો. જે આમ સ્વ પર વિજયી બને છે તેઓ જ બીજાઓ પર પણ વિજય પ્રાપ્ત કરી લે છે. પ્રકૃતિ પર વિજયી પ્રાપ્ત કરવી અર્થાત્ વાયુમંડળ, વાયુબ્રેશન અને સ્થૂળ પ્રકૃતિની સમસ્યાઓ પર વિજયી બનવું.

સ્લોગન :- સ્વયંની કર્મેન્દ્રિયો પર સંપૂર્ણ રાજ્ય કરવાવાળા જ સાચાં રાજયોગી છે.

“ મીઠા બાળકો - તમારે પોતાનાં યોગબળ થી આખી સૃષ્ટિને પાવન બનાવવાની છે , તમે યોગબળ થી જ માયા પર જીત પામીને જગતજીત બની શકો છો ”

પ્રશ્ન :- બાપનો પાર્ટ શું છે, એ પાર્ટ ને આપ બાળકોએ કયા આધાર પર જાણ્યો છે?

ઉત્તર :- બાપનો પાર્ટ છે-બધાનાં દુઃખ હરીને સુખ આપવું, રાવણની જંજીરો થી છોડાવવાં. જ્યારે બાપ આવે છે તો ભક્તિ ની રાત પૂરી થાય છે. બાપ તમને સ્વયં પોતાનો અને પોતાની મિલકતનો પરિચય આપે છે. તમે એક બાપને જાણવાથી જ બધું જાણી જાઓ છો.

ગીત :- તુમ્હી હો માતા પિતા તુમ્હી હો

ઓમ શાંતિ ! બાળકોએ ઓમ શાંતિ નો અર્થ સમજ્યો છે, બાપ એ સમજાવ્યું છે આપણે આત્મા છીએ, આ સૃષ્ટિ ડ્રામાની અંદર આપણો મુખ્ય પાર્ટ છે. કોનો પાર્ટ છે? આત્મા શરીર ધારણ કરી પાર્ટ ભજવે છે. તો બાળકોને હવે આત્મ-અભિમાની બનાવી રહ્યાં છે. આટલો સમય દેહ-અભિમાની હતાં. હવે સ્વયંને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. આપણાં બાબા આવેલાં છે ડ્રામા પ્લાન અનુસાર. બાપ આવે પણ છે રાત્રિમાં. ક્યારે આવે છે-તેની તિથિ-તારીખ કાંઈ નથી. તિથિ-તારીખ તેમની હોય છે જે લૌકિક જન્મ લે છે. આ તો છે પારલૌકિક બાપ. એમનો લૌકિક જન્મ નથી. કૃષ્ણની તિથિ, તારીખ, સમય વગેરે બધું આપે છે. આમનો તો કહેવાય છે દિવ્ય જન્મ. બાપ આમનામાં પ્રવેશ કરી બતાવે છે કે આ બેહદનો ડ્રામા છે. એમાં અડધોકલ્પ છે રાત. જ્યારે રાત અર્થાત્ ધોર અંધકાર હોય છે ત્યારે હું આવું છું. તિથિ-તારીખ કોઈ નથી. આ સમયે ભક્તિ પણ તમોપદ્રાવ્ય છે. અડધો કલ્પ છે બેહદનો દિવસ. બાપ સ્વયં કહે છે મેં આમનામાં પ્રવેશ કર્યો છે. ગીતા માં છે ભગવાનુવાચ, પરંતુ ભગવાન મનુષ્ય હોઈ ન શકે. કૃષ્ણ પણ દેવી ગુણોવાળા છે. આ મનુષ્ય લોક છે. આ દેવલોક નથી. ગાયે પણ છે બ્રહ્મા દેવતાય નમઃ.....તે છે સૂક્ષ્મવતનવાસી. બાળકો જાણે છે ત્યાં હાડકા-માસ નથી હોતાં. તે છે સૂક્ષ્મ સફેદ પડછાયો. જ્યારે મૂળવતનમાં છે તો આત્માને ન સૂક્ષ્મશરીર પડછાયાવાળું છે, ન કે હાડકા વાળું છે. આ વાતોને કોઈ પણ મનુષ્ય માત્ર નથી જાણતાં. બાપ જ આવીને સંભળાવે છે, બ્રાહ્મણ જ સાંભળે છે, બીજા કોઈ નથી સાંભળતા. બ્રાહ્મણ વર્ણ હોય છે જ ભારતમાં, તે પણ ત્યારે હોય છે જ્યારે પરમપિતા પરમાત્મા પ્રજાપિતા બ્રહ્મા દ્વારા બ્રાહ્મણ ધર્મની સ્થાપના કરે છે. હવે આમને રચતા પણ નહીં કહેવાશે. નવી રચના કોઈ રચતા નથી. ફક્ત કાયાકલ્પ કરે છે. બોલાવે પણ છે-હેં બાબા, પતિત દુનિયામાં આવીને અમને પાવન બનાવો. હમણાં તમને પાવન બનાવી રહ્યાં છે. તમે પછી યોગબળ થી આ સૃષ્ટિ ને પાવન બનાવી રહ્યાં છો. માયા પર તમે જીત પામીને જગતજીત બનો છો. યોગબળને વિજ્ઞાનબળ પણ કહેવાય છે. ઋષિ-મુની વગેરે બધાં શાંતિ ઈચ્છે છે પરંતુ શાંતિનો અર્થ તો જાણતાં નથી. અહીંયા તો જરૂર પાર્ટ ભજવવાનો છે ને. શાંતિધામ છે સ્વીટ સાઈલેન્સ હોમ. આપ આત્માઓને હવે એ ખબર છે કે આપણું ઘર શાંતિધામ છે. અહીંયા આપણે પાર્ટ ભજવવા આવ્યાં છીએ. બાપને પણ બોલાવે છે-હેં પતિત-પાવન, દુઃખહર્તા, સુખકર્તા આવો, અમને આ રાવણની જંજીરો થી છોડાવો. ભક્તિ છે રાત, જ્ઞાન છે દિવસ. રાત મુર્દાબાદ થાય છે, પછી જ્ઞાન જિંદાબાદ થાય છે. આ રમત છે સુખ અને દુઃખની. તમે જાણો છો પહેલાં આપણે સ્વર્ગમાં હતાં પછી ઉતરતાં-ઉતરતાં આવીને નીચે હેલમાં પડ્યાં છીએ. કળયુગ ક્યારે ખલાસ થશે પછી સતયુગ ક્યારે આવશે, આ કોઈ નથી જાણતું. તમે બાપને જાણવાથી બાપ દ્વારા બધુંજ જાણી ગયાં છો. મનુષ્ય ભગવાન ને શોધવાં માટે કેટલાં ધક્કા ખાય છે. બાપ ને જાણતાં જ નથી. જાણે ત્યારે જ્યારે બાપ આવીને પોતાનો અને મિલકત નો પરિચય આપે. વારસો બાપથી જ મળે છે, માં થી નહીં. આમને મમ્મા પણ કહે છે, પરંતુ એમનાથી વારસો નથી મળતો, આમને યાદ પણ નથી કરવાનાં. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર પણ શિવનાં બાળક છે-આ પણ કોઈ નથી જાણતું. બેહદની આખી દુનિયાનાં રચયિતા એક જ બાપ છે. બાકી બધી છે તેમની રચના અથવા હદનાં રચયિતા. હવે આપ બાળકોને બાપ કહે છે મને યાદ કરો તો તમારાં વિકર્મ વિનાશ થાય. મનુષ્ય બાપને નથી જાણતાં તો કોને યાદ કરે? એટલે બાપ કહે છે કેટલાં નિધનનાં બની ગયાં છે. આ પણ ડ્રામા માં નોંધ છે.

ભક્તિ અને જ્ઞાન બંનેમાં સૌથી શ્રેષ્ઠ કર્મ છે-દાન કરવું. ભક્તિમાર્ગ માં ઈશ્વર અર્થ દાન કરે છે. શેના માટે? કોઈ કામના તો જરૂર રહે છે. સમજે છે જેવું કર્મ કરશું તેવું ફળ બીજા જન્મમાં પામશું, આ જન્મમાં જે કરશે તેનું ફળ બીજા જન્મમાં પામશે. જન્મ-જન્માંતર નહીં પામશે. એક જન્મનાં માટે ફળ મળે છે. સૌથી સારામાં સારું કર્મ હોય છે દાન. દાની ને પુણ્યાત્મા કહેવાય છે. ભારતને મહાદાની કહેવાય છે. ભારતમાં જેટલું દાન થાય છે એટલું બીજા કોઈ ખંડમાં નથી. બાપ પણ આવીને બાળકોને દાન કરે છે, બાળકો પછી બાપને દાન કરે છે. કહે છે બાબા તમે આવશો તો અમે પોતાનું તન-મન-ધન બધું તમારાં હવાલે કરી દઈશું. તમારાં વગર અમારું કોઈ નથી. બાપ પણ કહે છે મારાં માટે આપ બાળકો જ છો. મને કહે છે જ હેવનલી ગોડફાધર અર્થાત સ્વર્ગની સ્થાપના કરવાવાળા. હું આવીને તમને સ્વર્ગની બાદશાહી આપું છું. બાળકો મારા અર્થ બધુંજ આપી દે છે-બાબા બધુંજ તમારું છે. ભક્તિમાર્ગમાં પણ કહેતાં હતાં-બાબા આ બધું તમારું આપેલું છે. પછી તે ચાલ્યું જાય છે તો દુઃખી થઈ જાય છે. તે છે ભક્તિનું અલ્પકાળનું સુખ. બાપ સમજાવે છે ભક્તિમાર્ગમાં તમે મને દાન-પુણ્ય કરો છો ઇનડાયરેક્ટ (અપ્રત્યક્ષ). તેનું ફળ તો તમને મળતું રહે છે. હવે આ સમયે હું તમને કર્મ-અકર્મ-વિકર્મ નું રહસ્ય બેસીને સમજાવું છું. ભક્તિમાર્ગમાં તમે જેવું કર્મ કરો છો તેનું અલ્પકાળ સુખ પણ મારાં દ્વારા તમને મળે છે. આ વાતોની દુનિયામાં કોઈને ખબર નથી. બાપ જ આવીને કર્મો ની ગતિ સમજાવે છે. સતયુગમાં ક્યારેય કોઈ ખરાબ કર્મ કરતાં જ નથી. સદેવ સુખ જ સુખ છે. યાદ પણ કરે છે સુખધામ, સ્વર્ગને. હમણાં બેઠાં છે નર્કમાં. છતાં પણ કહી દે છે-ફલાણા સ્વર્ગ પધાર્યા. આત્માને સ્વર્ગ કેટલું સારું લાગે છે. આત્મા જ કહે છે ને-ફલાણા સ્વર્ગ પધાર્યા. પરંતુ તમોપ્રધાન હોવાનાં કારણે તેમને કંઈ ખબર નથી પડતી કે સ્વર્ગ શું, નર્ક શું છે? બેહદનાં બાપ કહે છે તમે બધાં કેટલા તમોપ્રધાન બની ગયાં છો. ડ્રામા ને તો જાણતાં નથી. સમજે પણ છે કે સૃષ્ટિનું ચક્ર ફરે છે તો જરૂર હૂબહૂ ફરશે ને. તેઓ ફક્ત કહેવા માત્ર કહી દે છે. હમણાં આ છે સંગમયુગ. આ એક જ સંગમયુગનું ગાયન છે. અડધોકલ્પ દેવતાઓનું રાજ્ય ચાલે છે પછી તે રાજ્ય ક્યાં ચાલ્યું જાય છે, કોણ જીતી લે છે? આ પણ કોઈને ખબર નથી. બાપ કહે છે રાવણ જીતી લે છે. તેમણે પછી દેવતા અને અસુરો ની લડાઈ બેસીને દેખાડી છે.

હવે બાપ સમજાવે છે-પ વિચારો રૂપી રાવણ થી હારો છો પછી જીત પણ પામો છો રાવણ પર. તમે તો પૂજ્ય હતાં પછી પૂજારી પતિત બની જાઓ છો તો રાવણ થી હાર્યા ને. આ તમારો દુશ્મન હોવાનાં કારણે તમે સદેવ બાળતા આવ્યાં છો. પરંતુ તમને ખબર નથી. હવે બાપ સમજાવે છે રાવણ નાં કારણે તમે પતિત બન્યાં છો. આ વિકારોને જ માયા કહેવાય છે. માયાજીત, જગતજીત. આ રાવણ સૌથી જુનો દુશ્મન છે. હવે શ્રીમત થી તમે આ પ વિકારો પર જીત પામો છો. બાપ આવ્યાં છે જીત પહેરાવાં. આ રમત છે ને. માયા થી હારે હાર, માયા થી જીતે જીત. જીત બાપ જ પહેરાવે છે એટલે એમને સર્વશક્તિમાન કહેવાય છે. રાવણ પણ ઓછો શક્તિમાન નથી. પરંતુ તે દુઃખ આપે છે એટલે ગાયન નથી. રાવણ છે બહુજ દુશ્તર. તમારી રાજાઈ જ છીનવી લે છે. હવે તમે સમજી ગયાં છો-આપણે કેવી રીતે હારીએ છીએ પછી કેવી રીતે જીત પામીએ છીએ? આત્મા ઈચ્છે પણ છે અમને શાંતિ જોઈએ. અમે પોતાનાં ઘરે જઈએ. ભક્ત ભગવાનને યાદ કરે છે પરંતુ પથ્થર બુદ્ધિ હોવાનાં કારણે સમજતા નથી. ભગવાન બાબા છે, તો બાપથી જરૂર વારસો મળતો હશે. મળે પણ જરૂર છે પરંતુ ક્યારે મળે છે પછી કેવી રીતે ગુમાવે છે, આ નથી જાણતાં. બાપ કહે છે હું આ બ્રહ્મા તન દ્વારા તમને બેસીને સમજાવું છું. મને પણ ઓર્ગન્સ (અવયવો) જોઈએ ને. મને પોતાની કર્મેન્દ્રિયો તો છે નહીં. સૂક્ષ્મવતનમાં પણ કર્મેન્દ્રિયો છે. ચાલતાં ફરતાં જેમ મુવી બાઈસકોપ હોય છે, આ મુવી ટોકી બાઈસકોપ નીકળ્યાં છે તો બાપને પણ સમજાવવામાં સહજ થાય છે. તેમનું છે બાહુબળ, તમારું છે યોગબળ. તે બે ભાઈ પણ જો પરસ્પર મળી જાય તો વિશ્વ પર રાજ્ય કરી શકે છે. પરંતુ હમણાં તો ફૂટ પડેલી છે. આપ બાળકોને સાઈલેન્સ (શાંતિ) નો શુદ્ધ ધમંડ રહેવો જોઈએ. તમે મનમનાભવ નાં આધારથી સાઈલેન્સ દ્વારા જગતજીત બની જાઓ છો. તે છે સાઈલેન્સ ધમંડી. તમે સાઈલેન્સ ધમંડી પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો છો. યાદ થી તમે સતોપ્રધાન બની જશો. બહુજ સહજ ઉપાય બતાવે છે. તમે જાણો છો શિવબાબા આવ્યાં છે આપણને બાળકોને ફરીથી સ્વર્ગનો વારસો આપવાં. તમારાં જે પણ કળયુગી કર્મબંધન છે, બાપ કહે છે તેને ભૂલી જાઓ. પ વિકાર પણ મને દાનમાં આપી દો. તમે જે મારું-મારું કરતાં આવ્યાં છો, મારો પતિ, મારું ફલાણું, આ બધું ભૂલતા જાઓ. આ બધું જોવાં છતાં પણ તેનાથી મમત્વ મટાવી દો. આ વાત બાળકોને જ સમજાવે છે. જે બાપને જાણતા જ નથી, તેઓ તો આ ભાષાને પણ સમજી ન શકે. બાપ આવીને મનુષ્ય થી દેવતા બનાવે છે. દેવતાઓ હોય જ છે સતયુગમાં છે. કળયુગમાં હોય છે મનુષ્ય. હમણાં સુધી તેમની નિશાનીઓ છે અર્થાત ચિત્ર છે. મને કહે જ છે પતિત-પાવન. હું તો ડીગ્રેડ (અધોગતિ) થતો નથી. તમે કહો છો અમે પાવન હતાં પછી ડીગ્રેડ થઈને પતિત બન્યાં છીએ. હવે આપ આવી

ને પાવન બનાવો તો અમે પોતાનાં ઘરે જઈએ. આ છે સ્પિરિચ્યુઅલ (આધ્યાત્મિક) નોલેજ. અવિનાશી જ્ઞાન રત્ન છે ને. આ છે નવું નોલેજ. હમણાં તમને આ નોલેજ શિખવાડું છું. રચયિતા અને રચનાનાં આદિ-મધ્ય-અંતનું રહસ્ય બતાવું છું. હમણાં આ તો છે જૂની દુનિયા. આમાં તમારાં જે પણ મિત્ર સંબંધીઓ વગેરે છે, દેહ સહિત બધાથી મમત્વ નીકાળી દો.

હવે આપ બાળકો પોતાનું બધું બાપનાં હવાલે કરો છો. બાપ પછી સ્વર્ગની બાદશાહી ૨૧ જન્મોનાં માટે તમારા હવાલે કરી આપે છે. લેવડ-દેવડ તો હોય છે ને. બાપ તમને ૨૧ જન્મોનાં માટે રાજ્ય-ભાગ્ય આપે છે. ૨૧ જન્મ, ૨૧ પેઢી ગવાય છે ને અર્થાત્ ૨૧ જન્મ પૂરું જીવન ચાલે છે. વયમાં ક્યારેય શરીર છૂટી નથી શકતું. અકાળે મૃત્યુ નથી થતું. તમે અમર બની અને અમરપુરી નાં માલિક બનો છો. તમને ક્યારેય કાળ ખાઈ ન શકે. હમણાં તમે મરવાનાં માટે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો. બાપ કહે છે દેહ સહિત દેહનાં બધાં સંબંધ છોડી એક બાપ થી સંબંધ રાખવાનો છે. હવે જવાનું જ છે સુખનાં સંબંધમાં. દુઃખનાં બંધનો ને ભૂલતા જશો. ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતા પવિત્ર બનવાનું છે. બાપ કહે છે મામેકમ્ યાદ કરો, સાથે-સાથે દૈવી ગુણ પણ ધારણ કરો. આ દેવતાઓ જેવું બનવાનું છે. આ છે લક્ષ-હેતુ. આ લક્ષ્મી-નારાયણ સ્વર્ગનાં માલિક હતાં, તેમણે કેવી રીતે રાજ્ય પામ્યું, પછી ક્યાં ગયાં, આ કોઈને ખબર નથી. હવે આપ બાળકોએ દૈવી ગુણ ધારણ કરવાનાં છે. કોઈને પણ દુઃખ નથી આપવાનું. બાપ છે જ દુઃખહર્તા, સુખકર્તા. તો તમારે પણ સુખનો રસ્તો બધાને બતાવવાનો છે અર્થાત્ આંધળા ઓની લાઠી બનવાનું છે. હમણાં બાપે તમને જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર આપ્યું છે. તમે જાણો છો બાપ કેવી રીતે પાર્ટ ભજવે છે. હમણાં બાપ જે તમને ભણાવી રહ્યાં છે પછી આ ભણતર પ્રાયઃલોપ થઈ જશે. દેવતાઓમાં આ નોલેજ રહેતું નથી. તમે બ્રહ્મા મુખ વંશાવલી બ્રાહ્મણ જ રચતા અને રચનાનાં જ્ઞાનને જાણો છો. બીજા કોઈ જાણી નથી શકતાં. આ લક્ષ્મી-નારાયણ વગેરેમાં પણ જો આ જ્ઞાન હોત તો પરંપરા ચાલી આવત. ત્યાં જ્ઞાનની દરકાર જ નથી રહેતી કારણ કે ત્યાં છે જ સદ્ગતિ. હવે તમે બધુંજ બાપને દાન આપો છો તો પછી બાપ તમને ૨૧ જન્મોનાં માટે બધું આપી દે છે. આવું દાન ક્યારેય હોતું નથી. તમે જાણો છો આપણે સર્વસ્વ આપીએ છીએ - બાબા આ બધુંજ તમારું છે, તમે જ અમારું બધું છો. ત્વમેવ માતાશ્ચ પિતા...પાર્ટ તો ભજવે છે ને. બાળકોને એડોપ્ટ પણ કરે છે પછી પોતે જ ભણાવે છે. પછી પોતે જ ગુરુ બની બધાને લઈ જાય છે. કહે છે તમે મને યાદ કરો તો પાવન બની જશો પછી તમને સાથે લઈ જઈશ. યજ્ઞ રચાયેલો છે. આ છે શિવ જ્ઞાન યજ્ઞ, આમાં તમે તન-મન-ધન બધું સ્વાહા કરી દો છો. ખુશી થી બધું અર્પણ થઈ જાય છે. બાકી આત્મા રહી જાય છે. બાબા, બસ હવે અમે તમારી શ્રીમત પર જ ચાલશું. બાપ કહે છે ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં પવિત્ર બનવાનું છે. ૬૦ વર્ષની આયુ જ્યારે થાય છે તો વાનપ્રસ્થ અવસ્થામાં જવાની તૈયારી કરે છે પરંતુ તેઓ કોઈ પાછાં જવાં માટે થોડી તૈયારી કરે છે. હમણાં તમે સદ્ગુરુ નો મંત્ર લો છો મનમનાભવ. ભગવાનુવાચ-તમે મને યાદ કરો તો તમારાં વિકર્મ વિનાશ થશે. બધાને કહો તમારા બધાની વાનપ્રસ્થ અવસ્થા છે. શિવબાબા ને યાદ કરો, હવે જવાનું છે પોતાનાં ઘરે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. કળયુગી સર્વ કર્મબંધનો ને બુદ્ધિ થી ભૂલી પ વિકારોનું દાન કરી આત્માને સતોપ્રધાન બનાવવાની છે. એક જ સાઈલેન્સ નાં શુદ્ધ ઘમંડમાં રહેવાનું છે.
2. આ રુદ્ર યજ્ઞમાં ખુશી થી પોતાનું તન-મન-ધન બધું અર્પણ કરી સફળ કરવાનું છે. આ સમયે બધું બાપ નાં હવાલે કરી ૨૧ જન્મોની બાદશાહી બાપ થી લઈ લેવાની છે.

વરદાન :- નિમિત્ત ભાવ ની સ્મૃતિ થી હલચલ અને સમાપ્ત કરવાવાળા સદા અચળ - અડોલ ભવ

નિમિત્ત ભાવથી અનેક પ્રકારનનું હું-પણું, મારા-પણું સહજ જ સમાપ્ત થઈ જાય છે. આ સ્મૃતિ સર્વ પ્રકારની હલચલ થી છોડાવીને અચળ-અડોલ સ્થિતિનો અનુભવ કરાવે છે. સેવા માં પણ મહેનત નથી કરવી પડતી. કારણ કે નિમિત્ત બનવા વાળાની બુદ્ધિમાં સદા યાદ રહે છે કે જે અમે કરશું અમને જોઈ બધાં કરશે. સેવાનાં નિમિત્ત બનવું અર્થાત્ સ્ટેજ પર આવવું. સ્ટેજ તરફ સ્વતઃ બધાની નજર જાય છે. તો આ સ્મૃતિ પણ સેફ્ટી (સુરક્ષા) નું સાધન બની જાય છે.

સ્લોગન :- સર્વ વાતોમાં જ્યારા બનો તો પરમાત્મ બાપ નાં સહારા નો અનુભવ થશે.

“ સંકલ્પ ની ભાષા - સર્વ શ્રેષ્ઠ ભાષા ”

આજે બાપદાદાની સામે ડબલ રુપમાં ડબલ સભા લાગેલી છે. બંનેવ સ્નેહી બાળકોની સભા છે. એક છે સાકાર રુપધારી બાળકોની સભા. બીજી છે આકારી સ્નેહી સ્વરુપ બાળકોની સભા. સ્નેહનાં સાગર બાપ થી મિલન મનાવવાં માટે ચારે તરફનાં આકાર રુપધારી બાળકો પોતાનાં સ્નેહ ને બાપદાદાની આગળ પ્રત્યક્ષ કરી રહ્યાં છે. બાપદાદા બધાં બાળકોનાં સ્નેહનાં સંકલ્પ, દિલનાં ભિન્ન-ભિન્ન ઉમંગ-ઉત્સાહનાં સંકલ્પ, દિલની ભિન્ન-ભિન્ન ભાવનાઓની સાથે-સાથે સ્નેહ નાં સંબંધનાં અધિકાર થી અધિકાર રુપની મીઠી-મીઠી વાતો સાંભળી રહ્યાં છે. દરેક બાળક પોતાનાં દિલના હાલ-ચાલ, પોતાની ભિન્ન-ભિન્ન પ્રવૃત્તિની પરિસ્થિતિઓનાં હાલ-ચાલ, સેવાનાં સમાચારોનાં હાલ-ચાલ, નયનો ની ભાષાથી, શ્રેષ્ઠ સ્નેહનાં સંકલ્પો ની ભાષાથી બાપ નાં આગળ સ્પષ્ટ કરી રહ્યાં છે. બાપદાદા બધાં બાળકોની રુહરિહાન ત્રણ રુપોથી સાંભળી રહ્યાં છે. એક નયનો ની ભાષામાં બોલી રહ્યાં છે, ૨. ભાવના ની ભાષામાં, ૩. સંકલ્પ ની ભાષામાં બોલી રહ્યાં છે. મુખ ની ભાષા તો સાધારણ ભાષા છે. પરંતુ આ ત્રણ પ્રકારની ભાષા રુહાની યોગી જીવનની ભાષા છે. જેને રુહાની બાળકો અને રુહાની બાપ જાણે છે અને અનુભવ કરે છે. જેટલાં-જેટલાં અંતર્મુખી સ્વીટ સાઇલેન્સ સ્વરુપમાં સ્થિત થતાં જશો - એટલું આ ત્રણ ભાષાઓ દ્વારા સર્વ આત્માઓને અનુભવ કરાવશે. આ અલૌકિક ભાષાઓ કેટલી શક્તિશાળી છે. મુખની ભાષા સાંભળીને અને સંભળાવીને અધિકાંશ થાકી ગયાં છે. મુખની ભાષામાં કોઇ પણ વાતને સ્પષ્ટ કરવામાં સમય પણ લાગે છે. પરંતુ નયનો ની ભાષા ઇશારો આપવાની ભાષા છે. મન ની ભાવનાની ભાષા ચહેરાનાં દ્વારા ભાવ રુપમાં પ્રસિદ્ધ થાય છે. ચહેરાનો ભાવ મન ની ભાવનાને સિદ્ધ કરે છે. જેમ કોઇ પણ કોઈની સામે જાય છે, સ્નેહ થી જાય છે કે દુઃશ્મની થી જાય છે, કે કોઈ સ્વાર્થ થી જાય છે તો તેનાં મનનો ભાવ ચહેરા થી દેખાઈ આવે છે. કઈ ભાવનાથી કોઈ આવ્યું છે તે નૈન-ચૈન બોલે છે. તો ભાવના ની ભાષા ચહેરાનાં ભાવથી જાણી પણ શકો છો, બોલી પણ શકો છો. એમ જ સંકલ્પ ની ભાષા આ પણ બહુજ શ્રેષ્ઠ ભાષા છે કારણ કે સંકલ્પ શક્તિ સૌથી શ્રેષ્ઠ શક્તિ છે, મૂળ શક્તિ છે. અને સૌથી તીવ્રગતિ ની ભાષા આ સંકલ્પની ભાષા છે. કેટલાં પણ કોઈ દૂર હોય, કોઈ સાધન ન હોય પરંતુ સંકલ્પની ભાષા દ્વારા કોઈને પણ સમાચાર આપી શકો છો. અંતમાં આજ સંકલ્પ ની ભાષા કામમાં આવશે. વિજ્ઞાનનાં સાધન જ્યારે નિષ્ફળ થઈ જાય છે તો આ શાંતિનું સાધન કામમાં આવશે. પરંતુ કોઈ પણ કનેક્શન (જોડાણ) જોડવાનાં માટે સદા લાઈન ક્લિયર જોઈએ. જેટલાં-જેટલાં એક બાપ અને એમનાં દ્વારા સંભળાવેલ નોલેજમાં કે એજ નોલેજ દ્વારા સેવામાં સદા વ્યસ્ત રહેવાનાં અભ્યાસી હશે એટલાં શ્રેષ્ઠ સંકલ્પ હોવાનાં કારણે લાઈન ક્લિયર હશે. વ્યર્થ સંકલ્પ જ ડિસ્ટ્રબન્સ (વિઘ્ન) છે. જેટલું વ્યર્થ સમાપ્ત થઈ સમર્થ સંકલ્પ ચાલશે એટલી સંકલ્પની શ્રેષ્ઠ ભાષા એટલી જ સ્પષ્ટ અનુભવ કરશે. જેમ મુખની ભાષાથી અનુભવ કરો છો. સંકલ્પની ભાષા સેકન્ડમાં મુખની ભાષાથી ખૂબ વધારે કોઈને પણ અનુભવ કરાવી શકે છે. ત્રણ મિનિટનાં ભાષણનો સાર સેકન્ડમાં સંકલ્પની ભાષાથી અનુભવ કરાવી શકો છો. સેકન્ડમાં જીવનમુક્તિનું જે ગાયન છે, તે અનુભવ કરાવી શકો છો.

અંતર્મુખી આત્માઓની ભાષા આજ અલૌકિક ભાષા છે. હમણાં સમય પ્રમાણે આ ત્રણેય ભાષાઓ દ્વારા સહજ સફળતાને પ્રાપ્ત કરશે. મહેનત પણ ઓછી, સમય પણ ઓછો. પરંતુ સફળતા સહજ છે એટલે હવે આ રુહાની ભાષાનાં અભ્યાસી બનો. તો આજે બાપદાદા પણ બાળકોની આ ત્રણેય રીતની ભાષા સાંભળી રહ્યાં છે અને બધાં બાળકોને રેસપોન્ડ (પ્રતિઉત્તર) આપી રહ્યાં છે. બધાનાં અતિ સ્નેહનું સ્વરુપ બાપદાદા જોઈ સ્નેહ ને, સ્નેહનાં સાગરમાં સમાવી રહ્યાં છે. બધાની યાદો ને સદાનાં માટે યાદગાર રુપ બનવાનું શ્રેષ્ઠ વરદાન આપી રહ્યાં છે. બધાનાં મનનાં ભિન્ન-ભિન્ન ભાવને જાણી બધાં બાળકોનાં પ્રતિ બધાં ભાવોનો પ્રતિઉત્તર સદા નિર્વિઘ્ન ભવ, સમર્થ ભવ, સર્વશક્તિ સંપન્ન ભવ ની શુભભાવના આ રુપમાં આપી રહ્યાં છે. બાપની શુભભાવના જે પણ બધાં બાળકોની શુભકામનાઓ છે, પરિસ્થિતિ પ્રમાણે સહયોગની ભાવના છે કે શુભકામના છે, તે બધી શુભકામનાઓ બાપદાદાની શ્રેષ્ઠ ભાવના થી સંપન્ન થતી જ જશે. ચાલતાં-ચાલતાં ક્યારેક-ક્યારેક કોઈ બાળકની આગળ જૂનાં હિસાબ-કિતાબ પરીક્ષાનાં રુપમાં આવે છે. ભલે તનની વ્યાધિનાં રુપમાં કે મનનાં વ્યર્થ તોફાનનાં રુપમાં, ભલે

સંબંધ-સંપર્કનાં રૂપમાં આવે. જે બહુજ સમીપ સહયોગી હોય છે એમનાથી પણ સહયોગ નાં બદલે હલકા રૂપમાં ટક્કર પણ થઈ જાય છે. પરંતુ આ બધાં જૂનાં ખાતા, જૂનાં કરજ ચૂકતું થઈ રહ્યાં છે એટલે આ હલચલમાં ન જઈને બુદ્ધિને શક્તિશાળી બનાવશો તો બુદ્ધિબળ દ્વારા આ જૂનાં કરજ, કરજનાં બદલે સદા પાસ થવાનો ફર્જ અનુભવ કરશો. થાય છે શું-બુદ્ધિબળ ન હોવાનાં કારણે કરજ એક બોજ નાં રૂપમાં અનુભવ કરે છે અને બોજ હોવાનાં કારણે બુદ્ધિ દ્વારા જે યથાર્થ નિર્ણય થવો જોઈએ તે નથી થઈ શકતો અને યથાર્થ નિર્ણય ન થવાનાં કારણે બોજ વધારે જ નીચેથી નીચે લઈ આવે છે. સફળતાની ઉંચાઈની તરફ જઈ નથી શકતાં એટલે ચૂકતું કરવાનાં બદલે ક્યાંક-ક્યાંક વધારે જ વધતાં જાય છે એટલે જૂનાં કરજને ચૂકતું કરવાનું સાધન છે સદા પોતાની બુદ્ધિને ચોખ્ખી રાખો. બુદ્ધિમાં બોજ નહીં રાખો. જેટલી બુદ્ધિને હલકી રાખશો એટલું બુદ્ધિ બળ સફળતાને સહજ પ્રાપ્ત કરાવશે એટલે ગભરાશો નહીં. વ્યર્થ સંકલ્પ કેમ થયો, શું થયું કદાચ આવું છે, આવાં બોઝનાં સંકલ્પ સમાપ્ત કરી બુદ્ધિની લાઈન ચોખ્ખી રાખો. હલકી રાખો. તો હિંમત તમારી મદદ બાપની, સફળતા અનુભવ થતી રહેશે. સમજ્યાં.

ડબલ લાઈટ થવાનાં બદલે ડબલ બોઝ લઈ લે છે. એક પાછળ નો હિસાબ બીજો વ્યર્થ સંકલ્પનો બોઝ તો ડબલ બોઝ ઉપર લઈ જશે કે નીચે લઈ આવશે એટલે બાપદાદા બધાં બાળકોને વિશેષ ધ્યાન અપાવી રહ્યાં છે કે સદા બુદ્ધિનાં બોઝ ને ચૂકતું કરો. કોઈ પણ પ્રકારનો બોઝ બુદ્ધિયોગ નાં બદલે હિસાબ-કિતાબનાં ભોગમાં બદલાઈ જાય છે એટલે સદા પોતાની બુદ્ધિને હલકી રાખો. તો યોગબળ, બુદ્ધિબળ ભોગને સમાપ્ત કરી દેશે. સેવાનાં ભિન્ન-ભિન્ન ઉમંગ પણ બધાનાં પહોંચ્યાં છે. જે જેટલું સાચા દિલથી નિઃસ્વાર્થ ભાવથી સેવા કરી રહ્યાં છે, એવાં સાચાં દિલ પર સદા સાહેબ રાજી છે. અને એજ રાજીપણા ની નિશાની દિલની સંતુષ્ટતા અને સેવાની સફળતા છે. જે પણ હમણા સુધી કર્યું છે અને કરી રહ્યાં છો તે બધું સાચું છે. આગળ વધીને વધારે સારામાં સાચું થવાનું જ છે એટલે ચારે તરફનાં બાળકોને બાપદાદા સદા ઉન્નતીને પામતાં રહો, વિધિ પ્રમાણે વૃદ્ધિને પામતાં રહો, આ વરદાનની સાથે-સાથે બાપદાદા પદમગુણ યાદપ્યાર આપી રહ્યાં છે. હાથનો પત્ર કે મનનો પત્ર બંનેનો પ્રતિઉત્તર બાપદાદા બધાં બાળકોને શુભેચ્છાઓ સાથે આપી રહ્યાં છે. શ્રેષ્ઠ પુરુષાર્થ, શ્રેષ્ઠ જીવનમાં સદા જીવતા રહો. એમ સ્નેહની શ્રેષ્ઠ ભાવનાઓ સહિત સર્વને યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

૦૮-૦૩-૨૦૨૦ પ્રાતઃ મુરલી ઓમ શાંતિ “અવ્યક્ત બાપદાદા” રિવાઈઝ ૦૮-૧૨-૮૫ મધુવન

“ બાલક સો માલિક ”

આજે બાપદાદા પોતાની શક્તિ સેનાને જોઈ રહ્યાં છે કે આ રુહાની શક્તિ સેના મનજીત જગતજીત છે? મનજીત અર્થાત મનનાં વ્યર્થ સંકલ્પ, વિકલ્પ જીત છે. આવાં જીતેલાં બાળકો વિશ્વનાં રાજ્ય અધિકારી બને છે એટલે મનજીતે જગતજીત ગવાયેલું છે. જેટલું આ સમયે સંકલ્પ-શક્તિ અર્થાત મનને સ્વયંનાં અધિકાર માં રાખો છો એટલાં જ વિશ્વનાં રાજ્યનાં અધિકારી બનો છો. હમણાં આ સમયે ઈશ્વરીય બાળક છો અને હમણાં નાં બાળક જ વિશ્વનાં માલિક બનશે. વગર બાળક બને માલિક ન બની શકાય. જે પણ હદનાં માલિકપણા નો હદનો નશો છે તેને સમાપ્ત કરી હદનાં માલિકપણા થી બાળકપણા માં આવવાનું છે, ત્યારે જ બાળક સો માલિક બનશે એટલે ભક્તિમાર્ગમાં કોઈ કેટલાં પણ દેશનાં મોટા માલિક હોય, ધનનાં માલિક હોય, પરિવારનાં માલિક હોય પરંતુ બાપની આગળ બધાં “બાલક તેરે” કહીને જ પ્રાર્થના કરે છે. હું ફલાણો માલિક છું, એવું ક્યારેય નહિ કહેશે. આપ બ્રાહ્મણ બાળકો પણ બાળક બનો છો ત્યારે જ હમણાં પણ બેઝિકર બાદશાહ બનો છો અને ભવિષ્યમાં વિશ્વનાં માલિક કે બાદશાહ બનો છો. “બાલક સો માલિક છું”- આ સ્મૃતિ સદા નિરંહકારી, નિરાકારી સ્થિતિનો અનુભવ કરાવે છે. બાળક બનવું અર્થાત્ હદનાં જીવનનું પરિવર્તન થવું. જ્યારે બ્રાહ્મણ બન્યાં તો બ્રાહ્મણપણા નાં જીવનનો પહેલો સહજ તે સહજ પાઠ કયો ભણ્યાં? બાળકોએ કહ્યું બાબા અને બાપએ કહ્યું બાળકો અર્થાત્ બાળક. આ એક શબ્દનો પાઠ નોલેજકુલ બનાવી દે છે. બાળક કે બચ્ચા આ એક શબ્દ ભણી લીધો તો આખાં આ વિશ્વનું તો શું પરંતુ ત્રણેય લોકનું નોલેજ ભણી લીધું. આજની દુનિયામાં કેટલાં પણ મોટા નોલેજકુલ હોય પરંતુ ત્રણેય લોકોનું નોલેજ નથી જાણી શકતાં. આ વાતમાં તમે એક શબ્દ ભણેલાં ની આગળ કેટલાં મોટા નોલેજકુલ પણ અજાણ છે. આવાં માસ્ટર નોલેજકુલ કેટલાં સહજ બન્યાં છો? બાબા અને બાળકો, આ એક શબ્દમાં બધું જ સમાયેલું છે. જેમ બીજ માં આખું ઝાડ સમાયેલું છે તો બાળક અથવા બચ્ચા બનવું અર્થાત્ સદાનાં માટે માયાથી બચવું. માયા થી બચ્યાં રહો અર્થાત્ આપણે બાળક છીએ, સદા આ સ્મૃતિમાં રહો. સદા આજ સ્મૃતિ રાખો

“બચ્યા બન્યા” અર્થાત્ બચી ગયાં. આ પાઠ મુશ્કેલ છે શું? સહજ છે ને. પછી ભૂલો છો કેમ? ઘણાં બાળકો એવું વિચારે છે કે ભૂલવાં ઇચ્છતાં નથી પરંતુ ભૂલી જવાય છે. કેમ ભૂલી જવાય? તો કહે લાંબા સમયનાં સંસ્કાર છે કે જૂનાં સંસ્કાર છે. પરંતુ જ્યારે મરજીવા બન્યાં તો મરવાનાં સમયે શું કરે છે? અગ્નિ સંસ્કાર કરો છો ને. તો જૂનાં નો સંસ્કાર કર્યો ત્યારે નવો જન્મ લીધો. જ્યારે સંસ્કાર કરી દીધો પછી જૂનાં સંસ્કાર ક્યાંથી આવ્યાં. જેમ શરીરનો સંસ્કાર કરો છો તો નામ-રૂપ સમાપ્ત થઈ જાય છે. જો નામ પણ લેશે તો કહેશે ફલાણા હતાં. છે નહિ કહેશે. તો શરીરનો સંસ્કાર થવાનાં પછી શરીર સમાપ્ત થઈ ગયું. બ્રાહ્મણ જીવનમાં કોનો સંસ્કાર કરો છો? શરીર તો એજ છે. પરંતુ જૂનાં સંસ્કારો, જૂની સ્મૃતિઓનાં, સ્વભાવ નો સંસ્કાર કરો છો ત્યારે મરજીવા કહેવાય છે. જ્યારે સંસ્કાર કરી દીધો તો જૂનાં સંસ્કાર ક્યાંથી આવ્યાં. જો સંસ્કાર કરેલ મનુષ્ય ફરીથી તમારી સામે આવી જાય તો તેને શું કહેશે? ભૂત કહેશે ને? તો આ પણ જૂનાં સંસ્કાર કરેલાં સંસ્કાર જો જાગૃત થઈ જાય તો શું કહેશે? આ પણ માયાનાં ભૂત કહેશે ને. ભૂતોને ભગાડાય છે ને. વર્ણન પણ નથી કરાતું. આ જૂનાં સંસ્કાર કહી ને પોતાને જ દગો આપે છે. જો તમને જૂની વાતો સારી લાગે છે તો વાસ્તવિક જૂનામાં જૂનાં આદિકાળનાં સંસ્કારોને યાદ કરો. આ તો મધ્યકાળનાં સંસ્કાર હતાં. આ જૂનામાં જૂનાં નથી. મધ્યને વચમાં કહે છે તો મધ્યકાળ અર્થાત્ વચ્ચે ને યાદ કરવું અર્થાત્ ભવર વચ્ચે પરેશાન થવું છે એટલે ક્યારેય પણ આવી કમજોરી ની વાતો નહીં વિચારો. સદા આજ બે શબ્દ યાદ રાખો “બાલક સો માલિક” બાળકપણું જ માલિકપણાને સ્વતઃ જ સ્મૃતિમાં લાવે છે. બાળક બનતા નથી આવડતું?

બાળક બનો અર્થાત્ બધાં બોઝથી હલકા બનો. ક્યારેક તમારું ક્યારેક મારું, આજ મુશ્કેલ બનાવી દે છે. જ્યારે કોઈ મુશ્કેલ અનુભવ કરો છો ત્યારે તો કહો છો તમારું કામ તમે જાણો. અને જ્યારે સહજ હોય છે તો મારું કહો છો. મારાપણું સમાપ્ત થવું અર્થાત્ બાળક સો માલિક બનવું. બાપ તો કહે છે બેગર (ગરીબ) બનો. આ શરીર રૂપી ઘર પણ તમારું નથી. આ લોન મળેલું છે. ફક્ત ઈશ્વરીય સેવાનાં માટે બાબાએ લોન આપીને ટ્રસ્ટી બનાવ્યાં છે. આ ઈશ્વરીય અમાનત છે. તમે તો બધુંજ તારું કહીને બાપને આપી દીધું. આ વાચદો કર્યો ને કે ભૂલી ગયાં છો? વાચદો કર્યો છે કે અડધું તમારું અડધું મારું. જો તમારું કહેલું મારું સમજી કાર્યમાં લગાવો છો તો શું થશે? એમાં સુખ મળશે? સફળતા મળશે? એટલે અમાનત સમજી તમારું સમજી ચાલશો તો બાળક સો માલિકપણાની ખુશીમાં, નશામાં સ્વતઃ જ રહેશો. સમજ્યાં? તો આ પાઠ સદા પાક્કો રાખો. પાઠ પાક્કો કર્યો ને કે પોત-પોતાનાં સ્થાનો પર જઈને પછી ભૂલી જશો. અભૂલ બનો. અચ્છા!

સદા રુહાની નશામાં રહેવાવાળા બાળક સો માલિક બાળકોને સદા બાળકપણું અર્થાત્ બેફિકર બાદશાહપણા ની સ્મૃતિમાં રહેવાવાળા, સદા મળેલી અમાનતને ટ્રસ્ટી બની સેવામાં લગાવવા વાળા બાળકોને, સદા નવાં ઉમંગ, નવાં ઉત્સાહમાં રહેવાવાળા બાળકોને બાપદાદાનો યાદપ્યાર નમસ્તે.

વરદાન :- “વિશેષ” શબ્દ ની સ્મૃતિ દ્વારા સંપૂર્ણતા ની મંજિલને પ્રાપ્ત કરવાવાળા સ્વ પરિવર્તક ભવ સદા એજ સ્મૃતિમાં રહો કે અમે વિશેષ આત્મા છીએ, વિશેષ કાર્ય નાં નિમિત્ત છીએ અને વિશેષતા દેખાડવા વાળા છીએ. આ વિશેષ શબ્દ વિશેષ યાદ રાખો - બોલવાનું પણ વિશેષ, જોવાનું પણ વિશેષ, કરવાનું પણ વિશેષ, વિચારવાનું પણ વિશેષ....દરેક વાતમાં આ વિશેષ શબ્દ લાવવાથી સહજ સ્વ પરિવર્તક સો વિશ્વ પરિવર્તક બની જશો અને જે સંપૂર્ણતાને પ્રાપ્ત કરવાનું લક્ષ્ય છે, તે મંજિલને પણ સહજ પ્રાપ્ત કરી લેશો.

સ્લોગન :- વિઘ્નો થી ગભરાવાનાં બદલે પેપર સમજીને તેને પાર કરો.

“ મીઠા બાળકો - તમને નશો હોવો જોઈએ કે આપણાં પારલૌકિક બાપ વન્ડર ઓફ ધ વર્લ્ડ (સ્વર્ગ) બનાવે છે , જેનાં આપણે માલિક બનીએ છીએ ”

પ્રશ્ન :- બાપ નાં સંગથી તમને કઈ-કઈ પ્રાપ્તિઓ થાય છે?

ઉત્તર :- બાપ નાં સંગથી આપણે મુક્તિ, જીવન-મુક્તિ નાં અધિકારી બની જઈએ છીએ. બાપનો સંગ તારી દે છે (પાર લઈ જાય છે). બાબા આપણને પોતાનાં બનાવીને આસ્તિક અને ત્રિકાળદર્શી બનાવી દે છે. આપણે રચતા અને રચનાનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણી જઈએ છીએ.

ગીત :- ધીરજ ધર મનુઆ....

ઓમ શાંતિ ! આ કોણ કહે છે? બાળકોને બાપ જ કહે છે, બધાં બાળકોને કહેવાનું હોય છે, કારણ કે બધાં દુઃખી છે, અધીર્ય છે. બાપ ને યાદ કરે છે કે આવીને દુઃખ થી લીબરેટ (મુક્ત) કરો, સુખનો રસ્તો બતાવો. હવે મનુષ્યોને, એમાં પણ ખાસ ભારતવાસીઓને આ યાદ નથી કે આપણે ભારતવાસી બહુજ સુખી હતાં. ભારત પ્રાચીન થી પ્રાચીન વન્ડરફુલ લેન્ડ (ધરતી) હતી. વન્ડર ઓફ ધ વર્લ્ડ કહે છે ને. અહીં માયાનાં રાજ્યમાં ૭ વન્ડર્સ ગવાય છે. તે છે સ્થૂળ વન્ડર્સ. બાપ સમજાવે છે આ માયાનાં વન્ડર્સ છે, જેમાં દુઃખ છે. રામ, બાપનું વન્ડર છે સ્વર્ગ. તેજ વન્ડર ઓફ વર્લ્ડ છે. ભારત સ્વર્ગ હતું, હીરા જેવું હતું. ત્યાં દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય હતું. આ ભારતવાસી બધાં ભૂલી ગયાં છે. ભલે દેવતાઓની આગળ માથું નમાવે છે, પૂજા કરે છે પરંતુ જેમની પૂજા કરે છે, તેમની બાયોગ્રાફી (જીવનકહાની) ને જાણવી જોઈએ ને. આ બેહદનાં બાપ બેસી સમજાવે છે, અહીંયા તમે આવ્યાં છો પારલૌકિક બાપની પાસે. પારલૌકિક બાપ છે સ્વર્ગ સ્થાપન કરવાવાળા. આ કાર્ય કોઈ મનુષ્ય નથી કરી શકતું. આમને (બ્રહ્મા ને) પણ બાપ કહે છે - હેં કૃષ્ણની જૂની તમોપ્રધાન આત્મા તું પોતાનાં જન્મોને નથી જાણતી. તમે કૃષ્ણ હતાં તો સતોપ્રધાન હતાં પછી ૮૪ જન્મ લેતાં હવે તમે તમોપ્રધાન બન્યાં છો, ભિન્ન-ભિન્ન નામ તમારા પડ્યાં છે. હમણાં તમારું નામ બ્રહ્મા રાખ્યું છે. બ્રહ્મા સો વિષ્ણુ અથવા શ્રીકૃષ્ણ બનશો. વાત એક જ છે-બ્રહ્મા સો વિષ્ણુ, વિષ્ણુ સો બ્રહ્મા. બ્રહ્મા મુખ વંશાવલી બ્રાહ્મણ સો પછી દેવતા બને છે. ફરી તેજ દેવી-દેવતા પછી શુદ્ર બને છે. હમણાં તમે બ્રાહ્મણ બન્યાં છો. હમણાં બાપ બેસી આપ બાળકો ને સમજાવે છે, આ છે ભગવાનુવાચ. તમે તો થઈ ગયાં સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી). તો તમને કેટલી ખુશી હોવી જોઈએ. પરંતુ એટલી ખુશી રહેતી નથી. ધનવાન ધન નાં નશામાં ખૂબ ખુશ રહે છે ને. અહીં ભગવાન નાં બાળક બન્યાં છો તો પણ એટલી ખુશીમાં નથી રહેતાં. સમજતાં નથી, પથ્થર બુદ્ધિ છે ને. તકદીરમાં નથી તો જ્ઞાન ની ધારણા કરી નથી શકતાં. હવે તમને બાપ મંદિર લાયક બનાવી રહ્યાં છે. પરંતુ માયાનો સંગ પણ ઓછો નથી. ગાયન છે સંગ તારે, કુસંગ બોરે. બાપનો સંગ તમને મુક્તિ-જીવનમુક્તિ માં લઈ જાય છે પછી રાવણનો કુસંગ તમને દુર્ગતિ માં લઈ જાય છે. ૫ વિકારો નો સંગ થઈ જાય છે ને. ભક્તિમાં નામ કહે છે સતસંગ પરંતુ સીડી તો નીચે ઉતરતાં રહે છે સીડીથી કોઈ ધક્કો ખાશે તો જરૂર નીચે જ પડશે ને! સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા એક બાપ જ છે. કોઈ પણ હશે ભગવાન નો ઈશારો ઉપરમાં કરશે. હવે બાપ વગર બાળકોને પરિચય કોણ આપે? બાપ જ બાળકોને પોતાનો પરિચય આપે છે. તેમને પોતાનાં બનાવી સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંતનું નોલેજ આપે છે. બાપ કહે છે હું આવીને તમને આસ્તિક પણ બનાવું છું, ત્રિકાળદર્શી પણ બનાવું છું. આ ડ્રામા છે, આ કોઈ સાધુ-સંત વગેરે નથી જાણતાં. તે હોય છે હદનાં ડ્રામા, આ છે બેહદનો. આ બેહદનાં ડ્રામામાં આપણે સુખ પણ ખુબ નિહાળીએ છીએ તો દુઃખ પણ ખુબજ નિહાળીએ છીએ. આ ડ્રામામાં કૃષ્ણ અને ક્રિશ્ચિયન નો પણ કેવો હિસાબ-કિતાબ છે. તેમણે ભારત ને લડાવી રાજાઈ લીધી. હમણાં તમે લડતાં નથી. તેઓ પરસ્પરમાં લડે છે, રાજાઈ તમને મળી જાય છે. આ ડ્રામા માં નોંધ છે. આ વાતો કોઈ પણ જાણતાં નથી. જ્ઞાન આપવા વાળા જ્ઞાન નાં સાગર એક જ બાપ છે, જે સર્વની સદ્ગતિ કરે છે. ભારતમાં દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય હતું તો સદ્ગતિ હતી. બાકી બધી આત્માઓ મુક્તિધામમાં હતી. ભારત સોનાનું હતું. તમે જ રાજ્ય કરતાં હતાં. સતયુગમાં સૂર્યવંશી રાજ્ય હતું. હમણાં તમે સત્યનારાયણની કથા સાંભળો છો. નર થી નારાયણ બનવાની આ કથા છે. આ પણ મોટા અક્ષરોમાં લખી દો-સાચી ગીતાથી ભારત સચખંડ, વર્થ પાઉન્ડ (હીરાતુલ્ય) બને છે. બાપ આવીને સાચી ગીતા સંભળાવે છે. સહજ રાજયોગ શીખવાડે છે

તો વર્થ પાઉન્ડ બની જઈએ છીએ. બાબા ટોટકા તો બહુજ સમજાવે છે, પરંતુ બાળકો દેહ-અભિમાનનાં કારણે ભૂલી જાય છે. દેહી-અભિમાની બને તો ધારણા પણ થાય. દેહ-અભિમાનને કારણે ધારણા થતી નથી.

બાપ સમજાવે છે હું થોડી કહું છું કે હું સર્વવ્યાપી છું. મને તો કહો પણ છો તમે માતા-પિતા...તો આનો અર્થ શું? તમારી કૃપાથી સુખ ધનેરા. હમણાં તો દુઃખ છે. આ ગાયન કયા સમયનું છે-આ પણ સમજતાં નથી. જેમ પક્ષી ચૂં-ચૂં કરતાં રહે છે, અર્થ કાંઈ નથી. તેમ આ પણ ચૂં-ચૂં કરતાં રહે છે, અર્થ કાંઈ નથી. બાપ બેસી સમજાવે છે, આ બધું છે અનરાઈટીયસ (અસત્ય). કોણે અનરાઈટીયસ બનાવ્યાં છે? રાવણએ. ભારત સયખંડ હતું તો બધાં સાચું બોલતાં હતાં, ચોરી, ઠગી વગેરે કાંઈ પણ નહોતું. અહીંયા કેટલી ચોરી વગેરે કરે છે. દુનિયામાં તો ઠગી જ ઠગી છે. આને કહેવાય જ છે - પાપની દુનિયા, દુઃખની દુનિયા. સતયુગ ને કહેવાય છે સુખની દુનિયા. આ છે વિશ્વશ, વેશ્યાલય, સતયુગ છે શિવાલય. બાપ કેટલું સારી રીતે બેસી સમજાવે છે. નામ પણ કેટલું સરસ છે - બ્રહ્માકુમારી ઈશ્વરીય વિશ્વ-વિદ્યાલય. હવે બાપ આવીને સમજદાર બનાવે છે. કહે છે આ વિકારોને જીતો તો તમે જગતજીત બનશો. આ કામ જ મહાશત્રુ છે. બાળકો બોલાવે પણ એટલે છે કે અમને આવીને ગોડ-ગોડેજ (દેવી-દેવતા) બનાવો.

બાપની યથાર્થ મહિમા આપ બાળકો જ જાણો છો. મનુષ્ય તો ન બાપને જાણે, ન બાપની મહિમાને જાણે છે. તમે જાણો છો એ પ્રેમ નાં સાગર છે. બાપ આપ બાળકોને આટલું જ્ઞાન સંભળાવે છે, આજ એમનો પ્રેમ છે. શિક્ષક વિદ્યાર્થી ને ભણાવે છે તો વિદ્યાર્થી શું થી શું બની જાય છે. આપ બાળકોએ પણ બાપ જેવાં પ્રેમ નાં સાગર બનવાનું છે, પ્રેમથી કોઈને પણ સમજાવવાનું છે. બાપ કહે છે તમે પણ એક-બીજાને પ્રેમ કરો. નંબરવન પ્રેમ છે-બાપનો પરિચય આપો. તમે ગુપ્તદાન કરો છો. એક-બીજાનાં માટે ધૂણા પણ ન રહેવી જોઈએ. નહીં તો તમારે પણ ડંડા ખાવા પડશે. કોઈનો તિરસ્કાર કરશો તો ડંડા ખાશો. ક્યારેય પણ કોઈ થી નફરત નહીં રાખો, તિરસ્કાર નહીં કરો. દેહ-અભિમાન માં આવવાથી જ પતિત બન્યાં છો. બાપ દેહી-અભિમાની બનાવે છે તો તમે પાવન બનો છો. બધાને આજ સમજાવો કે હવે ૮૪નું ચક્ર પૂરું થયું છે. જે સૂર્યવંશી મહારાજા-મહારાણી હતાં તે જ ફરી ૮૪ જન્મ લેતાં ઉતરતાં-ઉતરતાં હવે આવીને પટ પર પડ્યાં છે. હવે ફરીથી મહારાજા-મહારાણી બનાવી રહ્યાં છે. બાપ ફક્ત કહે છે મામેકમ યાદ કરો તો પાવન બની જશો. આપ બાળકોએ રહેમદિલ બની આખો દિવસ સર્વિસ (સેવા) નાં વિચાર ચાલવવાં જોઈએ. બાપ ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) આપતાં રહે છે-મીઠા બાળકો, રહેમદિલ બની જે બિચારી દુઃખી આત્માઓ છે, તે દુઃખી આત્માઓને સુખી બનાવો. તેમને પત્ર લખવો જોઈએ બહુજ શોર્ટમાં (સંક્ષિપ્ત). બાપ કહે છે મને યાદ કરો અને વારસાને યાદ કરો. એક શિવબાબાની જ મહિમા છે. મનુષ્યો ને બાપની મહિમાની પણ ખબર નથી. હિન્દીમાં પણ ચિઠ્ઠી લખી શકો છો. સર્વિસ કરવાનો પણ બાળકોમાં હિંમત જોઈએ. ઘણાં છે જે આપઘાત કરવાં બેસી જાય છે, તેમને પણ તમે સમજાવી શકો છો કે જીવ-ઘાત મહાપાપ છે. હમણાં આપ બાળકોને શ્રીમત આપવાવાળા છે શિવબાબા. એ છે શ્રી શ્રી શિવબાબા. તમને બનાવે છે શ્રી લક્ષ્મી, શ્રી નારાયણ. શ્રી શ્રી તો એ એક જ છે. એ ક્યારેય ચક્રમાં આવતા નથી. બાકી તમને શ્રી નું ટાઈટલ (શીર્ષક) મળે છે. આજકાલ તો બધાને શ્રી નું ટાઈટલ આપતાં રહે છે. ક્યાં તે નિર્વિકારી, ક્યાં આ વિકારી - રાત-દિવસનો ફરક છે. બાપ રોજ સમજાવતાં રહે છે-એક તો દેહી-અભિમાની બનો અને બધાને સંદેશ પહોંચાડો. પૈગંબર નાં બાળકો તમે પણ છો. સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા એક જ છે. બાકી ધર્મ સ્થાપક ને ગુરુ થોડી કહેશે. સદ્ગતિ કરવાવાળા છે જ એક. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. કોઈ થી પણ ધૂણા કે નફરત નથી કરવાની. રહેમદિલ બની દુઃખી આત્માઓને સુખી બનાવવાની સેવા કરવાની છે. બાપ સમાન માસ્ટર પ્રેમનાં સાગર બનવાનું છે.
2. “ભગવાનનાં આપણે બાળક છીએ” આજ નશા અથવા ખુશી માં રહેવાનું છે. ક્યારેય માયાનાં ઉલ્ટા સંગમાં નથી જવાનું. દેહી-અભિમાની બનીને જ્ઞાનની ધારણા કરવાની છે.

વરદાન :- સ્મૃતિની સ્વીચ (બટન) દ્વારા સ્વ કલ્યાણ અને સર્વનું કલ્યાણ કરવાવાળા સિદ્ધિ સ્વરૂપ ભવ સ્થિતિ નો આધાર સ્મૃતિ છે. આ શક્તિશાળી સ્મૃતિ રહે કે “હું બાપનો અને બાપ મારાં” તો આજ

સ્મૃતિ થી સ્વયંની સ્થિતિ શક્તિશાળી રહેશે અને બીજાઓને પણ શક્તિશાળી બનાવશે. જેમ સ્વીચ ઓન કરવાથી પ્રકાશ થઈ જાય છે એવી રીતે આ સ્મૃતિ પણ એક સ્વીચ છે. સદા સ્મૃતિ રૂપી સ્વીચનું અટેન્શન (ધ્યાન) હોય તો સ્વયંનું અને સર્વનું કલ્યાણ કરતાં રહેશે. નવો જન્મ થયો છે તો નવી સ્મૃતિઓ હોય. જૂની બધી સ્મૃતિઓ સમાપ્ત - આજ વિધિથી સિદ્ધિ સ્વરૂપનું વરદાન પ્રાપ્ત થઈ જશે.

સ્લોગન :- અતીન્દ્રિય સુખની અનુભૂતિ કરવાનાં માટે પોતાનાં શાંત સ્વરૂપ સ્થિતિમાં સ્થિત રહો.

માતેશ્વરીજીનાં અણમોલ મહાવાક્ય

૧ . “ જ્ઞાની તું આત્મા બાળકોની ભૂલ થવાથી ૧૦૦ ગુણા દંડ ”

આ અવિનાશી જ્ઞાન યજ્ઞમાં આવી સાક્ષાત્ પરમાત્માનો હાથ લઈને પછી કારણે અકારણે જો તેમનાથી વિકર્મ થઈ જાય છે તો તેની સજા બહુજ ભારે છે. જેમ જ્ઞાન લેવાથી તેમને ૧૦૦ ગુણા ફાયદો છે, તેમ જ્ઞાન લેતાં કોઈ ભૂલ થઈ જાય છે તો પછી ૧૦૦ ગુણા દંડ પણ છે એટલે બહુજ ખબરદારી રાખવાની છે. ભૂલ કરતાં રહેશે તો કમજોર પડતાં રહેશે એટલે નાની મોટી ભૂલ ને પકડતાં રહો, આગળ નાં માટે પરીક્ષણ કરી ચાલતાં રહો. જુઓ, જેમ સમજદાર મોટો માણસ ખોટું કામ કરે છે તો તેનાં માટે મોટી સજા છે અને જો નીચે પડેલો માણસ છે કાંઈ ખોટું કામ કરે છે તો તેનાં માટે એટલી સજા નથી. હવે તમે પણ પરમાત્માનાં બાળક કહેવાઓ છો એટલાં જ તમારે દૈવીગુણ ધારણ કરવાનાં છે, સાચાં બાપની પાસે આવો છો તો સાચાં થઈને રહેવાનું છે.

૨ . “ પરમાત્મા જાની - જાનનહાર કેવી રીતે છે ?”

લોકો કહે છે પરમાત્મા જાની-જાનનહાર છે, હવે જાની-જાનનહાર નો અર્થ એ નથી કે બધાનાં દિલોને જાણે છે. પરંતુ સૃષ્ટિ રચનાનાં આદિ-મધ્ય-અંતને જાણવાવાળા છે. બાકી એવું નથી પરમાત્મા રચતા પાલનકર્તા અને સંહારકર્તા છે તો તેનો મતલબ એ છે કે પરમાત્મા પેદા કરે છે, ખવડાવે છે અને મારે છે, પરંતુ એવું નથી. મનુષ્ય પોતાનાં કર્મોનાં હિસાબ-કિતાબ થી જન્મ લે છે, તેનો મતલબ એ નથી કે પરમાત્મા બેસી તેમનાં ખરાબ સંકલ્પ અને સારા સંકલ્પો ને જાણે. એ તો જાણે છે કે અજ્ઞાનીઓ નાં દિલમાં શું ચાલતું હશે? આખો દિવસ માયાવી સંકલ્પ ચાલતાં હશે અને જ્ઞાનીનાં અંદર શુદ્ધ સંકલ્પ ચાલતાં હશે, બાકી એક-એક સંકલ્પને બેસી થોડી રીડ કરશે (વાંચશે)? બાકી પરમાત્મા જાણે છે, હવે તો બધાની આત્મા દુર્ગતિને પહોંચેલી છે, તેમની સદ્ગતિ કેવી રીતે થવાની છે, આ બધી ઓળખ જાની-જાનનહાર ને છે. હવે મનુષ્ય જે કર્મભ્રષ્ટ બન્યાં છે, તેમને શ્રેષ્ઠકર્મ કરાવવું, શીખવાડવું અને તેમને કર્મબંધનથી છુટકારો આપવો, આ પરમાત્મા જાણે છે. પરમાત્મા કહે છે મુજ રચતા અને મારી રચનાનાં આદિ-મધ્ય-અંતનું આ બધાં નોલેજ ને હું જાણું છું, તે ઓળખ તો આપ બાળકો ને આપી રહ્યો છું. હવે આપ બાળકોએ એ બાપની નિરંતર યાદમાં રહેવાનું છે ત્યારે જ સર્વ પાપોથી મુક્ત થશો અર્થાત્ અમરલોકમાં જશો, હવે આ જાણવાને જ જાની-જાનનહાર કહે છે. અચ્છા. ઓમ શાંતિ.

“ મીઠા બાળકો - પદનો આધાર છે ભણતર , જે જૂનાં ભક્ત હશે તે સાડું ભણશે અને પદ પણ સાડું પામશે ”

પ્રશ્ન :- જે બાપની યાદમાં રહે છે, તેમની નિશાની શું હશે?

ઉત્તર :- યાદમાં રહેવાવાળામાં સારા ગુણ હશે. તેઓ પવિત્ર થતાં જશે. રોયલ્ટી આવતી જશે. આપસમાં મીઠા ક્ષીરખંડ થઈને રહેશે, બીજાઓને નહિ જુએ સ્વયંને જોશે. તેમની બુદ્ધિમાં રહેશે-જે કરશે તે પામશે.

ઓમ શાંતિ ! બાળકોને સમજાવ્યું છે કે આ ભારતનો જે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ છે, તેનું શાસ્ત્ર છે ગીતા. આ ગીતા કોણે ગાઈ, આ કોઈ નથી જાણતું. આ જ્ઞાનની વાતો છે. બાકી આ હોળી વગેરે કાંઈ આપણો તહેવાર છે નહીં, આ બધાં છે ભક્તિમાર્ગનાં તહેવાર. તહેવાર છે તો ફક્ત એક ત્રિમૂર્તિ શિવજયંતિ. બસ. એકલું શિવજયંતી ક્યારેય પણ ન કહેવું જોઈએ. ત્રિમૂર્તિ અક્ષર ન નાખવાથી મનુષ્ય સમજશે નહીં. જેમ ત્રિમૂર્તિનું ચિત્ર છે, નીચે લખેલું હોય કે દેવી સ્વરાજ્ય તમારો જન્મસિદ્ધ અધિકાર છે. શિવ ભગવાન બાપ પણ છે ને. જરૂર આવે છે, આવીને સ્વર્ગનાં માલિક બનાવે છે. સ્વર્ગનાં માલિક બન્યાં જ છે રાજયોગ શીખવાથી. અંદર ચિત્રોમાં તો ખૂબ જ્ઞાન છે. ચિત્ર એવાં બનાવવાનાં છે જે મનુષ્ય જોવાથી વન્ડર ખાય. તે પણ જેમણે ખૂબ ભક્તિ કરી હશે, તેજ ખૂબ સારી રીતે જ્ઞાન ઉઠાવશે. ઓછી ભક્તિ કરવાવાળા જ્ઞાન પણ ઓછું ઉઠાવશે તો પદ પણ ઓછું પામશે. દાસ-દાસીઓમાં પણ નંબરવાર હોય છે ને. બધો આધાર છે ભણતર પર. તમારામાં ખૂબ થોડાં છે જે સારી રીતે યુક્તિથી વાત કરી શકે છે. સારા બાળકોની એક્ટિવિટી (પ્રવૃત્તિ) પણ સારી હશે. ગુણ પણ સુંદર હોવા જોઈએ. જેટલું બાપની યાદમાં રહેશે તો પવિત્ર થતાં જશે અને રોયલ્ટી પણ આવતી જશે. ક્યાંક-ક્યાંક તો શુદ્રોની ચલન ખૂબ સારી હોય છે અને અહીંયા બ્રાહ્મણ બાળકોની ચલન એવી છે, વાત નહીં પૂછો એટલે તે લોકો પણ કહે છે શું આમને ઈશ્વર ભણાવે છે! તો બાળકોની એવી ચલન ન હોવી જોઈએ. બહું મીઠા ક્ષીરખંડ થવું જોઈએ, જે કરશે તે પામશે. નહીં કરશે તો નહીં પામશે. બાપ તો સારી રીતે સમજાવતાં રહે છે. પહેલાં-પહેલાં તો બેહદનાં બાપનો પરિચય આપતાં રહો. ત્રિમૂર્તિનું ચિત્ર તો ખૂબ સાડું છે-સ્વર્ગ અને નર્ક પણ બંને તરફ છે. ગોળામાં પણ ક્લિયર (સ્પષ્ટ) છે. કોઈ પણ ધર્મવાળાને આ ગોળા પર કે ઝાડ પર તમે સમજાવી શકો છો-આ હિસાબ થી તમે સ્વર્ગ નવી દુનિયામાં તો આવી નહીં શકો. જે સૌથી ઊંચો ધર્મ હતો, સૌથી સાફકાર હતાં, તેઓ જ સૌથી ગરીબ બન્યાં છે, જે સૌથી પહેલાં-પહેલાં હતાં, સંખ્યા પણ તેમની વધારે હોવી જોઈએ પરંતુ હિન્દુ લોકો ખૂબ બીજા-બીજા ધર્મોમાં કન્વર્ટ (રૂપાંતર) થઈ ગયાં છે. પોતાનાં ધર્મને ન જાણવાનાં કારણે બીજા ધર્મોમાં ચાલ્યા ગયાં છે અથવા તો હિંદુ ધર્મ કહી દે છે. પોતાનાં ધર્મને પણ સમજતાં નથી. ઈશ્વરને પોકારે બહુજ છે શાંતિ દેવ, પરંતુ શાંતિનો અર્થ સમજતાં નથી. એક-બીજાને શાંતિની પ્રાઈઝ (પુરસ્કાર) આપતાં રહે છે. અહીંયા તમે વિશ્વમાં શાંતિ સ્થાપન કરવાનાં નિમિત્ત બનેલાં બાળકોને બાપ વિશ્વની રાજાઈ પ્રાઈઝમાં આપે છે. આ ઇનામ પણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર મળે છે. આપવાવાળા છે ભગવાન બાપ. ઇનામ કેટલું મોટું છે-સૂર્યવંશી વિશ્વની રાજાઈ! હવે આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં આખાં વિશ્વની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી વર્ણ વગેરે બધુંજ છે. વિશ્વની રાજાઈ લેવી છે તો થોડી મહેનત પણ કરવાની છે. પોઈન્ટ તો ખુબ સહજ છે. શિક્ષક જે કામ આપે છે તે કરીને દેખાડવું જોઈએ. તો બાબા જુએ કે કોનામાં પૂરું જ્ઞાન છે. ઘણાં બાળકો તો મુરલી પર પણ ધ્યાન નથી આપતાં. રેઝ્યુલર (નિયમિત) મુરલી વાંચતા નથી. જે મુરલી નથી વાંચતા તે શું કોઈનું કલ્યાણ કરતાં હશે! ઘણાં બાળકો છે જે કાંઈ પણ કલ્યાણ નથી કરતાં. ન પોતાનું, ન બીજાનું કરે છે એટલે ઘોડેસવાર, પ્યાદા કહેવાય છે. કોઈ થોડાં મહારથી છે, પોતે પણ સમજી શકે છે - કોણ-કોણ મહારથી છે. કહે છે બાબા ગુલઝાર ને, કુમારકા ને, મનોહર ને મોકલો... કારણ કે પોતે ઘોડેસવાર છે. તેઓ મહારથી છે. બાપ તો બધાં બાળકોને સારી રીતે જાણી શકે છે. કોઈનાં પર ગ્રહચારી પણ બેસે છે ને. ક્યારેક સારા-સારા બાળકોને પણ માયાનું તોફાન આવવાથી બેતાલા બની જાય છે. જ્ઞાન તરફ ધ્યાન જ નથી જતું. બાબાને દરેકની સર્વિસ (સેવા) થી ખબર તો પડે છે ને. સર્વિસ કરવાવાળા પોતાનાં પુરા સમાચાર બાબાને આપતાં રહેશે.

આપ બાળકો જાણો છો ગીતાનાં ભગવાન આપણને વિશ્વનાં માલિક બનાવી રહ્યાં છે. ઘણાં છે જે તે ગીતા પણ કંઠસ્થ કરી લે છે, હજારો રૂપિયા કમાય છે. તમે છો બ્રાહ્મણ સંપ્રદાય જે પછી દૈવી સંપ્રદાય બનો છો. ઈશ્વર ની ઔલાદ પણ બધાં પોતાને કહે છે પછી કહી દે છે આપણે બધાં ઈશ્વર છીએ, જેમને જે આવડે છે તે બોલતાં રહે છે. ભક્તિમાર્ગમાં મનુષ્યોની હાલત કેવી થઈ ગઈ છે. આ દુનિયા જ આઈરન એજ્ઞ (કળયુગી) પતિત છે. આ ચિત્રથી ખૂબ સારી રીતે સમજાવી શકશો. સાથે દૈવી ગુણ પણ જોઈએ. અંદર-બહાર સચ્ચાઈ જોઈએ. આત્મા જ જુદી બની છે એને પછી સાચાં બાપ સાચી બનાવે છે. બાપ જ આવીને સ્વર્ગનાં માલિક બનાવે છે. દૈવીગુણ ધારણ કરાવે છે. આપ બાળકો જાણો છો આપણે આવાં (લક્ષ્મી-નારાયણ) ગુણવાન બની રહ્યાં છીએ. પોતાની તપાસ કરતા રહો-અમારામાં કોઈ આસુરી ગુણ તો નથી? ચાલતાં-ચાલતાં માયાનો થપ્પડ એવો લાગે છે જે ઢગલો થઈ પડી જાય છે.

તમારાં માટે આ જ્ઞાન અને વિજ્ઞાન જ હોળી-ધુળેટી છે. તે લોકો પણ હોળી અને ધુળેટી મનાવે છે પરંતુ તેનો અર્થ શું છે, આ પણ કોઈ નથી જાણતું. હકીકતમાં આ જ્ઞાન અને વિજ્ઞાન છે, જેનાંથી તમે પોતાને ખૂબ ઊંચા બનાવો છો. તેઓ તો શું-શું કરે છે, ધૂળ નાખે છે કારણ કે આ છે રૌરવ નર્ક. નવી દુનિયાની સ્થાપના અને જૂની દુનિયાનાં વિનાશનું કર્તવ્ય ચાલી રહ્યું છે. તમને ઈશ્વરીય સંતાનને પણ માયા એકદમ ધૂસો એવો લગાવી દે છે જે જોરથી દુબનમાં (દલદલ) પડી જાયો છો. પછી એમાંથી નીકળવું ખૂબ મુશ્કેલ થાય છે, આમાં પછી આશીર્વાદ વગેરેની કોઈ વાત નથી રહેતી. પછી આ તરફ મુશ્કેલ ચઢી શકે છે એટલે બહુજ ખબરદારી જોઈએ. માયાના વારથી બચવાનાં માટે ક્યારેય દેહ-અભિમાનમાં નહીં ફસો. સદા ખબરદાર, બધાં ભાઈ-બહેન છે. બાબાએ જે શીખવાડ્યું છે તેજ બહેનો શીખવાડે છે. બલિહારી બાપ ની છે ન કે બહેનોની. બ્રહ્મા ની પણ બલિહારી નથી. આ પણ પુરુષાર્થ થી શીખ્યાં છે. પુરુષાર્થ સારો કર્યો છે એટલે પોતાનું કલ્યાણ કર્યું છે. આપણને પણ શીખવાડે છે તો આપણે પોતાનું કલ્યાણ કરીએ.

આજે હોળી છે, હવે હોળીનું જ્ઞાન પણ સંભળાવતાં રહે છે. જ્ઞાન અને વિજ્ઞાન. ભણતરને જ્ઞાન કહેવાય છે. વિજ્ઞાન શું ચીજ છે, કોઈને પણ ખબર નથી. વિજ્ઞાન છે જ્ઞાન થી પણ પરે. જ્ઞાન તમને અહીંયા મળે છે, જેનાંથી તમે પ્રાલબ્ધ પામો છો. બાકી તે છે શાંતિધામ. અહીં પાર્ટ ભજવી થાકી જાય છે તો પછી શાંતિમાં જવા ઈચ્છે છે. હમણાં તમારી બુદ્ધિમાં આ ચક્રનું જ્ઞાન છે. હવે આપણે સ્વર્ગમાં જઈશું પછી ૮૪ જન્મ લેતાં નર્કમાં આવશું. ફરી તેજ હાલત થશે, આ ચાલતું જ રહેશે. આનાંથી કોઈ છૂટી નથી શકતું. કોઈ કહે છે આ ડ્રામા બન્યો જ કેમ? અરે, આ તો નવી દુનિયા અને જૂની દુનિયાની રમત છે. અનાદિ બનેલ છે. ઝાડ પર સમજાવવાનું ખૂબ સરસ છે. સૌથી પહેલી મુખ્ય વાત છે બાપને યાદ કરો તો પાવન બની જશો. આગળ ચાલીને ખબર પડતી જશે - કોણ-કોણ આ કુળનાં છે જે બીજા ધર્મોમાં કન્વર્ટ થઈ ગયાં છે, તે પણ નીકળતાં જશે. જ્યારે બધાં આવશે તો મનુષ્ય વન્ડર ખાશે. બધાને આજ કહેવાનું છે કે દેહ-અભિમાન છોડી દેહી-અભિમાની બનો. તમારાં માટે ભણતર જ મોટો તહેવાર છે, જેનાંથી તમારી કેટલી કમાણી થાય છે. તે લોકો તો આ તહેવારો ને મનાવવામાં કેટલા પૈસા વગેરે બરબાદ કરે છે, કેટલાં ઝઘડા વગેરે થાય છે. પંચાયતી રાજ્યમાં કેટલાં ઝઘડા જ ઝઘડા છે, કોઈને રિશ્ત (લાંચ) આપીને પણ મરાવવાની કોશિશ કરે છે. આવાં ખૂબ દાખલા થતાં રહે છે. બાળકો જાણે છે સતયુગમાં કોઈ ઉપદ્રવ થતો જ નથી. રાવણ રાજ્યમાં ખૂબ ઉપદ્રવ છે. હમણાં તો તમોપ્રધાન છે ને. એક-બીજા થી મત ન મળવાનાં કારણે કેટલાં ઝઘડા છે એટલે બાપ સમજાવતાં રહે છે આ જૂની દુનિયા ને ભૂલી એકલાં બની જાઓ, ઘરને યાદ કરો. પોતાનાં સુખધામ ને યાદ કરો, કોઈનાં થી વધારે વાત પણ નહીં કરો, નહીં તો નુકસાન થઈ જાય છે. ખૂબ મીઠાસ, શાંતિ, પ્રેમ થી બોલવું સારું છે. વધારે ન બોલવું સારું છે. શાંતિમાં રહેવું સૌથી સારું છે. આપ બાળકો તો શાંતિથી વિજય પામો છો. સિવાય એક બાપનાં બીજા કોઈ થી પ્રીત નથી લગાડવાની. જેટલી બાપથી પ્રોપર્ટી (સંપત્તિ) લેવા ઈચ્છો એટલી લઈ લો. નહીં તો લૌકિક બાપ ની પ્રોપર્ટી પર કેટલાં ઝઘડો થઈ જાય છે. આમાં કોઈ ખીટ-ખીટ નથી. જેટલું ઈચ્છો એટલું પોતાનાં ભણતર થી લઈ શકો છો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સાચાં બાપ સાચાં બનાવવા આવ્યાં છે એટલે સચ્ચાઈ થી ચાલવાનું છે. પોતાની તપાસ કરવાની છે -

અમારામાં કોઈ આસુરી ગુણ તો નથી? અમે વધારે વાત તો નથી કરતાં? ખૂબ મીઠા બની શાંતિ અને પ્રેમ થી વાત કરવાની છે.

2. મુરલી પર પૂરું ધ્યાન આપવાનું છે. રોજ મુરલી વાંચવાની છે. પોતાનું અને બીજાનું કલ્યાણ કરવાનું છે. શિક્ષક જે કામ આપે છે તે કરીને દેખાડવાનું છે.

વરદાન :- અવિનાશી રુહાની રંગ ની સાચી હોળી દ્વારા બાપ સમાન સ્થિતિ નાં અનુભવી ભવ તમે પરમાત્મા રંગ માં રંગાયેલી હોલી (પવિત્ર) આત્માઓ છો. સંગમયુગ હોલી જીવનનું યુગ છે. જ્યારે અવિનાશી રુહાની રંગ લાગી જાય છે તો સદાકાળનાં માટે બાપ સમાન બની જાઓ છો. તો તમારી હોળી છે સંગનાં રંગ દ્વારા બાપ સમાન બનવું. એવો પાકો રંગ હોય જે બીજાઓને પણ સમાન બનાવી દો. દરેક આત્મા પર અવિનાશી જ્ઞાન નો રંગ, યાદ નો રંગ, અનેક શક્તિઓનો રંગ, ગુણો નો રંગ, શ્રેષ્ઠ વૃત્તિ દૃષ્ટિ, શુભ ભાવના, શુભકામના નો રુહાની રંગ ચઢાવો.

સ્લોગન :- દૃષ્ટિને અલૌકિક, મનને શીતળ, બુદ્ધિને રહેમદિલ અને મુખને મધુર બનાવો.

માતેશ્વરી જીનાં અણમોલ મહાવાક્ય

૧ - “ ગુપ્ત બાંધેલી ગોપિકાઓનું ગાયન છે ”

ગીત - બિન દેખે પ્યાર કરું, ઘર બેઠે યાદ કરું.....

હવે આ ગીત કોઈ બાંધેલી મસ્ત ગોપી નું ગાયેલું છે, આ છે કલ્પ-કલ્પ વાળી વિચિત્ર રમત. વગર જોયે પ્રેમ કરે છે, દુનિયા બિચારી શું જાણે, કલ્પ પહેલાં વાળો પાર્ટ હૂબહૂ રીપીટ થઈ રહ્યો છે. ભલે તે ગોપીએ ઘરબાર નથી છોડ્યું પરંતુ યાદમાં કર્મબંધન ચૂકતું કરી રહી છે, તો આ કેટલી ખુશીમાં ઝૂમી-ઝૂમી ને મસ્તીમાં ગાઈ રહી છે. તો હકીકતમાં ઘર છોડવાની વાત નથી. ઘરે બેઠાં વગર જોયે તે સુખમાં રહી સર્વિસ (સેવા) કરવાની છે. કઈ સેવા કરવાની છે? પવિત્ર બની પવિત્ર બનાવવાની, તમને ત્રીજું નેત્ર હવે મળ્યું છે. આદિથી લઈને અંત સુધી બીજા અને ઝાડનું રહસ્ય તમારી નજરોમાં છે. તો બલિહારી આ જીવનની છે, આ નોલેજ દ્વારા ૨૧ જન્મોનાં માટે સૌભાગ્ય બનાવી રહ્યાં છીએ, આમાં જો કાંઈ પણ લોક-લાજ વિકારી કુળની મર્યાદા છે તો તે સર્વિસ નહિ કરી શકે, આ છે પોતાની કમી. ઘણાઓને વિચાર આવે છે કે આ બ્રહ્માકુમારીઓ ઘર તોડવા આવી છે પરંતુ આમાં ઘર છોડવાની વાત નથી, ઘરે બેઠાં પવિત્ર રહેવાનું છે અને સર્વિસ કરવાની છે, આમાં કોઈ કઠણાઈ નથી. પવિત્ર બનશો ત્યારે પવિત્ર દુનિયામાં ચાલવાનાં અધિકારી બનશો. બાકી જે નથી ચાલવાવાળા, તેઓ તો કલ્પ પહેલાવાળી શત્રુતા નો પાર્ટ ભજવશે, આમાં કોઈનો દોષ નથી. જેમ આપણે પરમાત્મા નાં કાર્યને જાણીએ છીએ તેમ ડ્રામાની અંદર દરેકનાં પાર્ટ જાણી ચુક્યાં છીએ તો આમાં ધૂણા નથી આવી શકતી. આવી તીવ્ર પુરુષાર્થી ગોપીઓ રેસ કરી વિજય માળામાં પણ આવી શકે છે. અચ્છા.

ઓમ શાંતિ.

“ મીઠા બાળકો - તમે બાપનાં બાળકો માલિક છો , તમે કોઈ બાપ ની પાસે શરણ નથી લીધી , બાળક ક્યારેય બાપની શરણ માં નથી જતાં ”

પ્રશ્ન :- કઈ વાતનું સદા સિમરણ થતું રહે તો માયા હેરાન નહીં કરશે?

ઉત્તર :- આપણે બાપની પાસે આવ્યાં છીએ, એ આપણાં બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે, સદ્ગુરુ પણ છે પરંતુ છે નિરાકાર. આપણને નિરાકારી આત્માઓને ભણાવાવાળા નિરાકાર બાબા છે, આ બુદ્ધિમાં સિમરણ રહે તો ખુશી નો પારો ચઢ્યો રહેશે પછી માયા હેરાન નહીં કરશે.

ઓમ શાંતિ ! ત્રિમૂર્તિ બાપે બાળકોને સમજાવ્યું છે. ત્રિમૂર્તિ બાપ છે ને. ત્રણેય ને રચવાવાળા તે થયાં સર્વનાં બાપ કારણ કે ઊંચેથી ઊંચા એ બાપ જ છે. બાળકો ની બુદ્ધિમાં છે અમે એમનાં બાળક છીએ. જેમ બાપ પરમધામ માં રહે છે તેમ આપણે આત્માઓ પણ ત્યાંનાં નિવાસી છીએ. બાપે આ પણ સમજાવ્યું છે કે આ ડ્રામા છે, જે કાંઈ થાય છે તે ડ્રામામાં એક જ વાર થાય છે. બાપ પણ એક જ વાર ભણાવવાં આવે છે. તમે કોઈ શરણાગતિ નથી લેતાં. આ અક્ષર ભક્તિમાર્ગનો છે - શરણ પડી હું તારા. બાળક ક્યારેય બાપને શરણ પડે છે શું! બાળકો તો માલિક હોય છે. આપ બાળકો બાપને શરણ નથી પડ્યાં. બાપે તમને પોતાનાં બનાવ્યાં છે. બાળકોએ બાપને પોતાનાં બનાવ્યાં છે. આપ બાળકો બાપને બોલાવો જ છો કે બાબા આવો, અમને પોતાનાં ઘરે લઈ જાઓ અથવા રાજાઈ આપો. એક છે શાંતિધામ, બીજું છે સુખધામ. સુખધામ છે બાપની મિલકત અને દુઃખધામ છે રાવણ ની મિલકત. ૫ વિકારોમાં ફસાવાથી દુઃખ જ દુઃખ છે. હવે બાળકો જાણે છે - આપણે બાબાની પાસે આવ્યાં છીએ. એ બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે પરંતુ છે નિરાકાર. આપણને નિરાકારી આત્માઓને ભણાવવા વાળા પણ નિરાકાર છે. એ છે આત્માઓનાં બાપ. આ સદેવ બુદ્ધિમાં સિમરણ થતું રહે તો પણ ખુશીનો પારો ચઢે. આ ભૂલવાથી જ માયા હેરાન કરે છે. હમણાં તમે બાપની પાસે બેઠાં છો તો બાપ અને વારસો યાદ આવે છે. લક્ષ-હેતુ તો બુદ્ધિમાં છે ને. યાદ શિવબાબાને કરવાનાં છે. કૃષ્ણ જો હોય, તેના પર તો બધાં ઝટ ફિટ થઈ જાય. ખાસ માતાઓ તો ખૂબ ઈચ્છે છે અમને કૃષ્ણ જેવો બાળક મળે, કૃષ્ણ જેવો પતિ મળે. હવે બાપ કહે છે હું આવ્યો છું, તમને કૃષ્ણ જેવો બાળક અથવા પતિ પણ મળશે અર્થાત્ આમનાં જેવાં ગુણવાન સર્વગુણ સંપન્ન, ૧૬ કલા સંપૂર્ણ સુખ આપવાવાળા તમને મળશે. સ્વર્ગ અથવા કૃષ્ણપુરી માં સુખ જ સુખ છે. બાળકો જાણે છે અહીંયા અમે ભણીએ છીએ - કૃષ્ણપુરી માં જવાનાં માટે. સ્વર્ગને જ બધાં યાદ કરે છે ને. કોઈ મરે છે તો કહે છે ફલાણા સ્વર્ગવાસી થયાં પછી તો ખુશ થવું જોઈએ, તાળી વગાડવી જોઈએ. નર્કથી નીકળીને સ્વર્ગમાં ગયાં - આ તો બહુજ સારું થવું. જ્યારે કોઈ કહે ફલાણા સ્વર્ગ પધાર્યા તો બોલો ક્યાંથી ગયાં? જરૂર નર્ક થી ગયાં. આમાં તો બહુજ ખુશીની વાત છે. બધાને બોલાવીને ટોલી ખવડાવવી જોઈએ. પરંતુ આ તો સમજની વાત છે. તેઓ એવું નહીં કહેશે ૨૧ જન્મનાં માટે સ્વર્ગ ગયાં. ફક્ત કહી દે છે સ્વર્ગ ગયાં. અચ્છા, પછી તેમની આત્માને અહીંયા બોલાવો છો કેમ? નર્કનું ભોજન ખવડાવવાં? નર્કમાં તો બોલાવવાં ન જોઈએ. આ બાપ બેસી ને સમજાવે છે, દરેક વાત જ્ઞાનની છે ને. બાપ ને બોલાવે છે અમને પતિત થી પાવન બનાવો તો જરૂર પતિત શરીરો ને ખતમ કરવું પડે. બધાં મરી જશે પછી કોણ કોનાં માટે રડશે? હવે તમે જાણો છો આપણે આ શરીર છોડી જઈશું પોતાનાં ઘરે. હમણાં આ પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) કરી રહ્યાં છીએ કે કેવી રીતે શરીર છોડીએ. આવો પુરુષાર્થ દુનિયામાં કોઈક કરતાં હશે!

આપ બાળકોને આ જ્ઞાન છે કે આપણું આ જૂનું શરીર છે. બાપ પણ કહે છે હું જૂનાં જૂતાનું લોન લઉં છું. ડ્રામામાં આ રથ જ નિમિત્ત બનેલો છે. આ બદલાઈ નથી શકતો. આમને ફરી તમે ૫ હજાર વર્ષ પછી જોશો. ડ્રામાનું રહસ્ય સમજી ગયાં ને. આ બાપનાં સિવાય બીજા કોઈમાં તાકાત નથી જે સમજાવી શકે. આ પાઠશાળા બહુજ વઠ્ઠરકુલ છે, અહીંયાં ઘરડા પણ કહેશે અમે જઈએ છે ભગવાનની પાઠશાળા માં - ભગવાન ભગવતી બનવાં. અરે ઘરડાઓ થોડી ક્યારેય સ્ફૂલમાં ભણે છે. તમને કોઈ પૂછે છે તમે ક્યાં જાઓ છો? બોલો, અમે જઈએ છીએ ઈશ્વરીય યુનિવર્સિટીમાં. ત્યાં અમે રાજયોગ શીખીએ છીએ. અક્ષર એવાં સંભળાવો જે તેઓ ચક્રિત થઈ જાય. ઘરડા પણ કહેશે અમે જઈએ છીએ ભગવાનની પાઠશાળામાં. અહીંયા આ વઠ્ઠર છે, અમે ભગવાનની પાસે

ભણવા જઈએ છીએ. આવું બીજું કોઈ કહી ન શકે. કહેશે નિરાકાર ભગવાન ક્યાંથી આવ્યાં? કારણ કે તેઓ તો સમજે છે ભગવાન નામ-રૂપથી ન્યારા છે. હવે તમે સમજણ થી બોલો છો. દરેક મૂર્તિનાં ઓકયુપેશન (કર્તવ્ય) ને તમે જાણો છો. બુદ્ધિમાં આ પાક્કું છે કે ઊંચેથી ઊંચા શિવબાબા છે, જેમની આપણે સંતાન છીએ. અચ્છા, પછી સૂક્ષ્મવતનવાસી બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર, તમે ફક્ત કહેવા માત્ર નથી કહેતાં. તમે તો જીગરી જાણો છો કે બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના કેવી રીતે કરે છે. સિવાય તમારાં બીજું કોઈ પણ બાયોગ્રાફી (જીવનકહાની) બતાવી ન શકે. પોતાની બાયોગ્રાફી જ નથી જાણતા તો બીજાઓની કેવી રીતે જાણશે? તમે હમણાં બધુંજ જાણી ગયાં છો. બાપ કહે છે હું જે જાણું છું તે આપ બાળકોને સમજાવું છું. રાજાઈ પણ બાપ વગર તો કોઈ આપી ન શકે. આ લક્ષ્મી-નારાયણે કોઈ લડાઈ થી તે રાજ્ય નથી પામ્યું. ત્યાં તો લડાઈ હોતી નથી. અહીંયા તો કેટલાં લડે-ઝઘડે છે. કેટલાં અસંખ્ય મનુષ્ય છે. હમણાં આપ બાળકોનાં દિલની અંદર આ આવવું જોઈએ કે અમે બાપ થી દાદા દ્વારા વારસો પામી રહ્યાં છીએ. બાપ કહે છે- મામેકમ યાદ કરો, એવું નથી કહેતા કે જેમાં પ્રવેશ કર્યો છે તેમને પણ યાદ કરો. નહીં, કહે છે મામેકમ યાદ કરો. તે સન્યાસી લોકો પોતાનો ફોટા નામ સહિત આપે છે. શિવબાબાનો ફોટો શું નીકાળશે? બિંદુની ઉપર નામ કેવી રીતે લખશે! બિંદુ પર શિવબાબા નામ લખશે તો બિંદુથી પણ નામ મોટું થઈ જશે. સમજણ ની વાતો છે ને. તો બાળકોએ બહુજ ખુશ થવું જોઈએ કે અમને શિવબાબા ભણાવે છે. આત્મા ભણે છે ને. સંસ્કાર આત્મા જ લઈ જાય છે. હમણાં બાબા આત્મા માં સંસ્કાર ભરી રહ્યાં છે. એ બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે, ગુરુ પણ છે. જે બાપ તમને શીખવાડે છે તમે બીજાઓને પણ આ શીખવાડો, સૃષ્ટિ ચક્રને યાદ કરો અને કરાવો. જે એમનામાં ગુણ છે તે બાળકોને પણ આપે છે. કહે છે હું જ્ઞાનનો સાગર, સુખનો સાગર છું. તમને પણ બનાવું છું. તમે પણ બધાને સુખ આપો. મન્સા, વાયા, કર્મણા કોઈને પણ દુઃખ ન આપો. બધાનાં કાનમાં આજ મીઠી-મીઠી વાત સંભળાવો કે શિવબાબાને યાદ કરો તો યાદ થી વિકર્મ વિનાશ થશે. બધાને આ સંદેશ આપવાનો છે કે બાબા આવ્યાં છે, એમનાથી આ વારસો પામો. બધાને આ સંદેશ આપવો પડે. છેવટે સમાચાર પત્રવાળા પણ નાખશે. આ તો જાણો છો અંતમાં બધાં કહેશે અહો પ્રભુ તારી લીલા...તમે જ બધાને સદ્ગતિ આપો છો. દુઃખથી છોડાવી બધાને શાંતિધામ માં લઈ જાઓ છો. આ પણ જાદુગરી થઈ ને. તેમની છે અલ્પકાળનાં માટે જાદુગરી. આ તો મનુષ્ય થી દેવતા બનાવે છે, ૨૧ જન્મોનાં માટે. આ મનમનાભવ નાં જાદુ થી તમે લક્ષ્મી-નારાયણ બનો છો. જાદુગર, રત્નાગર આ બધાં નામ શિવબાબા પર છે, નહિ કે બ્રહ્મા પર. આ બ્રાહ્મણ-બ્રાહ્મણીઓ બધાં ભણે છે. ભણીને પછી ભણાવે છે. બાબા એકલા થોડી ભણાવે છે. બાબા તમને સાથે ભણાવે છે, તમે પછી બીજાઓને ભણાવો છો. બાપ રાજયોગ શીખવાડી રહ્યાં છે. એજ બાપ રચયિતા છે, કૃષ્ણ તો રચના છે ને. વારસો રચયિતા થી મળે છે, ન કે રચનાથી. કૃષ્ણ થી વારસો નથી મળતો. વિષ્ણુનાં બે રૂપ આ લક્ષ્મી-નારાયણ છે. નાનપણ માં રાધે-કૃષ્ણ છે. આ વાતો પણ પાક્કી યાદ કરી લો. ઘરડા પણ આગળ વધી જાય તો ઊંચ પદ પામી શકે છે. ઘરડીયો ને પછી થોડું મમત્વ પણ રહે છે. પોતાની જ રચના રૂપી જાળમાં ફસાઈ જાય છે. કેટલાઓની યાદ આવી જાય છે, તેમનાથી બુદ્ધિયોગ તોડી અને પછી એક બાપ થી જોડવો એમાં જ મહેનત છે. જીવતે જીવ મરવાનું છે. બુદ્ધિમાં એક વાર તીર લાગી ગયું તો બસ. પછી યુક્તિ થી ચાલવાનું હોય છે. એવું પણ નહીં કોઈ થી વાતચીત નથી કરવાની. ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં ભલે રહો, બધાથી વાતચીત કરો. તેમનાથી પણ સંબંધ ભલે રાખો. બાપ કહે છે-ચેરેટી બિગન્સ એટ હોમ. જો સંબંધ જ નહીં રાખશો તો તેમનો ઉદ્ધાર કેવી રીતે કરશો? બંનેવ થી સંબંધ નિભાવવાનો છે. બાબા થી પૂછે છે-લગ્નમાં જાઉં? બાબા કહેશે કેમ નહિ જાઓ. બાપ ફક્ત કહે છે કામ મહાશત્રુ છે, તેનાં પર જીત પામવાની છે તો તમે જગતજીત બની જશો. નિર્વિકારી હોય જ છે સતયુગમાં. યોગબળ થી જન્મ થાય છે. બાપ કહે છે નિર્વિકારી બનો. એક તો આ પાક્કું કરો કે અમે શિવ બાબાની પાસે બેઠાં છીએ, શિવબાબા અમને ૮૪ જન્મોની વાર્તા બતાવે છે. આ સૃષ્ટિ ચક્ર ફરતું રહે છે. પહેલાં-પહેલાં દેવી-દેવતાઓ આવે છે સતોપ્રધાન, પછી પુનર્જન્મ લેતાં-લેતાં તમોપ્રધાન બને છે. દુનિયા જૂની પતિત બને છે. આત્મા આ જ પતિત છે ને. અહીંયાની કોઈ ચીજમાં સાર નથી. ક્યાં સતયુગનાં ફળ-ફૂલ ક્યાં અહીંયાનાં! ત્યાં ક્યારેય ખાટી વાસી ચીજ હોતી નથી. તમે ત્યાંનો સાક્ષાત્કાર પણ કરીને આવો છો. તમારું દિલ થાય છે આ ફળ-ફૂલ લઈ જઈએ. પરંતુ અહીં આવો છો તો તે ગુમ થઈ જાય છે. આ બધો સાક્ષાત્કાર કરાવી બાળકોને બાપ બહેલાવે છે. આ છે રુહાની બાપ, જે તમને ભણાવે છે. આ શરીર દ્વારા ભણે આત્મા છે, ન કે શરીર. આત્માને શુદ્ધ અભિમાન છે-હું પણ આ વારસો લઈ રહ્યો છું, સ્વર્ગનો માલિક બની રહ્યો છું. સ્વર્ગમાં તો બધાં જશે પરંતુ બધાનું નામ તો લક્ષ્મી-નારાયણ નહિ હશે ને. વારસો આત્મા પામે છે. આ જ્ઞાન બીજું કોઈ આપી ન શકે સિવાય બાપનાં. આ તો યુનિવર્સિટી છે, આમાં નાનાં બાળકો, જવાન બધાં ભણે છે. આવી કોલેજ ક્યારેય જોઈ?

તે મનુષ્ય થી બેરિસ્ટર ડોક્ટર વગેરે બને છે. અહીંયા તમે મનુષ્ય થી દેવતા બનો છો.

તમે જાણો છો-બાબા આપણાં શિક્ષક, સદ્ગુરુ છે, એ આપણને સાથે લઈ જશે. પછી આપણે ભણતર અનુસાર આવીને સુખધામમાં પદ પામશું. બાપ તો ક્યારેય તમારા સતયુગ ને જોતાં પણ નથી. શિવબાબા પૂછે છે - હું સતયુગ જોઉં છું? જોવાનું તો શરીર થી હોય છે, તેમને પોતાનું શરીર તો છે નહીં, તો કેવી રીતે જોશે? અહીં આપ બાળકો થી વાત કરે છે, જુએ છે આ આખી જૂની દુનિયા છે. શરીર વગર તો કંઈ જોઈ ન શકાય. બાપ કહે છે હું પતિત દુનિયા પતિત શરીરમાં આવીને તમને પાવન બનાવું છું. હું સ્વર્ગ જોતો પણ નથી. એવું નહિ કે કોઈનાં શરીર થી છુપાઈને જોઈ આવું. નહીં, પાર્ટ જ નથી. તમે કેટલી નવી-નવી વાતો સાંભળો છો. તો હવે આ જુની દુનિયા થી દિલ નથી લગાવવાનું. બાપ કહે છે જેટલાં પાવન બનશો તો ઊંચ પદ મળશે. આખી યાદ ની યાત્રા ની બાજુ છે. યાત્રા પર પણ મનુષ્ય પવિત્ર રહે છે, પછી જ્યારે પાછાં આવે છે તો ફરી અપવિત્ર બને છે. આપ બાળકોને ખુશી બહુજ હોવી જોઈએ. જાણો છો બેહદનાં બાપ થી આપણે બેહદનાં સ્વર્ગનો વારસો લઈએ છીએ તો એમની શ્રીમત પર ચાલવાનું છે. બાપની યાદથી જ સતોપ્રધાન બનવાનું છે. ૬૩ જન્મોનો કાટ ચઢેલો છે. તે આ જન્મમાં ઉતારવાનો છે, બીજી કોઈ તકલીફ નથી. વિષ પીવાની જે ભૂખ લાગે છે, તે છોડી દેવાની છે, તેનો તો વિચાર પણ નહીં કરો. બાપ કહે છે આ વિકારો થી જ તમે જન્મ-જન્માંતર દુઃખી થયા છો. કુમારીઓ પર તો બહુજ તરસ પડે છે. બાઈસ્કોપમાં જવાથી જ ખરાબ થઈ પડે છે, આનાથી જ હેલ (નર્ક) માં ચાલ્યાં જાય છે. ભલે બાબા કોઈને કહે છે જોવામાં વાંધો નથી, પરંતુ તમને જોઈ બીજા પણ જવાં લાગી જશે એટલે તમારે નથી જવાનું. આ છે ભાગીરથ. ભાગ્યશાળી રથ છે ને જે નિમિત્ત બન્યો છે-ડ્રામામાં પોતાનાં રથ ની લોન આપવાં. તમે સમજો છો - બાબા આમનામાં આવે છે, આ છે હુસેનનો ઘોડો. તમને બધાને હસીન બનાવે છે. બાપ સ્વયં હસીન છે, પરંતુ રથ આ લીધો છે. ડ્રામામાં આમનો પાર્ટ જ એવો છે. હવે આત્માઓ જે કાળી બની ગઈ છે તેમને ગોલ્ડન એજડ (સતયુગી) બનાવવાની છે.

બાપ સર્વશક્તિમાન છે કે ડ્રામા? ડ્રામા છે પછી તેમાં જે એક્ટર્સ છે તેમનામાં સર્વશક્તિમાન કોણ છે? શિવબાબા. બીજો પછી રાવણ. અડધોકલ્પ છે રામરાજ્ય, અડધોકલ્પ છે રાવણરાજ્ય. ઘડી-ઘડી બાપ ને લખે છે અમે બાપની યાદ ભૂલી જઈએ છીએ. ઉદાસ થઈ જાય છે. અરે તમને સ્વર્ગનાં માલિક બનાવવા આવ્યો છું પછી તમે ઉદાસ કેમ રહો છો! મહેનત તો કરવાની છે, પવિત્ર બનવાનું છે. એમ જ તિલક આપી દે શું! સ્વયં જ પોતાને રાજતિલક આપવાનાં લાયક બનવાનું છે - જ્ઞાન અને યોગથી. બાપ ને યાદ કરતાં રહો તો તમે સ્વયં જ તિલકનાં લાયક બની જશો. બુદ્ધિમાં છે શિવબાબા આપણાં સ્વીટ બાપ, શિક્ષક, સદ્ગુરુ છે. આપણને પણ બહુજ સ્વીટ (મીઠા) બનાવે છે. તમે જાણો છો આપણે કૃષ્ણપુરીમાં જરૂર જઈશું. દરેક ૫ હજાર વર્ષનાં પછી ભારત સ્વર્ગ જરૂર બને છે. પછી નર્ક બને છે. મનુષ્ય સમજે છે જે ધનવાન છે તેમનાં માટે અહીંયા જ સ્વર્ગ છે, ગરીબ નર્કમાં છે. પરંતુ એવું નથી. આ છે જ નર્ક. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાઈસ્કોપ (સિનેમા) હેલ (નર્ક) માં જવાનો રસ્તો છે, એટલે બાઈસ્કોપ નથી જોવાનું. યાદની યાત્રા થી પાવન બની ઊંચ પદ લેવાનું છે, આ જૂની દુનિયા થી દિલ નથી લગાડવાનું.
2. મન્સા-વાયા-કર્મણા કોઈને પણ દુઃખ નથી આપવાનું. બધાનાં કાનો માં મીઠી-મીઠી વાતો સંભળાવવાની છે, બધાને બાપની યાદ અપાવવાની છે. બુદ્ધિયોગ એક બાપથી જોડાવાનો છે.

વરદાન :- પવિત્રતાની શક્તિ દ્વારા સદા સુખ નાં સંસારમાં રહેવા વાળા બેગમપુર નાં બાદશાહ ભવ સુખ-શાંતિનું ફાઉન્ડેશન (પાયો) પવિત્રતા છે. જે બાળકો મન-વચન-કર્મ ત્રણેય થી પવિત્ર બને છે તેજ હાઈનેસ (ઊંચા) અને હોલીનેસ (પવિત્ર) છે. જ્યાં પવિત્રતાની શક્તિ છે ત્યાં સુખ શાંતિ સ્વતઃ છે. પવિત્રતા સુખ-શાંતિની માતા છે. પવિત્ર આત્માઓ ક્યારેય પણ ઉદાસ નથી થઈ શકતી. તેઓ બેગમપુરનાં બાદશાહ છે, તેમનો તાજ પણ ન્યારો અને તખ્ત પણ ન્યારો છે. લાઈટનો તાજ પવિત્રતાની નિશાની છે.

સ્લોગન :- હું આત્મા છું, શરીર નહીં-આ ચિંતન કરવું જ સ્વચિંતન છે.

“ મીઠા બાળકો - તમે બાપનો હાથ પકડ્યો છે , તમે ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહેતાં પણ બાપ ને યાદ કરતાં - કરતાં તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બની જશો ”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકોની અંદરમાં કયો ઉલ્લાસ રહેવો જોઈએ? તખ્તનશીન બનવાની વિધિ શું છે?

ઉત્તર :- સદા ઉલ્લાસ માં રહો કે જ્ઞાન સાગર બાપ આપણને રોજ જ્ઞાન રત્નોની થાળીઓ ભરી-ભરીને આપે છે. જેટલું યોગમાં રહેશો એટલી બુદ્ધિ કંચન થતી જશે. આ અવિનાશી જ્ઞાન રત્ન જ સાથે જાય છે. તખ્તનશીન બનવું છે તો માત-પિતાને પૂરે-પૂરું ફોલો (અનુકરણ) કરો. એમની શ્રીમત અનુસાર ચાલો, બીજાઓને પણ આપ સમાન બનાવો.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાળકો આ સમય ક્યાં બેઠા છે? કહેશે રુહાની બાપની યુનિવર્સિટી અથવા પાઠશાળામાં બેઠાં છે. બુદ્ધિમાં છે કે આપણે રુહાની બાપની આગળ બેઠાં છીએ, એ બાપ આપણને સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું રહસ્ય સમજાવે છે અથવા ભારતનું રાઈઝ (ઉત્થાન) અને ફોલ (પતન) કેવી રીતે થાય છે, એ પણ બતાવે છે. ભારત જે પાવન હતું તે હવે પતિત છે. ભારત સિરતાજ હતું પછી કોણે જીત પામી છે? રાવણએ. રાજાઈ ગુમાવી દીધી તો પતન થયું ને. કોઈ રાજા તો છે નહીં. જો હશે પણ તો પતિત જ હશે. આ જ ભારતમાં સૂર્યવંશી મહારાજા-મહારાણી હતાં. સૂર્યવંશી મહારાજાઓ અને ચંદ્રવંશી રાજાઓ હતાં. આ વાતો હવે તમારી બુદ્ધિમાં છે, દુનિયામાં આ વાતો કોઈ નથી જાણતું. આપ બાળકો જાણો છો આપણાં રુહાની બાપ આપણને ભણાવી રહ્યાં છે. રુહાની બાપનો આપણે હાથ પકડ્યો છે. ભલે આપણે રહીએ ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં છીએ પરંતુ બુદ્ધિમાં છે કે હમણાં આપણે સંગમયુગ પર ઉભાં છીએ. પતિત દુનિયા થી આપણે પાવન દુનિયામાં જઈએ છીએ. કળયુગ છે પતિતયુગ, સતયુગ છે પાવનયુગ. પતિત મનુષ્ય પાવન મનુષ્યો ની આગળ જઈને નમસ્તે કરે છે. છે તો તે પણ ભારતનાં મનુષ્ય. પરંતુ તેઓ દૈવીગુણ વાળા છે. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો આપણે પણ બાપ દ્વારા આવાં દૈવી ગુણ ધારણ કરી રહ્યાં છીએ. સતયુગમાં આ પુરુષાર્થ નહીં કરશું. ત્યાં તો છે પ્રાલબ્ધ. અહીંયા પુરુષાર્થ કરી દૈવી ગુણ ધારણ કરવાનાં છે. સદેવ પોતાની તપાસ રાખવાની છે - અમે બાબાને ક્યાં સુધી યાદ કરી તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બની રહ્યાં છીએ? જેટલું બાપને યાદ કરશું એટલાં સતોપ્રધાન બનશું. બાપ તો સદેવ સતોપ્રધાન છે. હમણાં પણ પતિત દુનિયા, પતિત ભારત છે. પાવન દુનિયામાં પાવન ભારત હતું. તમારી પાસે પ્રદર્શની વગેરેમાં ભિન્ન-ભિન્ન પ્રકારનાં મનુષ્ય આવે છે. કોઈ કહે છે જેમ ભોજન જરૂરી છે એમ વિકાર પણ ભોજન છે, એનાં વગર મરી જઈશું. હવે એવી વાત તો છે નહીં. સન્યાસી પવિત્ર બને છે પછી મરી જાય છે શું? એવું-એવું બોલવા વાળા ને માટે સમજાય છે કોઈ બહુજ અજામિલ જેવાં પાપી હશે, જે આવું-આવું કહે છે. બોલવું જોઈએ શું આનાં વગર તમે મરી જશો જે ભોજન થી તમે આની ભેંટ (તુલના) કરો છો! સ્વર્ગમાં આવવાવાળા જે હશે તે હશે સતોપ્રધાન. પછી પાછળ સતો, રજો, તમો માં આવે છે ને. જે પાછળ થી આવે છે તે આત્માઓએ નિર્વિકારી દુનિયા તો જોઈ જ નથી. તો તે આત્માઓ આવું-આવું કહેશે કે આનાં વગર અમે રહી નથી શકતાં. સૂર્યવંશી જે હશે એમને તો તરત બુદ્ધિમાં આવશે - આ તો સત્ય વાત છે. બરાબર સ્વર્ગમાં વિકારનું નામ-નિશાન નહોતું. ભિન્ન-ભિન્ન પ્રકારનાં મનુષ્ય, ભિન્ન-ભિન્ન પ્રકારની વાતો કરે છે. તમે સમજો છો કોણ-કોણ ફૂલ બનવાવાળા છે. કોઈ તો કાંટા જ રહી જાય છે. સ્વર્ગનું નામ છે ફૂલોનો બગીચો. આ છે કાંટાનું જંગલ. કાંટા પણ અનેક પ્રકારનાં હોય છે ને. હમણાં તમે જાણો છો આપણે ફૂલ બની રહ્યાં છીએ. બરાબર આ લક્ષ્મી-નારાયણ સદા ગુલાબ નાં ફૂલ છે. આમને કહેશું કિંગ ઓફ ફ્લાવર્સ (ફૂલોનાં રાજા). દૈવી ફ્લાવર્સ (ફૂલો) નું રાજ્ય છે ને. જરૂર એમણે પણ પુરુષાર્થ કર્યો હશે. ભણતર થી જ બન્યાં છે ને.

તમે જાણો છો હમણાં આપણે ઈશ્વરીય પરિવારનાં બન્યાં છીએ. પહેલાં તો ઈશ્વરને જાણતાં જ નહોતાં. બાપે આવીને આ પરિવાર બનાવ્યો છે. બાપ પહેલા સ્ત્રીને એડોપ્ટ (દત્તક) કરે છે પછી તેમનાં દ્વારા બાળકોને રચે છે. બાબાએ પણ આમને એડોપ્ટ કર્યા છે પછી આમનાં દ્વારા બાળકોને રચે છે. આ બધાં બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ છે ને. આ સંબંધ પ્રવૃત્તિ માર્ગનો થઈ જાય છે. સંન્યાસીઓનો છે નિવૃત્તિ માર્ગ. તેમાં કોઈ મમ્મા-બાબા નથી કહેતાં.

અહીંયા તમે મમ્મા-બાબા કહો છો. બીજા જે પણ સતસંગ છે તે બધાં નિવૃત્તિ માર્ગનાં છે, આ એક જ બાપ છે જેમને માત-પિતા કહીને પોકારે છે. બાપ બેસી સમજાવે છે, ભારતમાં પવિત્ર પ્રવૃત્તિ માર્ગ હતો, હવે અપવિત્ર થઈ ગયો છે. હું ફરીથી એજ પ્રવૃત્તિ માર્ગ સ્થાપન કરું છું. તમે જાણો છો આપણો ધર્મ બહુજ સુખ આપવાવાળો છે. પછી આપણે બીજા જૂનાં ધર્મવાળાઓનો સંગ કેમ કરીએ! તમે સ્વર્ગમાં કેટલા સુખી રહો છો. હીરા-ઝવેરાતનાં મહેલ હોય છે. અહીંયા ભલે અમેરિકા રશિયા વગેરેમાં કેટલાં સાહુકાર છે પરંતુ સ્વર્ગ જેવું સુખ હોઈ ન શકે. સોનાની ઇંટો જેવાં મહેલ તો કોઈ બનાવી ન શકે. સોનાનાં મહેલ હોય જ છે સતયુગમાં. અહીંયા સોનું છે જ ક્યાં. ત્યાં તો દરેક જગ્યાએ હીરા-ઝવેરાત લાગેલાં હશે. અહીંયા તો હીરાની પણ કેટલી કિંમત થઈ ગઈ છે. આ બધું માટીમાં મળી જશે. બાબા એ સમજાવ્યું છે નવી દુનિયામાં પછી બધી નવી ખાણો ભરપૂર થઈ જશે. હમણાં આ બધું ખાલી થતું રહેશે. દેખાડે છે સાગરે હીરા-ઝવેરાતની થાળીઓ ભેટ આપી. હીરા-ઝવેરાત તો ત્યાં તમને અઢળક મળશે. સાગરને પણ દેવતા રૂપ સમજે છે. તમે સમજો છો બાપ તો જ્ઞાન નાં સાગર છે. સદા ઉલ્લાસ રહે કે જ્ઞાન સાગર બાપ આપણને જ્ઞાન રત્નો, ઝવેરાતની થાળીઓ ભરીને આપે છે. બાકી તે તો પાણીનો સાગર છે. બાપ આપ બાળકોને જ્ઞાન રત્ન આપે છે, જે તમે બુદ્ધિમાં ભરો છો. જેટલું યોગમાં રહેશો એટલી બુદ્ધિ કંચન થતી જશે. આ અવિનાશી જ્ઞાન રત્ન જ તમે સાથે લઈ જાઓ છો. બાપની યાદ અને આ નોલેજ છે મુખ્ય.

આપ બાળકોની અંદરમાં ખુબ ઉલ્લાસ રહેવો જોઈએ. બાપ પણ ગુપ્ત છે, તમે પણ ગુપ્ત સેના છો. નોન વાયોલેન્સ (અહિંસક), અનનોન-વોરીઅર્સ (ગુપ્ત યોદ્ધા) કહે છે ને, ફલાણા બહુજ પહેલવાન વોરીઅર્સ છે. પરંતુ નામ-નિશાનની ખબર નથી. એવું તો થઈ નથી શકતું. ગવર્મેન્ટની પાસે એક-એકનું નામ નિશાન પૂરું હોય છે. અનનોન-વોરીઅર્સ, નોન વાયોલેન્સ આ તમારું નામ છે. સૌથી પહેલી-પહેલી હિંસા છે આ વિકાર, જે આદિ-મધ્ય-અંત દુઃખ આપે છે એટલે તો કહે છે-હું પતિત-પાવન, અમને પતિતો ને આવીને પાવન બનાવો. પાવન દુનિયામાં એક પણ પતિત નથી હોઈ શકતાં. આ આપ બાળકો જાણો છો, હમણાં જ આપણે ભગવાનનાં બાળક બન્યાં છીએ, બાપ થી વારસો લેવાં, પરંતુ માયા પણ ઓછી નથી. માયાનો એક જ થપ્પડ એવો લાગે છે જે એકદમ ગટરમાં પાડી દે છે. વિકારમાં જે પડે છે તો બુદ્ધિ એકદમ ચટ થઈ જાય છે. બાપ કેટલું સમજાવે છે-પરસ્પર દેહધારીથી ક્યારેય પ્રીત નહીં રાખો. તમારે પ્રીત રાખવાની છે એક બાપ થી. કોઈ પણ દેહધારીથી પ્રેમ નથી રાખવાનો, મોહબ્બત નથી રાખવાની. મોહબ્બત રાખવાની છે એમનાથી જે દેહરહિત વિચિત્ર બાપ છે. બાપ કેટલું સમજાવતાં રહે છે તો પણ સમજતાં નથી. તકદીરમાં નથી તો એક-બીજાનાં દેહમાં ફસાઈ જાય છે. બાબા કેટલું સમજાવે છે-તમે પણ રૂપ છો. આત્મા અને પરમાત્માનું રૂપ તો એક જ છે. આત્મા નાની-મોટી નથી હોતી. આત્મા અવિનાશી છે. દરેકનો ડ્રામામાં પાર્ટ નોંધાયેલો છે. હમણાં કેટલાં અસંખ્ય મનુષ્ય છે, પછી ૯-૧૦ લાખ હશે. સતયુગ વગેરેમાં કેટલું નાનું ઝાડ હોય છે. પ્રલય તો ક્યારેય થતી નથી. તમે જાણો છો જે પણ મનુષ્ય માત્ર છે તે બધાની આત્માઓ મૂળવતન માં રહે છે. તેમનું પણ ઝાડ છે. બીજ નખાય છે, તેનાથી આખું ઝાડ નીકળે છે ને. પહેલાં-પહેલાં બે પત્તા નીકળે છે. આ પણ બેહદનું ઝાડ છે, ગોળા પર સમજાવવું કેટલું સહજ છે, વિચાર કરો. હમણાં છે કળયુગ. સતયુગ માં એક જ ધર્મ હતો. તો કેટલાં થોડા મનુષ્ય હશે. હમણાં કેટલાં મનુષ્ય, કેટલાં ધર્મ છે. આટલાં બધાં જે પહેલાં નહોતાં તે પછી ક્યાં જશે? બધી આત્માઓ પરમધામમાં ચાલી જાય છે. તમારી બુદ્ધિમાં બધું જ્ઞાન છે. જેમ બાપ જ્ઞાન નાં સાગર છે એવાં તમને પણ બનાવે છે. તમે ભણીને આ પદ પામો છો. બાપ સ્વર્ગનાં રચયિતા છે તો સ્વર્ગ નો વારસો ભારતવાસીઓને જ આપે છે. બાકી બધાને પાછાં ઘરે લઈ જાય છે. બાપ કહે છે હું આવ્યો છું આપ બાળકોને ભણાવવાં. જેટલો પુરુષાર્થ કરશો એટલું પદ પામશો. જેટલું શ્રીમત પર ચાલશો એટલાં શ્રેષ્ઠ બનશો. બધો આધાર પુરુષાર્થ પર છે. મમ્મા-બાબાનાં તપ્તનશીન બનવું છે તો પૂરે-પૂરું ફોલો ફાધર-મધર. તપ્તનશીન બનવાં માટે તેમની ચલન અનુસાર ચાલો. બીજાઓને પણ આપસમાન બનાવો. બાબા અનેક પ્રકારની યુક્તિઓ બતાવે છે. એક બેજ પર જ તમે કોઈને પણ સારી રીતે બેસી સમજાવો. પુરુષોત્તમ માસ હોય છે તો બાબા કહી દે છે ચિત્ર ફી (મફત) આપી દો. બાબા સૌગાત (ભેટ) આપે છે. પૈસા હાથમાં આવી જશે તો જરૂર સમજશે, બાબાનો પણ ખર્ચો થાય છે ને તો પછી જલ્દી મોકલી દેશે. ઘર તો એક જ છે ને. આ ટ્રાન્સલાઈટ નાં ચિત્રોની પ્રદર્શની બનશે તો કેટલાં જોવા આવશે. પુણ્ય નું કામ થયું ને. મનુષ્યોને કાંટા થી ફૂલ, પાપ આત્મા થી પુણ્ય આત્મા બનાવે છે, આને વિહંગ માર્ગ કહેવાય છે. પ્રદર્શની માં સ્ટોલ લેવાથી આવે બહુજ છે. ખર્ચો ઓછો થાય છે. તમે અહીંયા આવો છો બાપ થી સ્વર્ગની રાજાઈ ખરીદી

કરવાં. તો પ્રદર્શની માં પણ આવશે, સ્વર્ગની રાજાઈ ખરીદી કરવાં. આ હટ્ટી છે ને.

બાપ કહે છે આ જ્ઞાનથી તમને ખૂબ સુખ મળશે, એટલે સારી રીતે ભણીને, પુરુષાર્થ કરીને કુલ પાસ થવું જોઈએ. બાપ જ બેસી પોતાનો અને રચનાનાં આદિ-મધ્ય-અંત નો પરિચય આપે છે, બીજા કોઈ આપી ન શકે. હવે બાપ દ્વારા તમે ત્રિકાળદર્શી બનો છો. બાપ કહે છે હું જે છું, જેવો છું, મને યથાર્થ રીતે કોઈ નથી જાણતાં. તમારામાં પણ નંબરવાર છે. જો યથાર્થ રીતે જાણત તો ક્યારેય છોડત નહીં. આ છે ભણતર. ભગવાન બેસીને ભણાવે છે. કહે છે હું તમારો ઓબીડિયન્ટ સર્વન્ટ (વફાદાર સેવક) છું. બાપ અને શિક્ષક બંને ઓબીડિયન્ટ સર્વન્ટ હોય છે. ડ્રામામાં મારો પાર્ટ જ એવો છે પછી બધાને સાથે લઈ જઈશ. શ્રીમત પર ચાલી પાસ વિથ ઓનર થવું જોઈએ. ભણતર તો ખુબ સહજ છે. સૌથી ઘરડા તો આ ભણાવવા વાળા છે. શિવબાબા કહે છે હું ઘરડો નથી. આત્મા ક્યારેય ઘરડી નથી થતી. બાકી પથ્થર બુદ્ધિ બને છે. મારી તો છે જ પારસ બુદ્ધિ, ત્યારે તો તમને પારસ બુદ્ધિ બનાવવાં આવું છું. કલ્પ-કલ્પ આવું છું. અગણિત વાર તમને ભણાવું છું છતાં પણ ભૂલી જશો. સતયુગમાં આ જ્ઞાનની દરકાર જ નથી રહેતી. કેટલું સારી રીતે બાપ સમજાવે છે. આવાં બાપને પછી ફારકતી (દગો) આપી દે છે એટલે કહેવાય છે મહાન મૂર્ખ જોવા હોય તો અહીંયા જુઓ. એવાં બાપ જેમનાથી સ્વર્ગનો વારસો મળે છે, એમને પણ છોડી દે છે. બાપ કહે છે તમે મારી મત પર ચાલશો તો અમરલોકમાં વિશ્વનાં મહારાજા-મહારાણી બનશો. આ છે મૃત્યુલોક. બાળકો જાણે છે આપણે જ પૂજ્ય દેવી-દેવતા હતાં. હવે આપણે શું બની ગયાં છીએ? પતિત ભિખારી. હવે ફરી આપણે જ પ્રિન્સ (રાજકુમાર) બનવાવાળા છીએ. બધાનો એકરસ પુરુષાર્થ તો હોઈ ન શકે. કોઈક તો તૂટી જાય છે, કોઈ ટ્રેટર (દગાબાજ) બની જાય છે. આવાં દગાબાજ પણ ખૂબ છે તેમનાથી વાત પણ ન કરવી જોઈએ. સિવાય જ્ઞાનની વાતોનાં બીજી કાંઈ પૂછે તો સમજો શૈતાની છે. સંગ તારે કુસંગ બોરે. જે જ્ઞાનમાં હોશિયાર બાબાનાં દિલ પર ચઢેલા છે, તેમનો સંગ કરો. તેઓ તમને જ્ઞાનની મીઠી-મીઠી વાતો સંભળાવશે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા સર્વિસેબુલ, વફાદાર, ફરમાનબરદાર બાળકોને માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-ધ્યાન અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. જે દેહ રહિત વિચિત્ર છે, એ બાપથી મહોબ્બત રાખવાની છે. કોઈ દેહધારીનાં નામ-રુપમાં બુદ્ધિ નથી ફસાવવાની. માયાનો થપ્પડ ન લાગે, આ સંભાળ કરવાની છે.
2. જે જ્ઞાનની વાતોનાં સિવાય બીજું કાંઈ પણ સંભળાવે તેમનો સંગ નથી કરવાનો. કુલ પાસ થવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. કાંટાઓને ફૂલ બનાવવાની સેવા કરવાની છે.

વરદાન :-

કારણ નું નિવારણ કરી ચિંતા અને ભય થી મુક્ત રહેવાવાળા માસ્ટર સર્વશક્તિમાન ભવ

વર્તમાન સમયે અલ્પકાળનાં સુખની સાથે ચિંતા અને ભય આ બન્ને ચીજો તો છે જ. જ્યાં ચિંતા છે ત્યાં ચેન ન હોઈ શકે. જ્યાં ભય છે ત્યાં શાંતિ ન હોઈ શકે. તો સુખની સાથે આ દુઃખ અશાંતિનું કારણ પણ છે જ. પરંતુ આપ સર્વ શક્તિઓનાં ખજાના થી સંપન્ન માસ્ટર સર્વશક્તિમાન બાળકો દુઃખોનાં કારણનું નિવારણ કરવાવાળા, દરેક સમસ્યાનું સમાધાન કરવાવાળા સમાધાન સ્વરૂપ છો એટલે ચિંતા અને ભયથી મુક્ત છો. કોઈ પણ સમસ્યા તમારી સામે રમત કરવા આવે છે ન કે ડરાવવાં.

સ્લોગન :-

પોતાની વૃત્તિ ને શ્રેષ્ઠ બનાવો તો તમારી પ્રવૃત્તિ સ્વતઃ શ્રેષ્ઠ થઈ જશે.

“ મીઠા બાળકો - બેવૈયા આવ્યાં છે તમારી નૌકા પાર લગાવવાં , તમે બાપ થી સાચાં થઈને રહો તો નૌકા હલસે - ડોલસે પરંતુ
ડૂબી નથી શકતી ”

પ્રશ્ન :- બાપની યાદ બાળકોને યથાર્થ ન રહેવાનું મુખ્ય કારણ શું છે?

ઉત્તર :- સાકારમાં આવતાં-આવતાં ભૂલી ગયાં છે કે આપણે આત્મા નિરાકાર છીએ અને આપણાં બાપ પણ નિરાકાર છે, સાકાર હોવાનાં કારણે સાકારની યાદ સહજ આવી જાય છે. દેહી-અભિમાની બની સ્વયંને બિંદુ સમજી બાપને યાદ કરવાં-આમાં જ મહેનત છે.

ઓમ શાંતિ ! શિવ ભગવાનુવાચ. આમનું નામ તો શિવ નથી ને. આમનું નામ છે બ્રહ્મા અને આમનાં દ્વારા વાત કરે છે શિવ ભગવાનુવાચ. આ તો બહુજ વાર સમજાવ્યું છે કોઈ મનુષ્યને કે દેવતાને અથવા સૂક્ષ્મ વતનવાસી બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર ને ભગવાન નથી કહેવાતાં. જેમનો કોઈ આકાર અથવા સાકાર ચિત્ર છે તેમને ભગવાન ન કહી શકાય. ભગવાન કહેવાય જ છે બેહદનાં બાપને. ભગવાન કોણ છે, આ કોઈને પણ ખબર નથી. નેતી-નેતી કહે છે અર્થાત્ અમે નથી જાણતાં. તમારા માં પણ બહુજ થોડાં છે જે યથાર્થ રીતે જાણે છે. આત્મા કહે છે-હું ભગવાન. હવે આત્મા તો છે બિંદુ. તો બાપ પણ બિંદુ જ હશે. હવે બાપ બાળકોને બેસી સમજાવે છે. બાબાની પાસે ૩૦-૩૫ વર્ષનાં પણ બાળકો છે, જે આપણે આત્મા કેવું બિંદુ છીએ, આ પણ નથી સમજતાં! કોઈ તો સારી રીતે સમજે છે, બાપને યાદ કરે છે. બેહદનાં બાપ છે સાચાં હીરા. હીરાને બહુજ સારી ડબ્બીમાં રખાય છે. કોઈની પાસે સારા હીરા હોય છે તો કોઈ ને દેખાડવા હોય તો સોના-ચાંદીની ડબ્બીમાં રાખી પછી દેખાડે છે. હીરાને ઝવેરી જ જાણે બીજા કોઈ જાણી ન શકે. ખોટો હીરો બતાવે તો પણ કોઈને ખબર ન પડે. એવાં બહુજ ઠગી જાય છે. તો હવે સાચાં બાપ આવ્યાં છે, પરંતુ જુઠ્ઠા પણ એવાં-એવાં છે જે મનુષ્યને કાંઈ પણ ખબર નથી પડતી. ગવાય પણ છે સત્યની નાવ (નૌકા) હલે-ડોલે પણ ડૂબે નહીં. જુઠ્ઠાની નાવ હલતી નથી, આમને કેટલું હલાવવાની કોશિશ કરે છે. જે અહીંયા આ નાવમાં બેઠેલાં છે તે પણ હલાવવાની કોશિશ કરે છે. ટ્રેટર (દગાબાજ) ગવાય છે ને. હવે આપ બાળકો જાણો છો કે બેવૈયા બાપ આવેલાં છે. બાગવાન પણ છે. બાપ એ સમજાવ્યું છે આ છે કાંટાનું જંગલ. બધાં પતિત છે ને. કેટલું જુઠ્ઠું છે. સાચાં બાપને કોઈ વિરલા જાણે છે. અહીંયા વાળા પણ કોઈ પૂરું નથી જાણતાં, પૂરી ઓળખ નથી, કારણ કે ગુપ્ત છે ને. ભગવાનને યાદ તો બધાં કરે છે, એ પણ જાણે છે કે એ નિરાકાર છે. પરમધામમાં રહે છે. આપણે પણ નિરાકાર આત્મા છીએ - આ નથી જાણતાં. સાકારમાં બેઠાં-બેઠાં આ ભૂલી ગયાં છે. સાકારમાં રહેતાં-રહેતાં સાકાર જ યાદ આવી જાય છે. આપ બાળકો હમણાં દેહી-અભિમાની બનો છો. ભગવાનને કહેવાય છે-પરમપિતા પરમાત્મા. આ સમજવું તો બિલકુલ સહજ છે. પરમપિતા અર્થાત્ પરે થી પરે રહેવાવાળા પરમ આત્મા. તમને કહેવાય છે આત્મા. તમને પરમ નહીં કહેશે. તમે તો પુનર્જન્મ લો છો ને. આ વાતો કોઈ પણ નથી જાણતું. ભગવાનને પણ સર્વવ્યાપી કહી દે છે. ભક્ત ભગવાનને શોધે છે, પહાડો પર, તીર્થો પર, નદીઓ પર પણ જાય છે. સમજે છે નદી પતિત-પાવની છે, તેમાં સ્નાન કરી અમે પાવન બની જઈશું. ભક્તિમાર્ગમાં આ પણ કોઈને ખબર નથી પડતી કે અમને જોઈએ છે શું! ફક્ત કહી દે છે મુક્તિ જોઈએ, મોક્ષ જોઈએ કારણ કે અહીં દુઃખી હોવાનાં કારણે હેરાન છે. સતયુગમાં કોઈ મોક્ષ અથવા મુક્તિ થોડી માગે છે. ત્યાં ભગવાનને કોઈ બોલાવતાં નથી, અહીં દુઃખી હોવાનાં કારણે બોલાવે છે. ભક્તિથી કોઈનું દુઃખ હરી નથી શકાતું. ભલે કોઈ આખો દિવસ રામ-રામ બેસીને જપે, તો પણ દુઃખ હરી નથી શકતાં. આ છે જ રાવણ રાજ્ય. દુઃખ તો ગળાથી જાણે બંધાયેલું છે. ગાયે પણ છે દુઃખમાં સિમરણ સહું કરે સુખમાં કરે ન કોઈ. એનો મતલબ જરૂર સુખ હતું, હવે દુઃખ છે. સુખ હતું સતયુગમાં, દુઃખ છે હમણાં કળયુગમાં એટલે આને કાંટાનું જંગલ કહેવાય છે. પહેલો નંબર છે દેહ-અભિમાનનો કાંટો. પછી છે કામનો કાંટો.

હમણાં બાપ સમજાવે છે - તમે આ આંખોથી જે કાંઈ જુઓ છો તે વિનાશ થવાનું છે. હવે તમારે ચાલવાનું છે શાંતિધામ. પોતાનાં ઘર ને અને રાજધાની ને યાદ કરો. ઘરની યાદનાં સાથે-સાથે બાપની યાદ પણ જરૂરી છે કારણ કે ઘર કોઈ પતિત-પાવન નથી. તમે પતિત-પાવન બાપ ને કહો છો. તો બાપ ને જ યાદ કરવાં પડે. તેઓ

કહે છે મામેકમ યાદ કરો. મને જ બોલાવો છો ને-બાબા, આવીને પાવન બનાવો. જ્ઞાન નાં સાગર છે તો જરૂર મુખ થી આવીને સમજાવવું પડે. પ્રેરણા તો નહીં કરશે. એક તરફ શિવજયંતી પણ મનાવે છે, બીજી તરફ પછી કહે છે નામ-રૂપથી ન્યારા છે. નામ-રૂપ થી ન્યારી ચીજ તો કોઈ હોતી નથી. પછી કહી દે છે ઠીક્કર-ભિત્તર બધામાં છે. અનેક મત છે ને. બાપ સમજાવે છે તમને પ વિકારો રૂપી રાવણે તુચ્છ બુદ્ધિ બનાવી દીધાં છે એટલે દેવતાઓની આગળ જઈને નમસ્તે કરે છે. કોઈ તો નાસ્તિક હોય છે, કોઈને પણ માનતા નથી. અહીંયા બાપની પાસે તો આવે છે જ બ્રાહ્મણ, જેમને પ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ સમજાવ્યું હતું. લખેલું પણ છે પરમપિતા પરમાત્મા બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના કરે છે તો બ્રહ્માની સંતાન થયાં. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા તો પ્રખ્યાત છે. જરૂર બ્રાહ્મણ-બ્રાહ્મણીઓ પણ હશે. હમણાં તમે શુદ્ધ ધર્મથી નીકળી બ્રાહ્મણ ધર્મમાં આવ્યાં છો. વાસ્તવમાં હિન્દુ કહેવડાવવા વાળા પોતાનાં અસલી ધર્મને જાણતાં નથી એટલે ક્યારેક કોઈને માનશે, ક્યારેક કોઈને માનશે. અનેકોની પાસે જતાં રહેશે. ક્રિશ્ચન લોકો ક્યારેય કોઈની પાસે જશે નહીં. હમણાં તમે સિદ્ધ કરી બતાવો છો-ભગવાન બાપ કહે છે મને યાદ કરો. એક દિવસ સમાચાર પત્રમાં પણ આવશે કે ભગવાન કહે છે - મને યાદ કરવાથી જ તમે પતિત થી પાવન બની જશો. જ્યારે વિનાશ નજીક હશે ત્યારે સમાચાર પત્રો દ્વારા પણ આ અવાજ કાનો પર પડશે. સમાચાર પત્રોમાં તો ક્યાં-ક્યાંથી સમાચાર આવે છે ને. હમણાં પણ નાખી શકો છો. ભગવાનુવાચ-પરમપિતા પરમાત્મા શિવ કહે છે-હું છું પતિત-પાવન, મને યાદ કરો તો તમે પાવન બની જશો. આ પતિત દુનિયાનો વિનાશ સામે ઊભો છે. વિનાશ જરૂર થવાનો છે, આ પણ બધાને નિશ્ચય થઈ જશે. રિહર્સલ (પૂર્વ અભ્યાસ) પણ થતી રહેશે. આપ બાળકો જાણો છો જ્યાં સુધી રાજધાની સ્થાપન નથી થઈ ત્યાં સુધી વિનાશ નહીં થશે, અર્થક્રવેક (ધરતીકંપ) વગેરે પણ થવાનો છે ને. એક તરફ બોમ્બસ ફુટશે બીજી તરફ નેચરલ કેલામીટીજ (કુદરતી આપદાઓ) પણ આવશે. અન્ન વગેરે નહીં મળે, સ્ટીમર નહીં આવશે, ફેમન (દુકાળ) પડી જશે, ભૂખે મરતાં-મરતાં ખતમ થઈ જશે. ભૂખ હડતાલ જે કરે છે તે પછી કાંઈને કાંઈ પાણી અથવા મધ (શહદ) વગેરે લેતાં રહે છે. વજન માં હલકા થઈ જાય છે. અહીંયા તો બેઠાં-બેઠાં અચાનક અર્થક્રવેક થશે, મરી જશે. વિનાશ તો જરૂર થવાનો છે. સાધુ-સંત વગેરે એવું નહીં કહે કે વિનાશ થવાનો છે કે એટલે રામ-રામ કહો. મનુષ્ય તો ભગવાનને જ નથી જાણતાં. ભગવાન તો પોતે જ પોતાને જાણે, બીજા ન જાણે કોઈ. એમનો સમય છે આવવાનો. જે પછી આ વૃદ્ધ તનમાં આવીને આખી સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંતનું નોલેજ સંભળાવે છે. આપ બાળકો જાણો છો હવે પાછાં જવાનું છે. આમાં તો ખુશ થવું જોઈએ. આપણે શાંતિધામ જઈએ છીએ. મનુષ્ય શાંતિ જ ઈચ્છે છે પરંતુ શાંતિ કોણ આપે? કહે છે ને-શાંતિ દેવા...હવે દેવો નાં દેવ તો એક જ ઊંચેથી ઊંચા બાપ છે. એ કહે છે હું તમને બધાને પાવન બનાવીને લઈ જઈશ. એક ને પણ નહીં છોડું. ડ્રામા અનુસાર બધાને જવાનું જ છે. ગવાયેલું છે મચ્છર સદ્રશ્ય બધી આત્માઓ જાય છે. આ પણ જાણે છે સતયુગમાં બહુજ થોડાં મનુષ્ય હોય છે. હમણાં કળયુગ અંતમાં કેટલાં અઢળક મનુષ્ય છે પછી થોડાં કેવી રીતે હશે? હમણાં છે સંગમ. તમે સતયુગમાં જવાનાં માટે પુરુષાર્થ કરો છો. જાણો છો આ વિનાશ થશે. મચ્છરો સદ્રશ્ય આત્માઓ જશે. આખું ઝુંડ ચાલ્યું જશે. સતયુગમાં બહુજ થોડાં રહેશે.

બાપ કહે છે કોઈ પણ દેહધારી ને યાદ નહીં કરો, જોવા છતાં આપણે નથી જોતાં. આપણે આત્મા છીએ, આપણે આપણા ઘરે જઈશું. ખુશી થી જૂનું શરીર છોડી દેવાનું છે. પોતાનાં શાંતિધામ ને યાદ કરતાં રહેશું તો અંત મતિ સો ગતિ થઈ જશે. એક બાપને યાદ કરવાં, આમાં જ મહેનત છે. મહેનત વગર ઊંચ પદ થોડી મળશે. બાપ આવે જ છે તમને નર થી નારાયણ બનાવવાં માટે. હવે આ જૂની દુનિયામાં કોઈ ચેન નથી. ચેન છે જ શાંતિધામ અને સુખધામમાં. અહીંયા તો ઘર-ઘરમાં અશાંતિ છે, માર-પીટ છે. બાપ કહે છે હવે આ છી-છી દુનિયાને ભૂલો. મીઠા-મીઠા બાળકો, હું તમારાં માટે સ્વર્ગની સ્થાપના કરવાં આવ્યો છું, આ નર્કમાં તમે પતિત બની ગયાં છો. હવે સ્વર્ગમાં ચાલવાનું છે. હવે બાપને અને સ્વર્ગને યાદ કરો તો અંત મતિ સો ગતી થઈ જશે. લગ્ન વગેરેમાં ભલે જાઓ પરંતુ યાદ બાપને કરો. નોલેજ બધું બુદ્ધિમાં રહેવું જોઈએ. ભલે ઘરમાં રહો, બાળકો વગેરેની સંભાળ કરો પરંતુ બુદ્ધિમાં યાદ રાખો-બાબાનું ફરમાન છે મને યાદ કરો. ઘર છોડવાનું નથી. નહીં તો બાળકોની સંભાળ કોણ કરશે? ભક્ત લોકો ઘરમાં રહે છે, ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહે છે તો પણ ભક્ત કહેવાય છે, કારણ કે ભક્તિ કરે છે, ઘર-બાર સંભાળે છે. વિકારમાં જાય છે તો પણ ગુરુ લોકો તેમને કહે છે કૃષ્ણને યાદ કરો તો તેમનાં જેવું બાળક આવશે. આ વાતોમાં હવે આપ બાળકોએ નથી જવાનું કારણ કે તમને હવે સતયુગમાં જવાની વાતો સંભળાવાય છે, જેની સ્થાપના થઈ રહી છે. વૈકુંઠ ની સ્થાપના કંઈ કૃષ્ણ નથી કરતાં, કૃષ્ણ તો માલિક બન્યાં છે. બાપ થી વારસો લીધો છે. સંગમનાં સમયે જ ગીતાનાં ભગવાન આવે છે. કૃષ્ણને ભગવાન નહીં કહેશું. આ તો

ભણવાવાળા થયાં. ગીતા સંભળાવી બાપે અને બાળકોએ સાંભળી. ભક્તિમાર્ગમાં પછી બાપનાં બદલે બાળકનું નામ નાખી દીધું છે. બાપને ભૂલી ગયાં છે ગીતા પણ ખંડન થઈ ગઈ. તે ખંડન થયેલી ગીતા વાંચવાથી શું થશે. બાપ તો રાજયોગ શીખવાડીને ગયાં, એનાથી કૃષ્ણ સતયુગનાં માલિક બન્યાં. ભક્તિમાર્ગમાં સત્યનારાયણની કથા સાંભળવાથી કોઈ સ્વર્ગ નાં માલિક બનશે શું? ન કોઈ આ વિચારથી સાંભળે છે, એનાથી ફાયદો કાંઈ નથી મળતો. સાધુ-સંત વગેરે પોત-પોતાનાં મંત્ર આપે છે, ફોટો આપે છે. અહીંયા તે કોઈ વાત નથી. બીજા સતસંગો માં જશે તો કહેશે ફલાણા સ્વામીની કથા છે. કોની કથા? વેદાંતની કથા, ગીતાની કથા, ભાગવતની કથા. હવે આપ બાળકો જાણો છો આપણને ભણાવવા વાળા કોઈ દેહધારી છે નહીં, ન કોઈ શાસ્ત્ર વગેરે કાંઈ ભણેલા છે. શિવબાબા કોઈ શાસ્ત્ર ભણેલાં છે શું! ભણે છે મનુષ્ય. શિવબાબા કહે છે-હું ગીતા વગેરે કાંઈ ભણેલો નથી. આ રથ જેમાં બેઠો છું, આ ભણેલાં છે, હું નથી ભણેલો. મારામાં તો આ સૃષ્ટિ ચક્રનાં આદિ-મધ્ય-અંતનું જ્ઞાન છે. આ રોજ ગીતા વાંચતા હતાં. પોપટ ની જેમ કંઠસ્થ કરી લેતાં હતાં, જ્યારે બાપે પ્રવેશ કર્યો તો ઝટ ગીતા છોડી દીધી કારણ કે બુદ્ધિમાં આવી ગયું આ તો શિવબાબા સંભળાવે છે.

બાપ કહે છે હું તમને સ્વર્ગ ની બાદશાહી આપું છું તો હવે જૂની દુનિયા થી મમત્વ મટાવી દો. ફક્ત મામેકમ યાદ કરો. આ મહેનત કરવાની છે. સાચાં આશિક ને ઘડી-ઘડી માશૂકની યાદ જ આવતી રહે છે. તો હવે બાપની યાદ પણ એવી પાક્કી રહેવી જોઈએ. પારલૌકિક બાપ કહે છે-બાળકો મને યાદ કરો અને સ્વર્ગનાં વારસા ને યાદ કરો. આમાં બીજો કાંઈ પણ અવાજ કરવાની, ઝાંઝ વગેરે વગાડવાની કોઈ દરકાર નથી. ગીત પણ કોઈ સારા-સારા આવે છે તો વગાડાય છે, જેનો અર્થ પણ તમને સમજાવે છે. ગીત બનાવવા વાળા પોતે કંઈ પણ નથી જાણતાં. મીરા ભક્તિણ હતી, તમે તો હમણાં જ્ઞાની છો. બાળકોથી જ્યારે કોઈ કામ ઠીક નથી થતું તો બાબા કહે તમે તો જાણે ભક્ત છો. તો તે સમજી જાય છે બાબાએ અમને આવું કેમ કહ્યું? બાપ સમજાવે છે-બાળકો હવે બાપ ને યાદ કરો, પૈગંબર બનો, મેસેન્જર બનો, બધાને આ જ પૈગામ (સંદેશ) આપો કે બાપ અને વારસા ને યાદ કરો તો જન્મ-જન્માંતર નાં પાપ ભસ્મ થઈ જશે. હવે પાછાં ઘરે જવાનો સમય છે. ભગવાન એક જ નિરાકાર છે, એમને પોતાનો દેહ છે નહિ. બાપ જ પોતાનો પરિચય બેસીને આપે છે. મનમનાભવ નો મંત્ર આપે છે. સાધુ-સન્યાસી વગેરે એવું ક્યારેય નહીં કહે કે હવે વિનાશ થવાનો છે, બાપને યાદ કરો. બાપ જ બ્રાહ્મણ બાળકોને યાદ અપાવે છે. યાદથી હેલ્થ (તંદુરસ્તી), ભણવાથી વેલ્થ (સંપત્તિ) મળશે. તમે કાળ પર જીત પામો છો. ત્યાં ક્યારેય અકાળે મૃત્યુ નથી થતું. દેવતાઓએ કાળ પર વિજય પ્રાપ્ત કરેલી છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. એવું કોઈ કર્મ નથી કરવાનું જે બાપ દ્વારા ભક્તનું ટાઇટલ (શીર્ષક) મળે. પૈગંબર બની બધાને બાપ અને વારસો ને યાદ કરવાનો પૈગામ (સંદેશ) આપવાનો છે.
2. આ જૂની દુનિયામાં કોઈ ચેન નથી, આ છી-છી દુનિયા છે આને ભૂલતાં જવાનું છે. ઘરની યાદ સાથે-સાથે પાવન બનવાનાં માટે બાપને પણ જરૂર યાદ કરવાનાં છે.

વરદાન :- ત્યાગ, તપસ્યા અને સેવા ભાવ ની વિધિ દ્વારા સદા સફળતા સ્વરૂપ ભવ ત્યાગ અને તપસ્યા જ સફળતાનો આધાર છે. ત્યાગની ભાવનાવાળા જ સાચાં સેવાધારી બની શકે છે. ત્યાગથી જ સ્વયંનું અને બીજાઓનું ભાગ્ય બને છે. અને દૃઢ સંકલ્પ કરવો-આજ તપસ્યા છે. તો ત્યાગ, તપસ્યા અને સેવાનાં ભાવથી અનેક હૃદનાં ભાવ સમાપ્ત થઈ જાય છે. સંગઠન શક્તિશાળી બને છે. એકએ કહ્યું બીજાએ કર્યું, ક્યારેય પણ તું હું, મારું તારું ન આવે તો સફળતા સ્વરૂપ, નિર્વિઘ્ન બની જશો.

સ્લોગન :- સંકલ્પ દ્વારા પણ કોઈને દુઃખ ન આપવું-આ જ સંપૂર્ણ અહિંસા છે.

“ મીઠા બાળકો - તમે ખૂબ લકી (ભાગ્યશાળી) છો કારણ કે તમને બાપની યાદનાં સિવાય બીજી કોઈ ફિકરાત (ચિંતા) નથી , આ બાપને તો છતાં પણ બહુજ ખ્યાલાત યાદે છે ”

પ્રશ્ન :- બાપનાં પાસે જે સપૂત બાળકો છે, તેમની નિશાની શું હશે?

ઉત્તર :- તેઓ બધાનો બુદ્ધિયોગ એક બાપથી જોડાવતાં રહેશે, સર્વિસએબુલ (સેવાધારી) હશે. સારી રીતે ભણીને બીજાઓને ભણાવશે. બાપનાં દિલ પર ચઢેલા હશે. આવાં સપૂત બાળકો જ બાપનું નામ બાલા (રોશન) કરે છે. જે પૂરું ભણતા નથી તેઓ બીજાઓને પણ ખરાબ કરે છે. આ પણ ડ્રામામાં નોંધ છે.

ગીત :- લે લો દુઆયે માં - બાપ કી

ઓમ શાંતિ ! દરેક ઘરમાં માં-બાપ અને ૨-૪ બાળકો હોય છે પછી આશીર્વાદ વગેરે માંગે છે. તે તો હદની વાત છે. આ હદનાં માટે ગવાયેલું છે. બેહદની કોઈને પણ ખબર નથી. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો આપણે બેહદનાં બાપનાં બાળક અને બાળકીઓ છે. તે માત-પિતા હોય છે હદનાં, લઈ લો દુવાઓ હદનાં માત-પિતાની. આ છે બેહદનાં માં-બાપ. તે હદનાં માં-બાપ પણ બાળકોને સંભાળે છે, પછી શિક્ષક ભણાવે છે. હવે આપ બાળકો જાણો છો-આ છે બેહદનાં માં-બાપ, બેહદનાં શિક્ષક, બેહદનાં સદ્ગુરુ, સુપ્રીમ ફાધર (પરમપિતા), શિક્ષક, સુપ્રીમ ગુરુ. સત બોલવાવાળા, સત શિખવાડવા વાળા છે. બાળકોમાં નંબરવાર તો હોય છે ને. લૌકિક ઘર માં ૨-૪ બાળકો હોય છે તો તેમની કેટલી સંભાળ કરવી પડે છે. અહીંયા કેટલાં અસંખ્ય બાળકો છે, કેટલાં સેવાકેન્દ્રથી બાળકોનાં સમાચાર આવે છે-આ બાળક આવો છે, આ શૈતાની કરે છે, આ હેરાન કરે છે, વિધ્ન નાખે છે. કુરના (ચિંતન) તો આ બાપને રહેશે ને. પ્રજાપિતા તો આ છે ને. કેટલાં અસંખ્ય બાળકોનો ખ્યાલ રહે છે, ત્યારે બાબા કહે છે આપ બાળકો સારી રીતે બાપની યાદમાં રહી શકો છો. આમને તો હજારો કુરના છે. એક કુરના તો છે જ. હજારો કુરના બીજા રહે છે. કેટલાં અસંખ્ય બાળકોને સંભાળવાં પડે છે. માયા પણ મોટી દુશ્મન છે ને. સારી રીતે કોઈ-કોઈની ખાલ ઉતારી નાખે છે. કોઈને નાકથી, કોઈને ચોટી થી પકડી લે છે. આટલાં બધાનો વિચાર તો કરવો પડે છે. તો પણ બેહદ બાપની યાદમાં રહેવું પડે. તમે છો બેહદનાં બાપનાં બાળકો. જાણો છો આપણે બાપની શ્રીમત પર ચાલી કેમ નહીં બાપથી પૂરો વારસો લઈ લઈએ. બધાં તો એકરસ ચાલી ન શકે કારણકે આ રાજાઈ સ્થાપન થઈ રહી છે, બીજા કોઈની બુદ્ધિમા આવી ન શકે. આ છે બહુજ ઊંચું ભણતર. બાદશાહી મળી ગઈ પછી ખબર નથી પડતી કે આ રાજાઈ કેવી રીતે સ્થાપન થઈ. આ રાજાઈનું સ્થાપન થવું ખુબ વન્ડરફુલ છે. હમણાં તમે અનુભવી છો. પહેલાં આમને પણ ખબર થોડી હતી કે આપણે શું હતાં, પછી કેવી રીતે ૮૪ જન્મ લીધાં છે. હમણાં સમજમાં આવ્યું છે. તમે, પણ કહો છો-બાબા તમે એજ છો, આ ખુબ સમજવાની વાત છે. આ સમયે જ બાપ આવીને બધી વાતો સમજાવે છે. આ સમય ભલે કોઈ કેટલાં પણ લખપતિ, કરોડપતિ હોય, બાપ કહે છે આ પૈસા વગેરે બધું માટીમાં મળી જવાનું છે. બાકી સમય જ કેટલો છે. દુનિયાનાં સમાચાર તમે રેડિયોમાં કે સમાચાર પત્રમાં સાંભળો છો - શું-શું થઈ રહ્યું છે. દિવસ-પ્રતિદિવસ ખૂબ જ ઝઘડા વધતા જઈ રહ્યાં છે. સૂત મૂંઝાતું જ રહે છે. બધાં પરસ્પર લડતાં-ઝઘડતાં, મરતાં રહે છે. તૈયારીઓ એવી થઈ રહી છે, જેનાથી સમજમાં આવે છે લડાઈ શરૂ થઈ કે થઈ. દુનિયા નથી જાણતી કે આ શું થઈ રહ્યું છે, શું થવાનું છે! તમારામાં પણ બહુજ થોડાં છે જે પૂરી રીતે સમજે છે અને ખુશીમાં રહે છે. આ દુનિયામાં આપણે બાકી થોડાં દિવસ છીએ. હવે આપણે કર્માતીત અવસ્થા માં જવાનું છે. દરેક પોતાનાં માટે પુરુષાર્થ કરવાનો છે. તમે તો પુરુષાર્થ કરો છો પોતાનાં માટે. જેટલું જે કરશે એટલું ફળ પામશે. પોતાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે અને બીજાઓને પુરુષાર્થ કરાવવાનો છે. રસ્તો બતાવવાનો છે. આ જૂની દુનિયા ખલાસ થવાની છે. હવે બાબા આવેલાં છે નવી દુનિયા સ્થાપન કરવાં, તો આ વિનાશનાં પહેલાં તમે નવી દુનિયાનાં માટે ભણતર ભણી લો. ભગવાનુવાચ હું તમને રાજયોગ શીખવાડું છું. લાડકાં બાળકો તમે ભક્તિ ખૂબ કરી છે. અડધોકલ્પ તમે રાવણ રાજ્યમાં હતાં ને. આ પણ કોઈને ખબર નથી કે રામ કોને કહેવાય છે? રામરાજ્યની કેવી રીતે સ્થાપના થઈ? આ બધું તમે બ્રાહ્મણ જ જાણો છો.

તમારામાં પણ કોઈ તો એવાં છે જે કાંઈ પણ નથી જાણતાં.

બાપની પાસે સપૂત બાળકો તે છે જે બધાનો બુદ્ધિયોગ એક બાપની સાથે જોડાવે છે. જે સર્વિસએબુલ છે, જે સારી રીતે ભણે છે તે બાપનાં દિલ પર ચઢેલાં છે. કોઈ તો પછી ન લાયક પણ હોય છે, સર્વિસ નાં બદલે ડીસસર્વિસ (કુસેવા) કરે જે બાપથી તેમનો બુદ્ધિયોગ તોડાવી દે છે. આ પણ ડ્રામામાં નોંધ છે. ડ્રામા અનુસાર આ થવાનું જ છે. જે પૂરું ભણતાં નથી તે શું કરશે? બીજાઓને પણ ખરાબ કરી દેશે એટલે બાળકોને સમજાવાય છે, બાપને ફોલો (અનુકરણ) કરો અને જે પણ સર્વિસએબુલ બાળકો છે, બાબાનાં દિલ પર ચઢેલાં છે તેમનો સંગ કરો. પૂછી શકો છો કોનો સંગ કરીએ? બાબા ઝટ બતાવી દેશે, આમનો સંગ ખૂબ સારો છે. ઘણાં છે જે સંગ જ એવો કરે છે, જેમનો રંગ પણ ઊલટો ચઢી જાય છે. ગવાય પણ છે સંગ તારે કુસંગ બોરે. કુસંગ લાગ્યો તો એકદમ ખતમ કરી દેશે. ઘરમાં પણ દાસ-દાસીઓ જોઈએ. પ્રજાનાં પણ નોકર ચાકર બધાં જોઈએ ને. આ આખી રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે, આમાં ખુબ વિશાળબુદ્ધિ જોઈએ એટલે બેહદનાં બાપ મળ્યાં છે તો શ્રીમત લઈ તેનાં પર ચાલો. નહીં તો મફત પદ ભ્રષ્ટ થઈ જશે. આ ભણતર છે. આમાં હમણાં ફેલ (નપાસ) થયાં તો જન્મ-જન્માંતર, કલ્પ-કલ્પાંતર ફેલ થતાં રહેશે. સારી રીતે ભણશો તો કલ્પ-કલ્પાંતર સારી રીતે ભણશો. સમજાય છે આ પૂરું ભણતા નથી, તો શું પદ મળશે? પોતે પણ સમજે છે, અમે સર્વિસ તો કંઈ કરતાં નથી. અમારાથી તો હોશિયાર ઘણાં છે. હોશિયારને જ ભાષણનાં માટે બોલાવે છે. તો જરૂર જ હોશિયાર છે, ઊંચ પદ પણ તેઓ જ પામશે. અમે એટલી સર્વિસ નથી કરતાં તો ઊંચ પદ પામી નહિ શકીએ. શિક્ષક તો સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) ને પણ સમજી શકે છે ને. રોજ ભણાવે છે, રજીસ્ટર તેમની પાસે રહે છે. ભણતરનું અને ચલનનું પર રજીસ્ટર રહે છે. અહીંયા પણ એમ જ છે, આમાં પાછું મુખ્ય છે યોગની વાત. યોગ સારો છે તો ચલન પણ સારી રહેશે. ભણતરમાં પછી ક્યાંક અહંકાર આવી જાય છે. આમાં બધી ગુપ્ત મહેનત કરવાની છે યાદની એટલે જ અનેકોનાં રિપોર્ટ (સમાચાર) આવે છે કે બાબા અમે યોગમાં નથી રહી શકતાં. બાબાએ સમજાવ્યું છે યોગ અક્ષર નીકાળી દો. બાપ જેનાથી વારસો મળે છે, એમને તમે યાદ નથી કરી શકતાં! આશ્ચર્ય છે. બાપ કહે છે - હેં આત્માઓ, તમે મુજ બાપને યાદ નથી કરતાં, હું તમને રસ્તો બતાવવા આવ્યો છું, તમે મને યાદ કરો તો આ યોગ અગ્નિ થી પાપ દગ્ધ (ભસ્મ) થઈ જશે. ભક્તિમાર્ગમાં મનુષ્ય કેટલાં ધક્કા ખાવાં જાય છે. કુંભનાં મેળા માં કેટલાં ઠંડા પાણીમાં સ્નાન કરે છે. કેટલી તકલીફ સહન કરે છે. અહીંયા તો કોઈ તકલીફ નથી. જે ફર્સ્ટ ક્લાસ બાળકો છે તે એક માશૂકને સાચાં-સાચાં આશિક બની યાદ કરતાં રહેશે. હરવાં-ફરવાં જાય છે તો એકાંતમાં બગીચામાં બેસીને યાદ કરશે. ઝરમુઈ ઝગમુઈ વગેરે વાર્તાલાપ માં રહેવાથી વાયુમંડળ ખરાબ થાય છે એટલે જેટલો સમય મળે બાપને યાદ કરવાની પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) કરો. ફર્સ્ટ ક્લાસ સાચાં માશૂકનાં આશિક બનો. બાપ કહે છે દેહધારી નો ફોટો નહીં રાખો. ફક્ત એક શિવબાબા નો ફોટો રાખો, જેમને યાદ કરવાનાં છે. જો સમજો સુષ્ટિ ચક્રને પણ યાદ કરતાં રહો તો ત્રિમૂર્તિ અને ગોળાનું ચિત્ર ફર્સ્ટ ક્લાસ છે, આમાં બધું જ્ઞાન છે. સ્વદર્શન ચક્રધારી તમારું નામ અર્થ સહિત છે. નવું કોઈ પણ નામ સાંભળે તો સમજી ન શકે, આ આપ બાળકો જ સમજો છો. તમારામાં પણ કોઈ સારી રીતે યાદ કરે છે. ઘણાં છે જે યાદ કરતાં જ નથી. પોતાનું ખાવાનું જ ખરાબ કરી દે છે. ભણતર તો ખુબ સહજ છે. બાપ કહે છે. સાઈલેન્સ (શાંતિ) થી તમારે સાયન્સ (વિજ્ઞાન) પર વિજય પામવાની છે. સાઈલેન્સ અને સાયન્સ રાશિ એક જ છે. મીલેટરીમાં પણ ૩ મિનિટ સાઈલેન્સ કરાવે છે. મનુષ્ય પણ ઈચ્છે છે અમને શાંતિ મળે. હવે તમે જાણો છો શાંતિનું સ્થાન તો છે જ બ્રહ્માંડ. જે બ્રહ્મ મહતત્વ માં આપણે આત્મા આટલું નાનું બિંદુ રહીએ છીએ. તે બધી આત્માઓનું ઝાડ તો વન્ડરફુલ હશે ને. મનુષ્ય કહે પણ છે ભ્રુકુટીની મધ્યમાં ચમકે છે અજબ સિતારો. ખૂબ નાનો સોનાનો તિલક બનાવી અહીં લગાવે છે. આત્મા પણ બિંદુ છે, બાપ પણ તેમની બાજુમાં આવીને બેસે છે. સાધુ-સંત વગેરે કોઈ પણ પોતાની આત્માને જાણતાં નથી. જ્યારે કે આત્માને જ નથી જાણતાં તો પરમાત્મા ને કેવી રીતે જાણી શકે? ફક્ત તમે બ્રાહ્મણ જ આત્મા અને પરમાત્મા ને જાણો છો. કોઈ પણ ધર્મવાળા જાણી નથી શકતાં. હમણાં તમે જ જાણો છો, કેવી રીતે આટલી નાનકડી આત્મા બધો પાર્ટ ભજવે છે. સંતસંગ ખૂબ કરે છે. સમજતાં કાંઈ પણ નથી. આમણે પણ બહું ગુરુ કર્યાં. હવે બાપ કહે છે આ બધાં છે ભક્તિમાર્ગનાં ગુરુ. જ્ઞાનમાર્ગ નાં ગુરુ છે જ એક. ડબલ સિરતાજ (તાજધારી) રાજાઓ ની આગળ સિંગલ તાજવાળા રાજાઓ માથું ઝુકાવે છે, નમન કરે છે કારણ કે તેઓ પવિત્ર છે. તે પવિત્ર રાજાઓનાં જ મંદિર બનેલાં છે. પતિત જઈને તેમની આગળ માથું નમાવે છે પરંતુ તેમને કાંઈ એ ખબર જ થોડી છે કે આ કોણ છે, અમે માથું કેમ નમાવીએ છીએ? સોમનાથનું મંદિર બનાવ્યું, હવે પૂજા તો કરે છે પરંતુ બિંદુની પૂજા કેવી રીતે કરે? બિંદુનું મંદિર કેવી રીતે બનશે? આ છે બહુજ ગુહ્ય વાતો. ગીતા વગેરેમાં થોડી આ

વાતો છે. જે પોતે માલિક છે, એજ સમજાવે છે. તમે હમણાં જાણો છો કેવી રીતે આટલી નાનકડી આત્મામાં પાર્ટ નોંધાયેલો છે. આત્મા પણ અવિનાશી છે, પાર્ટ પણ અવિનાશી છે. આશ્ચર્ય છે ને. આ બધો બન્યો-બનાવેલ ખેલ છે. કહે પણ છે બની બનાઈ બન રહી..... ડ્રામામાં જે નોંધ છે, તે તો જરૂર થશે. ચિંતાની વાત નથી.

આપ બાળકોએ હવે સ્વયં સ્વયંથી પ્રતિજ્ઞા કરવાની છે કે કાંઈ પણ થઈ જાય - આંસુ નહિ વહાવશું. ફલાણા મરી ગયા, આત્માએ જઈને બીજું શરીર લીધું, પછી રડવાની શું દરકાર? પાછાં તો આવી નથી શકતાં. આંસુ આવ્યાં-નપાસ થયાં એટલે બાબા કહે છે પ્રતિજ્ઞા કરો કે અમે ક્યારેય રડશું નહીં. પરવા હતી પારબ્રહ્મમાં રહેવાં વાળા બાપની, એ મળી ગયાં તો બાકી શું જોઈએ. બાપ કહે છે તમે મુજ બાપને યાદ કરો. હું એક જ વાર આવું છું-આ રાજધાની સ્થાપન કરવાં માટે. આમાં લડાઈ વગેરેની કોઈ વાત નથી. ગીતામાં દેખાડ્યું છે લડાઈ લાગી, એકલા પાંડવો બચ્યાં. તેઓ કુતરો સાથે લઈ પહાડો પર જઈને ઓગળી ગયાં. જીત પહેરી અને મરી ગયાં. વાત જ નથી બેસતી. આ બધી છે દંતકથાઓ. આને કહેવાય છે ભક્તિમાર્ગ.

બાપ કહે છે આપ બાળકોને આનાથી વૈરાગ્ય હોવો જોઈએ. જૂની ચીજથી નફરત હોય છે ને. નફરત આકરો અક્ષર છે. વૈરાગ્ય અક્ષર મીઠો છે. જ્યારે જ્ઞાન મળે છે તો પછી ભક્તિનો વૈરાગ્ય થઈ જાય છે. સતયુગ ત્રેતામાં તો પછી જ્ઞાનની પ્રાલબ્ધ ૨૧ જન્મનાં માટે મળી જાય છે. ત્યાં જ્ઞાનની દરકાર નથી રહેતી. પછી જ્યારે તમે વામમાર્ગમાં જાઓ છો તો સીડી ઉતરો છો. હમણાં છે અંત. બાપ કહે છે હવે આ જુની દુનિયા થી આપ બાળકોને વૈરાગ્ય થવાનો છે. તમે હમણાં શુદ્ધ થી બ્રાહ્મણ બન્યાં છો પછી સો દેવતા બનશો. બીજા મનુષ્ય આ વાતોને શું જાણે. ભલે વિરાટ રૂપનું ચિત્ર બનાવે છે પરંતુ તેમાં ન ચોટી છે, ન શિવ છે. કહી દે છે દેવતા, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય, શુદ્ર. બસ શુદ્ધ થી દેવતા કેવી રીતે, કોણ બનાવે છે, આ કાંઈ નથી જાણતાં. બાપ કહે છે તમે દેવી-દેવતા કેટલાં સાહુકાર હતાં પછી તે બધાં પૈસા ક્યાં ગયાં! માથું ટેકતા-ટેકતા ટિપ્પડ ઘસતા પૈસા ગુમાવ્યાં. કાલની વાત છે ને. તેમને આ બનાવીને ગયો પછી તમે શું બની ગયાં છો! અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ઝરમુઈ ઝગમુઈ (પરચિંતન) નાં વાર્તાલાપ થી વાતાવરણ ખરાબ નથી કરવાનું. એકાંતમાં બેસી સાચાં-સાચાં આશિક બની પોતાનાં માશૂક ને યાદ કરવાનાં છે.
2. સ્વયં સ્વયંથી પ્રતિજ્ઞા કરવાની છે ક્યારેય પણ રડશું નહીં. આંખોથી આંસુ નહીં વહાવશું. જે સર્વિસેબુલ બાપનાં દિલ પર ચઢેલાં છે તેમનો જ સંગ કરવાનો છે. પોતાનું રજીસ્ટર ખૂબ સાફ રાખવાનું છે.

વરદાન :- નિર્વિઘ્ન સ્થિતિ દ્વારા સ્વયંનાં ફાઉન્ડેશન ને મજબૂત બનાવવા વાળા પાસ વિથ ઓનર ભવ જે બાળકો લાંબાકાળ થી નિર્વિઘ્ન સ્થિતિનાં અનુભવી છે તેમનું ફાઉન્ડેશન (પાયો) પાકું હોવાનાં કારણે સ્વયં પણ શક્તિશાળી રહે છે અને બીજાઓને પણ શક્તિશાળી બનાવે છે. લાંબાકાળની શક્તિશાળી, નિર્વિઘ્ન આત્મા અંતમાં પણ નિર્વિઘ્ન બની પાસ વિથ ઓનર બની જાય છે અથવા ફર્સ્ટ ડિવિઝન (પ્રથમ શ્રેણી) માં આવી જાય છે. તો સદા એજ લક્ષ રહે કે લાંબાકાળ થી નિર્વિઘ્ન સ્થિતિનો અનુભવ અવશ્ય કરવાનો છે.

સ્લોગન :- દરેક આત્માનાં પ્રતિ સદા ઉપકાર અર્થાત્ શુભકામના રાખો તો સ્વતઃ દુઆઓ પ્રાપ્ત થશે.

“ સાચાં સેવાધારી ની નિશાની ”

આજે સ્નેહનાં સાગર બાપદાદા બધાં સ્નેહી બાળકોને જોઈ રહ્યાં છે. દરેક બાળકમાં ત્રણ વિશેષતાઓ જોઈ રહ્યાં છે કે દરેક બાળક ત્રણેય વિશેષતાઓમાં ક્યાં સુધી સંપન્ન બન્યાં છે. એ ત્રણ વિશેષતાઓ છે - સ્નેહ, સહયોગ અર્થાત્ સહજયોગ અને શક્તિ સ્વરૂપ અર્થાત્ હરતાં-ફરતાં ચૈતન્ય લાઈટ હાઉસ અને માઈટ હાઉસ. દરેક સંકલ્પ, બોલ અથવા કર્મ દ્વારા ત્રણેય સ્વરૂપ પ્રત્યક્ષ સ્વરૂપમાં કોઈને પણ અનુભવ થાય, ફક્ત સ્વયં નાં પ્રતિ ન હોય પરંતુ બીજાઓને પણ આ ત્રણેય વિશેષતાઓ અનુભવ થાય. જેમ બાપ સ્નેહનાં સાગર છે એવાં માસ્ટર સાગરની આગળ જે પણ જ્ઞાની અથવા અજ્ઞાની આત્મા આવે તો અનુભવ કરે કે સ્નેહનાં માસ્ટર સાગરની લહેરો સ્નેહની અનુભૂતિ કરાવી રહી છે. જેમ લૌકિક અથવા પ્રાકૃતિક સાગરનાં કિનારા પર કોઈ પણ જશે તો શીતળતાની, શાંતિની સ્વતઃજ અનુભૂતિ કરશે. એવાં માસ્ટર સ્નેહનાં સાગર દ્વારા રુહાની સ્નેહની અનુભૂતિ થાય કે સાચાં સ્નેહની પ્રાપ્તિનાં સ્થાન પર પહોંચી ગયાં છીએ. રુહાની સ્નેહની અનુભૂતિ રુહાની સુગંધ વાયુમંડળમાં અનુભવ થાય. બાપનાં સ્નેહી છે, આ તો બધાં કહો છો અને બાપ પણ જાણે છે કે બાપ થી બધાને સ્નેહ છે. પરંતુ હવે સ્નેહની સુગંધ વિશ્વમાં ફેલાવવાની છે. દરેક આત્માને આ સુગંધ નો અનુભવ કરાવવાનો છે. દરેક આત્મા આ વર્ણન કરે કે આ શ્રેષ્ઠ આત્મા છે. ફક્ત બાપનાં સ્નેહી નહીં, પરંતુ સર્વનાં સદા સ્નેહી છે. આ બંને અનુભૂતિઓ જ્યારે સર્વને સદા થાય ત્યારે કહેવાશે માસ્ટર સ્નેહનાં સાગર. આજની દુનિયા સાચાં આત્મિક સ્નેહની ભૂખી છે. સ્વાર્થી સ્નેહ જોઈ-જોઈ તે સ્નેહ થી દિલ ઉપરામ થઈ ગયું છે એટલે આત્મિક સ્નેહની થોડીક ઘડીઓની અનુભૂતિ ને પણ જીવનનો સહારો સમજે છે.

બાપદાદા જોઈ રહ્યાં હતાં - સ્નેહની વિશેષતામાં અન્ય આત્માઓનાં પ્રતિ કર્મમાં અથવા સેવામાં લાવવામાં ક્યાં સુધી સફળતાને પ્રાપ્ત કરી છે? ફક્ત પોતાનાં મનમાં સ્વયં સ્વયંથી જ ખુશ તો નથી થતા રહેતાં? હું તો બહુજ સ્નેહી છું. જો સ્નેહ ન હોત તો બાપનાં કેવી રીતે બનત કે બ્રાહ્મણ જીવનમાં કેવી રીતે આગળ વધત! પોતાનાં મનમાં સંતુષ્ટતા છે એ તો બાપદાદા પણ જાણે છે. અને પોતાનાં સુધી હોય એ પણ ઠીક છે પરંતુ તમે બધાં બાળકો બાપનાં સાથે સેવાધારી છો. સેવાનાં માટે જ આ તન-મન-ધન, તમને બધાને બાપે ટ્રસ્ટી બનાવીને આપ્યું છે. સેવાધારીનું કર્તવ્ય શું છે? દરેક વિશેષતાને સેવામાં લગાવવી. જો તમારી વિશેષતા સેવામાં નથી લાગતી તો ક્યારેય પણ તે વિશેષતા વૃદ્ધિને પ્રાપ્ત નહિ થશે. એજ સીમામાં રહેશે એટલે ઘણાં બાળકો એવો અનુભવ પણ કરે છે કે બાપનાં બની ગયાં. રોજ આવી પણ રહ્યાં છે, પુરુષાર્થ માં પણ ચાલી રહ્યાં છે. નિયમ પણ નિભાવી રહ્યાં છે, પરંતુ પુરુષાર્થ જે વૃદ્ધિ થવી જોઈએ તે અનુભવ નથી થતી. ચાલી રહ્યાં છે પરંતુ વધી નથી રહ્યાં. તેનું કારણ શું છે? વિશેષતાઓને સેવામાં નથી લગાવતાં. ફક્ત જ્ઞાન આપવું અથવા સપ્તાહ કોર્સ કરાવવો, ત્યાં સુધી સેવા નથી. સંભળાવવું, આ તો દ્વાપરથી પરંપરા ચાલી રહી છે. પરંતુ આ બ્રાહ્મણ જીવનની વિશેષતા છે-સંભળાવવું અર્થાત્ કાંઈક આપવું. ભક્તિમાર્ગમાં સંભળાવવું અર્થાત્ લેવાનું હોય છે અને હવે સંભળાવવું એટલે કાંઈક આપવાનું છે. દાતાનાં બાળકો છો. સાગરનાં બાળકો છો. જે પણ સંપર્કમાં આવે તે અનુભવ કરે કે કાંઈક લઈને જઈ રહ્યાં છીએ. ફક્ત સાંભળીને જઈ રહ્યાં છે, નહીં. ભલે જ્ઞાનથી, ભલે સ્નેહનાં ધનથી, કે યાદના બળનાં ધનથી, શક્તિઓનાં ધનથી, સહયોગનાં ધનથી હાથ અર્થાત્ બુદ્ધિ ભરીને જઈ રહ્યાં છે. આને કહેવાય છે સાચી સેવા. સેકન્ડની દૃષ્ટિ અથવા બે બોલ દ્વારા, પોતાનાં શક્તિશાળી વૃત્તિનાં વાયબ્રેશન દ્વારા, સંપર્ક દ્વારા દાતા બની આપવાનું છે. આવાં સેવાધારી સાચાં સેવાધારી છે. આવી રીતે આપવાવાળા સદા આ અનુભવ કરશે કે દરેક સમયે વૃદ્ધિને અથવા ઉન્નતિને પ્રાપ્ત કરી રહ્યાં છીએ. નહીં તો સમજે છે પાછળ નથી હટી રહ્યાં છે પરંતુ આગળ જે વધવું જોઈએ તે નથી વધી રહ્યાં એટલે દાતા બનો, અનુભવ કરાવો. એવાં જ સહયોગી અથવા સહજયોગી ફક્ત સ્વયંનાં પ્રતિ છે કે બીજાઓને પણ પોતાનાં સહયોગનાં ઉમંગ, ઉત્સાહની લહેર સહયોગી બનાવી દે છે. તમારાં સહયોગની વિશેષતા સર્વ આત્માઓને આ અનુભવ થાય કે આ અમારા સહયોગી છે. કોઈ પણ કમજોર સ્થિતિ અથવા પરિસ્થિતિનાં સમયે આ સહયોગ દ્વારા આગળ વધવાનું સાધન આપવાવાળા છે. સહયોગની વિશેષતાનો સર્વને આપ આત્માનાં પ્રતિ અનુભવ થાય. આને કહેવાય છે

વિશેષતાને સેવામાં લગાવી. બાપનાં સહયોગી તો છે જ પરંતુ બાપ વિશ્વ સહયોગી છે. બાળકોનાં પ્રતિ પણ દરેક આત્માનાં અંદરથી આ અનુભવનાં બોલ નીકળે કે આ પણ બાપ સમાન સર્વનાં સહયોગી છે. પર્સનલ (ખાનગી) એકબીજાનાં સહયોગી નથી બનવાનું. તે સ્વાર્થનાં સહયોગી હશે. હદનાં સહયોગી હશે. સાચાં સહયોગી બેહદનાં સહયોગી છે. આપ સૌનું ટાઈટલ (શીર્ષક) શું છે? વિશ્વકલ્યાણકારી છો કે ફક્ત સેવાકેન્દ્રનાં કલ્યાણકારી? દેશનાં કલ્યાણકારી છો કે ફક્ત ક્લાસનાં સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) નાં કલ્યાણકારી છો? એવું ટાઈટલ તો નથી ને. વિશ્વ કલ્યાણકારી વિશ્વનાં માલિક બનવાવાળા છો કે ફક્ત સ્વયંનાં મહેલનાં માલિક બનવાવાળા છો. જો ફક્ત સેવાકેન્દ્રની હદમાં રહેશે તો ફક્ત પોતાનાં મહેલનાં માલિક બનશે. પરંતુ બેહદનાં બાપ દ્વારા બેહદ નો વારસો લો છો. હદનો નહીં. તો સર્વ પ્રતિ સહયોગની વિશેષતાને કાર્યમાં લગાવવી, આને કહેવાય સહયોગી આત્મા. આજ વિધિ પ્રમાણે શક્તિશાળી આત્મા સર્વશક્તિઓને ફક્ત સ્વનાં પ્રતિ નહીં પરંતુ સર્વનાં પ્રતિ સેવામાં લગાવશે. કોઈમાં સહનશક્તિ નથી, તમારી પાસે છે. બીજાઓને આ શક્તિ આપવી-આ છે શક્તિને સેવામાં લગાવવી. ફક્ત એ નહીં વિચારો હું તો સહનશીલ રહું છું પરંતુ તમારાં સહનશીલતાનાં ગુણની લાઈટ માઈટ બીજા સુધી પહોંચવી જોઈએ. લાઈટ હાઉસ ની લાઈટ ફક્ત પોતાનાં પ્રતિ નથી હોતી. બીજાઓને પ્રકાશ આપવાં અથવા રસ્તો બતાવવાં માટે હોય છે. એવાં શક્તિરૂપ અર્થાત્ લાઈટ હાઉસ, માઈટ હાઉસ બની બીજાઓને તેનાં લાભનો અનુભવ કરાવો. તેઓ અનુભવ કરે કે નિર્બળતાનાં અંધકારથી શક્તિનાં પ્રકાશમાં આવી ગયાં છીએ અથવા સમજે કે આ આત્મા પોતાની શક્તિ દ્વારા મને પણ શક્તિશાળી બનાવવામાં મદદગાર છે. કનેક્શન (જોડાણ) બાપથી કરાવશે પરંતુ નિમિત્ત બની. એવું નહીં કે સહયોગ આપીને પોતાનામાં જ અટકાવી દે. બાપની દેણ આપી રહ્યાં છીએ, આ સ્મૃતિ અને સમર્થ થી વિશેષતાને સેવામાં લગાવશો. સાચાં સેવાધારીની નિશાની આજ છે. દરેક કર્મમાં તેમનાં દ્વારા બાપ દેખાય. તેમનો દરેક બોલ બાપની સ્મૃતિ અપાવે. દરેક વિશેષતા દાતાનાં તરફ ઈશારો અપાવે. સદા બાપ જ દેખાય. તેઓ તમને ન જોતાં સદા બાપને જોશે. મારાં સહયોગી છે, આ સાચાં સેવાધારીની નિશાની નથી. આ ક્યારેય પણ સંકલ્પ માત્ર પણ નહીં વિચારતાં કે મારી વિશેષતાનાં કારણે આ મારાં ખુબ સહયોગી છે. સહયોગી ને સહયોગ આપવો મારું કામ છે. જો તમને જોયાં, બાપને નહીં જોયાં તો આ સેવા ન થઈ. આ દ્વાપરયુગી ગુરુઓની માફક બેમુખ કર્યા. બાપને ભૂલાવ્યાં ન કે સેવા કરી. આ પાડવું છે ન કે ચઢાવવું. આ પુણ્ય નથી, આ પાપ છે કારણ કે બાપ નથી તો જરૂર પાપ છે. તો સાચાં સેવાધારી સત્યની તરફ જ સંબંધ જોડશે.

બાપદાદા ને ક્યારેક-ક્યારેક બાળકો પર હસવું પણ આવે છે કે લક્ષ્ય શું અને લક્ષણ શું! પહોંચાડવાનાં છે બાપ તરફ અને પહોંચાડે છે પોતાની તરફ. જેમ બીજા ડિવાઇન ફાધર (દિવ્ય પિતાઓ) નાં માટે કહો છો ને, તે ઉપરથી નીચે લઈ આવે છે. ઉપર નથી લઈ જતાં. એવાં ડિવાઇન ફાધર નહીં બનો. બાપદાદા આ જોઈ રહ્યાં હતાં કે ક્યાંક-ક્યાંક બાળકો સીધા રસ્તાને બદલે ગલીઓ માં ફસાઈ જાય છે. રસ્તો બદલાઈ જાય છે એટલે ચાલતાં રહે છે પરંતુ મંજિલની સમીપ નથી પહોંચતાં. તો સમજ્યાં સાચાં સેવાધારી કોને કહે છે. આ ત્રણેય શક્તિઓ કે વિશેષતાઓને બેહદની દૃષ્ટિથી, બેહદની વૃત્તિથી સેવામાં લગાવો. અચ્છા!

સદા દાતાનાં બાળકો દાતા બની દરેક આત્માને ભરપૂર કરવાવાળા, દરેક ખજાનાને સેવામાં લગાવી દરેક સમય વૃદ્ધિને પામવાવાળા, સદા બાપ દ્વારા પ્રભુદેણ સમજી બીજાઓને પણ પ્રભુ પ્રસાદ આપવાવાળા, સદા એકનાં તરફ ઈશારો આપી એકરસ બનાવવા વાળા, એવાં સદા અને સર્વનાં સાચાં સેવાધારી બાળકોને બાપદાદાનો યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

કુમારીઓથી અવ્યક્ત બાપદાદા ની મુલાકાત - આ લશ્કર શું કરશે? લશ્કર કે સેના સદા વિજય પ્રાપ્ત કરે છે. સેના વિજયનાં માટે હોય છે. દુશ્મન થી લડવાનાં માટે સેના રાખે છે. તો માયા દુશ્મન પર વિજય પામવી આ આપ સર્વનું કર્તવ્ય છે. સદા પોતાનાં આ કર્તવ્યને જાણી જલ્દી થી જલ્દી આગળ વધતા જાઓ કારણ કે સમય ઝડપી ગતિ થી આગળ જઈ રહ્યો છે. સમયની ગતિ ઝડપી હોય અને પોતાની ગતિ કમજોર હોય તો સમય પર પહોંચી નહિ શકશો એટલે ગતિને ઝડપી કરો. જે ઢીલા હોય છે તે સ્વયં જ શિકાર થઈ જાય છે. શક્તિશાળી સદા વિજયી હોય છે. તો તમે બધાં વિજયી છો?

સદા આજ લક્ષ્ય રાખો કે સર્વિસેબુલ (સેવાધારી) બની સેવામાં સદા આગળ વધતા રહેવાનું છે કારણકે કુમારીઓને કોઈ પણ બંધન નથી. જેટલી સેવા કરવા ઈચ્છે કરી શકો છો. સદા સ્વયંને બાપની છું અને બાપનાં

માટે છું, એવું સમજીને આગળ વધતા ચાલો. જે સેવામાં નિમિત્ત બને છે તેમને ખુશી અને શક્તિની પ્રાપ્તિ સ્વતઃ થાય છે. સેવાનું ભાગ્ય કોટોમાં કોઈને જ મળે છે. કુમારીઓ સદા પૂજ્ય આત્માઓ છે. પોતાનાં પૂજ્ય સ્વરૂપને સ્મૃતિમાં રાખતાં દરેક કર્મ કરો. અને દરેક કર્મનાં પહેલાં તપાસ કરો કે આ કાર્ય પૂજ્ય આત્માનાં પ્રમાણે છે, જો નથી તો પરિવર્તન કરી લો. પૂજ્ય આત્માઓ ક્યારેય સાધારણ નથી હોતી, મહાન હોય છે. ૧૦૦ બ્રાહ્મણો થી ઉત્તમ કુમારીઓ છે. તો ૧૦૦ બ્રાહ્મણ એક-એક કુમારીએ તૈયાર કરવાનાં છે. તેમની સેવા કરવાની છે. કુમારીઓએ શું કમાલનો પ્લાન (યોજના) વિચાર્યો છે. કોઈ પણ આત્માનું કલ્યાણ થાય એનાથી મોટી વાત બીજી શું છે? પોતાની મોજમાં રહેવાવાળી છે ને. ક્યારેક જ્ઞાની ની મોજમાં, ક્યારેક યાદ ની મોજમાં. ક્યારેક પ્રેમની મોજમાં. મોજ જ મોજ છે. સંગમયુગ છે જ મોજોનો યુગ. અચ્છા-કુમારીઓની ઉપર બાપદાદાની સદા જ નજર રહે છે. કુમારીઓ સ્વયંને શું બનાવે છે - એ એમનાં ઉપર છે પરંતુ બાપદાદા તો બધાને વિશ્વનાં માલિક બનાવવાં આવ્યાં છે. સદા વિશ્વનાં માલિકપણની ખુશી અને નશો રહે. સદા અથક સેવામાં આગળ વધતા રહો. અચ્છા!

વરદાન :- કરનહાર અને કરાવનહાર ની સ્મૃતિ થી લાઈટ નાં તાજધારી ભવ હું નિમિત્ત કર્મયોગી, કરનહાર છું, કરાવનહાર બાપ છે-જો આ સ્મૃતિ સ્વતઃ રહે છે તો સદા લાઈટ નાં તાજધારી અથવા બેફિકર બાદશાહ બની જાઓ. બસ બાપ અને હું ત્રીજું ન કોઈ-આ અનુભૂતિ સહજ બેફિકર બાદશાહ બનાવી દે છે. જે આવાં બાદશાહ બને છે તેજ માયાજીત, કર્મેન્દ્રિયજીત અને પ્રકૃતિજીત બની જાય છે. પરંતુ જો કોઈ ભૂલથી પણ, કોઈ પણ વ્યર્થ ભાવનો પોતાનાં ઉપર બોઝ ઉઠાવી લે છે તો તાજ નાં બદલે ચિંતાનાં અનેક ટોપલા માથા પર આવી જાય છે.

સ્લોગન :- સર્વ બંધનોથી મુક્ત થવાં માટે દૈહિક સંબંધોથી નસ્ટોમોહા બનો.

સુચના :- આજે આંતરરાષ્ટ્રીય યોગ દિવસ ત્રીજો રવિવાર છે, સાંજે ૬.૩૦ થી ૭.૩૦ વાગ્યા સુધી બધાં ભાઈ બહેનો સંગઠિત રૂપમાં એકત્રિત થઈ યોગ અભ્યાસમાં સર્વ આત્માઓનાં પ્રતિ આ શુભભાવના રાખે-કે સર્વ આત્માઓનું કલ્યાણ થાય, સર્વ આત્માઓ સત્ય માર્ગ પર ચાલીને પરમાત્મ વારસાનો અધિકાર પ્રાપ્ત કરી લે. હું બાપ સમાન સર્વ આત્માઓને મુક્તિ જીવનમુક્તિ નું વરદાન આપવા વાળી આત્મા છું.

“ મીઠા બાળકો - તમને જ્ઞાનથી સારી જાગૃતિ આવી છે , તમે પોતાનાં ૮૪ જન્મોને , નિરાકાર અને સાકાર બાપને જાણો છો , તમારું ભટકવાનું બંધ થયું ”

પ્રશ્ન :- ઈશ્વરની ગત મત ન્યારી કેમ ગવાયેલી હોય છે?

ઉત્તર :- ૧. કારણ કે એ એવી મત આપે છે જેનાથી તમે બ્રાહ્મણ સૌથી ન્યારા બની જાઓ છો. તમારાં બધાંની એક મત થઈ જાય છે, ૨. ઈશ્વર જ છે જે સૌની સદ્ગતિ કરે છે. પૂજારી થી પૂજ્ય બનાવે છે એટલે એમની ગત મત ન્યારી છે, જેને આપ બાળકોનાં સિવાય કોઈ સમજી નથી શકતું.

ઓમ શાંતિ ! આપ બાળકો જાણો છો, બાળકોની જો તબિયત ઠીક નહીં હોય તો બાપ કહેશે ભલે અહીંયા સુઈ જાઓ. એમાં કોઈ વાંધો નથી કારણ કે સિકીલધા બાળકો છે અર્થાત્ ૫ હજાર વર્ષ પછી ફરીથી આવીને મળ્યાં છે. કોને મળ્યાં છે? બેહદનાં બાપને. આ પણ આપ બાળકો જાણો છો, જેમને નિશ્ચય છે બરાબર અમે બેહદનાં બાપને મળ્યાં છીએ કારણ કે બાપ હોય જ છે એક હદનાં અને બીજા બેહદનાં. દુઃખમાં બધાં બેહદનાં બાપને યાદ કરે છે. સતયુગમાં એક જ લૌકિક બાપને યાદ કરે છે કારણકે ત્યાં છે જ સુખધામ. લૌકિક બાપ એમને કહેવાય છે જે આ લોકમાં જન્મ આપે છે. પારલૌકિક બાપ તો એક જ વાર આવીને તમને પોતાનાં બનાવે છે. તમે રહેવાવાળા પણ બાપની સાથે અમરલોકમાં છો-જેને પરલોક, પરમધામ કહેવાય છે. એ છે પરે થી પરે ધામ. સ્વર્ગને પરે થી પરે નહીં કહેશું. સ્વર્ગ નર્ક અહીંયા જ હોય છે. નવી દુનિયા ને સ્વર્ગ, જૂની દુનિયાને નર્ક કહેવાય છે. હમણાં છે પતિત દુનિયા, પોકારે પણ છે-હેં પતિત-પાવન આવો. સતયુગમાં એવું નહીં કહેશે. જ્યાર થી રાવણ રાજ્ય થાય છે ત્યારે પતિત બને છે, તેને કહેશે ૫ વિકારોનું રાજ્ય. સતયુગમાં છે જ નિર્વિકારી રાજ્ય. ભારતની કેટલી જબરજસ્ત મહિમા છે. પરંતુ વિકારી હોવાનાં કારણે ભારતની મહિમાને જાણતાં નથી. ભારત સંપૂર્ણ નિર્વિકારી હતું, જ્યારે આ અહીંયા લક્ષ્મી-નારાયણ રાજ્ય કરતાં હતાં. હમણાં તે રાજ્ય નથી. તે રાજ્ય ક્યાં ગયું-એ પથ્થર બુદ્ધિઓને ખબર નથી. બીજા બધાં પોત-પોતાનાં ધર્મ સ્થાપકને જાણે છે, એક જ ભારતવાસી છે જે ન પોતાનાં ધર્મને જાણે, ન ધર્મ સ્થાપકને જાણે છે. બીજા ધર્મવાળા પોતાનાં ધર્મને તો જાણે છે પરંતુ તે પછી ક્યારે સ્થાપન કરવાં આવશે, એ નથી જાણતાં. સિક્કમ લોકોને પણ આ ખબર નથી કે અમારો સિક્કમ ધર્મ પહેલાં હતો નહીં. ગુરુનાનક એ આવીને સ્થાપન કર્યો તો જરૂર પછી સુખધામમાં નહીં હશે, ત્યારે જ ગુરુનાનક આવીને પછી સ્થાપન કરશે કારણ કે વર્લ્ડ ની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી રિપીટ થાય છે ને. ક્રિશ્ચન ધર્મ પણ નહોતો પછી સ્થાપના થઈ. પહેલાં નવી દુનિયા હતી, એક ધર્મ હતો. ફક્ત તમે ભારતવાસી જ હતાં, એક ધર્મ હતો પછી તમે ૮૪ જન્મ લેતાં-લેતાં એ પણ ભૂલી ગયા છો કે આપણે જ દેવતા હતાં. પછી આપણે જ ૮૪ જન્મ લઈએ છીએ ત્યારે બાપ કહે છે તમે પોતાનાં જન્મો ને નથી જાણતાં, હું બતાવું છું. અડધોકલ્પ રામરાજ્ય હતું પછી રાવણ રાજ્ય થયું છે. પહેલાં છે સૂર્યવંશી કુળ પછી ચંદ્રવંશી કુળ રામરાજ્ય. સૂર્યવંશી લક્ષ્મી-નારાયણનાં કુળનું રાજ્ય હતું જે સૂર્યવંશી લક્ષ્મી-નારાયણનાં કુળના હતાં, તે ૮૪ જન્મ લઈ હમણાં રાવણનાં કુળના બન્યાં છે. આગળ પુણ્ય આત્માઓનાં કુળના હતાં, હવે પાપ આત્માઓનાં કુળના બન્યાં છે. ૮૪ જન્મ લીધાં છે, તેઓ તો ૮૪ લાખ કહી દે છે. હવે ૮૪ લાખનો કોણ બેસી વિચાર કરશે એટલે કોઈનો વિચાર ચાલતો જ નથી. હમણાં તમને બાપે સમજાવ્યું છે, તમે બાપનાં આગળ બેઠાં છો, નિરાકાર બાપ અને સાકાર બાપ બંનેવ ભારતમાં નામીગ્રામી છે. ગાએ પણ છે પરંતુ બાપને જાણતાં નથી, અજ્ઞાન નિંદ્રામાં સૂતેલાં પડ્યાં છે. જ્ઞાનથી જાગૃતિ થાય છે. અજવાળાં માં મનુષ્ય ક્યારેય ધક્કા નથી ખાતાં. અંધારામાં ધક્કા ખાતા રહે છે. ભારતવાસી પૂજ્ય હતાં, હવે પુજારી છે. લક્ષ્મી-નારાયણ પૂજ્ય હતાં ને, આ કોની પૂજા કરશે. પોતાનાં ચિત્ર બનાવી પોતાની પૂજા તો નહીં કરશે. આ થઈ નથી શકતું. આપ બાળકો જાણો છો-આપણે જ પૂજ્ય, તે પછી કેવી રીતે પૂજારી બનીએ છીએ. આ વાતો બીજા કોઈ સમજી નથી શકતાં. બાપ જ સમજાવે છે એટલે કહે પણ છે ઈશ્વરની ગત મત ન્યારી છે.

હમણાં આપ બાળકો જાણો છો બાબાએ આપણી આખી દુનિયાથી ગત મત ન્યારી કરી દીધી છે. આખી દુનિયામાં અનેક મત-મતાંતર છે, અહીંયા આપ બ્રાહ્મણોની છે એક મત. ઈશ્વરની મત અને ગત. ગત અર્થાત્

સદ્ગતિ. સદ્ગતિ દાતા એક જ બાપ છે. ગાયે પણ છે. સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા રામ. પરંતુ સમજતાં નથી કે રામ કોને કહેવાય છે. કહેશે જ્યાં જુઓ રામ જ રામ રહે છે, આને કહેવાય છે અજ્ઞાન અંધકાર. અંધારા માં છે દુઃખ, અજવાળાં માં છે સુખ. અંધકાર માં જ પોકારે છે ને. બંદગી કરવી એટલે બાપને બોલાવવાં, ભીખ માંગે છે ને. દેવતાઓનાં મંદિરમાં જઈને ભીખ માંગવાનું થયું ને. સતયુગમાં ભીખ માંગવાની દરકાર નથી. ભિખારીને ઇનસોલ્વન્ટ (કંગાળ) કહેવાય છે. સતયુગ માં તમે કેટલાં સોલ્વન્ટ (ભરપુર) હતાં, આને કહેવાય છે સોલ્વન્ટ. ભારત હમણાં ઇનસોલ્વન્ટ છે. આ પણ કોઈ સમજતાં નથી. કલ્પ ની આયુ ઉલટી-સુલટી લખી દેવાથી મનુષ્યોનું માથું જ ફરી ગયું છે. બાપ ખૂબ પ્રેમથી બેસી સમજાવે છે. કલ્પ પહેલાં પણ બાળકોને સમજાવ્યું હતું, મુજ પતિત-પાવન બાપ ને યાદ કરો તો તમે પાવન બની જશો. પતિત કેવી રીતે બન્યાં છો, વિકારોની ખાદ પડી છે. બધાં મનુષ્ય કાટ ખવાયેલાં છે. હવે તે કાટ કેવી રીતે નીકળે? મને યાદ કરો. દેહ-અભિમાન છોડી દેહી-અભિમાની બનો. સ્વયં ને આત્મા સમજો. પહેલાં તમે છો આત્મા પછી શરીર લો છો. આત્મા તો અમર છે, શરીર મૃત્યુ ને પામે છે. સતયુગ ને કહેવાય છે અમરલોક. કળયુગ ને કહેવાય છે મૃત્યુલોક. દુનિયામાં આ કોઈ પણ નથી જાણતું કે અમરલોક હતું પછી મૃત્યુલોક કેવી રીતે બન્યું. અમરલોક અર્થાત્ અકાળે મૃત્યુ નથી થતી. ત્યાં આયુ પણ મોટી રહે છે. તે છે જ પવિત્ર દુનિયા.

તમે રાજઋષિ છો. ઋષિ પવિત્રને કહેવાય છે. તમને પવિત્ર કોણે બનાવ્યાં? તેમને બનાવે છે શંકરાચાર્ય, તમને બનાવી રહ્યાં છે શિવાચાર્ય. આ કોઈ ભણેલાં નથી. આમનાં દ્વારા તમને શિવબાબા આવીને ભણાવે છે. શંકરાચાર્યે તો ગર્ભથી જન્મ લીધો, કોઈ ઉપર થી અવતરિત નથી થયાં. બાપ તો આમનાં માં પ્રવેશ કરે છે, આવે છે, જાય છે, માલિક છે, જેમાં ઈચ્છે એમાં જઈ શકે છે. બાબાએ સમજાવ્યું છે કોઈનું કલ્યાણ કરવાનાં અર્થે હું પ્રવેશ કરી લઉં છું. આવું તો પતિત તનમાં જ છું ને. અનેકોનું કલ્યાણ કરું છું. બાળકોને સમજાવ્યું છે-માયા પણ ઓછી નથી. ક્યારેક-ક્યારેક ધ્યાનમાં માયા પ્રવેશ કરી ઉલટુ-સુલટુ બોલાવતી રહે છે એટલે બાળકોએ ખૂબ સંભાળ કરવાની છે. ઘણાઓમાં જ્યારે માયા પ્રવેશ કરી લે છે તો કહે છે હું શિવ છું, ફલાણો છું. માયા બહુજ શૈતાન છે. સમજદાર બાળકો સારી રીતે સમજી જશે કે આ કોનો પ્રવેશ છે. શરીર તો એમનું મુકરર આ છે ને. પછી બીજાનું આપણે સાંભળીએ જ કેમ! જો સાંભળો છો તો બાબાને પૂછો આ વાત રાઈટ (સત્ય) છે કે નહીં? બાપ ઝટ સમજાવી દેશે. ઘણી બ્રાહ્મણીઓ પણ આ વાતોને સમજી નથી સકતી કે આ શું છે. કોઈમાં તો એવી પ્રવેશતા થાય છે જે થપ્પડ પણ મારી દે છે, ગાળો પણ આપવા લાગી જાય છે. હવે બાપ થોડી ગાળો આપશે. આ વાતોને પણ ઘણાં બાળકો સમજી નથી શકતાં. ફર્સ્ટ ક્લાસ બાળકો પણ ક્યાંક-ક્યાંક ભૂલી જાય છે. બધી વાતો પૂછવી જોઈએ કારણ કે અનેકોમાં માયા પ્રવેશ કરી લે છે. પછી ધ્યાનમાં જઈને શું-શું બોલતા રહે છે. આમાં પણ ખૂબ સંભાળવું જોઈએ. બાપને પુરા સમાચાર આપવા જોઈએ. ફલાણામાં મમ્મા આવે છે, ફલાણામાં બાબા આવે છે-આ બધી વાતોને છોડી બાપનું એક જ ફરમાન છે કે મામેકમ યાદ કરો. બાપને અને સૃષ્ટિ ચક્રને યાદ કરો. રચયિતા અને રચનાનું સિમરણ કરવાવાળાનો ચહેરો સદેવ હર્ષિત રહેશે. ઘણાં છે જેમનું સિમરણ થતું નથી. કર્મ-બંધન બહુ ભારે છે. વિવેક કહે છે-જ્યારે બેહદનાં બાપ મળ્યાં છે, કહે છે મને યાદ કરો તો પછી કેમ ન આપણે યાદ કરીએ. કાંઈ પણ થાય છે તો બાપ ને પૂછો. બાપ સમજાવશે કર્મભોગ તો હજી રહેલા છે ને. કર્મોત્તીત અવસ્થા થઈ જશે તો પછી તમે સદેવ હર્ષિત રહેશો. ત્યાં સુધી કાંઈ ને કાંઈ થાય છે. આ પણ જાણો છો મિટુઆ મોત મલૂકા શિકાર. વિનાશ થવાનો છે. તમે ફરિશ્તા બનો છો. બાકી થોડા દિવસ આ દુનિયામાં છો પછી આપ બાળકોને આ સ્થૂળવતન ગમશે નહીં. સૂક્ષ્મવતન અને મૂળવતન ગમશે. સૂક્ષ્મવતનવાસીઓને કહેવાય છે ફરિશ્તાઓ. તે ખૂબ થોડો સમય બનો છો જ્યારે તમે કર્મોત્તીત અવસ્થાને પામો છો. સૂક્ષ્મવતનમાં હાડ-માસ હોતું નથી. હાડ-માસ નથી તો બાકી શું રહ્યું? ફક્ત સૂક્ષ્મ શરીર હોય છે! એવું નથી કે નિરાકાર બની જાય છે. નહીં, સૂક્ષ્મ આકાર રહે છે. ત્યાંની ભાષા ઈશારા થી ચાલે છે. આત્મા અવાજ થી પરે છે. એને કહેવાય છે સૂક્ષ્મ દુનિયા. સૂક્ષ્મ અવાજ હોય છે. અહીંયા છે ટોકી (અવાજ). પછી મુવી (ઈશારો) પછી છે સાઈલેન્સ (શાંતિ). અહીંયા ટોક ચાલે છે. આ ડ્રામાનો બન્યો-બનાવેલ પાર્ટ છે. ત્યાં છે સાઈલેન્સ. તે મૂવી અને આ છે ટોકી. આ ત્રણેય લોકોને પણ યાદ કરવાવાળા કોઈ વિરલા હશે. બાપ સમજાવે છે-બાળકો, સજાઓથી છુટવાનાં માટે ઓછામાં ઓછા ૮ કલાક કર્મયોગી બની કર્મ કરો, ૮ કલાક આરામ કરો અને ૮ કલાક બાપ ને યાદ કરો. આજ પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) થી તમે પાવન બની જશો. નિદ્રા કરો છો, તે કોઈ બાપની યાદ નથી. એવું પણ કોઈ ન સમજે કે બાબાનાં તો અમે બાળકો છીએ ને પછી યાદ શું કરીએ. નહીં, બાપ તો કહે છે મને ત્યાં યાદ કરો. પોતાને આત્મા સમજી મને યાદ કરો. જ્યાં સુધી યોગબળ થી તમે પવિત્ર ન બનો ત્યાં સુધી ઘરમાં પણ તમે જઈ નથી

શકતાં. નહીં તો પછી સજાઓ ખાઈને જવું પડશે. સૂક્ષ્મવતન મૂળવતનમાં પણ જવાનું છે પછી આવવાનું છે સ્વર્ગમાં. બાબાએ સમજાવ્યું છે આગળ ચાલી સમાચાર પત્રમાં પણ પડશે, હમણાં તો ખૂબ સમય છે. આટલી આખી રાજધાની સ્થાપન થાય છે. સાઉથ (દક્ષિણ), નોર્થ (ઉત્તર), ઈસ્ટ (પૂર્વ), વેસ્ટ (પશ્ચિમ) ભારતનો કેટલો છે. હવે સમાચાર પત્રો દ્વારા જ અવાજ નીકળશે. બાપ કહે છે મને યાદ કરો તો તમારાં પાપ કપાઈ જશે. બોલાવે પણ છે-હેં પતિત-પાવન, લિબરેટર (મુક્તિદાતા) અમને દુઃખથી છોડાવો. બાળકો જાણે છે ડ્રામા પ્લાન અનુસાર વિનાશ પણ થવાનો છે. આ લડાઈનાં પછી શાંતિ જ શાંતિ હશે, સુખધામ થઈ જશે. બધું ઉથલ-પાથલ થઈ જશે. સતયુગમાં હોય છે જ એક ધર્મ. કળયુગમાં છે અનેક ધર્મ. આ તો કોઈ પણ સમજી શકે છે. સૌથી પહેલાં આદિ-સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ હતો, જ્યારે સૂર્યવંશી હતાં તો ચંદ્રવંશી નહોતાં પછી ચંદ્રવંશી હોય છે. પાછળ આ દેવી-દેવતા ધર્મ પ્રાયઃલોપ થઈ જાય છે. પછી બીજા ધર્મવાળા આવે છે. તે પણ જ્યાં સુધી તેમની સંસ્થા વૃદ્ધિને પામે ત્યાં સુધી, ખબર થોડી પડે છે. હમણાં આપ બાળકો સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણો છો. તમને પૂછશે સીડી માં એકલાં ભારતવાસીઓને કેમ દેખાડયાં છે? બોલો, આ રમત છે ભારત પર. અડધોકલ્પ છે તેમનો પાઈ, બાકી દ્વાપર, કળયુગમાં અન્ય બધાં ધર્મ આવે છે. ગોળામાં આ બધું નોલેજ છે. ગોળો તો બહુજ ફર્સ્ટક્લાસ છે. સતયુગ-ત્રેતામાં છે શ્રેષ્ઠાચારી દુનિયા. દ્વાપર-કળયુગ છે ભ્રષ્ટાચારી દુનિયા. હમણાં તમે સંગમ પર છો. આ જ્ઞાનની વાતો છે. આ ૪ યુગોનું ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે-આ કોઈને ખબર નથી. સતયુગમાં આ લક્ષ્મી-નારાયણનું રાજ્ય હોય છે. આમને પણ એ થોડી ખબર રહે છે કે સતયુગનાં પછી ફરી ત્રેતા થવાનું છે, ત્રેતાનાં પછી ફરી દ્વાપર કળયુગ આવવાનું છે. અહીંયા પણ મનુષ્યોને બિલકુલ ખબર નથી. ભલે કહે છે પરંતુ કેવી રીતે ચક્ર ફરે છે, આ કોઈ નથી જાણતું એટલે બાબાએ સમજાવ્યું છે-બધું ગીતા પર જોર રાખો. સાચી ગીતા સાંભળવાથી સ્વર્ગવાસી બનાય છે. અહીંયા શિવબાબા પોતે સંભળાવે છે, ત્યાં મનુષ્ય વાંચે છે. ગીતા પણ સૌથી પહેલાં તમે ભણો છો. ભક્તિમાં પણ પહેલાં-પહેલાં તમે જાઓ છો ને. શિવનાં પૂજારી પહેલાં તમે બનો છો. તમારે પહેલાં-પહેલાં પૂજા કરવાની હોય છે. અવ્યભિચારી, એક શિવ બાબાની. સોમનાથ મંદિર બીજા કોઈની તાકાત થોડી છે બનાવવાની. બોર્ડ ઉપર કેટલાં પ્રકારની વાતો લખી શકાય છે. આ પણ લખી શકાય છે ભારતવાસી સાચી ગીતા સાંભળવાથી સચખંડનાં માલિક બને છે.

હમણા આપ બાળકો જાણો છો આપણે સાચી ગીતા સાંભળીને સ્વર્ગવાસી બની રહ્યાં છીએ. જે સમયે તમે સમજાવો છો તો કહે છે-હાં, બરાબર ઠીક છે, બહાર ગયાં ખલાસ. ત્યાંની ત્યાં રહી. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. રચયિતા અને રચનાનું જ્ઞાન સિમરણ કરી સદા હર્ષિત રહેવાનું છે. યાદની યાત્રાથી પોતાનાં જૂનાં બધાં કર્મબંધન કાપી કર્માતીત અવસ્થા બનાવવાની છે.
2. ધ્યાન દિદારમાં માયાની બહુજ પ્રવેશતા થાય છે, એટલે સંભાળ કરવાની છે, બાપને સમાચાર આપી સલાહ લેવાની છે, કોઈ પણ ભૂલ નથી કરવાની.

વરદાન :- મુરલીધર ની મુરલી થી પ્રીત રાખવાવાળા સદા શક્તિશાળી આત્મા ભવ .

જે બાળકોને ભણતર અર્થાત્ મુરલી થી પ્રેમ છે એમને સદા શક્તિશાળી ભવનું વરદાન મળી જાય છે, એમની સામે કોઈ પણ વિઘ્ન રહી નથી શકતાં. મુરલીધર થી પ્રીત રાખવી એટલે એમની મુરલી થી પ્રીત રાખવી. જો કોઈ કહે કે મુરલીધર થી તો મારી ખૂબ પ્રીત છે પરંતુ ભણવા માટે સમય નથી, તો બાપ નથી માનતાં કારણ કે જ્યાં લગન હોય છે ત્યાં કોઈ પણ બહાનું નથી હોતું. ભણતર અને પરિવાર નો પ્રેમ કિલ્લો બની જાય છે, જેનાથી તેઓ સેફ (સુરક્ષિત) રહે છે.

સ્લોગન :- દરેક પરિસ્થિતિમાં સ્વયં ને મોલ્ડ કરી લો તો રીચલ ગોલ્ડ બની જશો.

“ મીઠા બાળકો - પ્રીત અને વિપરીત આ પ્રવૃત્તિ માર્ગનાં અક્ષર છે , હમણાં તમારી પ્રીત એક બાપ થી થઈ છે , આપ બાળકો નિરંતર બાપ ની યાદમાં રહો છો ”

પ્રશ્ન :- યાદની યાત્રા ને બીજું કયું નામ આપશું?

ઉત્તર :- યાદની યાત્રા પ્રીતની યાત્રા છે. વિપરીત બુદ્ધિ વાળાથી નામ-રુપમાં ફસાવાની દુર્ગંધ આવે છે. તેમની બુદ્ધિ તમોપ્રધાન થઈ જાય છે. જેમની પ્રીત એક બાપથી છે તેઓ જ્ઞાનનું દાન કરતાં રહેશે. કોઈ પણ દેહધારી થી તેમની પ્રીત નથી થઈ શકતી.

ગીત :- યહ વક્ત જા રહા હૈ

ઓમ શાંતિ ! બાપ બાળકોને સમજાવી રહ્યાં છે. હવે આને યાદની યાત્રા પણ કહો તો પ્રીતની યાત્રા પણ કહો. મનુષ્ય તો તે યાત્રાઓ પર જાય છે. આ જે રચના છે તેની યાત્રા પર જાય છે, ભિન્ન-ભિન્ન રચના છે ને. રચયિતા ને તો કોઈ પણ જાણતાં જ નથી. હમણાં તમે રચયિતા બાપને જાણો છો, એ બાપની યાદમાં તમારે ક્યારેય થોભવાનું નથી. તમને યાત્રા મળી છે યાદની. આને યાદની યાત્રા અથવા પ્રીતની યાત્રા કહેવાય છે. જેમની વધારે પ્રીત હશે તે યાત્રા પણ સારી કરશે. જેટલાં પ્રેમ થી યાત્રા પર રહેશે, પવિત્ર પણ બનતાં જશે. શિવ ભગવાનુવાચ છે ને. વિનાશ કાળે વિપરીત બુદ્ધિ અને વિનાશ કાળે પ્રીત બુદ્ધિ. આપ બાળકો જાણો છો હમણાં વિનાશકાળ છે. આ તેજ ગીતા એપિસોડ (અધ્યાય) ચાલી રહ્યો છે. બાબાએ શ્રીકૃષ્ણની ગીતા અને ત્રિમૂર્તિ શિવની ગીતાનો તફાવત પણ બતાવ્યો છે! હવે ગીતાનાં ભગવાન કોણ? પરમપિતા શિવ ભગવાનુવાચ. ફક્ત શિવ અક્ષર નથી લખવાનો કારણ કે શિવ નામ પણ ઘણાઓનું છે એટલે પરમપિતા પરમાત્મા લખવાથી એ સુપ્રીમ (સર્વોચ્ચ) થઈ ગયાં. પરમપિતા તો કોઈ પોતાને કહી નહીં શકે. સન્યાસી લોકો શિવોહમ કહી દે છે, તેઓ તો બાપ ને યાદ પણ કરી ન શકે. બાપ ને જાણતાં જ નથી. બાપ થી પ્રીત છે જ નહીં. પ્રીત અને વિપરીત આ પ્રવૃત્તિ માર્ગનાં માટે છે. કોઈ બાળકોની બાપથી પ્રીત બુદ્ધિ હોય છે, કોઈની વિપરીત બુદ્ધિ પણ હોય છે. તમારામાં પણ એવાં છે. બાપની સાથે પ્રીત તેમની છે, જે બાપની સર્વિસ (સેવા) માં તત્પર છે. બાપનાં સિવાય બીજા કોઈ થી પ્રીત હોઈ ન શકે. શિવબાબાને જ કહે છે બાબા અમે તો તમારાં જ મદદગાર છીએ. બ્રહ્માની આમાં વાત જ નથી. શિવબાબાની સાથે જે આત્માઓની પ્રીત હશે તે જરૂર મદદગાર હશે. શિવબાબાની સાથે તેઓ સર્વિસ કરતાં રહેશે. પ્રીત નથી તો વિપરીત થઈ જાય છે, વિપરીત બુદ્ધિ વિનશન્તી. જેમની બાપથી પ્રીત હશે તો મદદગાર પણ બનશે. જેટલી પ્રીત એટલાં સર્વિસમાં મદદગાર બનશે. યાદ જ નથી કરતાં તો પ્રીત નથી. પછી દેહધારીઓથી પ્રીત થઈ જાય છે. મનુષ્ય, મનુષ્યને પોતાનાં યાદગાર ની ચીજ પણ આપે છે ને. તે યાદ જરૂર આવે છે.

હમણાં આપ બાળકોને બાપ અવિનાશી જ્ઞાન રત્નોની સૌગાત આપે છે, જેનાથી તમે રાજાઈ પ્રાપ્ત કરો છો. અવિનાશી જ્ઞાન રત્નો નું દાન કરે છે તો પ્રીત બુદ્ધિ છે. જાણે છે બાબા બધાનું કલ્યાણ કરવાં આવ્યાં છે, અમારે પણ મદદગાર બનવાનું છે. એવાં પ્રીત બુદ્ધિ વિજયન્તી હોય છે. જે યાદ જ નથી કરતાં તે પ્રીત બુદ્ધિ નથી. બાપ થી પ્રીત હશે, યાદ કરશે તો વિકર્મ વિનાશ થશે અને બીજાઓને પણ કલ્યાણ નો રસ્તો બતાવશે. આપ બ્રાહ્મણ બાળકોમાં પણ પ્રીત અને વિપરીત નો મદાર છે. બાપ ને વધારે યાદ કરે છે તો પ્રીત છે. બાપ કહે છે મને નિરંતર યાદ કરો, મારાં મદદગાર બનો. રચના ને એક રચના બાપ જ યાદ રહેવાં જોઈએ. કોઈ રચનાને યાદ નથી કરવાનું. દુનિયામાં તો રચયિતા ને કોઈ જાણતાં જ નથી, નથી યાદ કરતાં. સન્યાસી લોકો પણ બ્રહ્મને યાદ કરે છે, તે પણ રચના થઈ ગઈ. રચયિતા તો બધાનાં એક જ છે ને. બીજું જે પણ ચીજો આ આંખોથી જુઓ છો તે બધી તો છે રચના. જે નથી જોવામાં આવતા તે છે રચયિતા બાપ. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર નું પણ ચિત્ર છે. તે પણ રચના છે. બાબાએ જે ચિત્ર બનાવવાં માટે કહ્યું છે ઉપર માં લખવાનું છે પરમપિતા પરમાત્મા ત્રિમૂર્તિ શિવ ભગવાનુવાચ. ભલે કોઈ પોતાને ભગવાન કહે પરંતુ પરમપિતા કહી ન શકે. તમારો બુદ્ધિયોગ છે શિવબાબા ની સાથે, ન કે શરીર ની સાથે. બાપે સમજાવ્યું છે સ્વયંને અશરીરી આત્મા સમજી મુજ બાપને યાદ કરો. પ્રીત અને

વિપરીત નો બધો આધાર છે સર્વિસ પર. સારી પ્રીત હશે તો બાપની સર્વિસ પણ સારી કરશે, ત્યારે વિજયન્તી કહેશે. પ્રીત નથી તો સર્વિસ પણ નહીં થશે. પછી પદ પણ ઓછું. ઓછા પદને કહેવાય છે ઊંચ પદ થી વિનશન્તી. આમ વિનાશ તો બધાનો થાય જ છે, પરંતુ આ ખાસ પ્રીત અને વિપરીત ની વાત છે. રચયિતા બાપ તો એક જ છે એમને જ શિવ પરમાત્માય નમઃ કહે છે. શિવજયંતી પણ મનાવે છે. શંકરજયંતી ક્યારેય સાંભળ્યું નથી. પ્રજાપિતા બ્રહ્માનું નામ પણ પ્રસિધ્ધ છે, વિષ્ણુની જયંતી નથી મનાવતાં, કૃષ્ણની મનાવે છે. આ પણ કોઈને ખબર નથી-કૃષ્ણ અને વિષ્ણુ માં શું ફરક છે? મનુષ્યો ની છે વિનાશકાળે વિપરીત બુદ્ધિ. તો તમારામાં પણ પ્રીત અને વિપરીત બુદ્ધિ છે ને. બાપ કહે છે તમારો આ રુહાની ધંધો બહુજ સારો છે. સવારે અને સાંજનાં આ સર્વિસમાં લાગી જાઓ. સાંજનો સમય ૬ થી ૭ સુધી સારો કહે છે. સતસંગ વગેરે પણ સાંજના અને સવારે કરે છે. રાતમાં તો વાયુમંડળ ખરાબ થઈ જાય છે. રાતનાં તો આત્મા સ્વયં શાંતિમાં ચાલી જાય છે, જેને નિંદ્રા કહેવાય છે. પછી સવારે જાગે છે. કહે પણ છે રામ સિમર પ્રભાત મોરે મન. હવે બાપ બાળકોને સમજાવે છે મુજ બાપને યાદ કરો. શિવબાબા જ્યારે શરીરમાં પ્રવેશ કરે ત્યારે તો કહે ને મને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થઈ જશે. આપ બાળકો જાણો છો આપણે કેટલું બાપ ને યાદ કરીએ છીએ અને રુહાની સેવા કરીએ છીએ. બધાને આજ પરિચય આપવાનો છે-સ્વયંને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો તો તમે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બની જશો. ખાદ નીકળતી જશે. પ્રીત બુદ્ધિમાં પણ પર્સન્ટેજ (ટકાવારી) છે. બાપ થી પ્રીત નથી તો જરૂર પોતાની દેહમાં પ્રીત છે કે મિત્ર સંબંધીઓ વગેરે થી પ્રીત છે. બાપ થી પ્રીત હશે તો સર્વિસમાં લાગી જશે. બાપ થી પ્રીત નથી તો સર્વિસમાં પણ નહીં લાગશે. કોઈને ફક્ત અલ્ફ અને બે નું રહસ્ય સમજાવવું તો ખૂબ સહજ છે. હેં ભગવાન, હેં પરમાત્મા કહી યાદ કરે છે પરંતુ એમને જાણતાં બિલકુલ નથી. બાબા એ સમજાવ્યું છે દરેક ચિત્રમાં ઉપર પરમપિતા ત્રિમૂર્તિ શિવ ભગવાનુવાચ જરૂર લખવાનું છે તો કોઈ કાંઈ કહી ન શકે. હમણાં આપ બાળકો તો પોતાનું સેપલિંગ (કલમ) લગાવી રહ્યાં છો. બધાને રસ્તો બતાવો તો બાપ થી આવીને વારસો લે. બાપ ને જાણતાં જ નથી એટલે પ્રીત બુદ્ધિ છે નહીં. પાપ વધતાં-વધતાં એકદમ તમોપ્રધાન બની ગયાં છે. બાપની સાથે પ્રીત તેમની હશે જે ખૂબ યાદ કરશે. તેમની જ ગોલ્ડન એજ (સતોપ્રધાન) બુદ્ધિ હશે. જો બીજી તરફ બુદ્ધિ ભટકતી હશે તો તમોપ્રધાન જ રહેશે. ભલે સામે બેઠાં છે તો પણ પ્રીત બુદ્ધિ નહીં કહેવાશે કારણકે યાદ જ નથી કરતાં. પ્રીત બુદ્ધિ ની નિશાની છે યાદ. તેઓ ધારણા કરશે, બીજા પર પણ રહેમ કરતાં રહેશે કે બાપ ને યાદ કરો તો તમે પાવન બનશો. આ કોઈને પણ સમજાવવું તો ખૂબ સહજ છે. બાપ સ્વર્ગની બાદશાહીનો વારસો બાળકોને જ આપે છે. જરૂર શિવબાબા આવ્યાં હતાં ત્યારે તો શિવજયંતી પણ મનાવે છે ને. કૃષ્ણ, રામ વગેરે બધાં થઈને ગયાં છે ત્યારે તો મનાવતાં આવે છે ને. શિવબાબા ને પણ યાદ કરે છે, કારણ કે એ આવીને બાળકોને વિશ્વની બાદશાહી આપે છે, નવાં કોઈ આ વાતોને સમજી ન શકે. ભગવાન કેવી રીતે આવીને વારસો આપે છે, બિલકુલ જ પથ્થર બુદ્ધિ છે. યાદ કરવાની બુદ્ધિ નથી. બાપ સ્વયં કહે છે તમે અડધાકલ્પ નાં આશિક છો. હું હમણાં આવેલો છું. ભક્તિમાર્ગમાં તમે કેટલાં ધક્કા ખાઓ છો. પરંતુ ભગવાન તો કોઈને મળ્યાં જ નથી. હમણાં આપ બાળકો સમજો છો બાપ ભારતમાં જ આવ્યાં હતાં અને મુક્તિ-જીવનમુક્તિ નો રસ્તો બતાવ્યો હતો. કૃષ્ણ તો આ રસ્તો બતાવતાં નથી. ભગવાન થી પ્રીત કેવી રીતે જોડાય તે પણ ભારતવાસીઓને જ બાપ આવીને શીખવાડે છે. આવે પણ ભારતમાં છે. શિવજયંતી મનાવે છે. આપ બાળકો જાણો છો ઊંચેથી ઊંચા છે ભગવાન, એમનું નામ છે શિવ એટલે તમે લખો છો શિવજયંતી જ હીરાતુલ્ય છે, બાકી બધાની જયંતી છે કોડીતુલ્ય. આવું લખવાથી બગડે છે એટલે દરેક ચિત્રમાં જો શિવ ભગવાનુવાચ હશે તો તમે સેફ્ટી (બચાવ) માં રહેશો. કોઈ-કોઈ બાળક પૂરું નથી સમજતા તો નારાજ થઈ જાય છે. માયાની ગ્રહચારી, પહેલો વાર બુદ્ધિ પર જ કરે છે. બાપ થી જ બુદ્ધિયોગ તોડી દે છે, જેનાથી એકદમ ઉપર થી નીચે પડી જાય છે. દેહધારીઓ થી બુદ્ધિયોગ અટકી જાય છે તો બાપ થી વિપરીત થયા ને. તમારે પ્રીત રાખવાની છે એક વિચિત્ર વિદેહી બાપથી. દેહધારી થી પ્રીત રાખવી નુકસાનકારક છે. બુદ્ધિ ઉપરથી તૂટે છે તો એકદમ નીચે પડી જાય છે. ભલે આ અનાદિ બન્યો-બનાવેલ ડ્રામા છે, છતાં પણ સમજાવશે તો ખરા ને. વિપરીત બુદ્ધિ તો જાણે દુર્ગંધ આવે છે, નામ-રુપમાં ફસાવાની. નહીં તો સર્વિસમાં ઉભાં થઈ જવું જોઈએ. બાબાએ કાલે પણ સારી રીતે સમજાવ્યું-મુખ્ય વાત છે જ ગીતાનાં ભગવાન કોણ? આમાં જ તમારી વિજય થવાની છે. તમે પૂછો છો કે ગીતાનાં ભગવાન શિવ કે શ્રીકૃષ્ણ? સુખ આપવાવાળા કોણ છે? સુખ આપવાવાળા તો શિવ છે તો એમને વોટ (મત) આપવો જોઈએ. એમની જ મહિમા છે. હવે વોટ આપો ગીતાનાં ભગવાન કોણ? શિવને વોટ આપવાવાળા ને કહેવાશે પ્રીત બુદ્ધિ. આ તો બહુજ ભારે ઇલેક્શન (ચૂંટણી) છે. આ બધી યુક્તિઓ તેમની બુદ્ધિમાં આવશે જે આખો દિવસ વિચાર સાગર

મંથન કરતાં રહેતાં હશે.

ઘણાં બાળકો ચાલતાં-ચાલતાં રિસાઈ જાય છે. હમણાં જુઓ તો પ્રીત છે, હમણાં જુઓ તો પ્રીત તૂટી જાય, રિસાઈ જાય છે. કોઈ વાતથી બગડે તો ક્યારેય યાદ પણ નહીં કરશે. ચિઠ્ઠી પણ નહીં લખશે. એટલે પ્રીત નથી. તો બાબા પણ ૬-૮ માસ ચિઠ્ઠી નહીં લખશે. બાબા કાળો નાં કાળ પણ છે ને! સાથે ધર્મરાજ પણ છે. બાપ ને યાદ કરવાની કુરસદ નથી તો તમે શું પદ પામશો. પદ ભ્રષ્ટ થઈ જશે. શરૂમાં બાબાએ ઘણી યુક્તિ થી પદ બતાવ્યા હતાં. હમણાં તો તેઓ છે થોડી. હવે તો ફરીથી માળા બનવાની છે. સર્વિસએબુલ (સેવાધારી) ની તો બાબા પણ મહિમા કરતાં રહેશે. જે પોતે બાદશાહ બને છે તો કહેશે અમારાં હમજીન્સ પણ બને. આ પણ અમારી જેમ રાજ્ય કરે. રાજા અને અન્નદાતા, માત-પિતા કહે છે. હવે માતા તો છે જગત અંબા, એમનાં દ્વારા તમને સુખ ધનેરા મળે છે. તમારે પુરુષાર્થ થી ઊંચ પદ પામવાનું છે. દિવસ-પ્રતિદિવસ આપ બાળકોને ખબર પડતી જશે - કોણ-કોણ શું બનશે? સર્વિસ કરશે તો બાપ પણ તેમને યાદ કરશે. સર્વિસ જ નથી કરતાં તો બાપ યાદ કેમ કરે! બાપ યાદ તે બાળકોને કરશે જે પ્રીત બુદ્ધિ હશે.

આ પણ બાબા એ સમજાવ્યું છે - કોઈની આપેલી કોઈ વસ્તુ પહેરશો તો તેમની યાદ જરૂર આવશે. બાબાનાં ભંડારા થી લેશો તો શિવબાબા જ યાદ આવશે. બાબા પોતે અનુભવ બતાવે છે. યાદ જરૂર આવે છે એટલે કોઈની પણ આપેલી ચીજ રાખવી ન જોઈએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

- 1) એક વિદેહી વિચિત્ર બાપ થી દિલની સાચી પ્રીત રાખવાની છે. સદા ધ્યાન રહે-માયાની ગ્રહચારી ક્યારેય બુદ્ધિ પર વાર ન કરી દે.
- 2) ક્યારેય પણ બાપ થી રીસાવવાનું નહીં. સર્વિસએબુલ બની પોતાનું ભવિષ્ય ઊંચું બનાવવાનું છે. કોઈની પણ આપેલી ચીજ પોતાની પાસે નથી રાખવાની.

વરદાન :- સદા સ્નેહી બની માયા અને પ્રકૃતિને દાસી બનાવવા વાળા મહેનત કે મુશ્કિલ થી મુક્ત ભવ જે બાળકો સદા સ્નેહી છે તે લવલીન હોવાનાં કારણે મહેનત અને મુશ્કિલ થી સદા બચેલાં રહે છે. તેમની આગળ પ્રકૃતિ અને માયા બંને હમણાં થી દાસી બની જાય અર્થાત્ સદા સ્નેહી આત્મા માલિક બની જાય તો પ્રકૃતિ, માયાની હિંમત નથી જે સદા સ્નેહી આત્માનો સમય અથવા સંકલ્પ પોતાની તરફ લગાવે. તેમનો દરેક સમય, દરેક સંકલ્પ છે જ બાપની યાદ અને સેવાનાં પ્રતિ. સ્નેહી આત્માઓની સ્થિતિનું ગાયન છે એક બાપ બીજું ન કોઈ, બાપ જ સંસાર છે. તેઓ સંકલ્પ થી પણ અધીન નથી થઈ શકતાં.

સ્લોગન :- નોલેજકુલ બનો તો સમસ્યાઓ પણ મનોરંજન ની રમત અનુભવ થશે.

“ મીઠા બાળકો - આ બેહદ નાટક ને સદા સ્મૃતિમાં રાખો તો અપાર ખુશી રહેશે , આ નાટકમાં જે સારા પુરુષાર્થી અને અનન્ય છે , તેમની પૂજા પણ અધિક થાય છે ”

પ્રશ્ન :- કઈ સ્મૃતિ દુનિયાનાં બધાં દુઃખોથી મુક્ત કરી દે છે, હર્ષિત રહેવાની યુક્તિ શું છે?

ઉત્તર :- સદા સ્મૃતિ રહે કે હમણાં આપણે ભવિષ્ય નવી દુનિયામાં જઈ રહ્યાં છીએ. ભવિષ્યની ખુશીમાં રહો તો દુઃખ ભૂલી જશો. વિઘ્નો ની દુનિયામાં વિઘ્ન તો આવશે પરંતુ સ્મૃતિ રહે કે આ દુનિયામાં આપણે બાકી થોડા દિવસ છીએ તો હર્ષિત રહેશો.

ગીત :- જાગ સજનીયાં જાગ

ઓમ શાંતિ ! આ ગીત ખૂબ સરસ છે. ગીત સાંભળવાથી જ ઉપર થી લઈને ૮૪ જન્મોનું રહસ્ય બુદ્ધિમાં આવી જાય છે. આ પણ બાળકોને સમજાવ્યું છે તમે જ્યારે ઉપર થી આવો છો તો વાયા સૂક્ષ્મવતન થી નથી આવતાં. હમણાં વાયા સૂક્ષ્મવતન થઈને જવાનું છે. સૂક્ષ્મવતન બાબા હમણાં જ દેખાડે છે. સતયુગ-ત્રેતામાં આ જ્ઞાનની વાત પણ નથી રહેતી. ન કોઈ ચિત્ર વગેરે છે. ભક્તિમાર્ગ માં તો અથાહ ચિત્ર છે. દેવીઓ વગેરેની પૂજા પણ ખૂબ થાય છે. દુર્ગા, કાળી, સરસ્વતી છે તો એક જ પરંતુ નામ કેટલાં રાખી દીધા છે. જે સારો પુરુષાર્થ કરતાં હશે, અનન્ય હશે તેમની પૂજા પણ વધારે થશે. તમે જાણો છો આપણે જ પૂજ્ય થી પૂજારી બની બાબાની અને પોતાની પૂજા કરીએ છીએ. આ (બાબા) પણ નારાયણની પૂજા કરતા હતાં ને. વન્ડરફુલ રમત છે. જેમ નાટક જોવાથી ખુશી થાય છે ને, એમ આ પણ બેહદનું નાટક છે, આને કોઈ પણ જાણતું નથી. તમારી બુદ્ધિમાં હવે આખા ડ્રામાનું રહસ્ય છે. આ દુનિયામાં કેટલાં અથાહ દુઃખ છે. તમે જાણો છો હવે બાકી થોડો સમય છે, આપણે જઈ રહ્યાં છીએ નવી દુનિયામાં. ભવિષ્યની ખુશી રહે છે તો તે આ દુઃખને ઉડાવી દે છે. લખે છે બાબા ખૂબ વિઘ્ન પડે છે, નુકસાન થઈ જાય છે. બાપ કહે છે કાંઈ પણ વિઘ્ન આવે, આજે લખપતિ છો, કાલે કખપતિ બની જાઓ છો. તમારે તો ભવિષ્યની ખુશીમાં રહેવાનું છે. આ છે જ રાવણની આસુરી દુનિયા. ચાલતાં-ચાલતાં કોઈને કોઈ વિઘ્ન પડશે. આ દુનિયામાં બાકી થોડાં દિવસ છે પછી આપણે અથાહ સુખોમાં જઈશું. બાબા કહે છે ને-કાલે શ્યામ હતાં, ગામડાનાં છોકરા હતાં, હમણાં બાપ આપણને નોલેજ આપી ગોરા બનાવી રહ્યાં છે. તમે જાણો છો બાપ બીજરૂપ છે, સત છે, ચૈતન્ય છે. એમને સુપ્રીમ સોલ (પરમાત્મા) કહેવાય છે. એ ઊંચેથી ઊંચા રહેવાવાળા છે, પુનર્જન્મમાં નથી આવતાં. આપણે બધાં જન્મ-મરણમાં આવીએ છીએ, તે રીઝર્વડ (અનામત) છે. એમને તો અંતમા આવીને બધાંની સદગતિ કરવાની છે. તમે ભક્તિમાર્ગમાં જન્મ-જન્માંતર ગાતા આવ્યાં છો-બાબા તમે આવશો તો અમે તમારાં જ બનશું. મારાં તો એક બાબા બીજું ન કોઈ. આપણે બાબાની સાથે જ જઈશું. આ છે દુઃખની દુનિયા. કેટલો ગરીબ છે ભારત. બાપ કહે છે મેં ભારતને જ સાહુકાર બનાવ્યો હતો પછી રાવણે નરક બનાવ્યું છે. હમણાં આપ બાળકો બાપનાં સમુખ બેઠાં છો. ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં પણ તો ઘણાં રહે છે. બધાંને અહીંયા તો નથી બેસવાનું. ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહો, ભલે રંગીન કપડાં પહેરો, કોણ કહે છે સફેદ કપડાં પહેરો. બાબાએ ક્યારેક કોઈ ને કહ્યું નથી. તમને ગમતું નથી ત્યારે સફેદ કપડાં પહેર્યા છે. અહીંયા તમે ભલે સફેદ વસ્ત્ર પહેરીને રહો છો, પરંતુ રંગીન કપડા પહેરવા વાળા, તે ડ્રેસમાં પણ અનેકોનું કલ્યાણ કરી શકે છે. માતાઓ પોતાનાં પતિને પણ સમજાવે છે-ભગવાનુવાચ છે પવિત્ર બનવાનું છે. દેવતાઓ પવિત્ર છે ત્યારે તો તેમને માથું નમાવો છે. પવિત્ર બનવું તો સારું છે ને. હમણાં તમે જાણો છો સૃષ્ટિનો અંત છે. વધારે પૈસા શું કરશો. આજ કાલ કેટલી લુંટ-માર થાય છે, રિશ્વતખોરી (લાંચ) કેટલી ચાલે છે. આ હમણાં નાં માટે ગાયન છે-કિનકી દબી રહી ધૂલ મેં.....સફલ હોગી સોઈ, જો ધની કે નામ ખર્યે....ધની તો હમણાં સમુખ છે. સમજદાર બાળકો પોતાનું બધુંજ ઘણીનાં નામ પર સફળ કરી લે છે.

મનુષ્ય તો બધાં પતિત-પતિતોને દાન કરે છે. અહીંયા તો પુણ્ય આત્માઓનું દાન લેવાનું છે. સિવાય બ્રાહ્મણોનાં બીજા કોઈ થી કનેક્શન (સંબંધ) નથી. તમે છો પુણ્ય આત્માઓ. તમે પુણ્યનું જ કામ કરો છો. આ મકાન બનાવે છે, તે પણ તમે જ રહો છો. પાપની તો કોઈ વાત નથી. જે કંઈ પૈસા છે-ભારતને સ્વર્ગ બનાવવાં માટે ખર્ચ કરતાં

રહે છે. પોતાનાં પેટને પણ પાટા બાંધીને કહે-બાબા, અમારી એક ઇંટ પણ આમાં લગાવી દો તો ત્યાં અમને મહેલ મળી જશે. કેટલાં સમજદાર બાળકો છે. પથ્થરોનાં બદલામાં સોનું મળે છે. સમય જ બાકી થોડો છે. તમે કેટલી સર્વિસ કરો છો. પ્રદર્શની મેળા વધતાં જાય છે. ફક્ત બાળકીઓ હોશિયાર થઈ જાય. બેહદનાં બાપની બનતી નથી, મોહ છોડતી નથી. બાપ કહે છે મેં તમને સ્વર્ગમાં મોકલ્યા હતાં, હવે ફરી તમને સ્વર્ગનાં માટે તૈયાર કરી રહ્યો છું. જો શ્રીમત પર ચાલશો તો ઊંચ પદ પામશો. આ વાતો બીજા કોઈ સમજાવી ન શકે. આખું સૃષ્ટિ ચક્ર તમારી બુદ્ધિમાં છે-મૂળવતન, સૂક્ષ્મવતન અને સ્થૂળવતન. બાપ કહે છે-બાળકો, સ્વદર્શન ચક્રધારી બનો, બીજાઓને પણ સમજાવતાં રહો. આ ધંધો જુઓ કેવો છે. પોતે જ ધનવાન, સ્વર્ગનાં માલિક બનવાનું છે, બીજાઓને પણ બનાવવાનાં છે. બુદ્ધિમાં આજ રહેવું જોઈએ-કોઈને રસ્તો કેવી રીતે બતાવીએ? ડ્રામા અનુસાર જે પાસ્ટ (પસાર) થયું તે ડ્રામા. સેકન્ડ પછી સેકન્ડ જે થાય છે, એને આપણે સાક્ષી થઈને જોઈએ છે. બાળકોને બાપ દિવ્યદૃષ્ટિ થી સાક્ષાત્કાર પણ કરાવે છે. આગળ ચાલીને તમે ખૂબ સાક્ષાત્કાર કરશો. મનુષ્ય દુઃખમાં ત્રાહી-ત્રાહી કરતાં રહેશે, તમે ખુશીમાં તાળી વગાડતાં રહેશો. આપણે મનુષ્ય થી દેવતા બનીએ છીએ તો જરૂર નવી દુનિયા જોઈએ. એનાં માટે આ વિનાશ ઉભો છે. આ તો સારું છે ને. મનુષ્ય સમજે છે પરસ્પર લડે નહિં, શાંતિ થઈ જાય. બસ. પરંતુ આ તો ડ્રામામાં નોંધ છે. બે વાંદરા પરસ્પર લડ્યાં, માખણ વચમાં ત્રીજા ને મળી ગયું. તો હવે બાપ કહે છે-મુજ બાપ ને યાદ કરો અને બધાંને રસ્તો બતાવો. રહેવાનું પણ સાધારણ છે, ખાવાનું પણ સાધારણ છે. ક્યારેક-ક્યારેક ખાતરી પણ કરાય છે. જે ભંડારાથી ખાધું, કહે છે બાબા આ બધું તમારું છે. બાપ કહે છે ટ્રસ્ટી થઈને સંભાળો. બાબા બધુંજ તમારું આપેલું છે. ભક્તિમાર્ગ માં ફક્ત કહેવાં માત્ર કહેતાં હતાં. હવે હું તમને કહું છું ટ્રસ્ટી બનો. હમણાં હું સમુખ છું. હું પણ ટ્રસ્ટી બની પછી તમને ટ્રસ્ટી બનાવું છું. જે કંઈ કરો પૂછી કરીને કરો. બાબા દરેક વાતમાં સલાહ આપતા રહેશે. બાબા મકાન બનાવું, આ કરું, બાબા કહેશે ભલે કરો. બાકી પાપ આત્માઓને નથી આપવાનું. બાળકી જો જ્ઞાનમાં નથી ચાલતી, લગ્ન કરવા ઈચ્છે છે તો શું કરી શકીએ. બાપ તો સમજાવે છે તમે કેમ અપવિત્ર બનો છો, પરંતુ કોઈની તકદીરમાં નથી તો પતિત બની જાય છે. અનેક પ્રકારનાં કેસ પણ થતાં રહે છે. પવિત્ર રહેતાં પણ માયાનો થપ્પડ લાગી જાય છે, ખરાબ થઈ જાય છે. માયા ખુબ પ્રબળ છે. તેઓ પણ કામ વશ થઈ જાય છે, પછી કહેવાય છે ડ્રામાની ભાવી. આ ઘડી સુધી જે કાંઈ થયું કલ્પ પહેલાં પણ થયું હતું. નથિંગાન્યુ. સારું કામ કરવામાં વિઘ્ન નાખે છે, નવી વાત નથી. આપણે તો તન-મન-ધન થી ભારતને જરૂર સ્વર્ગ બનાવવાનું છે. બધુંજ બાપ પર સ્વાહા કરશું. આપ બાળકો જાણો છો-આપણે શ્રીમત પર ભારત ની રુહાની સેવા કરી રહ્યાં છીએ. તમારી બુદ્ધિમાં છે કે આપણે પોતાનું રાજ્ય ફરીથી સ્થાપન કરી રહ્યાં છીએ. બાપ કહે છે આ રુહાની હોસ્પિટલ સાથે યુનિવર્સિટી ત્રણ પગ પૃથ્વીમાં ખોલી દો, જેનાથી મનુષ્ય એવરહેલ્દી (સદા સ્વસ્થ) વેલ્દી (ધનવાન) બને. ૩ પગ પૃથ્વી પણ કોઈ આપતાં નથી. કહે છે બી.કે. જાદુ કરશે, બહેન-ભાઈ બનાવશે. તમારાં માટે ડ્રામામાં યુક્તિ ખુબ સારી રાખેલી છે. બહેન-ભાઈ કુદૃષ્ટિ રાખી ન શકે. આજકાલ તો દુનિયા માં એટલી ગંદકી છે, વાત નહિ પૂછો. તો જેમ બાપને તરસ પડે છે, એમ આપ બાળકોને પણ પડવી જોઈએ. જેમ બાપ નર્કને સ્વર્ગ બનાવી રહ્યાં છે, એમ આપ રહેમદિલ બાળકોએ પણ બાપ નાં મદદગાર બનવાનું છે. પૈસા છે તો હોસ્પિટલ સાથે યુનિવર્સિટી ખોલતાં જાઓ. આમાં વધારે ખર્ચા ની તો કોઈ વાત જ નથી. ફક્ત ચિત્ર રાખી દો. જેમણે કલ્પ પહેલાં જ્ઞાન લીધું હશે, એમનું તાળું ખુલતું જશે. તે આવતા રહેશે. કેટલાં બાળકો દૂર-દૂર થી આવે છે ભણવાં માટે. બાબાએ એવાં પણ જોયા છે, રાતમાં એક ગામ થી આવે છે, સવારે સેવાકેન્દ્ર પર આવીને ઝોલી ભરીને જાય છે. ઝોલી એવી પણ ન હોય જે વહેતી રહે. તે પછી શું પદ પામશે! આપ બાળકોને તો ખૂબ ખુશી હોવી જોઈએ. બેહદનાં બાપ આપણને ભણાવે છે, બેહદનો વારસો આપવાં. કેટલું સહજ જ્ઞાન છે. બાપ સમજાવે છે જે બિલકુલ પથ્થર બુદ્ધિ છે એમને પારસ બુદ્ધિ બનાવવાનાં છે. બાબાને તો ખુબ ખુશી રહે છે. આ ગુપ્ત છે ને. જ્ઞાન પણ ગુપ્ત છે. મમ્મા-બાબા આ લક્ષ્મી-નારાયણ બને છે તો આપણે પછી ઓછા બનશું શું! આપણે પણ સર્વિસ (સેવા) કરશું. તો આ નશો રહેવો જોઈએ. આપણે પોતાની રાજધાની સ્થાપન કરી રહ્યાં છીએ યોગબળ થી. હમણાં આપણે સ્વર્ગનાં માલિક બનીએ છીએ. ત્યાં પછી આ જ્ઞાન નહીં રહે. આ જ્ઞાન હમણાં માટે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. 1) સમજદાર બની પોતાનું બધુંજ ઘણીનાં નામ પર સફળ કરવાનું છે. પતિતોને દાન નથી કરવાનું.

સિવાય બ્રાહ્મણોનાં બીજા કોઈથી પણ કનેક્શન નથી રાખવાનું.

2. 2) બુદ્ધિ રુપી ઝોલીમાં કોઈ એવો છેદ ન હોય જે જ્ઞાન વહેતું રહે. બેહદનાં બાપ બેહદનો વારસો આપવાં માટે ભણાવી રહ્યાં છે, આ ગુપ્ત ખુશીમાં રહેવાનું છે. બાપ સમાન રહેમદિલ બનવાનું છે.

વરદાન :- સર્વને ઉમંગ - ઉત્સાહ નો સહયોગ આપી શક્તિશાળી બનાવવા વાળા સાચાં સેવાધારી ભવ સેવાધારી અર્થાત્ સર્વને ઉમંગ-ઉત્સાહનો સહયોગ આપીને શક્તિશાળી બનાવવા વાળા. હમણાં સમય ઓછો છે અને રચના વધારે થી વધારે આવવાની છે. ફક્ત આટલી સંખ્યામાં ખુશ નહિ થઈ જતાં કે ઘણાં આવી ગયાં. હજી તો ખૂબ સંખ્યા વધવાની છે એટલે તમે જે પાલના લીધી છે એનું રિટર્ન આપો. આવવાવાળી નિર્બળ આત્માઓનાં સહયોગી બની તેમને સમર્થ, અચળ-અડોલ બનાવો ત્યારે કહેવાશે સાચાં સેવાધારી.

સ્લોગન :- રુહ ને જ્યારે, જ્યાં અને જેમ ઈચ્છો સ્થિત કરી લો-આ રુહાની ફિલ છે.

માતેશ્વરીજી નાં અણમોલ મહાવાક્યો

૧) “ પરમાત્મા ગુરુ , શિક્ષક , પિતા નાં રુપમાં ભિન્ન - ભિન્ન સંબંધનો વારસો આપે છે ”

જુઓ, પરમાત્મા ત્રણ રુપ ધારણ કરી વારસો આપે છે. એ આપણા બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે તો ગુરુ પણ છે. હવે પિતાની સાથે પિતાનો સંબંધ છે, શિક્ષકની સાથે શિક્ષકનો સંબંધ છે, ગુરુથી ગુરુપણા નો સંબંધ છે. જો પિતા થી ફારકતી લઈ લો તો વારસો કેવી રીતે મળશે? જ્યારે પાસ થઈને શિક્ષક દ્વારા સર્ટીફિકેટ લેશો ત્યારે શિક્ષક નો સાથ મળશે. જો બાપનાં વફાદાર, ફરમાનદાર બાળક થઈ ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) પર નહિ ચાલો તો ભવિષ્ય પ્રાલબ્ધ નહીં બનશે. પછી પૂર્ણ સદ્ગતિને પણ નહિ પ્રાપ્ત કરી શકો, ન પછી બાપથી પવિત્રતાનો વારસો લઈ શકો. પરમાત્મા ની પ્રતિજ્ઞા છે જો તમે તીવ્ર પુરુષાર્થ કરશો તો તમને ૧૦૦ ગુણ ફાયદો કરી દઈશ. ફક્ત કહેવાં માત્ર નહિ, એમની સાથે સંબંધ પણ ઊંડો જોઈએ. અર્જુનને પણ હુકમ કર્યો હતો કે બધાંને મારો, નિરંતર મને યાદ કરો. પરમાત્મા તો સમર્થ છે, સર્વ શક્તિવાન છે, એ પોતાનાં વાચદાને અવશ્ય નિભાવશે, પણ બાળકો પણ જ્યારે બાપ ની સાથે તોડ નિભાવશે, જ્યારે બધાંથી બુદ્ધિયોગ તોડી એક પરમાત્મા થી જોડશે ત્યારે જ એમનાં થી સંપૂર્ણ વારસો મળશે.

૨) “ સર્વ મનુષ્ય આત્માઓ પુનર્જન્મ આવે છે ”

જુઓ, જે પણ ધર્મ સ્થાપન કરવાં આવે છે તે પુનર્જન્મ લઈ પોતાનાં ધર્મની પાલના કરવાં આવે છે. તેઓ ન પોતે મુક્ત થાય, ન બીજાઓને મુક્ત કરે, જો એમ જ મુક્ત થઈ જાય તો બાકી જઈને, મુક્ત ન થવાવાળા જ સૃષ્ટિ પર બચે. પરંતુ એવું તો થઈ નથી શકતું કે પાપ આત્મા રહી જાય અને પુણ્યાત્મા ચાલી જાય. જેમ સંન્યાસી છે તે નિર્વિકારી છે, જો તે મુક્ત થતાં જાય તો પાપાત્મા રહી જાય, પછી તો ન સંન્યાસીઓની વૃદ્ધિ જોવામાં આવે અને ન સૃષ્ટિ આવી રીતે ચાલી શકે. પુણ્ય આત્માઓ સૃષ્ટિને થમાવે છે નિર્વિકારી બળ નાં સહારે, તો સૃષ્ટિ ચાલે છે. નહીં તો કામ અગ્નિ થી સૃષ્ટિ બળી જશે. તો આ લો (કાયદો) નથી કે વચમાં થી કોઈ આત્મા મુક્તિ પદ માં ચાલી જાય. જેમ વૃક્ષનું એક પત્તું પણ બીજમાં સમાઈ નથી શકતું, ઝાડ પેદા થઈ વૃદ્ધિને પામી જડજડીભૂત થવું જોઈએ પછી નવું ઝાડ ઈમર્જ (ઉત્પન) થાય છે એટલે જે પણ ધર્મ સ્થાપન કરવા આવે છે તે પછી પાલના જરૂર કરે છે પરંતુ જેમનો આપણે આધાર પકડ્યો છે, એ જ્યારે અને અધર્મ નો વિનાશ કરે ત્યારે એક ધર્મ સ્થાપન થાય. આ સ્થાપના, વિનાશ અને પાલના ત્રણેય કામ કરે છે બીજા ધર્મ પિતાઓ ફક્ત સ્થાપના નું કાર્ય કરે, વિનાશનું કાર્ય નથી કરતાં. વિનાશનું કામ કરાવવું, એ તો પરમાત્મા નાં હાથમાં છે ત્યારે એમને ત્રિમૂર્તિ કહેવાય છે. અચ્છા. ઓમ્ શાંતિ.

“ મીઠા બાળકો - જેમણે શરૂથી ભક્તિ કરી છે , ૮૪ જન્મ લીધાં છે , તેઓ તમારાં જ્ઞાનને ખૂબ રુચિથી સાંભળશે , ઇશ્વારા થી સમજી જશે ”

પ્રશ્ન :- દેવી-દેવતા કુળની નજીકવાળી આત્મા છે કે દૂરવાળી, તેની પરખ શું હશે?

ઉત્તર :- જે તમારાં દેવતા ધરાનાની આત્માઓ હશે, તેમને જ્ઞાનની બધી વાતો સાંભળતા જ જચી જશે, તેઓ મૂંઝાશે નહીં. જેટલી વધારે ભક્તિ કરી હશે એટલું વધારે સાંભળવાની કોશિશ કરશે. તો બાળકોને નાડી જોઈને સેવા કરવી જોઈએ.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાપ બેસી રુહાની બાળકો ને સમજાવે છે. આ તો બાળકો સમજી ગયાં રુહાની બાપ છે નિરાકાર, આ શરીર દ્વારા બેસી સમજાવે છે, આપણે આત્મા પણ નિરાકાર છીએ, આ શરીર થી સાંભળીએ છે. તો હવે બે બાપ સાથે છે ને. બાળકો જાણે છે બંને બાબા અહીંયા છે. ત્રીજા બાપને જાણો છો પરંતુ તેમનાથી તો પણ આ સારા છે, એનાથી પછી આ સારા, નંબરવાર છે ને. તો તે લૌકિક થી સબંધ નીકળીને બાકી આ બંનેથી સંબંધ થઈ જાય છે. બાપ બેસી સમજાવે છે, મનુષ્યોની કેવી રીતે સમજાવવું જોઈએ. તમારી પાસે મેળા પ્રદર્શનીમાં તો બહુજ આવે છે. આ પણ તમે જાણો છો ૮૪ જન્મ કાંઈ બધાં તો નહિ લેતાં હશે. એ કેવી રીતે ખબર પડે આ ૮૪ જન્મ લેવાવાળા છે કે ૧૦ જન્મ લેવાવાળા છે કે ૨૦ જન્મ લેવાવાળા છે? હવે આપ બાળકો આ તો સમજો છો કે જેમણે બહુજ ભક્તિ કરી હશે શરૂ થી લઈને, તો તેમને ફળ પણ એટલું જલ્દી અને સારું મળશે. થોડી ભક્તિ કરી હશે અને મોડે થી કરી હશે તો ફળ પણ એટલું થોડું અને મોડે થી મળશે. આ બાબા સર્વિસ કરવાવાળા બાળકોનાં માટે સમજાવે છે. બોલો, તમે ભારતવાસી છો તો બતાવો દેવી-દેવતાઓને માનો છો? ભારતમાં આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું ને. જે ૮૪ જન્મ લેવાવાળા હશે, શરૂ થી ભક્તિ કરી હશે તે ઝટ સમજી જશે-બરાબર આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ હતો, રુચી થી સાંભળવા લાગી જશે. કોઈ તો એમ જ જોઈ ને ચાલ્યાં જાય છે, કાંઈ પૂછતાં પણ નથી જાણે કે બુદ્ધિમાં બેસતું નથી. તો તેમનાં માટે સમજવું જોઈએ આ હજી સુધી અહીંયાનાં નથી. આગળ ચાલી સમજી પણ લે. કોઈ ને સમજાવાથી ઝટ ખભા હલાવશે. બરાબર આ હિસાબ થી તો ૮૪ જન્મ ઠીક છે. જો કહે છે અમે કેવી રીતે સમજીએ કે પુરા ૮૪ જન્મ લીધાં છે? અચ્છા, ૮૪ નહીં તો ૮૨, દેવતા ધર્મમાં તો આવ્યાં હશે. જુઓ આટલું બુદ્ધિમાં બેસતું નથી તો સમજો આ ૮૪ જન્મ લેવાવાળા નથી. દૂરવાળા ઓછું સાંભળશે. જેટલી વધારે ભક્તિ કરેલી હશે તે વધારે સાંભળવાની કોશિશ કરશે. ઝટ સમજી જશે. ઓછું સમજે છે તો સમજો આ મોડે થી આવવાવાળા છે. ભક્તિ પણ મોડે થી કરી હશે. બહું ભક્તિ કરવાવાળા ઇશ્વારાથી સમજી જશે. ડ્રામા રીપીટ (પુનરાવર્તન) તો થાય છે ને. બધો ભક્તિ પર આધાર છે. આમણે (બાબા) સૌથી નંબરવન ભક્તિ કરી છે ને. ઓછી ભક્તિ કરી હશે તો ફળ પણ ઓછું મળશે. આ બધી સમજવાની વાતો છે. મોટી બુદ્ધિવાળા ધારણા કરી નહિ શકે. આ મેળા-પ્રદર્શનીઓ તો થતી રહેશે. બધી ભાષાઓ માં નીકળશે. આખી દુનિયાને સમજાવાનું છે ને. તમે છો સાચાં-સાચાં પૈગંબર અને મેસેન્જર (સંદેશવાહક). તે ધર્મ સ્થાપક તો કાંઈ પણ નથી કરતાં. ન તે ગુરુ છે. ગુરુ કહો છો પરંતુ તે કોઈ સદ્ગતિ દાતા થોડી છે. તે જ્યારે આવે છે, તેમની સંસ્થા જ નથી તો સદ્ગતિ કોની કરશે. ગુરુ તે જે સદ્ગતિ આપે, દુઃખની દુનિયાથી શાંતિધામ માં લઈ જાય. કાઈસ્ટ વગેરે ગુરુ નથી, તે ફક્ત ધર્મસ્થાપક છે. તેમની બીજી કોઈ પોઝિશન (પદ) નથી. પોઝિશન તો તેમની છે, જે પહેલાં-પહેલાં સતોપ્રધાન માં પછી સતો, રજો, તમો માં આવે છે. તેઓ તો ફક્ત પોતાનો ધર્મ સ્થાપન કરી પુનર્જન્મ લેતાં રહેશે. જ્યારે પછી બધાની તમોપ્રધાન અવસ્થા હોય છે તો બાપ આવીને બધાને પવિત્ર બનાવીને લઈ જાય છે. પાવન બન્યાં તો પછી પતિત દુનિયામાં ન રહી શકે. પવિત્ર આત્માઓ ચાલી જશે મુક્તિમાં, પછી જીવનમુક્તિ માં આવશે. કહે પણ છે તે લિબરેટર (મુક્તિદાતા) છે, ગાઈડ (માર્ગદર્શક) છે પરંતુ તેનો પણ અર્થ નથી સમજતાં. અર્થ સમજી જાય તો એમને જાણી જાય. સતયુગ માં ભક્તિમાર્ગનાં અક્ષર પણ બંધ થઈ જાય છે.

આ પણ ડ્રામામાં નોંધ છે જે બધાં પોત-પોતાનો પાર્ટ ભજવતાં રહે છે. સદ્ગતિ ને એક પણ પામી નથી શકતાં.

હમણાં તમને આ જ્ઞાન મળી રહ્યું છે. બાપ પણ કહે છે હું કલ્પ-કલ્પ, કલ્પ નાં સંગમયુગે આવું છું. આને કહેવાય છે કલ્યાણકારી સંગમયુગ, બીજા કોઈ યુગ કલ્યાણકારી નથી. સતયુગ અને ત્રેતાનાં સંગમનું કોઈ મહત્વ નથી. સૂર્યવંશી પાસ્ટ થયાં પછી ચંદ્રવંશી રાજ્ય ચાલે છે. પછી ચંદ્રવંશી થી વૈશ્યવંશી બનશે તો ચંદ્રવંશી પાસ્ટ થઈ ગયાં. તેનાં પછી શું બન્યાં, તે ખબર જ નથી રહેતી. ચિત્ર વગેરે રહે છે તો સમજશે આ સૂર્યવંશી અમારા મોટાં હતાં, આ ચંદ્રવંશી હતાં. તે મહારાજા, તે રાજા, તે મોટાં ધનવાન હતાં. તેઓ તો પણ નપાસ થયા ને. આ વાતો કોઈ શાસ્ત્રો વગેરે માં નથી. હવે બાપ બેસી સમજાવે છે. બધાં કહે છે અમને લિબરેટ (મુક્ત) કરો, પતિત થી પાવન બનાવો. સુખનાં માટે નહીં કહેશે કારણકે સુખનાં માટે નિંદા કરી દીધી છે શાસ્ત્રો માં. બધાં કહેશે મનની શાંતિ કેવી રીતે મળે? હમણાં આપ બાળકો સમજો છો તમને સુખ-શાંતિ બંને મળે છે, જ્યાં શાંતિ છે ત્યાં સુખ છે. જ્યાં અશાંતિ છે, ત્યાં દુઃખ છે. સતયુગમાં સુખ-શાંતિ છે, અહીંયા દુઃખ-અશાંતિ છે. આ બાપ બેસી સમજાવે છે. તમને માયા રાવણે કેટલાં તુચ્છ બુદ્ધિ બનાવ્યાં છે, આ પણ ડ્રામા બનેલો છે. બાપ કહે છે હું પણ ડ્રામાનાં બંધનમાં બંધાયેલો છું. મારો પાર્ટ જ હમણાં છે જે ભજવી રહ્યો છું. કહે પણ છે બાબા કલ્પ-કલ્પ તમે જ આવીને ભ્રષ્ટાચારી પતિત થી શ્રેષ્ઠાચારી પાવન બનાવો છો. ભ્રષ્ટાચારી બન્યાં છો રાવણ દ્વારા. હવે બાપ આવીને મનુષ્ય થી દેવતા બનાવે છે. આ જે ગાયન છે તેનો અર્થ બાપ જ આવી ને સમજાવે છે. તે અકાળતખ્ત પર બેસવાવાળા પણ તેનો અર્થ નથી સમજતાં. બાબાએ તેમને સમજાવ્યું છે-આત્માઓ અકાળમૂર્ત છે. આત્માનું આ શરીર છે રથ, આનાં પર અકાળ અર્થાત્ જેને કાળ નથી ખાતો, તે આત્મા વિરાજમાન છે. સતયુગમાં તમને કાળ નહીં ખાશે. અકાળે મૃત્યુ ક્યારેય નહિ થશે. તે છે જ અમરલોક, આ છે મૃત્યુલોક. અમરલોક, મૃત્યુલોક નો પણ અર્થ કોઈ નથી સમજતાં. બાપ કહે છે હું તમને ખુબ સરળ સમજાવું છું - ફક્ત મામેકમ યાદ કરો તો તમે પાવન બની જશો. સાધુ-સંત વગેરે પણ ગાય છે પતિત-પાવન.....પતિત-પાવન બાપ ને બોલાવે છે ક્યાંય પણ જાઓ તો આ જરૂર કહેશે પતિત-પાવન.....સાચું તો ક્યારે છુપાઈ નથી શકતું. તમે જાણો છો હમણાં પતિત-પાવન બાપ આવેલાં છે. આપણને રસ્તો બતાવી રહ્યાં છે. કલ્પ પહેલાં પણ કહ્યું હતું સ્વયંને આત્મા સમજી મામેકમ યાદ કરો તો તમે સતોપ્રધાન બની જશો. તમે બધાં આશિક છો મુજ માશૂક નાં. તે આશિક-માશૂક તો એક જન્મનાં માટે હોય છે, તમે જન્મ-જન્માંતરનાં આશિક છો. યાદ કરતાં આવ્યાં છો હેં પ્રભુ. આપવાવાળા તો એક જ બાપ છે ને. બાળકો બધાં બાપ થી જ માંગશે. આત્મા જ્યારે દુઃખી થાય છે તો બાપ ને યાદ કરે છે. સુખમાં કોઈ યાદ નથી કરતું, દુઃખમાં યાદ કરે છે-બાબા આવીને સદગતિ આપો. જેમ ગુરુ ની પાસે જાય છે, અમને બાળક આપો. અચ્છા, બાળક મળી ગયું તો બહુજ ખુશી થશે. બાળક ન થયું તો કહેશે ઈશ્વરની ભાવી. ડ્રામાને તો તે સમજતાં જ નથી. જો તે ડ્રામા કહે તો પછી બધી ખબર હોવી જોઈએ. તમે ડ્રામાને જાણો છો, બીજા કોઈ નથી જાણતાં. ન કોઈ શાસ્ત્રોમાં છે. ડ્રામા એટલે ડ્રામા. તેનાં આદિ-મધ્ય-અંતની ખબર હોવી જોઈએ. બાપ કહે છે હું ૫-૫ હજાર વર્ષ પછી આવું છું. આ ચાર યુગ બિલકુલ એક સરખા છે. સ્વસ્તિક નું પણ મહત્વ છે ને. ખાતુ જે બનાવે છે તો એમાં સ્વસ્તિકા બનાવે છે. આ પણ ખાતુ છે ને. આપણો ફાયદો કેવી રીતે થાય છે, પછી નુકસાન કેવી રીતે પડે છે. નુકસાન પડતાં-પડતાં હમણાં પૂરું નુકસાન પડી ગયું છે. આ હાર-જીત ની રમત છે. પૈસા છે અને હેલ્થ (સ્વાસ્થ) પણ છે તો સુખ છે, પૈસા છે હેલ્થ નથી તો સુખ નથી. તમને હેલ્થ-વેલ્થ બંને આપું છું. તો હેપીનેસ (ખુશી) છે જ.

જ્યારે કોઈ શરીર છોડે છે તો મુખથી તો કહે છે ફલાણા સ્વર્ગ પધાર્યા. પરંતુ અંદર દુઃખી થતાં રહે છે. આમાં તો બહુજ ખુશ થવું જોઈએ પછી તેમની આત્માને નર્કમાં કેમ બોલાવો છો? કાંઈ પણ સમજ નથી. હમણાં બાપ આવીને આ બધી વાતો સમજાવે છે. બીજા અને ઝાડ નું રહસ્ય સમજાવે છે. આવું ઝાડ બીજું કોઈ બનાવી ન શકે. આ કોઈ આમણે નથી બનાવ્યું. આમનાં કોઈ ગુરુ નહોતાં. જો હોત તો તેમનાં બીજા પણ શિષ્ય હોત ને. મનુષ્ય સમજે છે આમને કોઈ ગુરુ એ શીખવાડ્યું છે અથવા તો કહે પરમાત્માની શક્તિ પ્રવેશ કરે છે. અરે, પરમાત્માની શક્તિ કેવી રીતે પ્રવેશ કરશે! બિચારા કાંઈ પણ નથી જાણતાં. બાપ સ્વયં બેસી બતાવે છે મેં કહ્યું હતું હું સાધારણ વૃદ્ધ તનમાં આવું છું, આવીને તમને ભણાવું છું. આ પણ સાંભળે છે, અટેન્શન તો અમારા ઉપર છે. આ પણ સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) છે. આ પોતાને બીજું કાંઈ નથી કહેતાં. પ્રજાપિતા તે પણ સ્ટુડન્ટ છે. ભલે એમને વિનાશ પણ જોયો પરંતુ સમજ્યું કાંઈ પણ નહીં. ધીરે-ધીરે સમજતાં ગયાં. જેમ તમે સમજતાં ગયાં. બાપ તમને સમજાવે છે, વચમાં આ પણ સમજતાં જાય છે, ભણતા રહે છે. દરેક સ્ટુડન્ટ પુરુષાર્થ કરશે ભણવાનો. બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર તો છે સૂક્ષ્મવતનવાસી. તેમનો શું પાર્ટ છે, આ પણ કોઈ નથી જાણતાં. બાપ પર દરેક પોતે જ સમજાવે છે. તમે પ્રશ્ન કોઈ પૂછી ન શકો. ઉપર માં છે શિવ પરમાત્મા પછી દેવતાઓ, તેમને મળાવી કેવી રીતે

શકાય. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો બાપ આમનામાં આવીને પ્રવેશ કરે છે એટલે કહેવાય છે બાપદાદા. બાપ અલગ છે, દાદા અલગ છે. બાપ શિવ, દાદા બ્રહ્મા છે. વારસો શિવ થી મળે છે આમનાં દ્વારા. બ્રાહ્મણ થઈ ગયાં બ્રહ્માનાં બાળકો. બાપે એડોપ્ટ કર્યા છે ડ્રામાનાં પ્લાન અનુસાર. બાપ કહે છે નંબરવન ભક્ત આ છે. ૮૪ જન્મ પણ આમણે લીધાં છે. સાંવરા (શ્યામ) અને ગોરા (સુંદર) પણ આમને કહે છે. કૃષ્ણ સતયુગમાં ગોરા હતાં, કળયુગમાં શ્યામ છે. પતિત છે ને પછી પાવન બને છે. તમે પણ એવાં બનો છો. આ છે આઈરન એજડ વર્લ્ડ (કળયુગી દુનિયા), તે છે ગોલ્ડન એજડ વર્લ્ડ (સતયુગી દુનિયા). સીડીની કોઈને ખબર નથી. જે પાછળ આવે છે તે ૮૪ જન્મ થોડી લેતાં હશે. તે જરૂર ઓછા જન્મ લેશે પછી તેમને સીડીમાં દેખાડી કેવી રીતે શકાય. બાબા એ સમજાવ્યું છે-સૌથી વધારે જન્મ કોણે લેશે? સૌથી ઓછાં જન્મ કોણે લેશે? આ છે નોલેજ. બાપ જ નોલેજકુલ, પતિત-પાવન છે. આદિ-મધ્ય-અંતનું નોલેજ સંભળાવી રહ્યાં છે. તે બધાં નેતી-નેતી કરતાં આવ્યાં છે. પોતાની આત્માને જ નથી જાણતા તો બાપ ને પછી કેવી રીતે જાણશે? ફક્ત કહેવાં માત્ર કહી દે છે, આત્મા શું ચીજ છે, કાંઈ પણ નથી જાણતાં. તમે હમણાં જાણો છો આત્મા અવિનાશી છે, તેમાં ૮૪ જન્મોનો અવિનાશી પાર્ટ નોંધાયેલ છે. આટલી નાનકડી આત્મા માં કેટલો પાર્ટ નોંધાયેલો છે, જે સારી રીતે સાંભળે અને સમજે છે તો સમજાય છે આ નજીક વાળા છે. બુદ્ધિમાં નથી બેસતું તો મોડે થી આવવાવાળા છે. સંભળાવતી વખતે નાડી જોવાય છે. સમજાવવા વાળા પણ નંબરવાર છે ને. તમારું આ ભણતર છે, રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે. કોઈ તો ઉંચેથી ઉંચ રાજાઈ પદ પામે છે, કોઈ તો પ્રજા માં નોકર ચાકર બને છે. બાકી હાં, એટલું છે કે સતયુગ માં કોઈ દુઃખ નથી હોતું. તેને કહેવાય જ છે સુખધામ, બહિષ્ત. પાસ્ટ (ભૂતકાળ) થઈ ગયું છે ત્યારે તો યાદ કરે છે ને. મનુષ્ય સમજે છે સ્વર્ગ કોઈ ઉપર છત માં હશે. દેલવાડા મંદિર માં તમારું પૂરું યાદગાર ઊભું છે. આદિદેવ આદિદેવી અને બાળકો નીચે યોગમાં બેઠાં છે. ઉપર માં રાજાઈ ઉભી છે. મનુષ્ય તો દર્શન કરશે, પૈસા રાખશે. સમજશે કાંઈ પણ નહીં. આપ બાળકોને જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર મળ્યું છે, તમે સૌથી પહેલાં તો બાપની બાયોગ્રાફી (જીવનકહાની) ને જાણી ગયાં તો બીજું શું જોઈએ. બાપને જાણવાથી જ બધું સમજ માં આવી જાય છે. તો ખુશી થવી જોઈએ. તમે જાણો છો હમણાં આપણે સતયુગમાં જઈને સોનાનાં મહેલ બનાવશું, રાજ્ય કરશું. જે સર્વિસેબુલ (સેવાધારી) બાળકો છે તેમની બુદ્ધિમાં રહેશે આ સ્પ્રીચુઅલ (આધ્યાત્મિક) નોલેજ સ્પ્રીચુઅલ ફાધર આપે છે. સ્પ્રીચુઅલ ફાધર કહેવાય છે આત્માઓનાં બાપને. એજ સદ્ગતિ દાતા છે. સુખ-શાંતિ નો વારસો આપે છે. તમે સમજાવી શકો છો આ સીડી છે ભારતવાસીઓની, જે ૮૪ જન્મ લે છે. તમે આવો જ અડધામાં છો, તો તમારાં ૮૪ જન્મ કેવી રીતે હશે? સૌથી વધારે જન્મ આપણે લઈએ છીએ. આ ખુબ સમજવાની વાતો છે. મુખ્ય વાત છે જ પતિત થી પાવન બનવા માટે બુદ્ધિયોગ લગાડવાનો છે. પાવન બનવાની પ્રતિજ્ઞા કરી પછી જો પતિત બને છે તો હડગુડ (હાડકાં) એકદમ તૂટી જાય છે, જાણે કે ૫ માળે થી પડે છે. બુદ્ધિ જ મલેચ્છ ની થઈ જશે, દિલ અંદર ખાતું રહેશે. મુખથી કાંઈ નીકળશે નહીં એટલે બાપ કહે છે ખબરદાર રહો. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

- 1) 1) આ ડ્રામાને યથાર્થ રીતે સમજી માયા નાં બંધનો થી મુક્ત થવાનું છે. સ્વયંને અકાળમૂર્ત આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરી પાવન બનવાનું છે.
- 2) 2) સાચાં-સાચાં પૈગંબર અને મેસેન્જર બની બધાને શાંતિધામ, સુખધામ નો રસ્તો બતાવવાનો છે. આ કલ્યાણકારી સંગમયુગ પર બધી આત્માઓનું કલ્યાણ કરવાનું છે.

વરદાન :- સ્વદર્શન ચક્ર ની સ્મૃતિ થી સદા સંપન્ન સ્થિતિનો અનુભવ કરવાવાળા માલામાલ ભવ જે સદા સ્વદર્શન ચક્રધારી છે તે માયાનાં અનેક પ્રકારનાં ચક્રોથી મુક્ત રહે છે. એક સ્વદર્શન ચક્ર અનેક વ્યર્થ ચક્રોને ખતમ કરવાવાળું છે, માયાને ભગાડવાવાળું છે. તેમની આગળ માયા ઉભી નથી રહી શકતી. સ્વદર્શન ચક્રધારી બાળકો સદા સંપન્ન હોવાનાં કારણે અચળ રહે છે. સ્વયંને માલામાલ અનુભવ કરે છે. માયા ખાલી કરવાની કોશિશ કરે છે પરંતુ તે સદા ખબરદાર, સજાગ, જાગતી જ્યોત રહે છે એટલે માયા કાંઈ પણ કરી નથી શકતી. જેમની પાસે અટેન્શન રૂપી ચોકીદાર સજાગ છે તે સદા સેફ (સુરક્ષિત) છે.

સ્લોગન :- તમારાં બોલ એવાં સમર્થ હોય જેમાં શુભ અથવા શ્રેષ્ઠ ભાવના સમાયેલી હોય.

“ મીઠા બાળકો - ખુશી જેવો ખોરાક નથી , તમે ખુશીમાં હરતાં - ફરતાં પગપાળા કરતાં બાપને યાદ કરો તો પાવન બની જશો ”

પ્રશ્ન :- કોઈ પણ કર્મ વિકર્મ ન બને એની યુક્તિ શું છે?

ઉત્તર :- વિકર્મો થી બચવાનું સાધન છે શ્રીમત. બાપની જે પહેલી શ્રીમત છે કે પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો, આ શ્રીમત પર ચાલો તો તમે વિકર્માજીત બની જશો.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાળકો અહીં પણ બેઠાં છે અને બધાં સેવાકેન્દ્ર પર પણ છે. બધાં બાળકો જાણે છે કે હમણાં રુહાની બાબા આવેલાં છે, એ આપણને આ જૂની છી-છી પતિત દુનિયા થી પાછાં ઘરે લઈ જશે. બાપ આવ્યાં જ છે પાવન બનાવવાં અને આત્માઓ થી જ વાત કરે છે. આત્મા જ કાનો થી સાંભળે છે કારણ કે બાપને પોતાનું શરીર તો છે નહીં એટલે બાપ કહે છે હું શરીરનાં આધાર થી પોતાનો પરિચય આપું છું. હું આ સાધારણ તનમાં આવીને આપ બાળકોને પાવન બનવાની યુક્તિ બતાવું છું. તે પણ દરેક કલ્પ આવીને તમને આ યુક્તિ બતાવું છું. આ રાવણ રાજ્યમાં તમે કેટલાં દુઃખી બની ગયાં છો. રાવણ રાજ્ય, શોક વાટિકા માં તમે છો. કળયુગ ને કહેવાય જ છે દુઃખધામ. સુખધામ છે કૃષ્ણપુરી, સ્વર્ગ. તે તો હમણાં છે નહીં. બાળકો સારી રીતે જાણે છે કે હમણાં બાબા આવેલાં છે આપણને ભણાવવાં માટે.

બાપ કહે છે તમે ઘરમાં પણ સ્કૂલ બનાવી શકો છો. પાવન બનવાનું અને બનાવવાનું છે. તમે પાવન બનશો તો પછી દુનિયા પણ પાવન બનશે. હમણાં તો આ ભ્રષ્ટાચારી પતિત દુનિયા છે. હમણાં છે રાવણની રાજધાની. આ વાતોને જે સારી રીતે સમજે છે તે પછી બીજાઓને પણ સમજાવે છે. બાપ તો ફક્ત કહે છે-બાળકો, પોતાને આત્મા સમજી મુજ બાપને યાદ કરો, બીજાઓને પણ આ રીતે સમજાવો. બાપ આવેલાં છે, કહે છે મને યાદ કરો તો તમે પાવન બની જશો. કોઈ પણ આસુરી કર્મ નહિ કરો. માયા તમને જે છી-છી કર્મ કરાવશે તે કર્મ જરૂર વિકર્મ બનશે. પહેલાં નંબરમાં જે કહે છે ઈશ્વર સર્વવ્યાપી છે, આ પણ માયાએ કહેવડાવ્યું છે. માયા તમારાં થી દરેક વાતમાં વિકર્મ જ કરાવશે. કર્મ-અકર્મ-વિકર્મનું રહસ્ય પણ સમજાવ્યું છે. શ્રીમત પર અડધોકલ્પ તમે સુખ ભોગવો છો, અડધોકલ્પ પછી રાવણ ની મત પર દુઃખ ભોગવો છો. આ રાવણ રાજ્યમાં તમે ભક્તિ જે કરો છો, નીચે જ ઉતરતા આવ્યાં છો. તમે આ વાતોને નહોતાં જાણતાં, બિલકુલ જ પથ્થર બુદ્ધિ હતાં. પથ્થર બુદ્ધિ અને પારસ બુદ્ધિ ગાયન તો છે ને. ભક્તિમાર્ગ માં કહે પણ છે-હેં ઈશ્વર, આમને સારી બુદ્ધિ આપો, તો આ લડાઈ વગેરે બંધ કરી દે. આપ બાળકો જાણો છો બાબા બહુજ સારી બુદ્ધિ હમણાં આપી રહ્યાં છે. બાબા કહે છે - મીઠા બાળકો, તમારી આત્મા જે પતિત બની છે, તેને પાવન બનાવવાની છે, યાદની યાત્રાથી. ભલે હરો ફરો, બાબાની યાદમાં તમે કેટલું પણ પગપાળા કરીને જશો, તમને શરીર પણ ભૂલાઈ જશે. ગવાય છે ને-ખુશી જેવો ખોરાક નહીં. મનુષ્ય ધન કમાવવાં માટે કેટલાં દૂર-દૂર ખુશી થી જાય છે. અહીંયા તમે કેટલાં ધનવાન, સંપત્તિવાન બનો છો. બાપ કહે છે હું કલ્પ-કલ્પ આવીને આપ આત્માઓને પોતાનો પરિચય આપું છું. આ સમયે બધાં પતિત છે, જે બોલાવતાં રહે છે કે પાવન બનાવવાં માટે આવો. આત્મા જ બાપ ને બોલાવે છે. રાવણ રાજ્યમાં, શોકવાટિકા માં બધાં દુઃખી છે. રાવણ રાજ્ય આખી દુનિયામાં છે. આ સમયે છે જ તમોપ્રધાન સૃષ્ટિ. સતોપ્રધાન દેવતાઓનાં ચિત્ર ઉભાં છે. ગાયન પણ તેમનું જ છે. શાંતિધામ, સુખધામ જવાં માટે મનુષ્ય કેટલું માથું મારે છે. આ થોડી કોઈ જાણે છે-ભગવાન કેવી રીતે આવીને ભક્તિનું ફળ આપણને આપશે. તમે હમણાં સમજો છો આપણને ભગવાન થી ફળ મળી રહ્યું છે. ભક્તિનાં બે ફળ છે-એક મુક્તિ, બીજું જીવનમુક્તિ. આ સમજવાની બહુજ સુક્ષ્મ વાતો છે. જેમણે શરૂથી લઈને ખૂબ ભક્તિ કરી હશે, એ જ્ઞાન સારી રીતે લેશે તો ફળ પણ સાડું પામશે. ભક્તિ ઓછી કરી હશે તો જ્ઞાન પણ ઓછું લેશે, ફળ પણ ઓછું પામશે. હિસાબ છે ને. નંબરવાર પદ છે ને. બાપ કહે છે-મારાં બનીને વિકારમાં ગયાં તો મને છોડ્યો. એકદમ નીચે જઈને પડશો. કોઈ તો પડીને પછી ઉભાં થાય છે. કોઈ તો બિલકુલ જ ગટર માં પડી જાય, બુદ્ધિ બિલકુલ સુધરતી જ નથી. કોઈને દિલ અંદર થી ખાય છે, દુઃખ થાય છે-અમે ભગવાન થી પ્રતિજ્ઞા કરી અને પછી એમને દગો આપી દીધો, વિકારમાં પડી ગયાં. બાપનો હાથ

છોડ્યો, માયાનાં બની ગયાં. તેઓ પછી વાયુમંડળ જ ખરાબ કરી દે છે, શ્રાપિત થઈ જાય છે. બાપ ની સાથે ધર્મરાજ પણ છે ને. તે સમયે ખબર નથી પડતી કે અમે શું કરીએ છીએ, પાછળ થી પશ્ચાતાપ થાય છે. એવાં ઘણાં હોય છે, કોઈનું ખૂન વગેરે કરે છે તો જેલમાં જવું પડે છે, પછી પશ્ચાતાપ થાય છે - નક્કામા તેમને માર્યા. ગુસ્સામાં આવીને મારે પણ ઘણાં છે. અસંખ્ય સમાચાર, સમાચારપત્રો માં આવે છે. તમે તો સમાચાર વાંચતા જ નથી. દુનિયામાં શું- શું થઈ રહ્યું છે, તમને ખબર નથી પડતી. દિવસ-પ્રતિદિવસ હાલત ખરાબ થતી જાય છે. સીડી નીચે ઉતરવાની જ છે. તમે આ ડ્રામાનાં રહસ્યને જાણો છો. બુદ્ધિમાં આ વાત છે કે આપણે બાબાને યાદ કરીએ. કોઈ પણ એવું છી-છી કર્તવ્ય ન કરીએ જેનાથી રજીસ્ટર ખરાબ થઈ જાય. બાપ કહે છે હું તમારો શિક્ષક છું ને. શિક્ષકની પાસે વિદ્યાર્થીનાં ભણતરનો અને ચાલ-ચલનનો રેકૉર્ડ રહે છે ને. કોઈની ચાલ ખૂબ સારી, કોઈની ઓછી, કોઈની બિલકુલ ખરાબ. નંબરવાર હોય છે ને. આ પણ સુપ્રીમ બાપ કેટલું ઊંચું ભણાવે છે. એ પણ દરેક ની ચાલ-ચલન ને જાણે છે. તમે પોતે પણ જાણી શકો છો-અમારામાં આ આદત છે, આનાં કારણે અમે ફેલ (નપાસ) થઈ જઈશું. બાબા દરેક વાત ક્લિયર (સ્પષ્ટ) કરીને સમજાવે છે. પૂરી રીતે ભણતર નહિ ભણે, કોઈને દુઃખ આપશે તો દુઃખી થઈને મરશે. પદ પણ ભ્રષ્ટ થશે. સજાઓ પણ ખૂબ ખાશે.

મીઠા બાળકો, પોતાની અને બીજાઓની તકદીર બનાવવી છે તો રહેમદિલ નાં સંસ્કાર ધારણ કરો. જેમ બાપ રહેમદિલ છે ત્યારે શિક્ષક બનીને તમને ભણાવે છે. કોઈ બાળકો સારી રીતે ભણે અને ભણાવે છે, આમાં રહેમદિલ બનવાનું હોય છે. શિક્ષક રહેમદિલ છે ને. કમાણીનો રસ્તો બતાવે છે કે કેવી રીતે સારી પોઝિશન (પદ) તમે પામી શકો છો. તે ભણતરમાં તો અનેક પ્રકારનાં શિક્ષકો હોય છે. આ તો એક જ શિક્ષક છે. ભણતર પણ એક જ છે મનુષ્ય થી દેવતા બનવાનું. આમાં મુખ્ય છે પવિત્રતાની વાત. પવિત્રતા જ બધાં માંગે છે. બાપ તો રસ્તો બતાવી રહ્યાં છે પરંતુ જેમની તકદીરમાં જ નથી તો તદબીર શું કરી શકે! ઊંચા માર્ક્સ (ટકા) પામવાં જ નથી તો શિક્ષક તદબીર પણ શું કરે! આ બેહદનાં શિક્ષક છે ને. બાપ કહે છે તમને બીજું કોઈ સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંતની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી સમજાવી ન શકે. તમને દરેક વાત બેહદની સમજાવાય છે. તમારો છે બેહદનો વૈરાગ્ય. આ પણ તમને શીખવાડે છે જ્યારે પતિત દુનિયાનો વિનાશ, પાવન દુનિયાની સ્થાપના થવાની છે. સંન્યાસી તો છે નિવૃત્તિ માર્ગવાળા, હકીકતમાં તેમને તો જંગલમાં રહેવાનું છે. પહેલાં-પહેલાં ઋષિ-મુની વગેરે બધાં જંગલમાં રહેતા હતાં, તે સતોપ્રધાન તાકાત હતી, તો મનુષ્યોને ખેંચતા (આકર્ષાવતા) હતાં. ક્યાંક-ક્યાંક કુટીરોમાં પણ તેમનું ભોજન જઈને પહોંચાડતા હતાં. સંન્યાસીઓનાં ક્યારેય મંદિર નથી બનાવતાં. મંદિર હંમેશા દેવતાઓનાં બનાવે છે. તમે કોઈ ભક્તિ નથી કરતાં. તમે યોગમાં રહો છો. તેમનું તો જ્ઞાન છે જ બ્રહ્મતત્ત્વ ને યાદ કરવાનું. બસ બ્રહ્મમાં લિન થઈ જઈયે. પરંતુ સિવાય બાપના ત્યાં તો કોઈ લઈ જઈ નથી શકે. બાપ આવે જ છે સંગમયુગ પર. આવીને દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના કરે છે. બાકી બધાંની આત્માઓ પાછી ચાલી જાય છે કારણ કે તમારાં માટે નવી દુનિયા જોઈએ ને. જૂની દુનિયાનું કોઈ પણ રહેવું ન જોઈએ. તમે આખાં વિશ્વનાં માલિક બનો છો. આ તો તમે જાણો છો જ્યારે આપણું રાજ્ય હતું તો આખાં વિશ્વ પર આપણે જ હતાં, બીજો કોઈ ખંડ નહોતો. ત્યાં જમીન તો ખૂબજ રહે છે. અહીંયા જમીન કેટલી છે તો પણ સમુદ્રને સુકાવીને જમીન કરતાં રહે છે કારણ કે મનુષ્ય વધતાં જાય છે. આ જમીન સૂકવવાનું વગેરે વિલાયતવાળા થી શીખ્યાં છે. મુંબઈ પહેલાં શું હતું પછી પણ નહીં રહેશે. બાબા તો અનુભવી છે ને. સમજો અર્થકવેક (ધરતીકંપ) થાય છે કે મુશળધાર વરસાદ થાય છે તો પછી શું કરશે! બહાર તો નીકળી નહીં શકશે. નેચરલ કેલામિટીજ (કુદરતી આપદાઓ) તો ખૂબ આવશે. નહીં તો આટલો વિનાશ કેવી રીતે થશે. સતયુગમાં તો ફક્ત થોડાં ભારતવાસી જ હોય છે. આજે શું છે, કાલે શું હશે. આ બધું આપ બાળકો જ જાણો છો. આ જ્ઞાન બીજું કોઈ આપી ન શકે. બાપ કહે છે તમે પતિત બન્યાં છો એટલે હવે મને બોલાવો છો કે આવી ને પાવન બનાવો તો જરૂર આવશે ત્યારે તો પાવન દુનિયા સ્થાપન થશે ને. આપ બાળકો જાણો છો બાબા આવેલાં છે. યુક્તિ કેટલી સરસ બતાવે છે. ભગવાનુવાચ મનમનાભવ. દેહ સહિત દેહનાં બધાં સબંધો ને તોડી મામેકમ્ યાદ કરો. આમાં જ મહેનત છે. જ્ઞાન તો ખૂબ સહજ છે. નાનું બાળક પણ ઝટ યાદ કરી લેશે. બાકી પોતાને આત્મા સમજી અને બાપ ને યાદ કરે, તે ઇમ્પોસિબલ (અસંભવ) છે. મોટાઓ ની બુદ્ધિમા જ નથી બેસી શકતું, તો નાનાં પછી કેવી રીતે યાદ કરી શકશે? ભલે શિવબાબા-શિવબાબા કહે પણ પરંતુ છે તો બેસમજ ને. આપણે પણ બિંદુ છીએ, બાબા પણ બિંદુ છે, આ સ્મૃતિમાં આવવું મુશ્કિલ લાગે છે. આ જ યથાર્થ રીતે યાદ કરવું છે. મોટી ચીજ તો છે નહિ. બાપ કહે છે યથાર્થ રૂપમાં હું બિંદુ છું એટલે હું જે છું, જેવો છું એ સિમરણ કરે-આ મોટી મહેનત છે.

તેઓ તો કહી દે છે પરમાત્મા બ્રહ્મ તત્વ છે અને આપણે કહીએ છે એ એકદમ બિંદુ છે. રાત-દિવસનો ફરક છે ને. બ્રહ્મ તત્વ જ્યાં આપણે આત્માઓ રહીએ છીએ, એને પરમાત્મા કહી દે છે. બુદ્ધિમાં આ રહેવું જોઈએ-હું આત્મા છું, બાબાનો બાળક છું, આ કાનો થી સાંભળું છું, બાબા આ મુખ થી સંભળાવે છે કે હું પરમ આત્મા છું, પરે થી પરે રહેવાવાળો છું. તમે પણ પરે થી પરે રહો છો પરંતુ જન્મ-મરણમાં આવો છો, હું નથી આવતો. તમે હમણાં પોતાનાં ૮૪ જન્મોને પણ સમજ્યાં છે. બાપનાં પાર્ટ ને પણ સમજ્યો છે. આત્મા કોઈ નાની-મોટી નથી થતી. બાકી આઈરન એજ (કળયુગ) માં આવવાથી મેલી બની જાય છે. આટલી નાનકડી આત્મા માં બધું જ્ઞાન છે. બાપ પણ આટલાં નાના છે ને. પરંતુ એમને પરમ આત્મા કહેવાય છે. એ જ્ઞાનનાં સાગર છે, તમને આવીને સમજાવે છે. આ સમયે તમે જે ભણી રહ્યા છો કલ્પ પહેલાં પણ ભણ્યાં હતાં, જેનાથી તમે દેવતા બન્યા હતાં. તમારા માં સૌથી ખોટી તકદીર તેમની છે જે પતિત બની પોતાની બુદ્ધિને મલિન બનાવી દે છે, કારણ કે તેમના માં ધારણા થઈ નથી શકતી. દિલ અંદર ખાતું રહેશે. બીજાઓને કહી નહિ શકે પવિત્ર બનો. અંદર સમજે છે પાવન બનતાં-બનતાં અમે હાર ખાઈ લીધી, કરેલી કમાણી બધી ચટ થઈ ગઈ. પછી ખૂબ સમય લાગી જાય છે. એક જ ચોટ જોર થી ઘાયલ કરી દે છે, રજીસ્ટર ખરાબ થઈ જાય છે. બાપ કહે છે તમે માયા થી હારી ગયાં, તમારી તકદીર ખોટી છે. માયાજીત જગતજીત બનવાનું છે. જગતજીત મહારાજા-મહારાણીને જ કહેવાય છે. પ્રજાને થોડી કહેશે. હમણાં દેવી સ્વર્ગની સ્થાપના થઈ રહી છે. પોતાને માટે જે કરશે તે પામશે. જેટલાં પાવન બની બીજાઓને બનાવશે, બહુજ દાન કરવાવાળા ને ફળ પણ તો મળે છે ને. દાન કરવાવાળાનું નામ પણ થાય છે. બીજા જન્મમાં અલ્પકાળ નું સુખ પામે છે. અહીંયા તો ૨૧ જન્મની વાત છે. પાવન દુનિયાનાં માલિક બનવાનું છે. જે પાવન બન્યાં હતા તેજ બનશે. ચાલતાં-ચાલતાં માયા ચમાટ મારી એકદમ પાડી દે છે. માયા પણ ઓછી દુશ્તર નથી. ૮-૧૦ વર્ષ પવિત્ર રહ્યાં, પવિત્રતા પર ઝઘડા થયાં, બીજાઓને પણ પડવા થી બચાવ્યાં અને પછી પોતે નીચે પડ્યાં. તકદીર કહેશું ને. બાપનાં બનીને પછી માયાનાં બની જાય છે તો દુશ્મન થઈ ગયાં ને. ખુદા દોસ્ત ની પણ એક કહાની છે ને. બાપ આવીને બાળકોને પ્રેમ કરે છે, સાક્ષાત્કાર કરાવે છે, વગર કોઈ ભક્તિ કરે પણ સાક્ષાત્કાર થાય છે. તો દોસ્ત બનાવ્યાં ને. કેટલાં સાક્ષાત્કાર થતાં હતાં પછી જાદુ સમજી હંગામા કરવા લાગ્યાં તો બંધ કરી દીધું પછી અંતમાં તમે ખૂબજ સાક્ષાત્કાર કરતા રહેશો. આગળ કેટલી મજા થતી હતી. તે જોતાં-જોતાં પણ કેટલા ગુમ થઈ ગયાં. ભઠ્ઠીથી કોઈ ઇંટો પાકીને નીકળી, કોઈ કાંઈક કાચી રહી ગઈ. કોઈ તો એકદમ તૂટી ગયાં. કેટલાંક ચાલ્યા ગયાં. હમણાં તે લખપતિ કરોડપતિ બની ગયાં છે. સમજે છે અમે તો સ્વર્ગમાં બેઠા છીએ. હવે સ્વર્ગ અહીંયા કેવી રીતે હોઈ શકે છે. સ્વર્ગ તો હોય છે જ નવી દુનિયામાં. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

- 1) પોતાની ઊંચી તકદીર બનાવવાં માટે રહેમદિલ બની ભણવું અને ભણાવવાનું છે. ક્યારેય પણ કોઈ આદત નાં વશ થઈ પોતાનું રજીસ્ટર ખરાબ નથી કરવાનું.
- 2) મનુષ્ય થી દેવતા બનવાનાં માટે મુખ્ય છે પવિત્રતા એટલે ક્યારેય પણ પતિત બની પોતાની બુદ્ધિને મલિન નથી કરવાની. એવું કર્મ ન થાય જે દિલ અંદર ખાતું રહે, પશ્ચાત્તાપ કરવો પડે.

વરદાન :- શાંતિનાં દૂત બની સર્વને શાંતિનો સંદેશ આપવાવાળા માસ્ટર શાંતિ, શક્તિ દાતા ભવ આપ બાળકો શાંતિનાં મેસેન્જર શાંતિનાં દૂત છો. ક્યાંય પણ રહેતાં સદા પોતાને શાંતિનાં દૂત સમજીને ચાલો. શાંતિનાં દૂત છીએ, શાંતિનો સંદેશ આપવાવાળા છીએ આનાથી સ્વયં પણ શાંત સ્વરૂપ શક્તિશાળી રહેશો અને બીજાઓને પણ શાંતિ આપતાં રહેશો. તેઓ અશાંતિ આપે, તમે શાંતિ આપો. તેઓ આગ લગાવે, તમે પાણી નાખો. આજ આપ શાંતિનાં મેસેન્જર, માસ્ટર શાંતિ, શક્તિ દાતા બાળકો નું કર્તવ્ય છે.

સ્લોગન :- જેમ અવાજ માં આવવું સહજ લાગે છે એમ અવાજ થી પરે જવું પણ સહજ થાય.

“ મીઠા બાળકો - બાપ આવ્યાં છે આપ બાળકોને સુખ - ચેન ની દુનિયામાં લઈ જવાં , ચેન છે જ શાંતિધામ અને સુખધામમાં ”

પ્રશ્ન :- આ યુદ્ધનાં મેદાનમાં માયા સૌથી પહેલો વાર કઈ વાત પર કરે છે?

ઉત્તર :- નિશ્ચય પર. ચાલતાં-ચાલતાં નિશ્ચય તોડી દે છે એટલે હાર ખાઈ લે છે. જો પાક્કો નિશ્ચય રહે કે બાપ જે બધાનાં દુઃખ હરીને સુખ આપવાવાળા છે, એજ આપણને શ્રીમત આપી રહ્યાં છે, આદિ-મધ્ય-અંતનું નોલેજ સંભળાવી રહ્યાં છે, તો ક્યારેય માયાથી હાર નથી થઈ શકતી.

ગીત :- ઇસ પાપ કે દુનિયા સે.....

ઓમ શાંતિ ! કોના માટે કહે છે, ક્યાં લઈ ચલો, કેવી રીતે લઈ ચલો.....આ દુનિયામાં કોઈ પણ નથી જાણતું. તમે બ્રાહ્મણ કુલ ભૂષણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર જાણો છો. આપ બાળકો જાણો છો આમનામાં જેમનો પ્રવેશ છે, જે આપણને પોતાનાં અને રચનાનાં આદિ-મધ્ય-અંતનું જ્ઞાન સંભળાવી રહ્યાં છે તે બધાનાં દુઃખ હરીને બધાને સુખદાથી બનાવી રહ્યાં છે. આ કોઈ નવી વાત નથી. બાપ કલ્પ-કલ્પ આવે છે, બધાને શ્રીમત આપી રહ્યાં છે. બાળકો જાણે છે બાપ પણ એજ છે, આપણે પણ એજ છીએ. આપ બાળકોને આ નિશ્ચય હોવો જોઈએ. બાપ કહે છે હું આવ્યો છે બાળકોને સુખધામ, શાંતિધામ લઈ જવાં માટે. પરંતુ માયા નિશ્ચય થવા નથી દેતી. સુખધામમાં ચાલતાં-ચાલતાં પછી હરાવી દે છે. આ યુદ્ધનું મેદાન છે ને. તે યુદ્ધ હોય છે બાહુબળનું, આ છે યોગબળનું. યોગબળ બહુજ નામીગ્રામી છે, એટલે બધાં યોગ-યોગ કહેતાં રહે છે. તમે આ યોગ એક જ વાર શીખો છો. બાકી તે બધાં અનેક પ્રકારનાં હઠયોગ શીખવાડે છે. આ તેમને ખબર નથી કે બાપ કેવી રીતે આવીને યોગ શીખવાડે છે. તેઓ તો પ્રાચીન યોગ શીખવાડી ન શકે. આપ બાળકો સારી રીતે જાણો છો આ એજ બાપ રાજ્યોગ શીખવાડી રહ્યાં છે, જેમને યાદ કરીએ છીએ - હેં પતિત-પાવન આવો. એવી જગ્યાએ લઈ ચલો જ્યાં ચેન હોય. ચેન છે જ શાંતિધામ, સુખધામમાં. દુઃખધામ માં ચેન ક્યાંથી આવે? ચેન નથી ત્યારે તો ડ્રામા અનુસાર બાપ આવે છે, આ છે દુઃખધામ. અહીંયા દુઃખ જ દુઃખ છે. દુઃખનાં પહાડ પડવાનાં છે. ભલે કેટલાં પણ ધનવાન હોય, કાંઈક ને કાંઈક દુઃખ જરૂર લાગે છે. આપ બાળકો જાણો છો આપણે મીઠા બાપની સાથે બેઠાં છીએ, જે બાપ હમણાં આવેલાં છે. ડ્રામાનાં રહસ્યને પણ હમણાં તમે જાણો છો. બાપ હમણાં આવેલાં છે આપણને સાથે લઈ જશે. બાપ આપણને આત્માઓને કહે છે કારણ કે એ આપણાં આત્માઓનાં બાપ છે ને. જેનાં માટે જ ગાયન છે-આત્માઓ પરમાત્મા અલગ રહ્યાં બહુકાળ.....શાંતિધામમાં બધી આત્માઓ સાથે રહે છે. હમણાં બાપ તો આવ્યાં છે બાકી જે થોડાં ત્યાં રહેલાં છે, તે પણ ઉપરથી નીચે આવતાં રહે છે. અહીંયા તમને બાપ કેટલી વાતો સમજાવે છે. ઘરમાં જવાથી તમે ભૂલી જાઓ છો. છે બહુજ સહજ વાત અને બાપ જે સર્વનાં સુખદાતા, શાંતિદાતા છે એ બાળકોને બેસી સમજાવે છે. તમે કેટલાં થોડાં છો. ધીરે-ધીરે વૃદ્ધિને પામતાં જશો. તમારો બાપ ની સાથે ગુપ્ત લવ પ્રેમ છે. ક્યાંય પણ રહો, તમારી બુદ્ધિમાં હશે-બાબા મધુબન માં બેઠાં છે. બાપ કહે છે મને ત્યાં (મૂળવતન માં) યાદ કરો. તમારું પણ નિવાસસ્થાન ત્યાં છે, તો જરૂર બાપને યાદ કરશો, જેમને કહે છે તમે માત-પિતા. તે બરાબર હવે તમારી પાસે આવ્યાં છે. બાપ કહે છે હું તમને લઈ જવાં માટે આવ્યો છું. રાવણે તમને પતિત તમોપ્રધાન બનાવ્યાં છે, હવે સતોપ્રધાન પાવન બનવાનું છે. પતિત ચાલી કેવી રીતે શકશે? પવિત્ર તો જરૂર બનવાનું છે. હમણાં એક પણ મનુષ્ય સતોપ્રધાન નથી. આ છે તમોપ્રધાન દુનિયા. આ મનુષ્યોની જ વાત છે. મનુષ્યોનાં માટે જ સતોપ્રધાન, સતો, રજો, તમોનું રહસ્ય સમજાવાય છે. બાપ બાળકોને જ સમજાવે છે. આ તો બહુજ સહજ છે. તમે આત્માઓ પોતાનાં ઘરમાં હતી. ત્યાં તો બધી પાવન આત્માઓ રહે છે. અપવિત્ર તો રહી ન શકે. એનું નામ જ છે મુક્તિધામ. હમણાં બાપ તમને પાવન બનાવી મોકલી દે છે. પછી તમે પાર્ટ ભજવવાં માટે સુખધામ માં આવો છો. સતો, રજો, તમો માં તમે આવો છો.

પોકારો પણ છો-બાબા અમને ત્યાં લઈ ચલો જ્યાં ચેન હોય. સાધુ-સંત વગેરે કોઈને પણ આ ખબર નથી કે ચેન ક્યાં મળી શકે છે? હમણાં આપ બાળકો જાણો છો સુખ-શાંતિનું ચેન આપણને ક્યાં મળશે. બાબા હમણાં આપણને ૨૧ જન્મનાં માટે સુખ આપવાં માટે આવ્યાં છે. બાકી જે પાછળ આવે છે તે બધાને મુક્તિ આપવા માટે આવ્યાં

છે. મોડે થી જે આવે છે તેમનો પાર્ટ જ થોડો છે. તમારો પાર્ટ છે સૌથી મોટો. તમે જાણો છો આપણે ૮૪ જન્મનો પાર્ટ ભજવી હવે પૂરો કર્યો છે. હવે ચક્ર પૂરું થાય છે. આખાં જૂનાં ઝાડને પૂરું થવાનું છે. હમણાં તમારી આ ગુપ્ત ગવર્મેન્ટ (સરકાર) દૈવી ઝાડની કલમ લગાવી રહી છે. તે લોકો તો જંગલી ઝાડની કલમ લગાવે છે. અહીંયા બાપ કાંટાને બદલી દૈવી ફૂલોનું ઝાડ બનાવી રહ્યાં છે. તે પણ ગવર્મેન્ટ છે, આ પણ ગુપ્ત ગવર્મેન્ટ છે. તે શું કરે છે, અને આ શું કરે છે! ફરક તો જુઓ કેટલો છે. તે લોકો સમજતા કાંઈ પણ નથી. ઝાડો નું સૈપલિંગ (કલમ) લગાવતા રહે છે, તે જંગલી ઝાડ તો અનેક પ્રકારનાં છે. કોઈ કોઈ ની કલમ લગાવે છે, કોઈ કોઈની. હમણાં આપ બાળકોને બાપ ફરીથી દેવતા બનાવી રહ્યાં છે. તમે સતોપ્રધાન દેવતા હતાં પછી ૮૪નું ચક્ર લગાવીને તમોપ્રધાન બન્યાં છો. કોઈ સદેવ સતોપ્રધાન રહે, એવું હોતું જ નથી. દરેક ચીજ નવાં થી પછી જૂની થાય છે. તમે ૨૪ કેરેટ સોનું હતાં, હવે ૯ કેરેટ સોનાનાં દાગીના બની ગયાં છો, ફરી ૨૪ કેરેટ બનવાનું છે. આત્માઓ એવી બની છે ને. જેવું સોનું તેવાં દાગીનાં હોય છે. હમણાં બધાં કાળા શ્યામ બની ગયાં છે. ઈજ્જત રાખવાં માટે કાળો અક્ષર ન કહી શ્યામ કહી દે છે. આત્મા સતોપ્રધાન પ્યોર (પવિત્ર) હતી પછી કેટલી ખાદ પડી ગઈ છે. હવે ફરી પવિત્ર બનવાં માટે બાબા યુક્તિ પણ બતાવે છે. આ છે યોગની અગ્નિ આનાથી જ તમારી ખાદ નીકળી જશે. બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. બાપ સ્વયં કહે છે મને આ પ્રકારે યાદ કરો. પતિત-પાવન હું છું. તમને અનેક વાર મેં પતિત થી પાવન બનાવ્યાં છે. આ પણ પહેલાં તમે નહોતાં જાણતાં. હમણાં તમે સમજો છો-આજે આપણે પતિત છીએ, કાલે ફરી પાવન બનશું. તેઓએ તો કલ્પની આયુ લાખો વર્ષ લખી મનુષ્યોને ધોર અંધકારમાં નાખી દીધાં છે. બાપ આવી સારી રીતે બધી વાતો સમજાવે છે. આપ બાળકો જાણો છો આપણને કોણ ભણાવે છે, જ્ઞાનનાં સાગર પતિત-પાવન બાપ જે બધાનાં સદ્ગતિ દાતા છે. મનુષ્ય ભક્તિમાર્ગ માં કેટલી મહિમા ગાયે છે પરંતુ તેનો અર્થ કાંઈ પણ નથી જાણતાં. સ્તુતિ કરે છે તો બધાને મળાવીને કરે છે. જેવી રીતે ગુડગુડધાની કરી દે છે, જેમણે જે શીખવાડ્યું તે કંઠસ્થ કરી લીધું. હવે બાપ કહે છે જે કાંઈ શીખ્યા છે, તે બધી વાતો ભૂલી જાઓ. જીવતે જીવ મારાં બનો. ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહેતાં પણ યુક્તિ થી ચાલવાનું છે. યાદ એક બાપને જ કરવાનાં છે. તેમનો તો છે જ હઠયોગ. તમે છો રાજયોગી. ઘરવાળાને પણ આવી શિક્ષા આપવાની છે. તમારી ચલનને જોઈ એવું ફોલો (અનુકરણ) કરે. ક્યારેય આપસમાં લડવાનું ઝઘડવાનું નથી. જો લડશો તો બીજા બધાં શું સમજશે, આમનામાં તો બહુજ ક્રોધ છે. તમારા માં કોઈ પણ વિકાર ન રહે. મનુષ્યોની બુદ્ધિ ને ચટ કરવાવાળું છે બાઈસકોપ (સિનેમા), આ જાણે એક હેલ (નરક) છે. ત્યાં જવાથી જ બુદ્ધિ ચટ થઈ જાય છે. દુનિયામાં કેટલી ગંદકી છે. એક તરફ ગવર્મેન્ટ કાયદો પાસ કરે છે કે ૧૮ વર્ષની અંદર કોઈ લગ્ન ન કરે તો પણ અનેકાનેક લગ્ન થતાં રહે છે. કચ્છ (ખોળા) માં બાળકને બેસાડી લગ્ન કરાવતાં રહે છે. હમણાં તમે જાણો છો બાબા આપણને આ છી-છી દુનિયાથી લઈ જાય છે. આપણને સ્વર્ગનાં માલિક બનાવે છે. બાપ કહે છે નષ્ટોમોહા બની જાઓ, ફક્ત મને યાદ કરો. કુટુંબ પરિવાર માં રહેતાં મને યાદ કરો. કાંઈક મહેનત કરશો ત્યારે તો વિશ્વનાં માલિક બનશો. બાપ કહે છે મામેકમ યાદ કરો અને આસુરી ગુણ છોડો. રોજ રાત્રે પોતાનો પોતામેલ નીકળો. આ તમારો વેપાર છે. આ વિરલો કોઈ વેપાર કરે. એક સેકન્ડમાં કંગાળ ને સિરતાજ બનાવી દે છે, આ જાદુ થયું ને. આવાં જાદુગરનો તો હાથ પકડી લેવો જોઈએ. જે આપણને યોગબળ થી પતિત થી પાવન બનાવે છે. બીજું કોઈ બનાવી ન શકે. ગંગાજી થી કોઈ પાવન બની નથી શકતું. આપ બાળકોમાં હમણાં કેટલું જ્ઞાન છે. તમારાં અંદર ખુશી હોવી જોઈએ-બાબા ફરીથી આવેલાં છે. દેવીઓનાં પણ કેટલાં ચિત્ર વગેરે બનાવે છે, તેમને હથિયાર આપીને ભયંકર બનાવી દીધાં છે. બ્રહ્માને પણ કેટલી ભુજાઓ આપે છે, હવે તમે સમજો છો બ્રહ્માની ભુજાઓ તો લાખો હશે. આટલાં બધાં બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ આ બાબાની ઉત્પત્તિ છે ને, તો પ્રજાપિતા બ્રહ્માની આટલી ભુજાઓ છે.

હવે તમે છો રૂપ-વસંત. તમારાં મુખથી સદેવ રત્ન નીકળવાં જોઈએ. સિવાય જ્ઞાન રત્ન બીજું કોઈ વાત નહીં. આ રત્નોની કોઈ વેલ્યુ (મૂલ્ય) કરી નથી શકતું. બાપ કહે છે મનમનાભવ. બાપ ને યાદ કરો તો દેવતા બનશો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

તમારી પાસે પ્રદર્શનીનું ઉદ્ઘાટન કરવાં માટે મોટા-મોટા લોકો આવે છે, તેઓ ફક્ત એટલું સમજે છે કે ભગવાન ને પામવાં માટે આમણે આ સારો રસ્તો નીકાળ્યો છે. જેમ ભગવાનની પ્રાપ્તિનાં માટે સતસંગ વગેરે કરે છે, વેદ વાંચે છે તેમ આ પણ આમણે આ રસ્તો લીધો છે. બાકી એ નથી સમજતાં કે આમને ભગવાન ભણાવે છે. ફક્ત સાડું કર્મ કરે છે, પવિત્રતા છે, અને ભગવાન થી મળાવે છે. આ દેવીઓએ સારો રસ્તો નીકાળ્યો છે, બસ. જેમનાં થી ઉદ્ઘાટન કરાવાય છે તેઓ તો પોતાને ખૂબ ઊંચા સમજે છે. કોઈ મોટા-મોટા માણસ બાબાનાં માટે સમજે છે કોઈ મહાન પુરુષ છે, તેમને જઈને મળીએ. બાબા તો કહે છે પહેલાં ફોર્મ ભરીને મોકલો. પહેલાં તો આપ બાળકો તેમને બાપ નો પૂરો પરિચય આપો. પરિચય વગર શું આવીને કરશે! શિવબાબાથી તો ત્યારે મળી શકે જ્યારે પહેલાં પૂરો નિશ્ચય થાય. વગર પરિચય, મળીને શું કરશે! ઘણાં સાહુકાર આવે છે, સમજે છે અમે આમને કાંઈ આપીએ. ગરીબ કોઈ એક રૂપિયો આપે છે, સાહુકાર ૧૦૦ રૂપિયા આપે છે, ગરીબોનો એક રૂપિયો વેલ્યુબલ (મુલ્યવાન) થઈ જાય છે. તે સાહુકાર લોકો તો ક્યારેય યાદની યાત્રામાં યથાર્થ રીતે રહી ન શકે, તેઓ આત્મ-અભિમાની બની ન શકે. પહેલાં તો પતિત થી પાવન કેવી રીતે બનવાનું છે, તે લખીને આપવાનું છે. તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનવાનું છે. આમાં પ્રેરણા વગેરેની કોઈ વાત જ નથી. બાપ કહે છે મામેકમ યાદ કરો તો કાટ નીકળી જાય. પ્રદર્શની વગેરે જોવા આવે છે પરંતુ પછી બે-ત્રણ વાર આવીને સમજે ત્યારે સમજવું જોઈએ આમને કાંઈક તીર લાગ્યું છે. દેવતા ધર્મ નાં છે, આમણે ભક્તિ સારી કરી છે. ભલે કોઈને સાડું લાગે છે પરંતુ લક્ષ્યને પકડ્યું નથી, તો તે શું કામનું. આ તો આપ બાળકો જાણો છો ડ્રામા ચાલતો રહે છે. જે કાંઈ ચાલી રહ્યું છે બુદ્ધિ થી સમજો છો શું થઈ રહ્યું છે! તમારી બુદ્ધિમાં ચક્ર ચાલતું રહે છે, રીપીટ (પુનરાવર્તન) થતું રહે છે. જેમણે જે કાંઈક કર્યું છે તે કરે છે. બાપ કોઈ થી લે, ન લે એમનાં હાથમાં છે. ભલે હમણાં સેવાકેન્દ્ર વગેરે ખુલે છે, પૈસા કામમાં આવે છે. જ્યારે તમારો પ્રભાવ નીકળશે પછી પૈસા શું કરશો! મૂળ વાત છે પતિત થી પાવન બનવાની. તે તો બહુજ મુશ્કેલ છે, આમાં લાગી જઈએ. આપણે તો બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. રોટલી ખાઈએ અને બાપને યાદ કરીએ. સમજશે પહેલાં અમે બાપથી વારસો તો લઈએ. આપણે આત્મા છીએ પહેલાં તો આ પાકું કરવું જોઈએ. આવાં જ્યારે કોઈ નીકળે ત્યારે આગળ દોડ લગાવી શકશે. હકીકતમાં આપ બાળકો આખાં વિશ્વને યોગબળ થી પવિત્ર બનાવો છો તો કેટલો બાળકોને નશો રહેવો જોઈએ. મૂળ વાત છે જ પવિત્રતાની. અહીંયા ભણાવાય પણ છે અને પવિત્ર પણ બનવાનું હોય છે, સ્વચ્છ પણ રહેવાનું છે. અંદરમાં બીજી કોઈ વાત યાદ ન રહેવી જોઈએ. બાળકોને સમજાવાય છે અશરીરી ભવ. અહીંયા તમે પાર્ટ ભજવવાં આવ્યાં છો. બધાને પોત-પોતાનો પાર્ટ ભજવવાનો જ છે. આ નોલેજ બુદ્ધિમાં રહેવું જોઈએ. સીડી પર પણ તમે સમજાવી શકો છો. રાવણ રાજ્ય છે જ પતિત, રામ રાજ્ય છે પાવન. પછી પતિત થી પાવન કેવી રીતે બનાય, આવી-આવી વાતોમાં રમણ કરવું જોઈએ, આને જ વિચાર સાગર મંથન કહેવાય છે. ૮૪ નું ચક્ર યાદ આવવું જોઈએ. બાપએ કહ્યું છે મને યાદ કરો. આ છે રુહાની યાત્રા. બાપની યાદ થી જ વિકર્મ વિનાશ થાય છે. તે શારીરિક યાત્રાઓથી વધારે જ વિકર્મ બને છે. બોલો, આ તાબીજ છે. આને સમજશો તો બધાં જ દુઃખ દૂર થઈ જશે. તાબીજ પહેરે છે જ દુઃખ દૂર થવાનાં માટે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત પિતા બાપદાદાનાં યાદ-ખ્યાર અને ગુડનાઈટ.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. નષ્ટોમોહા બની બાપને યાદ કરવાનાં છે. કુટુંબ પરિવારમાં રહેતા વિશ્વનાં માલિક બનવાનાં માટે મહેનત કરવાની છે. અવગુણો ને છોડતા જવાનું છે.
2. પોતાની એવી ચલન રાખવાની છે જે બધાં જોઈને ફોલો કરે. કોઈ પણ વિકાર અંદર ન રહે, આ તપાસ કરવાની છે.

વરદાન :-

બાપ ની દરેક શ્રીમત નું પાલન કરવાવાળા સાચાં સ્નેહી આશિક ભવ

જે બાળકો સદા એક બાપનાં સ્નેહ માં લવલીન રહે છે, તેમને બાપનાં દરેક બોલ પ્રિય લાગે છે, ક્વેશ્ચન (પ્રશ્ન) સમાપ્ત થઈ જાય છે. બ્રાહ્મણ જન્મનું ફાઉન્ડેશન (પાયો) સ્નેહ છે. જે સ્નેહી આશિક આત્માઓ છે તેમને બાપની શ્રીમત પાલન કરવામાં મુશ્કેલી નો અનુભવ નથી થતો. સ્નેહ નાં કારણે સદા એજ ઉમંગ રહે છે કે બાબાએ જે કહ્યું છે તે મારા પ્રતિ કહ્યું છે-મારે કરવાનું છે. સ્નેહી આત્માઓ મોટાં દિલવાળી હોય છે, એટલે તેમનાં માટે દરેક મોટી વાત પણ નાની થઈ જાય છે.

સ્લોગન :-

કોઈ પણ વાત ને ફીલ કરવું-આ પણ ફેલ ની નિશાની છે.

“વર્તમાનનું આ જીવન જ ભવિષ્યનું દર્પણ”

(મધુવન નિવાસીઓની સાથે)

આજે વિશ્વ રચયિતા બાપ પોતાનાં માસ્ટર રચયિતા બાળકોને જોઈ રહ્યાં છે. માસ્ટર રચયિતા પોતાની રચનાપણા ની સ્મૃતિમાં ક્યાં સુધી સ્થિત રહે છે. આપ સર્વ રચયિતાની વિશેષ પહેલી રચના આ દેહ છે. આ દેહ રુપી રચનાનાં રચયિતા ક્યાં સુધી બન્યાં છો? દેહ રુપી રચના ક્યારેય પોતાની તરફ રચયિતા ને આકર્ષિત કરી રચના-પણું વિસ્મૃત તો નથી કરી દેતી? માલિક બની આ રચનાને સેવામાં લગાવતાં રહો છો? જ્યારે ઈચ્છો જે ઈચ્છો માલિક બની કરી શકો છો? પહેલાં-પહેલાં આ દેહનાં માલિકપણ નો અભ્યાસ જ પ્રકૃતિનાં માલિક કે વિશ્વનાં માલિક બનાવી શકે છે! જો દેહનાં માલિકપણ માં સંપૂર્ણ સફળતા નથી તો વિશ્વનાં માલિકપણ માં પણ સંપન્ન નથી બની શકતાં. વર્તમાન સમયનું આ જીવન ભવિષ્યનું દર્પણ છે. આજ દર્પણ દ્વારા સ્વયંનું ભવિષ્ય સ્પષ્ટ જોઈ શકો છો. પહેલાં આ દેહનાં સંબંધ અને સંસ્કારનાં અધિકારી બનવાનાં આધાર પર જ માલિકપણ નાં સંસ્કાર છે. સંબંધમાં ન્યારા અને પ્યારા-પણું આવવું - આ નિશાની છે માલિકપણની. સંસ્કારોમાં નિર્માન અને નિર્માણ બંને વિશેષતાઓ માલિક-પણની નિશાની છે. સાથે-સાથે સર્વ આત્માઓનાં સંપર્કમાં આવવું, સ્નેહી બનવું, દિલોનાં સ્નેહનાં આશીર્વાદ અર્થાત્ શુભ ભાવના સર્વનાં અંદર થી તે આત્માનાં પ્રતિ નીકળે. ભલે જાણે, ભલે ન જાણે, દૂરનો સંબંધ અથવા સંપર્ક હોય પરંતુ જે પણ જુએ તે સ્નેહનાં કારણે એવો જ અનુભવ કરે કે આ અમારાં છે, સ્નેહની ઓળખાણ થી પોતાપણા નો અનુભવ કરશે. સંબંધ દૂરનો હોય પરંતુ સ્નેહ સંપન્નતા નો અનુભવ કરાવશે. વિશ્વનાં માલિક કે દેહનાં માલિકપણનાં અભ્યાસી આત્માઓની આ પણ વિશેષતા અનુભવમાં આવશે. તેઓ જેનાં પણ સંપર્કમાં આવશે તેમને તે વિશેષ આત્મા થી દાતાપણા ની અનુભૂતિ થશે. કોઈનાં સંકલ્પમાં પણ નહીં આવી સકે કે આ લેવાવાળા છે. તે આત્માથી સુખની, દાતાપણાની અથવા શાંતિ, પ્રેમ, આનંદ, ખુશી, સહયોગ, હિંમત, ઉત્સાહ, ઉમંગ કોઈને કોઈ વિશેષતા નાં દાતાપણા ની અનુભૂતિ થશે. સદા વિશાળ બુદ્ધિ અને વિશાળ દિલ, જેને તમે મોટા દિલવાળા કહો છો-એવી અનુભૂતિ થશે. હવે આ નિશાનીઓ થી પોતે પોતાની તપાસ કરો કે શું બનવાવાળા છે? દર્પણ તો બધાની પાસે છે? જેટલું સ્વયં સ્વયંને જાણી શકાય એટલું બીજા નથી જાણી શકતાં. તો સ્વયં ને જાણો. અચ્છા!

આજે તો મળવા આવ્યાં છે. તો પણ બધાં આવ્યાં છે તો બાપદાદાને પણ બધાં બાળકોનો સ્નેહની સાથે રીગાર્ડ (સમ્માન) પણ રાખવાનો હોય છે એટલે રુહરિહાન કરી. મધુવનવાળા પોતાનો અધિકાર નથી છોડતા છતાં પણ સમીપ બેઠાં છો. અનેક વાતોથી નિશ્ચિત બેઠાં છો. જે બહાર રહે છે તેમને તો પણ મહેનત કરવી પડે છે. કમાવવું અને ખાવું આ ઓછી મહેનત નથી. મધુબનમાં કમાવવાની ચિંતા તો નથી ને. બાપદાદા જાણે છે પ્રવૃત્તિમાં રહેવા વાળાઓને સહન પણ કરવું પડે, સામનો પણ કરવો પડે, હંસ-બગલાની વચમાં રહી પોતાની ઉન્નતિ કરતાં આગળ વધી રહ્યાં છે પરંતુ તમે લોકો ઘણી વાતો થી સ્વતઃજ ન્યારા છો. આરામ થી રહો છો, આરામ થી ખાઓ છો અને આરામ કરો છો. બહાર નોકરીએ જવાવાળા દિવસમાં આરામ કરે છે શું? અહીંયા તો શરીરનો પણ આરામ તો બુદ્ધિનો પણ આરામ. તો મધુબન નિવાસીઓની સ્થિતિ સૌથી નંબરવન થઈ ગઈ ને કારણ કે એક જ કામ છે. સ્ટડી (અભ્યાસ) કરો તો પણ બાપ કરાવી રહ્યાં છે. સેવા કરો છો તો પણ યજ્ઞ સેવા છે. બેહદ બાપનું બેહદનું ઘર છે. એક જ વાત એક જ તાત છે, બીજું કંઈ છે નહીં. મારું સેવાકેન્દ્ર આ પણ નથી. ફક્ત મારો ચાર્જ(જવાબદારી) આ ન હોવું જોઈએ. મધુબન નિવાસીઓને ઘણી વાતોમાં સહજ પુરુષાર્થ અને સહજ પ્રાપ્તિ છે. અચ્છા-બધાં મધુવન વાળાઓએ ગોલ્ડન જુબલીનો પણ પ્રોગ્રામ બનાવ્યો છે ને. ફંક્શન નો નહીં. એના તો ફોલ્ડર્સ વગેરે છપાવેલાં છે. તે થયું વિશ્વ સેવાનાં પ્રતિ. સ્વયં નાં પ્રતિ શું પ્લાન બનાવ્યો છે? સ્વયંની સ્ટેજ પર શું પાર્ટ ભજવશો? તે સ્ટેજ નાં તો સ્પીકર (વક્તા), પ્રોગ્રામ પણ બનાવી લો છો. સ્વ ની સ્ટેજનો શું પ્રોગ્રામ બનાવ્યો છે? ચેરેટી બિગેન્સ એટ હોમ તો મધુબન નિવાસી છો ને. કોઈ પણ ફંક્શન હોય છે તો શું કરો છો? (દીપ પ્રગટાવો છો) તો ગોલ્ડન જુબલીનો દીપ કોણ જગાડશે? દરેક વાત આરંભ કોણ કરશે? મધુબન નિવાસીઓમાં

હિંમત છે, ઉમંગ પણ છે, વાયુમંડળ પણ છે, બધી મદદ છે. જ્યાં સર્વનો સહયોગ છે ત્યાં બધું સહજ છે. ફક્ત એક વાત કરવી પડશે. તે કઈ?

બાપદાદા બધાં બાળકોમાં એજ શ્રેષ્ઠ આશ રાખે છે કે દરેક બાપ સમાન બને. સંતુષ્ટ રહેવું અને સંતુષ્ટ કરવું આજ વિશેષતા છે. પહેલી મુખ્ય વાત છે સ્વયંથી અર્થાત્ પોતાનાં પુરુષાર્થ થી, પોતાનાં સ્વભાવ સંસ્કાર થી, બાપને સામે રાખતાં સંતુષ્ટ છીએ-આ તપાસ કરવાનું છે. હાં હું સંતુષ્ટ છું યથાશક્તિ, તે અલગ વાત છે. પરંતુ વાસ્તવિક સ્વરૂપનાં હિસાબ થી સ્વયંથી સંતુષ્ટ થવું અને પછી બીજાઓને સંતુષ્ટ કરવાં - આ સંતુષ્ટતા જ મહાનતા છે. બીજા પણ મહેસૂસ કરે કે આ યથાર્થ રૂપમાં સંતુષ્ટ આત્મા છે. સંતુષ્ટતા માં બધું જ આવી જાય છે. ન ડિસ્ટર્બ (અશાંત) થવું, ન ડિસ્ટર્બ કરવું, આને કહેવાય છે સંતુષ્ટતા. ડિસ્ટર્બ કરવાવાળા ઘણાં હશે પરંતુ સ્વયં ડિસ્ટર્બ ન થાય. આગ ની સેક થી સ્વયં સ્વયંનો કિનારો કરી સેફ રહે. બીજાઓને ન જુએ. પોતાને જુએ-મારે શું કરવાનું છે! મારે નિમિત્ત બની બીજાઓને શુભભાવના અને શુભકામના નો સહયોગ આપવાનો છે. આ છે વિશેષ ધારણા, આમાં બધું જ આવી જશે. આની તો ગોલ્ડન જુબલી મનાવી શકો છો ને! નિમિત્ત મધુબન વાળાઓ માટે કહે છે પરંતુ છે બધાનાં પ્રતિ. મોહજીત ની વાર્તા સાંભળી છે ને. એવી સંતુષ્ટતા ની વાર્તા બનાવો. જેમની પાસે પણ કોઈ જાય, કેટલું પણ કોસ એકઝામીન (પ્રતિકુળ ચકાસણી) કરે પરંતુ બધાનાં મુખથી, બધાનાં મનથી સંતુષ્ટતા ની વિશેષતા અનુભવ થાય. આ તો આવાં છે. નહીં. હું કેવી રીતે બનું અને બનાવું. બસ આ નાનકડી વાત સ્ટેજ ઉપર દેખાડો. અચ્છા!

દાદીઓથી :-

બાપદાદાની પાસે આપ સર્વનાં દિલનાં સંકલ્પ પહોંચે જ છે. આટલી બધી શ્રેષ્ઠ આત્માઓનાં શ્રેષ્ઠ સંકલ્પ છે તો સાકાર રૂપમાં થવાનું જ છે. પ્લાન્સ (યોજનાઓ) તો ખૂબ સારા બનાવ્યાં છે. અને આ પ્લાન્સ જ બધાને પ્લેન (સરળ) બનાવી દેશે. આખાં વિશ્વની અંદર વિશેષ આત્માઓની શક્તિ તો એક જ છે. બીજે ક્યાંય પણ આવી વિશેષ આત્માઓનું સંગઠન નથી. અહીંયા સંગઠનની શક્તિ વિશેષ છે એટલે આ સંગઠન પર બધાની વિશેષ નજર છે બીજા બધાં ડગમગી રહ્યાં છે. ગાદીઓ હલી રહી છે. અને આ રાજ્ય ગાદી બની રહી છે. અહીંયા ગુરુની ગાદી નથી, એટલે હલતી નથી. સ્વ રાજ્યની કે વિશ્વનાં રાજ્ય ની ગાદી છે. બધાં હલાવવાની કોશિશ પણ કરશે પરંતુ સંગઠનની શક્તિ આનો વિશેષ બચાવ છે. ત્યાં એક-એકને અલગ કરીને યુનિટી (એકતા) ને ડીસયુનિટી (અનેકતા) કરે પછી હલાવે છે. અહીંયા સંગઠનની શક્તિનાં કારણે હલાવી નથી શકતાં. તો આ સંગઠનની શક્તિની વિશેષતા ને સદા વધારે આગળ વધારતાં જાઓ. આ સંગઠન જ કિલ્લો છે, એટલે વાર નથી કરી શકતાં. વિજય તો થયેલી જ છે, ફક્ત રીપીટ (પુનરાવર્તન) કરવાનું છે. જે રીપીટ કરવામાં હોશિયાર બને તેજ વિજયી બની સ્ટેજ પર પ્રસિદ્ધ થઈ જાય છે. સંગઠન ની શક્તિ જ વિજય નો વિશેષ આધાર સ્વરૂપ છે. આ સંગઠને જ સેવાની વૃદ્ધિમાં સફળતાને પ્રાપ્ત કરાવી છે. પાલનાનું રિટર્ન (વળતર) દાદીઓ એ સારું આપ્યું છે. સંગઠનની શક્તિનો આધાર શું છે? ફક્ત આ પાઠ પાકો થઈ જાય કે રીગાર્ડ આપવો જ રીગાર્ડ લેવો છે. આપવું લેવાનું છે, લેવાનું, લેવાનું નથી. લેવું અર્થાત ગુમાવવું. આપવું અર્થાત લેવું. કોઈ આપે તો આપીએ, આ કોઈ બિઝનેસ (વ્યાપાર) નથી. આ તો દાતા બનવાની વાત છે. દાતા લઈને પછી નથી આપતાં. તે તો આપતાં જ જાય, એટલે આ સંગઠનની સફળતા છે. પરંતુ હમણાં કંગન તૈયાર થયું છે. માળા નથી તૈયાર થઈ. વૃદ્ધિ ન થાય તો રાજ્ય કોના પર કરશે. હમણાં તો વૃદ્ધિની લિસ્ટ (ચાદી) માં કમી છે. ૯ લાખ જ તૈયાર નથી થયાં. કોઈ પણ વિધિ થી મળશે તો ખરા ને. વિધિ ચેન્જ (પરિવર્તન) થતી રહે છે. પહેલાં સાકારમાં મળ્યા અને હવે અવ્યક્તમાં મળી રહ્યાં છે. વિધિ ચેન્જ થઈ ને. આગળ પણ વિધિ ચેન્જ થતી રહેશે. વૃદ્ધિ પ્રમાણે મળવાની વિધિ પણ ચેન્જ થતી રહેશે. અચ્છા!

પાદીઓ થી :-

૧-સદા પોતાનાં ગુણમૂર્ત દ્વારા ગુણોનું દાન આપતાં રહો. નિર્બળને શક્તિઓનું, ગુણોનું, જ્ઞાનનું દાન આપો તો સદા મહાદાની આત્મા બની જશો. દાતાનાં બાળકો આપવાવાળા છો લેવાવાળા નહીં. જો વિચારો છો આ આપું કરે તો હું કરું, આ લેવાવાળા થઈ ગયાં. હું કરું, આ દેવાવાળા થઈ ગયાં. તો લેવતા નહી, દેવતા બનો. જે પણ

મળ્યું છે તે આપતાં જાઓ. જેટલું આપતાં જશો એટલું વધતું જશે. સદા દેવી અર્થાત્ દેવાવાળી. અચ્છા.

૨-સાંભળ્યું તો ખૂબ છે. છેવટે હિસાબ નીકાળો, સાંભળવાનો અંદાજ શું છે. સાંભળવું અને કરવું બંનેવ સાથે-સાથે છે? કે સાંભળવામાં અને કરવામાં અંતર પડી જાય છે સાંભળો શેના માટે છો? કરવાં માટે ને. સાંભળવું અને કરવું જ્યારે સમાન થઈ જશે તો શું થશે? સંપન્ન થઈ જશો ને. તો પહેલાં-પહેલાં સંપૂર્ણ સ્થિતિનું સેમ્પલ (ઉદાહરણ) કોણ બનશે? દરેક આ કેમ નથી કહેતાં કે હું બનીશ. આમાં જે ઓટે સો અર્જુન. જેમ બાપે સ્વયંને નિમિત્ત બનાવ્યાં એમ જે નિમિત્ત બને તે અર્જુન બની જાય છે અર્થાત્ અવ્વલ (પહેલાં) નંબરમાં આવી જાય છે. અચ્છા - જોઈશું કોણ બને છે. બાપદાદા તો બાળકોને જોવાં ઈચ્છે છે. વર્ષ વિતતા જાય છે. જેમ વર્ષ વિતે એમ જે પણ જૂની ચાલ છે તે વીતી જાય. અને નવો ઉમંગ, નવો સંકલ્પ સદા રહે, તો આજ સંપૂર્ણતા ની નિશાની છે. હવે જુનું બધું ખતમ થયું, હવે બધું નવું હોય.

પ્રશ્ન:- બાપનાં સમીપ આવવાનો આધાર શું છે?

જવાબ:- વિશેષતાઓ. કોઈને કોઈ વિશેષતાએ જ બાપનાં સમીપ લાવ્યાં છે. આ વિશેષતાઓ સેવાનાં દ્વારા જ વૃદ્ધિને પ્રાપ્ત થાય છે. જે વિશેષતાઓ બાપે ભરી છે તે બધાને સેવામાં લગાવો. વિશેષતાને સાકાર માં લાવવાથી સેવાનાં વિષયમાં પણ માર્કસ મળી જાય છે, પોતાનાં અનુભવ બીજાઓને સંભળાવો તો તેમનો પણ ઉમંગ-ઉત્સાહ વધશે.

પ્રશ્ન:- રુહાનિયત માં કમી આવવાનું કારણ શું છે?

જવાબ:- સ્વયંને અથવા જેમની સેવા કરો છો તેમને અમાનત નથી સમજતાં. અમાનત સમજવાથી અનાસક્ત રહેશો અને અનાસક્ત બનવાથી જ રુહાનિયત આવશે. અચ્છા!

પ્રશ્ન:- વર્તમાન સમય વિશ્વની મેજોરીટી (અધિકાંશ) આત્માઓમાં કઈ બે વાતો પ્રવેશ છે?

જવાબ:- ૧-ભય અને ૨-ચિંતા. આ બંને જ વિશેષ બધામાં પ્રવેશ છે. પરંતુ જેટલાં તેઓ ફિકરમાં છે, ચિંતામાં છે એટલાં જ તમે શુભચિંતક છો. ચિંતા બદલાઈ શુભચિંતકની ભાવના સ્વરૂપ બની ગયા છે. ભયભીત નાં બદલે સુખનાં ગીત ગાઈ રહ્યાં છે. બાપદાદા એવા બેફિકર બાદશાહો ને જોઈ રહ્યાં છે.

પ્રશ્ન:- વર્તમાન સમયે કઈ સિઝન (ઋતુ) ચાલી રહી છે? આવાં સમય પર આપ બાળકોનું કર્તવ્ય શું છે?

જવાબ:- વર્તમાન સમય સિઝન જ છે અકાળે મૃત્યુની છે. જેમ વાયુનું, સમુદ્રનું તોફાન અચાનક લાગે છે, એમ આ અકાળે મૃત્યુનું પણ તોફાન અચાનક અને ઝડપ થી એક સાથે અનેકોને લઈ જાય છે. એવાં સમય પર અકાળે મૃત્યુ વાળી આત્માઓને, અકાળ મૂર્ત બની શાંતિ અને શક્તિ નો સહયોગ આપવો આ આપ બાળકોનું કર્તવ્ય છે. તો સદા શુભચિંતક બની શુભભાવના, શુભકામનાની માનસિક સેવાથી બધાને સુખ-શાંતિ આપો. અચ્છા.

વરદાન :- દૃઢતા દ્વારા કલરાઈ જમીન માં પણ ફળ પેદા કરવાવાળા સફળતા સ્વરૂપ ભવ કોઈ પણ વાતમાં સફળતા સ્વરૂપ બનવાનાં માટે દૃઢતા અને સ્નેહનું સંગઠન જોઈએ. આ દૃઢતા કલરાઈ જમીનમાં પણ ફળ પેદા કરી દે છે. જેમ આજકાલ વિજ્ઞાનવાળા રેતીમાં પણ ફળ પેદા કરવાનો પ્રયત્ન કરી રહ્યાં છે તેમ આપ શાંતિની શક્તિ દ્વારા સ્નેહનું પાણી આપતાં ફળીભૂત બનો. દૃઢતા દ્વારા નિરાશાવાદીમાં પણ આશા નો દિપક જગાવી શકો છો કારણકે હિંમત થી બાપની મદદ મળી જાય છે.

સ્લોગન :- પોતાને સદા પ્રભુની અમાનત સમજીને ચાલો તો કર્મમાં રુહાનિયત આવશે.

“ મીઠા બાળકો - આ અનાદિ અવિનાશી બન્યો - બનાવેલ ડ્રામા છે , આમાં જે સીન (ઘટના) પાસ થયો , તે ફરી કલ્પ બાદ જ રિપીટ (પુનરાવર્તન) થશે , એટલે સદા નિશ્ચિત રહો ”

પ્રશ્ન :- આ દુનિયા પોતાની તમોપ્રધાન સ્ટેજ પર પહોંચી ગઈ છે, તેની નિશાનીઓ શું છે?

ઉત્તર :- દિવસ-પ્રતિદિવસ ઉપદ્રવ થતાં રહે છે, કેટલું ધમસાન થઈ રહ્યું છે. ચોર કેવી રીતે માર-પીટ કરી લૂંટી લઈ જાય છે. વગર ઋતુએ વરસાદ પડતો રહે છે. કેટલું નુકસાન થઈ જાય છે. આ બધાં તમોપ્રધાનતા નાં ચિહ્ન છે. તમોપ્રધાન પ્રકૃતિ દુઃખ આપતી રહે છે. આપ બાળકો ડ્રામાનાં રહસ્ય ને જાણો છો એટલે કહો છો નર્થિંગન્યુ (કાંઈ જ નવું નથી).

ઓમ શાંતિ ! હમણાં આપ બાળકો પર જ્ઞાન ની વર્ષા થઈ રહી છે. તમે છો સંગમયુગી અને બાકી જે પણ મનુષ્ય છે. તે બધાં છે. કળયુગી. આ સમયે દુનિયા માં અનેક મત-મતાંતર છે. આપ બાળકોની તો છે એક મત. જે એક મત ભગવાનની જ મળે છે. તે લોકો ભક્તિમાર્ગ માં જપ-તપ-તીર્થ વગેરે જે કંઈ કરે છે તે સમજે છે આ બધાં રસ્તા ભગવાનથી મળવાનાં છે. કહે છે ભક્તિનાં પછી જ ભગવાન મળશે. પરંતુ તેમને આ ખબર જ નથી કે ભક્તિ શરૂ ક્યારે થાય છે અને ક્યાં સુધી ચાલે છે. ફક્ત કહી દે છે ભક્તિ થી ભગવાન મળશે એટલે અનેક પ્રકારની ભક્તિ કરતા આવે છે. આ પણ પોતે સમજે છે કે પરંપરા થી આપણે ભક્તિ કરતા આવ્યાં છીએ. એક દિવસ ભગવાન જરૂર મળશે. કોઈને કોઈ રૂપમાં ભગવાન મળશે. શું કરશે? જરૂર સદ્ગતિ કરશે કારણ કે એ છે જ સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા. ભગવાન કોણ છે, ક્યારે આવશે, આ પણ નથી જાણતાં. મહિમા ભલે જાત-જાતની ગાયે છે. કહે છે ભગવાન પતિત-પાવન છે, જ્ઞાનનાં સાગર છે. જ્ઞાન થી જ સદ્ગતિ થાય છે. આ પણ જાણે છે ભગવાન નિરાકાર છે. જેમ આપણે આત્મા પણ નિરાકાર છીએ, પાછળ થી શરીર લઈએ છે. આપણે આત્માઓ પણ બાપની સાથે પરમધામ માં રહેવાવાળી છીએ. આપણે અહીંયાનાં વાસી નથી. ક્યાનાં નિવાસી છીએ, આ પણ યથાર્થ રીતે નથી બતાવતાં. કોઈ તો સમજે છે-અમે સ્વર્ગમાં ચાલ્યા જઈશું. હવે સીધા સ્વર્ગમાં તો કોઈએ પણ જવાનું નથી. કોઈ પછી કહે જ્યોતિ જ્યોતમાં સમાઈ જશે. આ પણ ખોટું છે. આત્માને વિનાશી બનાવી દે છે. મોક્ષ પણ થઈ ન શકે. જ્યારે કહે છે બની બનાઈ..... આ ચક્ર ફરતું રહે છે. હિસ્ટ્રી-જોગોફી રિપીટ થાય છે. પરંતુ ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે આ નથી જાણતાં. ન ચક્રને જાણે, ન ઇશ્વરને જાણે. ભક્તિમાર્ગમાં કેટલું ભટકે છે. ભગવાન કોણ છે આ તમે જાણો છો. ભગવાનને ફાધર (પિતા) પણ કહે છે તો બુદ્ધિમાં આવવું જોઈએ ને. લૌકિક ફાધર પણ તો છે પછી આપણે એમને યાદ કરીએ છીએ તો બે ફાધર થઈ ગયાં-લૌકિક અને પારલૌકિક. એ પારલૌકિક બાપથી મળવાં માટે આટલી ભક્તિ કરે છે. એ પરલોકમાં રહે છે. નિરાકારી દુનિયા પણ છે જરૂર.

તમે સારી રીતે જાણો છો - મનુષ્ય જે કંઈ કરે છે તે બધું છે ભક્તિમાર્ગ. રાવણ રાજ્યમાં ભક્તિ જ ભક્તિ થતી આવી છે. જ્ઞાન હોઈ ન શકે. ભક્તિ થી ક્યારેય સદ્ગતિ નથી થઈ શકતી. સદ્ગતિ કરવાવાળા બાપને યાદ કરે છે તો જરૂર તે ક્યારેય આવીને સદ્ગતિ કરશે. તમે જાણો છો આ બિલકુલ જ તમોપ્રધાન દુનિયા છે. સતોપ્રધાન હતાં હમણાં તમોપ્રધાન છે, કેટલાં ઉપદ્રવ થતાં રહે છે. ખૂબ ધમસાન થઈ રહ્યું છે. ચોર પણ લૂંટતા રહે છે. કેવી-કેવી રીતે માર-પીટ કરી ચોર પૈસા લૂંટી લઈ જાય છે. એવી-એવી દવાઓ છે જે સુંઘાડી ને બેહોશ કરી દે છે. આ છે રાવણ રાજ્ય. આ ખૂબ મોટો બેહદનો ખેલ છે. આને ફરવામાં પ હજાર વર્ષ લાગે છે. ખેલ પણ ડ્રામા ની જેમ છે. નાટક નહીં કહેશું. નાટકમાં તો સમજો કોઈ એક્ટર બીમાર પડે છે તો અદલી બદલી કરી લે છે. આમાં તો એ વાત થઈ ન શકે. આ તો અનાદિ ડ્રામા છે ને. સમજો કોઈ બીમાર થઈ જાય છે તો કહેશું આમ બીમાર થવાનો પણ ડ્રામામાં પાર્ટ છે. આ અનાદિ બન્યો-બનાવેલ છે. બીજા કોઈને તમે ડ્રામા કહો તો મુઝાઈ જશે. તમે જાણો છો આ બેહદનો ડ્રામા છે. કલ્પ પછી ફરી પણ આજ એક્ટર્સ હશે. જેમ હમણાં વરસાદ વગેરે પડે છે, કલ્પ બાદ ફરી પણ આવી રીતે જ પડશે. આવો જ ઉપદ્રવ થશે. આપ બાળકો જાણો છો જ્ઞાનનો વરસાદ તો બધાં પર પડી નથી શકતો પરંતુ આ અવાજ બધાનાં કાનો સુધી અવશ્ય જશે કે જ્ઞાન સાગર ભગવાન આવેલાં છે. તમારો મુખ્ય છે યોગ. જ્ઞાન પણ તમે સંભળાવો છો બાકી વરસાદ તો આખી દુનિયામાં પડે છે. તમારી યોગ થી સ્થાયી શાંતિ

થઈ જાય છે. તમે બધાંને સંભળાવો છો કે સ્વર્ગની સ્થાપના કરવાં ભગવાન આવેલાં છે, પરંતુ એવા પણ ખૂબ છે જે પોતાને જ ભગવાન સમજી લે છે, તો તમને પછી કોણ માનશે એટલે બાપ સમજાવે છે કોટોમાં કોઈ નીકળશે. તમારા માં પણ નંબરવાર જાણે છે ભગવાન બાપ આવેલાં છે. બાપ થી તો વારસો લેવો જોઈએ ને. કેવી રીતે બાપ ને યાદ કરો તે પણ સમજાવ્યું છે. સ્વયંને આત્મા સમજો. મનુષ્ય તો દેહ-અભિમાની બની ગયાં છે. બાપ કહે છે હું આવું જ છું ત્યારે જ્યારે બધી મનુષ્ય આત્માઓ પતિત બની જાય છે. તમે કેટલાં તમોપધાન બની ગયાં છો. હવે હું આવ્યો છું તમને સતોપધાન બનાવવાં. કલ્પ પહેલાં પણ મેં તમને આવું સમજાવ્યું હતું. તમે તમોપધાન થી સતોપધાન કેવી રીતે બનશો? ફક્ત મને યાદ કરો. હું આવ્યો છું તમને સ્વયંનો અને રચનાનો પરિચય આપવાં. એ બાપને બધાં યાદ કરે જ રહે છે રાવણ રાજ્યમાં. આત્મા પોતાનાં બાપ ને યાદ કરે છે. બાપ છે જ અશરીરી, બિંદુ છે ને. એમનું નામ પછી રાખેલું છે. તમને કહે છે સાલિગ્રામ અને બાપને કહે છે શિવ. આપ બાળકોનું નામ શરીર પર પડે છે. બાપ તો છે જ પરમ આત્મા. એમને શરીર તો લેવાનું નથી. એમણે આમનામાં પ્રવેશ કર્યો છે. આ બ્રહ્માનું તન છે, આમને શિવ નહીં કહેવાશે. આત્મા નામ તો તમારું જ છે જ પછી તમે શરીર માં આવો છો. એ પરમ આત્મા છે બધી આત્માઓનાં પિતા. તો બધાનાં બે બાપ થઈ ગયાં. એક નિરાકારી, એક સાકારી. આમને પછી અલૌકિક વન્ડરફુલ બાપ કહેવાય છે. કેટલાં અસંખ્ય બાળકો છે. મનુષ્યોને આ સમજમાં નથી આવતું - પ્રજાપિતા બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ આટલાં બધાં છે, આ શું છે! કયા પ્રકારનો આ ધર્મ છે! સમજી નથી શકતાં. તમે જાણો છો આ કુમાર-કુમારી પ્રવૃત્તિ માર્ગનો અક્ષર છે ને. મા, બાપ, કુમારી અને કુમાર. ભક્તિમાર્ગ માં તમે યાદ કરો છો તું માત-પિતા.....હમણાં તમને માત-પિતા મળ્યા છે, તમને એડોપ્ટ (દત્તક) કર્યા છે. સતયુગમાં એડોપ્ટ નથી કરાતું. ત્યાં અડોપ્શનનું નામ નથી. અહીંયા તો પણ નામ છે. તે છે હદનાં બાપ, આ છે બેહદનાં બાપ. બેહદનું એડોપ્શન છે. આ રહસ્ય ખૂબ જ ગુહ્ય સમજવા લાયક છે. તમે લોકો પૂરી રીતે કોઈને સમજાવતાં નથી. પહેલાં-પહેલા અંદર કોઈ આવે છે, બોલે ગુરુનાં દર્શન કરવા આવ્યા છીએ, તો તમે બોલો કે આ કોઈ મંદિર નથી. બોર્ડ ઉપર જુઓ શું લખેલું છે! બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ અસંખ્ય છે. આ બધાં પ્રજાપિતાનાં બાળકો થઈ ગયાં. પ્રજા તો તમે પણ છો. ભગવાન સૃષ્ટિ રચે છે, બ્રહ્મા મુખ કમળ દ્વારા અમને રચ્યાં છે. અમે છે જ નવી સૃષ્ટિનાં, તમે છો જૂની સૃષ્ટિનાં. નવી સૃષ્ટિનાં બનવાનું હોય છે સંગમયુગ પર. આ છે પુરુષોત્તમ બનવાનો યુગ. તમે સંગમયુગ પર ઉભાં છો, તેઓ કળયુગ માં ઉભાં છે જેમ કે પાર્ટીશન (વિભાજન) થઈ ગયું છે. આજકાલ તો જુઓ કેટલું પાર્ટીશન છે. દરેક ધર્મવાળા સમજે છે અમે પોતાની પ્રજાને સંભાળશું, પોતાનાં ધર્મને, હમજીન્સ ને સુખી રાખશું એટલે દરેક કહે છે-અમારાં રાજ્યથી આ ચીજ બહાર ન જાય. પહેલાં તો રાજાનો આખી પ્રજા પર હુકમ ચાલતો હતો. રાજાને મા-બાપ, અન્નદાતા કહેતા હતાં. હમણાં તો રાજા-રાણી કોઈ છે નહીં. અલગ-અલગ ટુકડા થઈ ગયા છે. કેટલાં ઉપદ્રવ થતા રહે છે. અચાનક પૂર આવી જાય છે, ભૂકંપ થતા રહે છે, આ બધું છે દુઃખનું મોત.

હમણાં તમે બ્રાહ્મણ સમજો છો એ આપણે બધાં આપસમાં ભાઈ-ભાઈ છીએ. તો આપણે આપસમાં ખૂબ-ખૂબ પ્રેમથી ક્ષીરખંડ થઈને રહેવાનું છે. આપણે એક બાપનાં બાળક છીએ તો આપસમાં ખૂબ પ્રેમ હોવો જોઈએ. રામરાજ્ય માં સિંહ-બકરી જે એકદમ પાક્કા દુશ્મન છે, એ પણ ભેગાં પાણી પીવે છે. અહીંયા તો જુઓ ઘર-ઘરમાં કેટલાં ઝઘડા છે. દેશ-દેશનો ઝઘડો, આપસમાં જ ફૂટ પડે છે. અનેક મતો છે. હમણાં તમે જાણો છો આપણે બધાંએ અનેકવાર બાપથી વારસો લીધો છે અને પછી ગુમાવ્યો છે અર્થાત રાવણ પર જીત પામીએ છીએ અને પછી હારીએ છીએ. એક બાપની શ્રીમત પર આપણે વિશ્વનાં માલિક બની જઈએ છીએ, એટલે એમને ઉંચેથી ઊંચા ભગવાન કહેવાય છે. સર્વનાં દુઃખ હર્તા, સુખ કર્તા કહેવાય છે. હમણાં તમને સુખ નો રસ્તો બતાવી રહ્યાં છે. આપ બાળકો આપસમાં ક્ષીરખંડ હોવા જોઈએ. દુનિયામાં આપસમાં બધાં છે લુણપાણી. એક-બીજાને મારવામાં વાર નથી કરતાં. તમે ઈશ્વરીય ઔલાદ તો ક્ષીરખંડ હોવા જોઈએ. તમે ઈશ્વરીય સંતાન તો દેવતાઓથી પણ ઊંચા થયાં. તમે બાપનાં કેટલાં મદદગાર બનો છો. પુરુષોત્તમ બનવાનાં મદદગાર છો તો આ દિલમાં આવવું જોઈએ-અમે પુરુષોત્તમ છીએ, તો અમારામાં દેવી ગુણ છે? આસુરી ગુણ છે તો તે પછી બાપનાં બાળક તો કહેવાઈ ન શકાય એટલે કહેવાય છે સદ્ગુરુનાં નિંદક ઠોર ન પામે. તે કળયુગી ગુરુ પછી પોતાનાં માટે કહીને મનુષ્યોને ડરાવી દે છે. તો બાપ બાળકો ને સમજાવે છે-સપૂત બાળકો તે છે જે બાપનું નામ રોશન કરે છે, ક્ષીરખંડ થઈને રહે છે. બાપ હંમેશા કહે છે-ક્ષીરખંડ બનો. લુણપાણી થઈ આપસમાં લડો-ઝઘડો નહીં. તમારે અહીં ક્ષીરખંડ બનવાનું છે. આપસમાં ખૂબ પ્રેમ જોઈએ કારણ કે તમે ઈશ્વરીય ઔલાદ છો ને. ઈશ્વર સૌથી પ્રેમાળ છે ત્યારે તો એમને બધાં યાદ કરે છે. તો તમારો આપસમાં ખૂબ પ્રેમ હોવો જોઈએ. નહિં તો

બાપની ઈજ્જત ગુમાવો છો. ઈશ્વરનાં બાળકો આપસમાં લુણપાણી કેવી રીતે થઈ શકે, પછી પદ કેવી રીતે પામી શકશો. બાપ સમજાવે છે આપસમાં ક્ષીરખંડ થઈ રહ્યો. લુણ-પાણી હશે તો કાંઈ પણ ધારણા નહીં થશે. જો બાપનાં ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) પર નહિ ચાલશે તો પછી ઊંચ પદ કેવી રીતે પામશે. દેહ-અભિમાનમાં આવવાથી જ પછી આપસમાં લડે છે. દેહી-અભિમાની હોય તો કાંઈ પણ ખીટ-પીટ ન થાય. ઈશ્વર બાપ મળ્યા છે તો પછી દૈવી ગુણ પણ ધારણ કરવાનાં છે. આત્માએ બાપ જેવાં બનવાનું છે. જેમ બાપમાં પવિત્રતા, સુખ, પ્રેમ વગેરે બધું છે, તમારે પણ બનવાનું છે. નહિં તો ઊંચ પદ પામી ન શકાય. ભણીને બાપથી ઊંચો વારસો પામવાનો છે, અનેકોનું જે કલ્યાણ કરે છે, તેજ રાજા-રાણી બની શકે છે. બાકી દાસ-દાસીઓ જઈને બનશે. સમજો તો શકે છે ને - કોણ-કોણ શું બનશે? ભણવાવાળા પોતે પણ સમજી શકે છે-આ હિસાબથી અમે બાબાનું શું નામ નીકાળશું. ઈશ્વરનાં બાળકો તો મોસ્ટ લવલી (સૌથી પ્રેમાળ) હોવા જોઈએ, જે કોઈ પણ જોઈ ખુશ થઈ જાય. બાબાને પણ મીઠા તે લાગશે. પહેલાં ધરને તો સુધારો. પહેલાં ધરને પછી પર (બીજા) ને સુધારવાનાં છે. ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં કમળ ફૂલ સમાન પવિત્ર અને ક્ષીરખંડ થઈને રહો. કોઈ પણ જુએ તો કહે-ઓહો! અહીંયા તો સ્વર્ગ લાગે છે. અજ્ઞાન કાળમાં પણ બાબાએ પોતે એવાં ધર જોયાં છે. ૬-૭ બાળકો લગ્ન કરેલાં બધાં ભેગાં રહે છે. બધાં સવારે ઊઠીને ભક્તિ કરે છે. ધરમાં એકદમ શાંતિ હોય છે. આ તો તમારું ઈશ્વરીય કુટુંબ છે. હંસ અને બગલા ભેગાં તો રહી ન સકે. તમારે તો હંસ બનવાનું છે. લુણપાણી થવાથી બાબા રાજી નહીં થશે. બાબા કહેશે તમે કેટલું નામ બદનામ કરો છો. જો ક્ષીરખંડ થઈને નહીં રહેશો તો સ્વર્ગમાં ઊંચું પદ પામી નહીં શકો, ખૂબ સજાઓ ખાશો. બાપનાં બનીને પછી જો લુણપાણી થઈ રહ્યો છો તો સો ગુણા સજા ખાશો. પછી તમને સાક્ષાત્કાર પણ થતા રહેશે કે અમે શું પદ પામશું. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સદા ધ્યાન રહે-આપણે ઈશ્વરનાં બાળકો છીએ, આપણે સૌથી પ્રેમાળ થઈને રહેવાનું છે. આપસમાં ક્યારેય પણ લુણપાણી નથી થવાનું. પહેલાં પોતાને સુધારવાનાં છે પછી બીજાઓને સુધારવાની શિક્ષા આપવાની છે.
2. જેમ બાપમાં પવિત્રતા, સુખ, પ્રેમ વગેરે બધાં ગુણ છે, એમ બાપ સમાન બનવાનું છે. એવું કોઈ કર્મ નથી કરવાનું જે સદ્ગુરુનાં નિંદક બનીએ. પોતાની ચલનથી બાપનું નામ રોશન કરવાનું છે.

વરદાન :- લાઈન ક્લિયર નાં આધાર પર નંબરવન પાસ થવાવાળા એવરરેડી ભવ
સદા એવરરેડી રહેવું-આ બ્રાહ્મણ જીવનની વિશેષતા છે. પોતાની બુદ્ધિની લાઈન એવી ક્લિયર હોય જે બાપનો કોઈ પણ ઈશારો મળે-એવરરેડી. તે સમયે કાંઈ પણ વિચારવાની જરૂર ન હોય. અચાનક એક જ ક્વેશ્ચન (પ્રશ્ન) આવશે-ઓર્ડર થશે-અહીંયા જ બેસી જાઓ, અહીંયા પહોંચી જાઓ તો કોઈ પણ વાત અથવા સંબંધ યાદ ન આવે ત્યારે નંબરવન પાસ થઈ શકશો. પરંતુ આ બધું અચાનક નું પેપર હશે-એટલે એવરરેડી બનો.

સ્લોગન :- મનને શક્તિશાળી બનાવવાં માટે આત્માને ઈશ્વરીય સ્મૃતિ અને શક્તિ નું ભોજન આપો.

“મીઠાબાળકો- રુહાનીસર્વિસ (સેવા) કરીપોતાનુંઅનેબીજાનુંકલ્યાણકરો,
બાપથીસાચુંદિલરાખોતોબાપનાંદિલપરચઢીજશો”

- પ્રશ્ન :-** દેહી-અભિમાની બનવાની મહેનત કોણ કરી શકે છે? દેહી-અભિમાની ની નિશાનીઓ સંભળાવો?
- ઉત્તર :-** જેમને ભણતરથી અને બાપથી અતૂટ પ્રેમ છે તે દેહી-અભિમાની બનવાની મહેનત કરી શકે છે. તેઓ શીતળ હશે, કોઈથી પણ અધિક વાત નહીં કરશે, તેમનો બાપથી લવ (પ્રેમ) હશે, ચલન ખુબ રોચલ હશે. તેમને નશો રહે છે કે અમને ભગવાન ભણાવે છે. અમે તેમનાં બાળકો છીએ. તેઓ સુખદાવી હશે. દરેક પગલું શ્રીમત પર ઉપાડશે.

ઓમશાંતિ! બાળકોએ સર્વિસ (સેવા) સમાચાર પણ સાંભળવાં જોઈએ પછી મુખ્ય-મુખ્ય જે મહારથી સર્વિસેબુલ (સેવાધારી) છે તેમણે સલાહ નીકાળવી જોઈએ. બાબા જાણે છે સર્વિસેબુલ બાળકોનું જ વિચાર સાગર મંથન ચાલશે. મેળા અથવા પ્રદર્શનીનું ઓપનિંગ (ઉદ્ઘાટન) કોનાથી કરાવીએ! શું-શું પોઇન્ટ (વાતો) સંભળાવવાં જોઈએ. શંકરાચાર્ય વગેરે જો તમારી આ વાતને સમજી ગયા તો કહશે અહીંયાનું નોલેજ તો ખૂબ ઊંચું છે. આમને ભણાવવા વાળા કોઈ હોશિયાર લાગે છે. ભગવાન ભણાવે છે, એ તો માનશે નહીં. તો પ્રદર્શની વગેરેનું ઉદ્ઘાટન કરવા જે આવે છે તેમને શુ-શું સમજાવો છો તે સમાચાર બધાને બતાવવા જોઈએ અથવા તો ટેપમાં શોર્ટ (સંક્ષિપ્ત) માં ભરવું જોઈએ. જેમ ગંગે (દાદી) એ શંકરાચાર્યને સમજાવ્યું આવાં-આવાં સર્વિસેબુલ બાળકો તો બાપનાં દિલ પર ચઢે છે. આમ તો સ્થૂળ સર્વિસ પણ છે પરંતુ બાબાનું અટેન્શન (ધ્યાન) રુહાની સર્વિસ પર જશે, જે અનેકોનું કલ્યાણ કરે છે. ભલે કલ્યાણ તો દરેક વાતમાં છે. બ્રહ્મા ભોજન બનાવવામાં પણ કલ્યાણ છે, જો યોગ્યયુક્ત થઈ બનાવે. એવા યોગ યુક્ત ભોજન બનાવવા વાળા હોય તો ભંડારામાં ખુબ શાંતિ હોય. યાદની યાત્રા પર રહે. કોઈ પણ આવે તો ઝટ તેમને સમજાવે. બાબા સમજી શકે છે-સર્વિસેબુલ બાળકો કોણ છે, જે બીજાઓને પણ સમજાવી શકે છે, તેમને જ વધારે કરીને સર્વિસ પર બોલાવે પણ છે. તો સર્વિસ કરવાવાળા જ બાપનાં દિલ પર ચઢેલા રહે છે. બાબાનું અટેન્શન બધું સર્વિસેબુલ બાળકો તરફ જ જાય છે. ઘણાં તો સમ્મુખ મુરલી સાંભળતા પણ કાંઈ સમજી નથી શકતાં. ધારણા નથી થતી કારણ કે અડધાકલ્પ ની દેહ-અભિમાન ની બીમારી ખુબ આકરી છે. તેને મટાડવાં માટે ખૂબ થોડા છે જે સારી રીતે પુરુષાર્થ કરે છે. ઘણાંઓથી દેહી-અભિમાની બનવાની મહેનત થતી નથી. બાબા સમજાવે છે-બાળકો, દેહી-અભિમાની બનવામાં ખૂબ મહેનત છે. ભલે કોઈ ચાર્ટ પણ મોકલી દે છે પરંતુ પૂરો નથી. તો પણ કાંઈક અટેન્શન રહે છે. દેહી-અભિમાની બનવાનું અટેન્શન ઘણાઓનું ઓછું રહે છે. દેહી-અભિમાની ખૂબ શીતળ હશે. તેઓ એટલી વધારે વાતચીત નહીં કરે. તેમનો બાપથી લવ (પ્રેમ) એવો હશે જે વાત નહિ પૂછે. આત્માને એટલી ખુશી હોવી જોઈએ જે ક્યારેય કોઈ મનુષ્યને ન હોય. આ લક્ષ્મી-નારાયણ ને તો જ્ઞાન છે નહીં. જ્ઞાન આપ બાળકોને જ છે, જેમને ભગવાન ભણાવે છે. ભગવાન આપણને ભણાવે છે, આ નશો પણ તમારામાં કોઈ એક-બે ને રહે છે. તે નશો હોય તો બાપની યાદમાં રહે, જેને દેહી-અભિમાની કહેવાય છે. પરંતુ તે નશો નથી રહેતો. યાદમાં રહેવાવાળા ની ચલન ખૂબ સારી રોચલ હશે. આપણે ભગવાન નાં બાળકો છીએ એટલે ગાયન પણ છે-અતીન્દ્રિય સુખ ગોપ-ગોપીઓ થી પૂછો, જે દેહી-અભિમાની થઈ બાપ ને યાદ કરે છે. યાદ નથી કરતા એટલે શિવબાબા નાં દિલ પર પણ નથી ચઢતાં. શિવબાબા નાં દિલ પર નહિં તો દાદાનાં પણ દિલ પર નથી ચઢી શકતાં. એમનાં દિલ પર હશે તો જરૂર આમનાં દિલ પર પણ હશે. બાપ દરેકને જાણે છે. બાળકો પોતે પણ સમજે છે કે અમે શું સર્વિસ કરીએ છીએ. સર્વિસનો શોખ બાળકોમાં ખૂબ હોવો જોઈએ. કોઈને સેવાકેન્દ્ર સેટ કરવાનો પણ શોખ રહે છે. કોઈને ચિત્ર બનાવવાનો શોખ રહે છે. બાપ પણ કહે છે-મને જ્ઞાની તું આત્મા બાળકો પ્રિય લાગે છે, જે બાપની યાદમાં પણ રહે છે અને સર્વિસ કરવાં માટે પણ તત્પર રહે છે. કોઈ તો બિલકુલ જ સર્વિસ નથી કરતાં, બાપનું કહેવું પણ નથી માનતાં. બાપ તો જાણે છે ને-ક્યાં કોણે સર્વિસ કરવી જોઈએ. પરંતુ દેહ-અભિમાનનાં કારણે પોતાની મત પર ચાલે છે તો તે દિલ પર નથી ચઢતાં. અજ્ઞાન કાળમાં પણ કોઈ બાળક બદચલન વાળા હોય છે તો બાપનાં દિલ પર નથી રહેતાં. તેમને કપૂત સમજે છે. સંગદોષ માં ખરાબ થઈ જાય છે. અહીંયા પણ જે સર્વિસ કરે છે તેજ

બાપને પ્રિય લાગે છે. જે સર્વિસ નથી કરતાં તેમને બાપ પ્રેમ થોડી કરશે. સમજે છે તકદીર અનુસાર જ ભણશે, તો પણ પ્રેમ કોનાં પર રહેશે? તે તો કાયદો છે ને. સારા બાળકોને ખૂબ પ્રેમ થી બોલાવશે. કહેશે તમે ખૂબ સુખદાયી છો, તમે પિતા સ્નેહી છો. જે બાપ ને યાદ જ નથી કરતાં તેમને પિતા સ્નેહી થોડી કહેવાશે. દાદા સ્નેહી નથી બનવાનું, સ્નેહી બનવાનું છે બાપ થી. જે બાપનાં સ્નેહી હશે તેમની બોલચાલ ખૂબ મીઠી સુંદર હશે. વિવેક એવું કહે છે-ભલે સમય છે પરંતુ શરીર પર કોઈ ભરોસો થોડી છે. બેઠાં-બેઠાં એક્સિડન્ટ (અકસ્માત) થઈ જાય છે. કોઈ હાર્ટ ફેલ થઈ જાય છે. કોઈને રોગ લાગી જાય છે, મોત તો અચાનક થઈ જાય છે એટલે શ્વાસ પર તો ભરોસો નથી. નેચરલ કેલામીટીઝ (કુદરતી આપદાઓ) ની પણ હમણાં પ્રેક્ટિસ થઈ રહી છે. વગર સમયે વરસાદ પડવાથી પણ નુકસાન કરી દે છે. આ દુનિયા જ દુઃખ આપવા વાળી છે. બાપ પણ એવાં સમય પર આવે છે જ્યારે મહાન દુઃખ છે, લોહીની નદીઓ પણ વહેવાની છે. કોશિશ કરવી જોઈએ-આપણે પોતાનો પુરુષાર્થ કરી ૨૧ જન્મોનું કલ્યાણ તો કરી લઈએ. ઘણામાં પોતાનું કલ્યાણ કરવાની કુરના (ઉત્કંઠા) પણ દેખાતી નથી.

બાબા અહીંયા બેસી મુરલી ચલાવે છે તો પણ બુદ્ધિ સર્વિસેબુલ બાળકો તરફ રહે છે. હવે શંકરાચાર્યને પ્રદર્શનીમાં બોલાવ્યાં છે, નહીં તો એ લોકો આમ ક્યાંય જતાં નથી. ખૂબ ધમંડથી રહે છે, તો તેમને માન પણ આપવું પડે. ઉપર સિંહાસન પર બેસાડવાં પડે. એવું નહીં, સાથે બેસી શકે છે. નહિ, રીગાર્ડ (સમ્માન) તેમને તો ખૂબજ જોઈએ. નિર્માણ હોય તો પછી ચાંદી વગેરેનું સિંહાસન પણ છોડી દે. બાપ જુઓ કેવાં સાધારણ રહે છે. કોઈ પણ જાણતું નથી. આપ બાળકોમાં પણ કોઈ વિરલા જાણે છે. કેટલા નિરહંકારી બાપ છે. આ તો બાપ અને બાળકોનો સંબંધ છે ને. જેમ લૌકિક બાપ બાળકોની સાથે રહે, ખાએ-ખવડાવે છે, આ છે બેહદનાં બાપ. સંન્યાસીઓ વગેરે ને બાપનો પ્રેમ નથી મળતો. આપ બાળકો જાણો છો કલ્પ-કલ્પ આપણને બેહદનાં બાપ નો પ્રેમ મળે છે. બાપ ગુલ-ગુલ (ફૂલ) બનાવવાની ખૂબ મહેનત કરે છે. પરંતુ ડ્રામા અનુસાર બધાં તો ગુલ-ગુલ બનતા નથી. આજે ખૂબ સારા-સારા, કાલે વિકારી થઈ જાય છે. બાપ કહે તકદીરમાં નથી તો બીજું શું કરશે. ઘણાંની ગંદી ચલન થઈ જાય છે. આજ્ઞાનું ઉલ્લંઘન કરે છે. ઈશ્વર ની મત પર પણ નહિં ચાલશે તો તેમની શું હાલત થશે! ઊંચેથી ઊંચા બાપ છે, બીજું તો કોઈ છે નહીં. પછી દેવતાઓનાં ચિત્રોમાં જોશો તો આ લક્ષ્મી-નારાયણ જ ઊંચેથી ઊંચા છે. પરંતુ મનુષ્ય આ પણ નથી જાણતાં કે આમને આવાં કોણે બનાવ્યાં. બાપ આપ બાળકોને રચતા અને રચનાનું નોલેજ સારી રીતે બેસી સમજાવે છે. તમને તો પોતાનું શાંતિધામ, સુખધામ જ યાદ આવે છે. સર્વિસ કરવાવાળા નાં નામ સ્મૃતિમાં આવે છે. જરૂર જે બાપનાં આજ્ઞાકારી બાળકો હશે, તેમનાં તરફ જ દિલ જશે. બેહદનાં બાપ એક જ વાર આવે છે. તે લૌકિક બાપ તો જન્મ-જન્માંતર મળે છે. સતયુગમાં પણ મળે છે. પરંતુ ત્યાં આ બાપ નથી મળતાં. હમણાં નાં ભણતર થી તમે પદ પામો છો. આ પણ આપ બાળકો જ જાણો છો કે બાપ થી આપણે નવી દુનિયાનાં માટે ભણી રહ્યાં છે. આ બુદ્ધિમાં યાદ રહેવું જોઈએ. છે ખૂબ સહજ. સમજો બાબા રમી રહ્યા છે, અનાયાસે કોઈ આવી જાય છે તો બાબા ઝટ ત્યાં જ તેમને નોલેજ આપવા લાગી જશે. બેહદનાં બાપ ને જાણો છો? બાપ આવ્યાં છે જૂની દુનિયાને નવી બનાવવાં. રાજયોગ શીખવાડે છે. ભારતવાસીઓને જ શીખવાડવાનું છે. ભારત જ સ્વર્ગ હતું. જ્યાં આ દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય હતું. હમણાં તો નર્ક છે. નર્ક થી પછી સ્વર્ગ બાપ જ બનાવશે. આવી-આવી મુખ્ય વાતો યાદ કરી કોઈ પણ આવે તો તેમને બેસી સમજાવો. તો કેટલાં ખુશ થઈ જાય. ફક્ત બોલો બાપ આવેલાં છે. આ તે જ મહાભારત લડાઈ છે જે ગીતામાં ગવાયેલી છે. ગીતાનાં ભગવાન આવ્યા હતાં, ગીતા સંભળાવી હતી. શેના માટે? મનુષ્યને દેવતા બનાવવાં. બાપ ફક્ત કહે છે મુજ બાપને યાદ કરો અને વારસાને યાદ કરો. આ દુઃખધામ છે. આટલું બુદ્ધિમાં યાદ રહે તો પણ ખુશીમાં રહો. આપણે આત્મા બાબાની સાથે જવાવાળી છીએ શાંતિધામ. પછી ત્યાંથી પાર્ટ ભજવવાં આવશું પહેલાં-પહેલાં સુખધામમાં. જેમ કોલેજમાં ભણે છે તો સમજે છે અમે આ-આ ભણીએ છીએ પછી આ બનશું. બેરિસ્ટર બનશું અથવા પોલીસ સુપરિન્ટેન્ડન્ટ બનશું, આટલા પૈસા કમાઈશું. ખુશીનો પારો ચઢેલો રહેશે. આપ બાળકોને પણ આ ખુશી રહેવી જોઈએ. અમે બેહદનાં બાપ થી આ વારસો પામીએ છીએ પછી અમે સ્વર્ગમાં પોતાનાં મહેલ બનાવશું. આખો દિવસ બુદ્ધિમાં આ ચિંતન રહે તો ખુશી પણ હોય. પોતાનું અને બીજાઓનું પણ કલ્યાણ કરે. જે બાળકોની પાસે જ્ઞાન ધન છે તેમની ફરજ છે દાન કરવાની. જો ધન છે, દાન નથી કરતાં તો તેમને મનહૂસ કહેવાય છે. તેમની પાસે ધન હોવા છતાં પણ જેમ કે છે જ નહીં. ધન હોય તો દાન જરૂર કરે. સારા-સારા મહારથી બાળકો જે છે તે સદેવ બાબાનાં દિલ પર ચઢેલાં રહે છે. કોઈ-કોઈનાં માટે ખ્યાલ રહે છે-આ કદાચ તૂટી પડશે. પરિસ્થિતિ એવી છે. દેહનો અહંકાર ખૂબ ચઢેલો છે. કોઈ પણ સમયે હાથ છોડી દે

અને જઈને પોતાનાં ઘરમાં રહે. ભલે મુરલી ખૂબ સારી ચલાવે છે પરંતુ દેહ-અભિમાન ખૂબ છે થોડી પણ બાબા સાવધાની આપશે તો ઝટ તૂટી પડશે. નહીં તો ગાયન છે-પ્રેમ કરો કે ભલે હુકરાવો.....અહીંયા બાબા રાઈટ (સત્ય) વાત કરે છે તો પણ ગુસ્સો ચઢી જાય છે. એવાં-એવાં બાળકો પણ છે, કોઈ તો અંદર માં ખૂબ શુદ્ધિયા માને છે, કોઈ અંદરમાં બળીને મરે છે. માયાનું દેહ-અભિમાન ખૂબ છે. ઘણાં એવા પણ બાળકો છે જે મુરલી સાંભળતા જ નથી અને ઘણાં તો મુરલી વગર રહી નથી શકતાં. મુરલી નથી વાંચતા તો પોતાની જ હઠ છે, અમારામાં તો જ્ઞાન ખૂબ છે અને છે કાંઈ પણ નહિં.

તો જ્યાં શંકરાચાર્ય વગેરે પ્રદર્શનીમાં આવે છે, સર્વિસ સારી થાય છે તો તે સમાચાર બધાને મોકલવા જોઈએ તો બધાને ખબર પડે કેવી રીતે સર્વિસ થઈ તો તે પણ શીખશે. આવી-આવી સર્વિસનાં માટે જેમને ખ્યાલ આવે છે તેમને જ બાબા સર્વિસેબુલ સમજશે. સર્વિસમાં ક્યારે થાકવું ન જોઈએ. આ તો અનેકોનું કલ્યાણ કરવાનું છે ને. બાબા ને તો આ ફિકર રહે છે, બધાને આ નોલેજ મળે. બાળકોની પણ ઉન્નતી થાય. રોજ મુરલીમાં સમજાવતાં રહે છે-આ રુહાની સર્વિસ છે મુખ્ય. સાંભળવું અને સંભળાવવાનું છે. શોખ હોવો જોઈએ. બેજ લઈને રોજ મંદિરોમાં જઈને સમજાવો-આ લક્ષ્મી-નારાયણ કેવી રીતે બન્યાં? પછી ક્યાં ગયાં, કેવી રીતે રાજ્ય ભાગ્ય પામ્યું? મંદિરનાં દરવાજા પર જઈને બેસો. કોઈ પણ આવે બોલો, આ લક્ષ્મી-નારાયણ કોણ છે, ક્યારે એમનું ભારતમાં રાજ્ય હતું? હનુમાન પણ જૂતામાં જઈને બેસતા હતાં ને. તેનું પણ રહસ્ય છે ને. તરસ પડે છે. સર્વિસની યુક્તિઓ બાબા ખૂબ બતાવે છે, પરંતુ અમલમાં બહુજ કોઈ મુશ્કિલ લાવે છે. સર્વિસ ખૂબ છે. આંધળાઓની લાઠી બનવાનું છે. જે સર્વિસ નથી કરતાં, બુદ્ધિ સાફ નથી તો પછી ધારણા નથી થતી. નહીં તો સર્વિસ ખૂબ સહજ છે. તમે આ જ્ઞાન રત્નોનું દાન કરો છો. કોઈ સાહુકાર આવે તો બોલો અમે તમને આ સૌગાત (ભેટ) આપીએ છીએ. આનો અર્થ પણ તમને સમજાવીએ છીએ. આ બેજની બાબાને ખૂબજ કદર છે. બીજા કોઈને એટલી કદર નથી. આમાં ખૂબ સારું જ્ઞાન ભરેલું છે. પરંતુ કોઈની તકદીરમાં નથી તો બાબા પણ શું કરી શકે છે. બાપ અને ભણતર ને છોડવું-આ તો મોટામાં મોટો આપઘાત છે. બાપનાં બનીને પછી ફારકતી (દગો) આપવી-એનાં જેવું મહાન પાપ કોઈ હોતું નથી. તેમનાં જેવું કમ્બખ્ત કોઈ હોતું નથી. બાળકોએ શ્રીમત પર ચાલવું જોઈએ ને. તમને બુદ્ધિમાં છે અમે વિશ્વનાં માલિક બનવાવાળા છીએ, ઓછી વાત થોડી છે. યાદ કરશો તો ખુશી પણ રહેશે. યાદ ન રહેવાથી પાપ ભસ્મ નહીં થશે. એડોપ્ટ થયાં તો ખુશીનો પારો ચઢવો જોઈએ. પરંતુ માયા ખૂબ વિઘ્ન નાખે છે. કાચ્યાઓ ને પાડી દે છે. જે બાપની શ્રીમત જ નથી લેતા તે શું પદ પામશે. થોડી મત લીધી તો પછી એવું જ હલકું પદ પામશે. સારી રીતે મત લેશે તો ઉંચ પદ પામશે. આ બેહદની રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે. આમાં ખર્ચા વગેરેની પણ કોઈ વાત નથી. કુમારીઓ આવે છે, સીખીને અનેકોને આપ સમાન બનાવે છે, આમાં ફી વગેરેની વાત જ નથી. બાપ કહે છે તમને સ્વર્ગની બાદશાહી આપું છું. હું સ્વર્ગમાં પણ નથી આવતો. શિવબાબા તો દાતા છે ને. તેમને ખર્ચા શું આપશો. આમણે બધુંજ એમને આપી દીધું, વારીસ બનાવી દીધાં. વળતરમાં જુઓ રાજાઈ મળે છે. આ પહેલું-પહેલું યાદગાર છે. આખાં વિશ્વ પર સ્વર્ગની સ્થાપના થાય છે. ખર્ચો પાઈ પણ નથી. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પિતા સ્નેહી બનવાનાં માટે ખૂબ-ખૂબ સુખદાયી બનવાનું છે. પોતાની બોલ ચાલ ખૂબ મીઠી રોચલ રાખવાની છે. સર્વિસેબુલ (સેવાધારી) બનવાનું છે. નિરહંકારી બની સેવા કરવાની છે.
2. ભણતર અને બાપને છોડીને ક્યારેય આપઘાતી મહાપાપી નથી બનવાનું. મુખ્ય છે રુહાની સર્વિસ, આ સર્વિસમાં ક્યારેય થાકવાનું નથી. જ્ઞાન રત્નોનું દાન કરવાનું છે, મનહૂસ નથી બનવાનું.

વરદાન :- ‘હું’ અને ‘મારાંપણા’ નેબલીચઢાવવાવાળાસંપૂર્ણમહાબલીભવ

હદનાં કોઈ પણ વ્યક્તિ અથવા વૈભવ થી લગાવ-આ મારાં પણ છે. આ મારાં પણાને અને હું કરું છું, મેં કર્યું....આ હું પણા ને સંપૂર્ણ સમર્પણ કરવાવાળા અર્થાત્ બલી ચઢવાવાળા જ મહાબલી છે. જ્યારે હદનું હું હું પણા સમર્પણ થાય ત્યારે સંપૂર્ણ અથવા બાપ સમાન બનશો. હું કરી રહ્યો છું, નહીં. બાબા કરાવી રહ્યાં છે, બાબા ચલાવી રહ્યાં છે. કોઈ પણ વાતમાં હું નાં બદલે સદા નેચરલ ભાષામાં પણ બાપ શબ્દ જ આવે, હું શબ્દ નહીં.

સ્લોગન :- સંકલ્પો માં એવી દૃઢતા ધારણ કરો જેનાથી વિચારવું અને કરવું સમાન થઈ જાય.

“ મીઠા બાળકો - તમારે મનુષ્ય થી દેવતા બનવાનું ભણતર ભણવાનું અને ભણાવવાનું છે , બધાને શાંતિધામ અને સુખધામ નો રસ્તો બતાવવાનો છે ”

પ્રશ્ન :- જે સતોપ્રધાન પુરુષાર્થી છે તેમની નિશાની શું હશે?

ઉત્તર :- તે બીજાઓને પણ આપ સમાન બનાવશે. તે અનેકોનું કલ્યાણ કરતાં રહેશે. જ્ઞાન ધનથી ઝોલી ભરીને દાન કરશે. ૨૧ જન્મોનાં માટે વારસો લેશે અને બીજાઓને પણ અપાવશે.

ગીત :- ઓમ નમો શિવાય...

ઓમ શાંતિ ! ભક્ત જેમની મહિમા કરે છે, તમે એમનાં સમ્મુખ બેઠાં છો, તો કેટલી ખુશી થવી જોઈએ. એમને કહે છે શિવાય નમઃ. તમારે તો નમઃ નથી કરવાનું. બાપને બાળકો યાદ કરે છે, નમઃ ક્યારેય નથી કરતાં. આ પણ બાપ છે, આમનાં થી તમને વારસો મળે છે. તમે નમઃ નથી કરતાં, યાદ કરો છો. જીવ ની આત્મા યાદ કરે છે. બાપે આ તનની લોન (ઉધાર) લીધી છે. એ આપણને રસ્તો બતાવી રહ્યાં છે-બાપ થી બેહદ નો વારસો કેવી રીતે લેવાય છે. તમે પણ સારી રીતે જાણો છો. સતયુગ છે સુખધામ અને જ્યાં આત્માઓ રહે છે એને કહેવાય છે શાંતિધામ. તમારી બુદ્ધિમાં છે કે આપણે શાંતિધામનાં વાસી છીએ. આ કળયુગને કહેવાય જ છે દુઃખધામ. તમે જાણો છો આપણે આત્માઓ હવે સ્વર્ગમાં જવાનાં માટે, મનુષ્ય થી દેવતા બનવાનાં માટે ભણી રહ્યાં છીએ. આ લક્ષ્મી-નારાયણ દેવતાઓ છે ને. મનુષ્ય થી દેવતા બનવાનું છે નવી દુનિયાનાં માટે. બાપ દ્વારા તમે ભણો છો. જેટલું ભણશો, ભણતરમાં પુરુષાર્થ કોઈનો વધું હોય છે, કોઈનો ઢીલો હોય છે. સતોપ્રધાન પુરુષાર્થી જે હોય છે તે બીજાઓને પણ આપ સમાન બનાવવાનો નંબરવાર પુરુષાર્થ કરાવે છે, અનેકોનું કલ્યાણ કરે છે. જેટલું ધન થી ઝોલી ભરીને અને દાન કરશું એટલો ફાયદો થશે. મનુષ્ય દાન કરે છે, તેનું બીજા જન્મમાં અલ્પકાળનાં માટે મળે છે. તેમાં થોડું સુખ બાકી તો દુઃખ જ દુઃખ છે. તમને તો ૨૧ જન્મોનાં માટે સ્વર્ગનાં સુખ મળે છે. ક્યાં સ્વર્ગનાં સુખ, ક્યાં આ દુઃખ! બેહદનાં બાપ દ્વારા તમને સ્વર્ગમાં બેહદનું સુખ મળે છે. ઈશ્વર અર્થ દાન પુણ્ય કરે છે ને. તે છે ઇનડાયરેક્ટ. હમણાં તમે તો સમ્મુખ છો ને. હવે બાપ બેસી સમજાવે છે-ભક્તિમાર્ગ માં ઈશ્વર અર્થ દાન-પુણ્ય કરે છે તો બીજા જન્મમાં મળે છે. કોઈ સારું કરે છે તો સારું મળે છે, ખરાબ પાપ વગેરે કરે છે તો તેને તેવું મળે છે. અહીંયા કળયુગમાં તો પાપ જ થતાં રહે છે, પુણ્ય થતું જ નથી. કરીને અલ્પકાળનાં માટે સુખ મળે છે. હમણાં તો તમે ભવિષ્ય સતયુગમાં ૨૧ જન્મોનાં માટે સદા સુખી બનો છો. તેનું નામ જ છે સુખધામ. પ્રદર્શનીમાં પણ તમે લખી શકો છો કે શાંતિધામ અને સુખધામનો આ માર્ગ છે, શાંતિધામ અને સુખધામમાં જવાનો સહજ માર્ગ. હમણાં તો કળયુગ છે ને. કળયુગ થી સતયુગ, પતિત દુનિયા થી પાવન દુનિયામાં જવાનો સહજ રસ્તો - વગર કોડી ખર્ચે. તો મનુષ્ય સમજે કારણ કે પથ્થર બુદ્ધિ છે ને. બાપ બિલકુલ સહજ કરી ને સમજાવે છે. આનું નામ જ છે સહજ રાજયોગ, સહજ જ્ઞાન.

બાપ આપ બાળકોને કેટલાં સેન્સિબલ (સમજદાર) બનાવે છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ સેન્સિબલ છે ને. ભલે કૃષ્ણનાં માટે શું-શું લખી દીધું છે, તે છે જુદા કલંક. કૃષ્ણ કહે છે મૈયા મેં નહીં માખન ખાયો...હવે તેનો અર્થ પણ નથી સમજતાં. મેં નહીં માખન ખાયો, તો બાકી ખાધું કોણે? બાળકને દૂધ પીવડાવાય છે, બાળક માખણ ખાશે કે દૂધ પીશે! આ જે દેખાડ્યું છે મટકી ફોડી વગેરે-વગેરે - એવી કોઈ વાતો છે નહીં. તે તો સ્વર્ગ નો ફર્સ્ટ પ્રિન્સ (રાજકુમાર) છે. મહિમા તો એક શિવબાબાની જ છે. દુનિયામાં બીજા કોઈની મહિમા છે નહીં! આ સમયે તો બધાં પતિત છે પરંતુ ભક્તિમાર્ગની પણ મહિમા છે, ભક્તમાળા પણ ગવાય છે ને. ફિમેલ્સ (સ્ત્રી) માં મીરાનું નામ છે, મેલ્સ (પુરુષ) માં નારદ મુખ્ય ગવાયેલા છે. તમે જાણો છો એક છે ભક્ત માળા, બીજી છે જ્ઞાનની માળા. ભક્ત માળા થી રુદ્ર માળાનાં બને છે પછી રુદ્ર માળા થી વિષ્ણુ ની માળા બને છે. રુદ્ર માળા છે સંગમયુગ ની, આ રહસ્ય આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં છે. આ વાતો તમને બાપ સમ્મુખ બેસી સમજાવે છે. સમ્મુખ જ્યારે બેસો છો તો તમારાં રોમાંચ ઉભાં થઈ જવા જોઈએ. અહો સૌભાગ્ય-૧૦૦ ટકા દુર્ભાગ્યશાળી થી આપણે સૌભાગ્યશાળી બનીએ છીએ. કુમારીઓ તો કામ કટારીની નીચે ગઈ નથી. બાપ કહે છે તે છે કામ કટારી. જ્ઞાન ને પણ કટારી કહે છે. બાપ એ

કહ્યું છે જ્ઞાન નાં અસ્ત્ર શસ્ત્ર, તો તેમણે પછી દેવીઓને સ્થૂળ અસ્ત્ર-શસ્ત્ર આપી દીધાં છે. તે તો છે હિંસક ચીજો. મનુષ્યોને આ બબર નથી કે સ્વદર્શન ચક્ર શું છે? શાસ્ત્રોમાં કૃષ્ણને પણ સ્વદર્શન ચક્ર આપી હિંસા જ હિંસા દેખાડી દીધી છે. હકીકતમાં છે જ્ઞાન ની વાત. તમે હમણાં સ્વદર્શન ચક્રધારી બન્યાં છો તેમણે પછી હિંસાની વાત દેખાડી દીધી છે. આપ બાળકોને હવે સ્વ અર્થાત્ ચક્રનું જ્ઞાન મળ્યું છે. તમને બાબા કહે છે-બ્રહ્મા મુખ વંશાવલી બ્રાહ્મણ કુલ ભૂષણ, સ્વદર્શન ચક્રધારી. આનો અર્થ પણ હમણાં તમે સમજો છો. તમારામાં બધું ૮૪ જન્મોનું અને સૃષ્ટિ ચક્રનું જ્ઞાન છે. પહેલાં સતયુગમાં એક સૂર્યવંશી ધર્મ છે પછી ચંદ્રવંશી. બંનેને મળાવીને સ્વર્ગ કહેવાય છે. આ વાતો તમારામાં પણ નંબરવાર બધાની બુદ્ધિમાં છે. જેમ તમને બાબાએ ભણાવ્યું છે, તમે ભણીને હોશિયાર થયાં છો. હવે તમારે પછી બીજાઓનું કલ્યાણ કરવાનું છે. સ્વદર્શન ચક્રધારી બનવાનું છે. જ્યાં સુધી બ્રહ્મા મુખ વંશાવલી નથી બન્યાં તો શિવબાબાથી વારસો કેવી રીતે લેશો. હમણાં તમે બન્યાં છો બ્રાહ્મણ. વારસો શિવબાબાથી લઈ રહ્યાં છો. આ ભૂલવું ન જોઈએ. પોઇન્ટ (વાત) નોંધ કરવી જોઈએ. આ સીડી છે ૮૪ જન્મોની. સીડી ઉતરવામાં તો સહજ હોય છે. જ્યારે સીડી ચઢે છે તો કમરને હાથ આપી કેવી રીતે ચઢે છે. પરંતુ લિફ્ટ પણ છે. હમણાં બાબા આવે જ છે તમને લિફ્ટ આપવાં. સેકન્ડમાં ચઢતી કળા થાય છે. હવે આપ બાળકોને તો ખુશી હોવી જોઈએ કે અમારી ચઢતી કળા છે. મોસ્ટ બિલવેડ (સૌથી પ્રિય) બાબા મળ્યાં છે. એમનાં જેવી પ્રિય ચીજ કોઈ હોતી નથી. સાધુ-સંત વગેરે જે પણ છે બધાં એ એક માશૂક ને યાદ કરે છે. બધાં તેમના આશિક છે. પરંતુ એ કોણ છે, આ કાંઈ પણ સમજતાં નથી. ફક્ત સર્વવ્યાપી કહી દે છે.

તમે હમણાં જાણો છો કે શિવબાબા આપણને આમનાં દ્વારા ભણાવે છે. શિવબાબાને પોતાનું શરીર તો છે નહીં. એ છે પરમ આત્મા. પરમ આત્મા એટલે પરમાત્મા. જેમનું નામ છે શિવ. બાકી બધી આત્માઓનાં શરીર પર નામ અલગ-અલગ પડે છે. એક જ પરમ આત્મા છે, જેમનું નામ શિવ છે. પછી મનુષ્યોએ અનેક નામ રાખી દીધાં છે. ભિન્ન-ભિન્ન મંદિર બનાવ્યાં છે. હમણાં તમે અર્થ સમજો છો. બોમ્બેમાં બાબુલનાથ નું મંદિર છે, આ સમયે તમને કાંટા થી ફૂલ બનાવે છે. વિશ્વનાં માલિક બનો છો. તો પહેલી વાત મુખ્ય આ છે કે આપણી આત્માઓનાં બાપ એક છે, એમનાથી જ ભારતવાસીઓને વારસો મળે છે. ભારતનાં આ લક્ષ્મી-નારાયણ માલિક છે ને. ચીનનાં તો નથી ને. ચીનનાં હોત તો શકલ જ બીજું હોત. આ છે જ ભારતનાં. પહેલાં-પહેલાં ગોરા પછી શ્યામ બને છે. આત્મા માં જ ખાદ પડે છે, શ્યામ બને છે. ઉદાહરણ આખું આમનાં ઉપર છે. ભ્રમરી કીડાને ચેન્જ (પરિવર્તન) કરી આપ સમાન બનાવે છે. સન્યાસી શું ચેન્જ કરે છે! સફેદ કપડાવાળા ને ગેરુ કપડાં પહેરાવીને માથું મૂંડાવી દે છે. તમે તો આ જ્ઞાન લો છો. આવાં લક્ષ્મી-નારાયણ જેવાં શોભનિક બની જશો. હમણાં તો પ્રકૃતિ પણ તમોપ્રધાન છે, તો આ ધરતી પણ તમોપ્રધાન છે. નુકસાનકારક છે. આકાશમાં તોફાન લાગે છે, કેટલું નુકસાન કરે છે, ઉપદ્રવ થતાં રહે છે. હમણાં આ દુનિયામાં છે પરમ દુઃખ. ત્યાં પછી પરમ સુખ હશે. બાપ પરમ દુઃખ થી પરમ સુખ માં લઈ જાય છે. આનો વિનાશ થાય છે પછી બધું સતોપ્રધાન બની જાય છે. હમણાં તમે પુરુષાર્થ કરી જેટલો બાપથી વારસો લેવો છે એટલો લઈ લો. નહીં તો પાછળથી પશ્ચાતાપ કરવો પડશે. બાબા આવ્યાં પરંતુ અમે કાંઈ નહીં લીધું. આ લખેલું છે-ભંભોરને આગ લાગે છે ત્યારે કુંભકરણની નિંદ્રા થી જાગે છે. પછી હાય-હાય કરી મરી જાય છે. હાય-હાયનાં પછી ફરી જય-જયકાર થશે. કળયુગમાં હાય-હાય છે ને. એક-બીજાને મારતાં રહે છે. બહુજ અનેકાનેક મરશે. કળયુગનાં પછી સતયુગ જરૂર થશે. વચમાં આ છે સંગમ. આને પુરુષોત્તમ યુગ કહેવાય છે. બાપ તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનવાની યુક્તિ સારી બતાવે છે. ફક્ત કહે છે મને યાદ કરો બીજું કાંઈ પણ નથી કરવાનું. હવે આપ બાળકોએ માથું વગેરે પણ નથી નમાવાનું. બાબા ને કોઈ હાથ જોડે છે તો બાબા કહે છે, ન તો આપ આત્મા ને હાથ છે, ન બાપ ને, પછી હાથ કોને જોડો છો. કળયુગી ભક્તિમાર્ગનું એક પણ ચિન્હ ન હોવું જોઈએ. હેં આત્મા, તમે હાથ કેમ જોડો છો? ફક્ત મુજ બાપ ને યાદ કરો. યાદનો મતલબ કાંઈ હાથ જોડવાનો નથી. મનુષ્ય તો સૂર્યને પણ હાથ જોડશે, કોઈ મહાત્માને પણ હાથ જોડશે. તમારે હાથ જોડવાના નથી, આ તો મારું લોન લીધેલું તન છે. પરંતુ કોઈ હાથ જોડે છે તો રિટર્ન (વળતર) માં જોડવા પડે છે. તમારે તો એ સમજવાનું છે કે આપણે આત્મા છીએ, આપણે આ બંધનથી છૂટીને હવે પાછાં ઘરે જવાનું છે. આનાથી તો જેમ કે નફરત આવે છે. આ જૂનાં શરીરને છોડી દેવાનું છે. જેમ સાપનું ઉદાહરણ છે. ભ્રમરીમાં પણ કેટલી અક્કલ છે જે કીડાને ભ્રમરી બનાવી દે છે. આપ બાળકો પણ, જે વિષય સાગરમાં ગોથા ખાઈ રહ્યાં છે, તેમને એમાંથી નીકાળી, ક્ષીરસાગર માં લઈ જાઓ છો. હવે બાપ કહે છે - ચલો શાંતિધામ. મનુષ્ય શાંતિનાં માટે કેટલું માથું મારે છે. સંન્યાસીઓને સ્વર્ગની જીવનમુક્તિ તો મળતી નથી. હાં, મુક્તિ મળે છે, દુઃખથી છુટી શાંતિધામમાં બેસી જાય છે. છતાં પણ આત્મા પહેલાં-પહેલાં તો જીવનમુક્તિ માં આવે છે. પછી ફરી જીવનબંધમાં આવે છે.

આત્મા સતોપ્રધાન છે પછી સીડી ઉતરે છે. પહેલાં સુખ ભોગવી પછી ઉતરતાં-ઉતરતાં તમોપ્રધાન બની જાય છે. હવે ફરી બધાને પાછાં લઈ જવાં માટે બાપ આવ્યાં છે. બાપ કહે છે મને યાદ કરો તો તમે પાવન બની જશો.

બાપે સમજાવ્યું છે જે સમયે મનુષ્ય શરીર છોડે છે તો તે સમયે બહુજ તકલીફ ભોગવે છે કારણ કે સજાઓ ભોગવવી પડે છે. જેમ કાશી કલવટ ખાય છે કારણ કે સાંભળ્યું છે શિવ પર બલિ ચઢવાથી મુક્તિ મળી જાય છે. તમે હમણાં બલિ ચઢો છો ને, તો ભક્તિમાર્ગ માં પણ પછી તે વાતો ચાલે છે. તો શિવ પર જઈને બલિ ચઢે છે. હવે બાપ સમજાવે છે પાછાં તો કોઈ જઈ નથી શકતું. હાં, આટલું બલિહાર થાય છે તો પાપ કપાઈ જાય છે ફરી હિસાબ-કિતાબ નવેસર થી શરૂ થાય છે. તમે આ સૃષ્ટિ ચક્રને જાણી ગયાં છો. આ સમયે બધાની ઉતરતી કળા છે. બાપ કહે છે હું આવીને સર્વની સદ્ગતિ કરું છું. બધાને ઘરે લઈ જાઉં છું. પતિતો ને તો સાથે નહીં લઈ જાઉં એટલે હવે પવિત્ર બનો તો તમારી જ્યોત જાગી જશે. લગ્નનાં સમયે સ્ત્રીનાં માથા પર માટલીમાં જ્યોત જગાવે છે. આ રિવાજ પણ અહીંયા ભારતમાં જ છે. સ્ત્રીનાં માથા પર માટલીમાં જ્યોત જગાવે છે, પતિનાં ઉપર નથી જગાવતાં, કારણ કે પતિનાં માટે તો ઈશ્વર કહે છે. ઈશ્વર પર પછી જ્યોત કેવી રીતે જગાવશે. તો બાપ સમજાવે છે. મારી તો જ્યોત જાગેલી છે. બાપ ને શમા પણ કહે છે. બ્રહ્મ-સમજી પછી જ્યોતિ ને માને છે, સદેવ જ્યોત જાગતી રહે છે, એને જ યાદ કરે છે, એને જ ભગવાન સમજે છે. બીજા પછી સમજે છે નાની જ્યોતિ (આત્મા) મોટી જ્યોતિ (પરમાત્મા) માં સમાઈ જશે. અનેક મતો છે. બાપ કહે છે. તમારો ધર્મ તો અથાહ સુખ આપવાવાળો છે. તમે સ્વર્ગમાં ખૂબ સુખ જોવો છો. નવી દુનિયામાં તમે દેવતા બનો છો. તમારું ભણતર છે જ નવી દુનિયાનાં માટે, બીજા બધું ભણતર અહીંયા ને માટે હોય છે. અહીંયા તમારે ભણીને ભવિષ્ય માં પદ પામવાનું છે. ગીતામાં પણ બરાબર રાજયોગ શીખવાડ્યો છે. પછી અંતમાં લડાઈ લાગી, કાંઈ પણ નહીં રહ્યું. પાંડવોની સાથે કૂતરો દેખાડે છે. હવે બાપ કહે છે હું તમને ગોડ-ગોડેજ (ભગવાન-ભગવતી) બનાવું છું. અહીંયા તો અનેક પ્રકારનાં દુઃખ આપવાવાળા મનુષ્ય છે. કામ કટારી ચલાવી કેટલાં દુઃખી બનાવે છે. તો હવે આપ બાળકોને આ ખુશી રહેવી જોઈએ કે બેહદનાં બાપ જ્ઞાનનાં સાગર આપણને ભણાવી રહ્યાં છે. મોસ્ટ બિલવેડ માશૂક છે. આપણે આશિક તેમને અડધોકલ્પ યાદ કરીએ છીએ. તમે યાદ કરતાં આવ્યા છો, હવે બાપ કહે છે હું આવ્યો છું, તમે મારી મત પર ચાલો. સ્વયંને આત્મા સમજી મુજ બાપને યાદ કરો. બીજું ન કોઈ. સિવાય મારી યાદનાં તમારા પાપ ભસ્મ નહીં થશે. દરેક વાતમાં સર્જન થી સલાહ પૂછતાં રહો. બાબા સલાહ આપશે - આવી-આવી રીતે તોડ નિભાવો. જો સલાહ પર ચાલશો તો કદમ-કદમ પર પદમ મળશે. સલાહ લીધી તો જવાબદારી છૂટી. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદપ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બેહદનાં બાપ થી બેહદ સુખનો વારસો લેવાનાં માટે ડાયરેક્ટ ઈશ્વર અર્થ દાન-પુણ્ય કરવાનું છે. જ્ઞાન ધન થી ઝોલી ભરીને બધાને આપવાનું છે.
2. આ પુરુષોત્તમ યુગ માં સ્વયં ને સર્વ બંધનોથી મુક્ત કરી જીવનમુક્ત બનાવવાનું છે. ભ્રમરીની જેમ ભૂં-ભૂં કરી આપ સમાન બનાવવાની સેવા કરવાની છે.

વરદાન :- સાધારણ કર્મ કરતાં પણ ઉંચી સ્થિતિમાં સ્થિત રહેવાવાળા સદા ડબલ લાઈટ ભવ જેમ બાપ સાધારણ તન લે છે, જેમ તમે બોલો છો તેમ જ બોલે છે, તેમ જ ચાલે છે તો કર્મ ભલે સાધારણ છે, પરંતુ સ્થિતિ ઊંચી રહે છે. એમ આપ બાળકોની પણ સ્થિતિ સદા ઊંચી હોય. ડબલ લાઈટ બની ઉંચી સ્થિતિમાં સ્થિત રહી કોઈ પણ સાધારણ કર્મ કરો. સદેવ એ જ સ્મૃતિ માં રહે કે અવતરિત થઈને અવતાર બનીને શ્રેષ્ઠ કર્મ કરવાનાં માટે આવ્યાં છીએ. તો સાધારણ કર્મ અલૌકિક કર્મમાં બદલાઈ જશે.

સ્લોગન :- આત્મિક દૃષ્ટિ-વૃત્તિ નો અભ્યાસ કરવાવાળા જ પવિત્રતા ને સહજ ધારણ કરી શકે છે.

“ મીઠા બાળકો - જેમ આપ આત્માઓને આ શરીરરૂપી સિંહાસન મળ્યું છે , એમ બાપ પણ આ દાદાનાં સિંહાસન પર વિરાજમાન છે , એમને પોતાનું સિંહાસન નથી ”

પ્રશ્ન :- જે બાળકોને ઈશ્વરીય સંતાનની સ્મૃતિ રહે છે તેમની નિશાની શું હશે?

ઉત્તર :- તેમનો સાચો લવ (પ્રેમ) એક બાપથી હશે. ઈશ્વરીય સંતાન ક્યારેય પણ લડશે, ઝઘડશે નહીં. તેમની કુદૃષ્ટિ ક્યારેય નથી થઈ શકતી. જ્યારે બ્રહ્માકુમાર-કુમારી અર્થાત્ બહેન-ભાઈ બન્યાં તો ગંદી દૃષ્ટિ જઈ નથી શકતી.

ગીત :- છોડ ભી દે આકાશ સિંહાસન.....

ઓમ શાંતિ ! હવે બાળકો જાણે છે બાબાએ આકાશ સિંહાસન છોડીને હવે દાદાનાં તનને પોતાનું સિંહાસન બનાવ્યું છે, એ છોડીને અહીં આવીને બેઠાં છે. આ આકાશ તત્ત્વ તો છે જીવ આત્માઓનું સિંહાસન. આત્માઓનું સિંહાસન છે તે મહત્ત્વ, જ્યાં તમે આત્માઓ શરીર વગર રહેતી હતી. જેમ આકાશમાં તારાઓ ઉભાં છે ને, એવી રીતે તમે આત્માઓ પણ ખૂબ નાની-નાની ત્યાં રહો છો. આત્માને દિવ્ય દૃષ્ટિ વગર જોઈ નથી શકતાં. આપ બાળકોને હમણાં આ જ્ઞાન છે, જેમ સ્ટાર (તારાઓ) કેટલાં નાનાં છે, તેમ આત્માઓ પણ બિંદુ જેવી છે. હવે બાપે સિંહાસન તો છોડી દીધું છે. બાપ કહે છે તમે આત્માઓ પણ સિંહાસન છોડીને અહીંયા આ શરીરને પોતાનું સિંહાસન બનાવો છો. મને પણ જરૂર શરીર જોઈએ. મને બોલાવો છો જ જૂની દુનિયામાં. ગીત છે ને-દૂર દેશનાં રહેવાવાળા.....આપ આત્માઓ જ્યાં રહો છો એ છે આપ આત્માઓ અને બાબા નો દેશ. પછી તમે સ્વર્ગમાં જાઓ છો, જેની બાબા સ્થાપના કરાવે છે. બાપ પોતે તે સ્વર્ગમાં નથી આવતાં. પોતે તો વાણીથી પરે વાનપ્રસ્થ માં જઈને રહે છે. સ્વર્ગમાં એમની દરકાર નથી. એ તો દુઃખ-સુખ થી ન્યારા છે ને. તમે તો સુખમાં આવો છો, તો દુઃખમાં પણ આવો છો.

હમણાં તમે જાણો છો, અમે બ્રહ્માકુમાર-કુમારીયો બહેન-ભાઈ છીએ. એક-બીજામાં કુદૃષ્ટિ નો વિચાર પણ ન આવવો જોઈએ. અહીંયા તો તમે બાપનાં સમ્મુખ બેઠાં છો, આપસમાં બહેન-ભાઈ છો. પવિત્ર રહેવાની યુક્તિ જુઓ કેવી છે. આ વાતો કોઈ શાસ્ત્રોમાં નથી. બધાનાં બાબા એક છે, તો બધાં બાળકો થઈ ગયા ને. બાળકોએ આપસમાં લડવું-ઝઘડવું પણ ન જોઈએ. આ સમયે તમે જાણો છો આપણે ઈશ્વરીય સંતાન છીએ, પહેલાં આસુરી સંતાન હતાં, પછી હવે સંગમ પર ઈશ્વરીય સંતાન બન્યાં છીએ, પછી સતયુગમાં દેવી સંતાન હોઈશું. આ ચક્રની બાળકોને ખબર પડી છે. તમે બ્રહ્માકુમાર-કુમારીયો છો પછી ક્યારેય કુદૃષ્ટિ જશે નહીં. સતયુગમાં કુદૃષ્ટિ હોતી નથી. કુદૃષ્ટિ રાવણ રાજ્યમાં હોય છે. આપ બાળકોને સિવાય એક બાપનાં બીજા કોઈની યાદ ન રહેવી જોઈએ. સૌથી વધારે એક બાપ થી લવ થઈ જાય. મારાં તો એક શિવબાબા બીજું ન કોઈ. બાપ કહે છે-બાળકો હવે તમારે શિવાલયમાં જવાનું છે. શિવબાબા સ્વર્ગની સ્થાપના કરી રહ્યાં છે. અડધોકલ્પ રાવણ રાજ્ય ચાલ્યું છે, જેનાથી દુર્ગતિને પામ્યાં છો. રાવણ શું છે, તેને કેમ બાળે છે, આ પણ કોઈ નથી જાણતું. શિવબાબા ને પણ નથી જાણતાં. જેમ દેવીઓને સજાવીને, પૂજા કરીને, ડુબાડે છે, શિવબાબાનું પણ માટીનું લિંગ બનાવી પૂજા વગેરે કરી પછી માટી, માટીમાં મળાવી દે છે, એમ રાવણને પણ બનાવીને પછી બાળી દે છે. સમજતાં કાંઈ પણ નથી. કહે પણ છે હમણાં રાવણ રાજ્ય છે, રામ રાજ્ય સ્થાપન થવાનું છે. ગાંધીજી પણ રામ રાજ્ય ઇચ્છતા હતાં, તો તેનો મતલબ રાવણ રાજ્ય છે ને. જે બાળકો આ રાવણ રાજ્યમાં કામ ચિતા પર બેસીને બળી ગયા હતાં, બાપ આવીને ફરીથી તેમનાં પર જ્ઞાન વર્ષા કરે છે, બધાનું કલ્યાણ કરે છે. જેમ સૂકી જમીન પર વરસાદ પડવાથી ઘાસ ઉગી આવે છે ને, તમારાં પર પણ જ્ઞાન ની વર્ષા ન થવાથી કેટલાં કંગાળ બની ગયા હતાં. હવે ફરી જ્ઞાન વર્ષા થાય છે જેનાથી તમે વિશ્વનાં માલિક બની જશો. ભલે આપ બાળકો ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહો છો પરંતુ અંદરમાં ખુબ ખુશી રહેવી જોઈએ. જેમ કોઈ ગરીબનાં બાળકો ભણે છે તો ભણવાથી બેરિસ્ટર વગેરે બની જાય છે. તે પણ મોટા-મોટાની સાથે બેસે છે, ખાએ-પીવે છે. ભીલડી ની વાત પણ શાસ્ત્રોમાં છે ને.

આપ બાળકો જાણો છો જેમણે સૌથી વધારે ભક્તિ કરી છે તેજ સૌથી વધારે જ્ઞાન આવીને લેશે. સૌથી વધારે શરૂ થી લઈને તો આપણે ભક્તિ કરી છે. પછી આપણને જ બાબા સ્વર્ગમાં પહેલાં-પહેલાં મોકલી દે છે. આ છે જ્ઞાન યુક્ત યથાર્થ વાત. બરાબર આપણે જ પહેલાં પૂજ્ય હતાં પછી પૂજારી બનીએ છીએ. નીચે ઊતરતાં જઈએ છીએ. બાળકોને બધું જ્ઞાન સમજાવાય છે. આ સમયે આ આખી દુનિયા નાસ્તિક છે, બાપને નથી જાણતાં. નેતી-નેતી કહી દે છે. આગળ ચાલીને આ સંન્યાસી વગેરે બધાં આવીને આસ્તિક જરૂર બનશે. કોઈ એક સંન્યાસી આવી જાય તો પણ તેમનાં પર બધાં વિશ્વાસ થોડી કરશે. કહેશે આમનાં પર બી.કે. એ જાદુ કર્યું છે. તેમનાં ચેલાને ગાદી પર બેસાડી તેમને ઉડાવી દેશે. એવાં ઘણાં સંન્યાસી તમારી પાસે આવ્યાં છે, પછી ખોવાય જાય છે. આ છે ખુબ વઢરકુલ ડ્રામા. હમણાં આપ બાળકો આદિ થી લઈને અંત સુધી બધું જાણો છો. તમારા માં પણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર ધારણ કરી શકે છે. બાપની પાસે બધું જ્ઞાન છે, તમારી પાસે પણ હોવું જોઈએ. દિવસ-પ્રતિદિવસ કેટલાં સેવાકેન્દ્ર ખુલતાં રહે છે. બાળકોએ ખુબ રહેમદિલ બનવાનું છે. બાપ કહે છે પોતાનાં ઉપર પણ રહેમદિલ બનો. બેરહેમી નહીં બનો. પોતાનાં ઉપર રહેમ કરવાનો છે. કેવી રીતે? તે પણ સમજાવતાં રહે છે. બાપ ને યાદ કરી પતિત થી પાવન બનવાનું છે. પછી ક્યારેય પતિત બનવાનો પુરુષાર્થ નથી કરવાનો. દૃષ્ટિ ખૂબ સારી જોઈએ. આપણે બ્રાહ્મણ ઈશ્વરીય સંતાન છીએ. ઈશ્વર એ આપણને એડોપ્ટ કર્યા છે ને. હવે મનુષ્ય થી દેવતા બનવાનું છે. પહેલાં સૂક્ષ્મવતનવાસી ફરિશ્તા બનશું. હમણાં તમે ફરિશ્તા બની રહ્યાં છો. સૂક્ષ્મવતનનું પણ રહસ્ય બાળકને સમજાવ્યું છે. અહીંયા છે ટોકી, સૂક્ષ્મવતન માં છે મુવી, મૂળવતન માં છે સાઈલેન્સ (શાંતિ). સૂક્ષ્મવતન છે ફરિશ્તાઓનું. જેમ ઘોસ્ત (ભૂત) ને છાયાનું શરીર હોય છે. આત્માને શરીર નથી મળતું તો ભટકતી રહે છે, તેને ઘોસ્ત કહેવાય છે. તેને આ આંખોથી પણ જોઈ શકાય છે. આ પછી છે સૂક્ષ્મવતનવાસી ફરિશ્તાઓ. આ બધી વાતો ખૂબ સમજવાની છે. મૂળવતન, સૂક્ષ્મવતન, સ્થૂળવતન - આનું તમને જ્ઞાન છે. હરતાં-ફરતાં બુદ્ધિમાં આ બધું જ્ઞાન રહેવું જોઈએ. આપણે અસલમાં મૂળવતનનાં રહેવાસી છીએ. હવે આપણે ત્યાં જઈશું વાયા સૂક્ષ્મવતન. બાબા સૂક્ષ્મવતન આ સમયે જ રયે છે. પહેલાં સૂક્ષ્મ પછી સ્થૂળ જોઈએ. હમણાં આ છે સંગમયુગ. આને ઈશ્વરીય યુગ કહેશું, તેને દૈવીયુગ કહેશું. આપ બાળકોને કેટલી ખુશી હોવી જોઈએ. કુદૃષ્ટિ જાય છે પછી ઊંચ પદ પામી ન શકે. હમણાં તમે બ્રાહ્મણ-બ્રાહ્મણીઓ છો ને. પછી ઘરે જવાથી ભૂલી ન જવું જોઈએ. તમે સંગદોષ માં આવીને ભૂલી જાઓ છો. તમે હંસ ઈશ્વરીય સંતાન છો. તમારી કોઈમાં પણ આંતરિક રગ ન જવી જોઈએ. જો રગ જાય છે તો કહેવાશે મોહ ની વાંદરી.

તમારો ધંધો જ છે બધાને પાવન બનાવવાં. તમે છો વિશ્વને સ્વર્ગ બનાવવા વાળા. ક્યાં તે રાવણની આસુરી સંતાન, ક્યાં તમે ઈશ્વરીય સંતાન. આપ બાળકોએ પોતાની અવસ્થા એકરસ બનાવવાં માટે બધું જોવાં છતાં પણ જેમ કે જોતાં જ નથી, આ અભ્યાસ કરવાનો છે. આમાં બુદ્ધિને એકરસ રાખવી હિંમતની વાત છે. પરફેક્ટ (સંપૂર્ણ) થવામાં મહેનત લાગે છે. સંપૂર્ણ બનવામાં સમય જોઈએ. જ્યારે કર્માતીત અવસ્થા થાય ત્યારે તે દૃષ્ટિ બેસે, ત્યાં સુધી કાંઈ ને કાંઈ ખેંચ થતી રહેશે. આમાં બિલકુલ ઉપરામ થવું પડે છે. લાઈન ક્લિયર (સ્પષ્ટ) જોઈએ. જોવાં છતાં તમે જોતાં જ નથી, એવો અભ્યાસ જેમનો હશે તેજ ઊંચ પદ પામશે. હમણાં તે અવસ્થા થોડી છે. સંન્યાસી તો આ વાતોને સમજતાં પણ નથી. અહીંયા તો ખૂબ મહેનત લાગે છે. તમે જાણો છો આપણે પણ આ જૂની દુનિયાનો સંન્યાસ કરી બેઠાં છીએ. બસ આપણે તો હવે સ્વીટ સાઈલેન્સ હોમમાં જવાનું છે. બીજા કોઈની બુદ્ધિમાં નથી જેટલું તમારી બુદ્ધિમાં છે. તમે જ જાણો છો હવે પાછાં જવાનું છે. શિવ ભગવાનુવાય પણ છે - એ પતિત-પાવન, લિબરેટર (મુક્તિદાતા), ગાઈડ (માર્ગદર્શક) છે. કૃષ્ણ કોઈ ગાઈડ નથી. આ સમયે તમે પણ બધાને રસ્તો બતાવવાનું શીખો છો, એટલે તમારું નામ પાંડવ રાખ્યું છે. તમારી પાંડવોની સેના છે. હમણાં તમે દેહી-અભિમાની બન્યાં છો. જાણો છો હવે પાછું જવાનું છે, આ જૂનું શરીર છોડવાનું છે. સાપનો દૃષ્ટાંત, ભ્રમરી નો દૃષ્ટાંત, આ બધાં છે તમારાં આ સમયનાં. તમે હમણાં પ્રેક્ટિકલમાં છો. તેઓ તો આ ધંધો કરી ન શકે. તમે જાણો છો આ કબ્રિસ્તાન છે, હવે ફરી પરિસ્તાન બનવાનું છે.

તમારે માટે બધાં દિવસ લકી (ભાગ્યશાળી) છે. આપ બાળકો સદેવ લકી છો. ગુરુવારનાં દિવસે બાળકોને સ્કૂલમાં બેસાડે છે. આ રિવાજ ચાલી આવે છે. તમને હમણાં વૃક્ષપતિ ભણાવે છે. આ બૃહસ્પતિની દશા તમારી જન્મ-જન્માંતર ચાલે છે. આ છે બેહદની દશા. ભક્તિમાર્ગ માં હદની દશાઓ ચાલે છે, હમણાં છે બેહદની દશા. તો પૂરી રીતે મહેનત કરવી જોઈએ. લક્ષ્મી-નારાયણ કોઈ એક તો નથી ને. તેમની તો ડિનાયસ્ટી હશે ને. જરૂર ઘણાં રાજ્ય કરતાં હશે. લક્ષ્મી-નારાયણની સૂર્યવંશી ડિનાયસ્ટીનું રાજ્ય ચાલ્યું છે, આ વાતો પણ તમારી

બુદ્ધિમાં છે. આપ બાળકોને આ પણ સાક્ષાત્કાર થયો છે કે કેવી રીતે રાજ-તિલક આપે છે. સૂર્યવંશી પછી ચંદ્રવંશી ને કેવી રીતે રાજ્ય આપે છે. માં-બાપ બાળકોનાં પગ ધોઈને રાજ-તિલક આપે છે, રાજ્ય-ભાગ્ય આપે છે. આ સાક્ષાત્કાર વગેરે બધું ડ્રામામાં નોંધ છે, આમાં આપ બાળકોને મુંઝવાની દરકાર નથી. તમે બાપને યાદ કરો, સ્વદર્શન ચક્રધારી બની અને બીજાને પણ બનાવો. તમે છો બ્રહ્મા મુખ વંશાવલી સ્વદર્શન ચક્રધારી સાચાં બ્રાહ્મણ, શાસ્ત્રોમાં સ્વદર્શન ચક્રથી કેટલી હિંસાઓ દેખાડી છે. હમણાં બાપ આપ બાળકોને સાચી ગીતા સંભળાવે છે. આ તો કંઠસ્થ કરી લેવી જોઈએ. કેટલું સહજ છે. તમારું બધું કનેક્શન છે જ ગીતાની સાથે. ગીતામાં જ્ઞાન પણ છે તો યોગ પણ છે. તમારે પણ એક જ પુસ્તક બનાવવું જોઈએ. યોગનું પુસ્તક અલગ કેમ બનાવવું જોઈએ. પરંતુ આજકાલ યોગનો ખૂબ નામાચાર છે એટલે નામ રાખે છે જેથી મનુષ્ય આવીને સમજે. છેવટે તેઓ પણ સમજશે કે યોગ એક બાપથી લગાવવાનો છે. જે સાંભળશે તે પછી પોતાનાં ધર્મમાં આવીને ઊંચ પદ પામશે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પોતાની ઉપર પોતે જ રહેમ કરવાનો છે, પોતાની દૃષ્ટિ ખૂબ સારી પવિત્ર રાખવાની છે. ઈશ્વરે મનુષ્ય થી દેવતા બનાવવાં માટે એડોપ્ટ કર્યા છે એટલે પતિત બનવાનો ક્યારેય ખ્યાલ પણ ન આવે.
2. સંપૂર્ણ, કર્મોત્તીત અવસ્થાને પ્રાપ્ત કરવાં માટે સદા ઉપરામ રહેવાનો અભ્યાસ કરવાનો છે. આ દુનિયામાં બધુંજ જોવાં છતાં પણ નથી જોવાનું. આજ અભ્યાસ થી અવસ્થા એકરસ બનાવવાની છે.

વરદાન :- શ્રેષ્ઠ પાલના ની વિધિ દ્વારા વૃદ્ધિ કરવા વાળા સર્વ ની શુભેચ્છાઓનાં પાત્ર ભવ સંગમયુગ શુભેચ્છાઓથી જ વૃદ્ધિ પામવાનો યુગ છે. બાપ ની, પરિવાર ની શુભેચ્છાથી જ આપ બાળકોનું પાલન થઈ રહ્યું છે. શુભેચ્છાઓથી જ નાચતાં, ગાતાં, પલતાં, ઉડતાં જઈ રહ્યાં છો. આ પાલના પણ વન્ડરફુલ છે. તો આપ બાળકો પણ વિશાળદિલ થી, રહેમની ભાવના થી, દાતા બનીને દરેક ઘડી એક-બીજાને ખૂબ સારું, ખૂબ સારું કહી શુભેચ્છાઓ આપતાં રહો - આજ પાલના ની શ્રેષ્ઠ વિધિ છે. આ વિધિથી સર્વની પાલના કરતા રહો તો શુભેચ્છાઓનાં પાત્ર બની જશો.

સ્લોગન :- પોતાનો સરળ સ્વભાવ બનાવી લેવો - આજ સમાધાન સ્વરૂપ બનવાની સહજ વિધિ છે.

માતેશ્વરી જી ના અણમોલ મહાવાક્ય

“ અડધોકલ્પ જ્ઞાન બ્રહ્માનો દિવસ અને અડધોકલ્પ ભક્તિમાર્ગ બ્રહ્માની રાત ”

અડધોકલ્પ છે બ્રહ્માનો દિવસ, અડધોકલ્પ છે બ્રહ્માની રાત, હવે રાત પૂરી થઈ સવાર થવાની છે. હવે પરમાત્મા આવીને અંધકારનો અંત કરી અજવાળાની આદિ કરે છે, જ્ઞાન થી છે રોશની (પ્રકાશ), ભક્તિ થી છે અંધકાર. ગીતામાં પણ કહે છે આ પાપની દુનિયાથી દૂર ક્યાંય લઈ ચલો, ચિત્ત ચેન જ્યાં પામીએ.... આ છે બેચેન દુનિયા, જ્યાં ચેન નથી. મુક્તિમાં ન છે ચેન, ન છે બેચેન. સતયુગ ત્રેતા છે ચેનની દુનિયા, જે સુખધામ ને બધાં યાદ કરે છે. તો હવે તમે ચેનની દુનિયામાં ચાલી રહ્યાં છો, ત્યાં કોઈ અપવિત્ર આત્મા જઈ નથી શકતી, તે અંતમાં ધર્મરાજનાં ડંડા ખાઈ કર્મ-બંધન થી મુક્ત થઈ શુદ્ધ સંસ્કાર લઈ જાય છે કારણ કે ત્યાં ન અશુદ્ધ સંસ્કાર હોય, ન પાપ હોય છે. જ્યારે આત્મા પોતાનાં અસલી બાપ ને ભૂલી જાય છે તો આ ભૂલ ભૂલૈયા નો અનાદિ ખેલ હાર જીત નો બનેલો હોય છે એટલે આપણે આ સર્વશક્તિમાન પરમાત્મા દ્વારા શક્તિ લઈ વિકારોનાં ઉપર વિજય પહેરી ૨૧ જન્મોનાં માટે રાજ્ય ભાગ્ય લઈ રહ્યાં છીએ. અચ્છા. ઓમ શાંતિ.

“ મીઠા બાળકો - બાપ હમણાં તમારી પાલના કરી રહ્યાં છે , ભણાવી રહ્યાં છે , ઘરે બેઠાં સલાહ આપી રહ્યાં છે , તો કદમ -
કદમ પર સલાહ લેતાં રહો ત્યારે ઊંચ પદ મળશે ”

પ્રશ્ન :- સજાઓથી છૂટવા માટે કયો પુરુષાર્થ બહુજ સમયનો જોઈએ?

ઉત્તર :- નષ્ટોમોહા બનવાનો. કોઈના માં પણ મમત્વ ન હોય. પોતાનાં દિલથી પૂછવાનું છે-અમારો કોઈના માં મોહ તો નથી? કોઈ પણ જુનો સંબંધ અંતમાં યાદ ન આવે. યોગબળ થી બધાં હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું કરવાનાં છે ત્યારે જ વગર સજાએ ઊંચ પદ મળશે.

ઓમ શાંતિ ! હમણાં તમે કોના સમ્મુખ બેઠાં છો? બાપદાદાનાં. બાપ પણ કહેવું પડે તો દાદા પણ કહેવું પડે. બાપ પણ આ દાદાનાં દ્વારા તમારા સમ્મુખ બેઠાં છે. બહાર તમે રહો છો તો ત્યાં બાપ ને યાદ કરવા પડે છે. ચિકી લખવી પડે છે. અહીંયા તમે સમ્મુખ છો. વાતચીત કરો છો-કોની સાથે? બાપદાદાની સાથે. આ છે ઊંચેથી ઊંચી બે ઓથોરીટી (સત્તા). બ્રહ્મા છે સાકાર અને શિવ છે નિરાકાર. હમણાં તમે જાણો છો ઊંચેથી ઊંચી ઓથોરીટી, બાપ થી કેવી રીતે મળવાનું હોય છે! બેહદનાં બાપ જેમને પતિત-પાવન કહીને બોલાવે છે, હમણાં પ્રેક્ટિકલમાં તમે એમનાં સમ્મુખ બેઠાં છો. બાપ બાળકોની પાલના કરી રહ્યાં છે, ભણાવી રહ્યાં છે. ઘરે બેઠાં પણ બાળકોને સલાહ મળે છે કે ઘરમાં આમ-આમ ચાલો. હવે બાપની શ્રીમત પર ચાલશો તો શ્રેષ્ઠ થી શ્રેષ્ઠ બનશો. બાળકો જાણે છે આપણે ઊંચેથી ઊંચા બાપની મત થી ઊંચેથી ઊંચું પદ પામીએ છીએ. મનુષ્ય સૃષ્ટિમાં ઊંચેથી ઊંચું આ લક્ષ્મી-નારાયણનું પદ છે. આ પાસ્ટ (ભૂતકાળ) માં થઈને ગયાં છે. મનુષ્ય જઈને આ શ્રેષ્ઠને નમસ્તે કરે છે. મુખ્ય વાત છે જ પવિત્રતા ની. મનુષ્ય તો મનુષ્ય જ છે. પરંતુ ક્યાં તે વિશ્વનાં માલિક, ક્યાં હમણાં નાં મનુષ્ય! આ તમારી બુદ્ધિમાં જ છે-ભારત બરાબર ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં આવું હતું, આપણે જ વિશ્વનાં માલિક હતાં. બીજા કોઈની બુદ્ધિમાં આ નથી. આમને પણ ખબર થોડી હતી, બિલકુલ ધોર અંધકારમાં હતાં. હમણાં બાપે આવીને બતાવ્યું છે બ્રહ્મા સો વિષ્ણુ, વિષ્ણુ સો બ્રહ્મા કેવી રીતે થાય છે? આ બહુજ ગુહ્ય રમણીક વાતો છે જે બીજા કોઈ સમજી ન શકે. સિવાય બાપનાં આ નોલેજ કોઈ ભણાવી ન શકે. નિરાકાર બાપ આવીને ભણાવે છે. કૃષ્ણ ભગવાનુવાચ નથી. બાપ કહે છે હું તમને ભણાવીને સુખી બનાવું છું. પછી હું પોતાનાં નિર્વાણધામ માં ચાલ્યો જાઉં છું. હમણાં આપ બાળકો સતોપ્રધાન બની રહ્યાં છો, આમાં ખર્ચો કાંઈ પણ નથી. ફક્ત સ્વયંને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. વગર કોડી ખર્ચે ૨૧ જન્મનાં માટે તમે વિશ્વનાં માલિક બનો છો. પાઈ-પૈસા મોકલી દે છે, તે પણ પોતાનું ભવિષ્ય બનાવવાં. કલ્પ પહેલાં જેમણે જેટલું ખજાનામાં નાખ્યું છે, એટલું જ હમણાં નાખશે. ન વધારે, ન ઓછું નાખી શકે. આ બુદ્ધિમાં જ્ઞાન છે એટલે ફિકરની કોઈ વાત નથી રહેતી. વગર કોઈ ફિકરે આપણે પોતાની ગુપ્ત રાજધાની સ્થાપન કરી રહ્યાં છીએ. આ બુદ્ધિમાં સિમરણ કરવાનું છે. આપ બાળકોએ ખુબજ ખુશીમાં રહેવું જોઈએ અને પછી નષ્ટોમોહા પણ બનાવવાનું છે. અહીંયા નષ્ટોમોહા બનવાથી પછી તમે ત્યાં મોહ જીત રાજા-રાણી બનશો. તમે જાણો છો આ જૂની દુનિયા તો હવે ખતમ થવાની છે, હવે પાછાં જવાનું છે. પછી આમાં મમત્વ કેમ રાખીએ. કોઈ બીમાર થાય છે, ડોક્ટર કહી દે છે, કેસ હોપલેસ (નિરાશાજનક) છે તો પછી તેમનાથી મમત્વ નીકળી જાય છે. સમજે છે આત્મા એક શરીર છોડી જઈ બીજું લે છે. આત્મા તો અવિનાશી છે ને. આત્મા ચાલી ગઈ, શરીર ખતમ થઈ ગયું પછી તેને યાદ કરવાથી ફાયદો શું! હવે બાપ કહે છે તમે નષ્ટોમોહા બનો. પોતાનાં દિલથી પૂછવાનું છે-અમારો કોઈના માં મોહ તો નથી ને? નહીં તો તે અંતમાં યાદ જરૂર આવશે. નષ્ટોમોહા હશે તો આ પદ પામશે. સ્વર્ગમાં તો બધાં આવશે-તે કોઈ મોટી વાત નથી. મોટી વાત છે સજા ન ખાઈ ને, ઊંચું પદ પામવું. યોગબળ થી હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું કરશે તો પછી સજા નહીં ખાશે. જૂનાં સંબંધી પણ યાદ ન આવે. હમણાં તો આપણો બ્રાહ્મણો થી સંબંધ છે પછી આપણો દેવતાઓથી સંબંધ હશે. હમણાં નો સંબંધ સૌથી ઊંચો છે.

હમણાં તમે જ્ઞાનસાગર બાપનાં બન્યાં છો. બધું નોલેજ બુદ્ધિમાં છે. પહેલાં થોડી આ જાણતા હતાં કે સૃષ્ટિ ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે? હમણાં બાપ એ સમજાવ્યું છે. બાપ થી વારસો મળે છે ત્યારે તો બાપની સાથે લવ (પ્રેમ) છે ને.

બાપ દ્વારા સ્વર્ગની બાદશાહી મળે છે. એમનો આ રથ મુકરર છે. ભારતમાં જ ભાગીરથ ગવાયેલું છે. બાપ આવે પણ ભારતમાં છે. આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં હમણાં ૮૪ જન્મોની સીડીનું જ્ઞાન છે. તમે જાણી ચૂક્યાં છો આ ૮૪નું ચક્ર આપણે લગાવવાનું જ છે. ૮૪નાં ચક્રથી છૂટી નથી શકતાં. તમે જાણો છો કે સીડી ઉતારવામાં ખૂબ સમય લાગે છે, ચઢવામાં ફક્ત આ અંતિમ જન્મ લાગે છે એટલે કહેવાય છે તમે ત્રિલોકીનાથ, ત્રિકાળદર્શી બનો છો. પહેલાં તમને આ ખબર હતી કે આપણે ત્રિલોકીનાથ બનવાવાળા છીએ? હમણાં બાપ મળ્યાં છે, શિક્ષા આપી રહ્યાં છે ત્યારે તમે સમજો છો. બાબાની પાસે કોઈ આવે છે બાબા પૂછે છે-પહેલાં આ ડ્રેસમાં આ મકાનમાં ક્યારે મળ્યાં છો? કહે છે-હાં બાબા, કલ્પ-કલ્પ મળીએ છીએ. તો સમજાય છે બ્રહ્માકુમારીએ ઠીક સમજાવ્યું છે. હમણાં આપ બાળકો સ્વર્ગનાં ઝાડ સામે જોઈ રહ્યાં છો. નજીક છો ને. મનુષ્ય બાપનાં માટે કહે છે - નામ-રૂપ થી ન્યારા છે, તો પછી બાળકો ક્યાંથી આવશે! તે પણ નામ-રૂપ થી ન્યારા થઈ જાય! અક્ષર જે કહે છે બિલકુલ રોંગ (ખોટા). જેમણે કલ્પ પહેલાં સમજ્યું હશે, તેમની જ બુદ્ધિમાં બેસશે. પ્રદર્શનીમાં જુઓ કેવાં-કેવાં આવે છે. કોઈ તો સાંભળેલી વાતો પર લખી દે છે કે આ બધી કલ્પના છે. પણ સમજાય છે આ આપણાં કુળનાં નથી. અનેક પ્રકારનાં મનુષ્ય છે. તમારી બુદ્ધિમાં આખું ઝાડ, ડ્રામા, ૮૪ નું ચક્ર આવી ગયું છે. હમણાં પુરુષાર્થ કરવાનો છે. તે પણ ડ્રામા અનુસાર જ થાય છે. ડ્રામામાં નોંધ છે. એવું પણ નહીં ડ્રામામાં પુરુષાર્થ કરવાનો હશે તો કરશું, આ કહેવું રોંગ (ખોટું) છે. ડ્રામાને પૂરું નથી સમજ્યાં, તેમને પછી નાસ્તિક કહેવાય છે. તે બાપથી પ્રીત રાખી ન શકે. ડ્રામાનાં રહસ્યને ઉલટું સમજવાથી નીચે પડી જાય છે, પછી સમજાય છે આમની તકદીરમાં નથી. વિઘ્ન તો અનેક પ્રકારનાં આવશે. તેની પરવા નથી કરવાની. બાપ કહે છે જે સારી વાતો તમને સંભળાવું છું તે સાંભળો. બાપ ને યાદ કરવાથી ખુશ બહુજ રહેશો. બુદ્ધિમાં છે હવે ૮૪ નું ચક્ર પૂરું થાય છે, હવે જવાનું છે આપણા ઘરે. એવી-એવી પોતાની સાથે વાતો કરવાની છે. તમે પતિત તો જઈ નથી શકતાં. પહેલાં જરૂર સાજન જોઈએ, પાછળ બારાત (જાન). ગવાયેલું પણ છે ભોળાનાથ ની બારાત. બધાને નંબરવાર જવાનું તો છે, આટલી આત્માઓનું ઝુંડ કેવી રીતે નંબરવાર જતું હશે! મનુષ્ય પૃથ્વી પર કેટલી જગ્યા લે છે, કેટલું ફર્નિચર જાગીર વગેરે જોઈએ. આત્મા તો છે બિંદુ. આત્માને શું જોઈએ? કાંઈ પણ નહીં. આત્મા કેટલી નાની જગ્યા લે છે. આ સાકારી ઝાડ અને નિરાકારી ઝાડમાં કેટલો ફરક છે! તે છે બિંદુઓનું ઝાડ. આ બધી વાતો બાપ બુદ્ધિમાં બેસાડે છે. તમારાં સિવાય આ વાતો દુનિયામાં બીજા કોઈ સાંભળી ન શકે. બાપ હમણાં આપણા ઘર અને રાજધાની ની યાદ અપાવે છે. આપ બાળકો રચયિતા ને જાણવાથી સૃષ્ટિ ચક્રનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણો છો. તમે ત્રિકાળદર્શી, આસ્તિક થઈ ગયાં. દુનિયાભર માં કોઈ આસ્તિક નથી. તે છે હદનું ભણતર, આ છે બેહદનું ભણતર. તે અનેક ટીચર્સ (શિક્ષકો) ભણાવવાં વાળા, આ એક શિક્ષક ભણાવવા વાળા. જે પછી વન્ડરફુલ છે. આ બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે, તો ગુરુ પણ છે. આ શિક્ષક તો આખાં વર્લ્ડ (વિશ્વ) નાં છે. પરંતુ બધાને તો ભણવાનું નથી. બાપને બધાં જાણી જાય તો બહુજ ભાગે, બાપદાદાને જોવાં માટે. ગ્રેટ ગ્રેટ ગ્રાન્ડ ફાધર(આદિ પિતા) એડમમાં બાપ આવ્યાં છે, તો એકદમ ભાગી આવે. બાપ ની પ્રત્યક્ષતા ત્યારે થાય છે જ્યારે લડાઈ શરૂ થાય છે, પછી કોઈ આવી પણ નહીં શકે. તમે જાણો છો અનેક ધર્મોનો વિનાશ પણ થવાનો છે. પહેલાં-પહેલાં એક ભારત જ હતું બીજા કોઈ ખંડ નહોતાં. હમણાં તમારી બુદ્ધિમાં ભક્તિમાર્ગની પણ વાતો છે. બુદ્ધિથી કોઈ ભૂલી થોડી જાય છે. પરંતુ યાદ રહેતાં પણ આ જ્ઞાન છે, ભક્તિ નો પાર્ટ પૂરો થયો હવે તો આપણે પાછાં જવાનું છે. આ દુનિયામાં રહેવાનું નથી. ઘરે જવાં માટે તો ખુશી થવી જોઈએ ને. આપ બાળકોને સમજાવ્યું છે તમારી હવે વાનપ્રસ્થ અવસ્થા છે. તમે બે પૈસા આ રાજધાની સ્થાપન કરવામાં લગાવો છો, તે પણ જે કરો છો, હૂબહૂ કલ્પ પહેલાં ની જેમ. તમે પણ હૂબહૂ કલ્પ પહેલાંવાળા છો. તમે કહો છો બાબા તમે પણ કલ્પ પહેલાંવાળા છો. આપણે કલ્પ-કલ્પ બાબા થી ભણીએ છીએ. શ્રીમત પર ચાલી શ્રેષ્ઠ બનવાનું છે. આ વાતો બીજા કોઈની બુદ્ધિમાં નહીં હશે. તમને આ ખુશી છે કે આપણે આપણી રાજધાની સ્થાપન કરી રહ્યાં છીએ શ્રીમત પર. બાપ ફક્ત કહે છે પવિત્ર બનો. તમે પવિત્ર બનશો તો આખી દુનિયા પવિત્ર બનશે. બધાં પાછાં ચાલ્યાં જશે. બાકી બીજી વાતોની આપણે ફિકર જ કેમ કરીએ. કેવી રીતે સજા ખાશે, શું થશે, તેમાં આપણું શું જાય છે. આપણે પોતાની ફિકર કરવાની છે. બીજા ધર્મવાળાઓની તો વાતોમાં આપણે કેમ જઈએ. આપણે છીએ આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મનાં. હકીકતમાં આનું નામ ભારત છે પછી હિન્દુસ્તાન નામ રાખી દીધું છે. હિન્દુ કોઈ ધર્મ નથી. આપણે લખીએ છીએ કે અમે દેવતા ધર્મનાં છીએ તો પણ તેઓ હિન્દુ લખી દે છે કારણકે જાણતાં જ નથી કે દેવી-દેવતા ધર્મ ક્યારે હતો. કોઈ પણ સમજતાં નથી. હમણાં આટલાં બી.કે. છે, આ તો ફેમિલી (પરિવાર) થઈ ગઈ ને! ઘર થઈ ગયું ને! બ્રહ્મા તો છે પ્રજાપિતા, બધાનાં ગ્રેટ-ગ્રેટ ગ્રાન્ડ ફાધર. પહેલાં-પહેલાં તમે બ્રાહ્મણ બનો છો પછી

વર્ણોમાં આવો છો.

તમારી આ કોલેજ અથવા યુનિવર્સિટી પણ છે, હોસ્પિટલ પણ છે. ગવાય છે જ્ઞાન અંજન સદ્ગુરુ દિયા, અજ્ઞાન અંધેર વિનાશ..... યોગબળ થી તમે એવરહેલ્ટી (સદા સ્વસ્થ), એવરવેલ્ટી (સદા સંપન્ન) બનો છો. નેચર-ક્યોર (નિસર્ગોપચાર) કરાવે છે ને. હમણાં તમારી આત્મા ક્યોર (નિરોગી) થવાથી પછી શરીર પણ ક્યોર થઈ જશે. આ છે સ્પ્રિયુઅલ (આધ્યાત્મિક) નેચર-ક્યોર. હેલ્થ-વેલ્થ હેપ્પીનેસ (ખુશી) ૨૧ જન્મોનાં માટે મળે છે. ઉપર માં નામ લખી દો રુહાની નેચર-ક્યોર. મનુષ્યોને પવિત્ર બનાવવાની યુક્તિઓ લખવામાં કોઈ વાંધો નથી. આત્મા જ પતિત બની છે ત્યારે તો બોલાવે છે ને. આત્મા પહેલાં સતોપ્રધાન પવિત્ર હતી પછી અપવિત્ર બની છે ફરી પવિત્ર કેવી રીતે બને? ભગવાનુવાચ-મનમનાભવ, મને યાદ કરો તો હું ગેરંટી કરું છું તમે પવિત્ર થઈ જશો. બાબા કેટલી યુક્તિઓ બતાવે છે - આવાં-આવાં બોર્ડ લગાવો. પરંતુ કોઈએ પણ આવાં બોર્ડ લગાવ્યાં નથી. ચિત્ર મુખ્ય રાખ્યાં હોય. અંદર કોઈ પણ આવે તો બોલો તમે આત્મા પરમધામમાં રહેવાવાળી છો. અહીંયા આ ઓર્ગાન્સ (અવયવો) મળ્યાં છે પાર્ટ ભજવવાં માટે. આ શરીર તો વિનાશી છે ને. બાપને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થઈ જશે. હમણાં તમારી આત્મા અપવિત્ર છે ફરી પવિત્ર બનો તો ઘરે ચાલ્યાં જશો. સમજાવવું તો ખુબ સહજ છે. જે કલ્પ પહેલાંવાળા હશે તેજ આવીને ફૂલ બનશે. આમાં ડરવાની કોઈ વાત નથી. તમે તો સારી વાત લખો છો. તે ગુરુ લોકો પણ મંત્ર આપે છે ને. બાપ પણ મનમનાભવ નો મંત્ર આપી પછી રચયિતા અને રચનાનું રહસ્ય સમજાવે છે. ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહેતાં ફક્ત બાપ ને યાદ કરો. બીજાઓને પણ પરિચય આપો, લાઈટ હાઉસ પણ બનો.

આપ બાળકોએ દેહી-અભિમાની બનવાની ખુબ ગુપ્ત મહેનત કરવાની છે. જેમ બાપ જાણે છે હું આત્માઓને ભણાવી રહ્યો છું, એમ આપ બાળકો પણ આત્મ-અભિમાની બનવાની મહેનત કરો. મુખ થી શિવ-શિવ પણ કહેવાનું નથી. સ્વયંને આત્મા સમજી બાપને યાદ કરવાનાં છે કારણ કે માથા પર પાપો નો બોજો બહુજ છે. યાદથી જ તમે પાવન બનશો. કલ્પ પહેલાં જેમ-જેમ જેમણે વારસો લીધો હશે, તેજ પોત-પોતાનાં સમય પર લેશે. અદલી-બદલી કાંઈ થઈ ન શકે. મુખ્ય વાત છે જ દેહી-અભિમાની થઈ બાપને યાદ કરવાં તો પછી માયાનો થપ્પડ નહીં ખાશો. દેહ-અભિમાનમાં આવવાથી કાંઈને કાંઈ વિકર્મ થશે પછી સો ગુણા પાપ બની જાય છે. સીડી ઉતારવામાં ૮૪ જન્મ લાગ્યાં છે. હવે પછી ચઢતી કળા એક જ જન્મમાં થાય છે. બાબા આવ્યાં છે તો લિફ્ટની પણ ઇન્વેન્શન (શોધ) નીકળી છે. પહેલાં તો કમર પર હાથ રાખીને સીડી ચઢતાં હતાં. હમણાં સહજ લિફ્ટ નીકળી છે. આ પણ લિફ્ટ છે જે મુક્તિ અને જીવનમુક્તિમાં એક સેકન્ડમાં જાય છે. જીવનબંધ સુધી આવવામાં ૫ હજાર વર્ષ, ૮૪ જન્મ લાગે છે. જીવનમુક્તિમાં જવામાં એક જન્મ લાગે છે. કેટલું સહજ છે. તમારા થી પણ જે પાછળ આવશે તે પણ ઝટ ચઢી જશે. સમજે છે ખોવાયેલી ચીજ બાપ આપવા આવ્યાં છે. એમની મત જરૂર ચાલશે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. વગર કોઈ ફિકરે (ચિંતા) પોતાની ગુપ્ત રાજધાની શ્રીમત પર સ્થાપન કરવાની છે. વિધ્નો ની પરવાહ નથી કરવાની. બુદ્ધિમાં રહે કલ્પ પહેલાં જેમણે મદદ કરી છે તે હમણાં પણ અવશ્ય કરશે, ફિકરની વાત નથી.
2. સદા ખુશ રહો કે હમણાં આપણી વાનપ્રસ્થ અવસ્થા છે, આપણે પાછાં ઘરે જઈ રહ્યાં છીએ. આત્મ-અભિમાની બનવાની ખુબ ગુપ્ત મહેનત કરવાની છે. કોઈ પણ વિકર્મ નથી કરવાનું.

વરદાન :-

સ્નેહ અને સહયોગ ની વિધિ દ્વારા યજ્ઞ સહયોગી બનવાવાળા સહજયોગી ભવ બાપદાદાને બાળકોનો સ્નેહ જ પસંદ છે જે યજ્ઞ સ્નેહી અને સહયોગી બને છે તે સહજયોગી સ્વતઃ બની જાય છે. સહયોગ સહજયોગ છે. દિલવાળા બાપને દિલનો સ્નેહ અને દિલનો સહયોગ જ પ્રિય છે. નાનાં દિલવાળા નાનો સોદો કરી ખુશ થઈ જાય અને મોટા દિલવાળા બેહદનો સોદો કરે છે. વેલ્ચુ (કિંમત) સ્નેહની છે ચીજ ની નહીં એટલે સુદામાનાં કાચાં ચોખા ગવાયેલા છે. આમ ભલે કોઈ કેટલું પણ આપે પરંતુ સ્નેહ નથી તો જમા નથી થતું. સ્નેહ થી થોડું પણ જમા કરે છે તો તે

પદમ થઈ જાય છે.

સ્લોગન :- સમય અને શક્તિ વ્યર્થ ન જાય તેનાં માટે પહેલાં વિચારો પછી કરો.

“ મીઠા બાળકો - આ જ્ઞાન તમને શીતળ બનાવે છે , આ જ્ઞાનથી કામ - ક્રોધ ની આગ ખતમ થઈ જાય છે , ભક્તિ થી તે આગ ખતમ નથી થતી ”

પ્રશ્ન :- યાદમાં મુખ્ય મહેનત કઈ છે?

ઉત્તર :- બાપની યાદમાં બેસતાં સમયે દેહ પણ યાદ ન આવે. આત્મ-અભિમાની બની બાપને યાદ કરો, આ જ મહેનત છે. આમાં જ વિઘ્ન પડે છે કારણ કે અડધોકલ્પ દેહ-અભિમાની રહ્યાં છો. ભક્તિ એટલે જ દેહની યાદ.

ઓમ શાંતિ ! આપ બાળકો જાણો છો યાદનાં માટે એકાંતની ખુબ જરૂરીયાત છે. જેટલું તમે એકાંત કે શાંતમાં બાપની યાદમાં રહી શકો છો એટલું ઝુંડમાં નથી રહી શકતાં. સ્કૂલમાં પણ બાળકો ભણે છે તો એકાંતમાં જઈને સ્ટડી (અભ્યાસ) કરે છે. આમાં પણ એકાંત જોઈએ. ફરવા જાઓ છો તો તેમાં પણ યાદની યાત્રા મુખ્ય છે. ભણતર તો બિલકુલ સહજ છે કારણ કે અડધો કલ્પ માયાનું રાજ્ય આવવાથી જ તમે દેહ-અભિમાની બન્યાં છો. પહેલો-પહેલો શત્રુ છે દેહ-અભિમાન. બાપને યાદ કરવાનાં બદલે દેહને યાદ કરી લે છે. આને દેહનો અહંકાર કહેવાય છે. અહીંયા આપ બાળકોને કહેવાય છે આત્મ-અભિમાની બનો, આમાં જ મહેનત લાગે છે. હવે ભક્તિ તો છૂટી. ભક્તિ હોય જ છે શરીર ની સાથે. તીર્થો વગેરે પર શરીર ને લઈ જવું પડે છે. દર્શન કરવાં છે, આ કરવું છે. શરીરને જવું પડે. અહિયાં તમારે એજ ચિંતન કરવાનું છે કે અમે આત્મા છીએ, અમારે પરમપિતા પરમાત્મા બાપને યાદ કરવાનાં છે. બસ જેટલું યાદ કરશો તો પાપ કપાઈ જશે. ભક્તિમાર્ગ માં તો ક્યારેય પાપ કપાતાં નથી. કોઈ ઘરડા વગેરે હોય છે તો અંદરમાં આ વહેમ હોય છે - અમે ભક્તિ નહીં કરીએ તો નુકસાન થશે, નાસ્તિક બની જઈશું. ભક્તિની જેમ આગ લાગેલી છે અને જ્ઞાન માં છે શીતળતા. આમાં કામ ક્રોધ ની આગ ખતમ થઈ જાય છે. ભક્તિમાર્ગ માં મનુષ્ય કેટલી ભાવના રાખે છે, મહેનત કરે છે. સમજો બદ્રીનાથ પર ગયાં, મૂર્તિ નો સાક્ષાત્કાર થયો પછી શું? ઝટ ભાવના બની જાય છે, પછી બદ્રીનાથનાં સિવાય બીજા કોઈની યાદ બુદ્ધિમાં નથી રહેતી. પહેલાં તો પગપાળા જતા હતાં. બાપ કહે છે હું અલ્પકાળનાં માટે મનોકામના પૂરી કરી દઉં છું, સાક્ષાત્કાર કરાવું છું. બાકી હું આનાથી મળતો નથી. મારાં વગર વારસો થોડી મળશે. વારસો તમને મારાથી જ મળવાનો છે ને. આ તો બધાં દેહધારી છે. વારસો એક જ બાપ રચતાથી મળે છે, બાકી જે પણ છે જડ અથવા ચૈતન્ય તે બધી છે રચના. રચના થી ક્યારેય વારસો મળી ન શકે. પતિત-પાવન એક જ બાપ છે. કુમારીઓએ તો સંગદોષ થી ખૂબ બચવાનું છે. બાપ કહે છે આ પતિતપણા થી તમે આદિ-મધ્ય-અંત દુઃખ પામો છો. હમણાં બધાં છે પતિત. તમારે હમણાં પાવન બનવાનું છે. નિરાકાર બાપ જ આવીને તમને ભણાવે છે. એવું ક્યારેય નહીં સમજો કે બ્રહ્મા ભણાવે છે. બધાંની બુદ્ધિ શિવબાબા તરફ રહેવી જોઈએ. શિવબાબા આમનાં દ્વારા ભણાવે છે. આપ દાદીઓને પણ ભણાવવા વાળા શિવબાબા છે. એમની શું ખાતરી કરશો! તમે શિવબાબાનાં માટે દ્રાક્ષ, કેરી લઈ આવો છો, શિવબાબા કહે છે-હું તો અભોકતા છું. આપ બાળકોનાં માટે જ બધું છે. ભક્તોએ ભોગ લગાવ્યો અને વહેંચીને ખાધું. હું થોડી જ ખાઉં છું. બાપ કહે છે હું તો આવું જ છું આપ બાળકોને ભણાવીને પાવન બનાવવાં. પાવન બનીને તમે આટલું ઉંચ પદ પામશો. મારો ધંધો આ છે. કહે જ છે શિવ ભગવાનુવાચ. બ્રહ્મા ભગવાનુવાચ તો કહેતાં નથી. બ્રહ્મા વાચ પણ નથી કહેતાં. ભલે આ પણ મુરલી ચલાવે છે પરંતુ હમેશા સમજો શિવબાબા ચલાવે છે. કોઈ બાળકને સારું તીર લગાવવું હશે તો પોતે પ્રવેશ કરી લેશે. જ્ઞાનનું તીર તીક્ષ્ણ ગવાય છે ને. સાયન્સ (વિજ્ઞાન) માં પણ કેટલો પાવર (શક્તિ) છે. બોમ્બસ વગેરેના કેટલાં ધમાકા થાય છે. તમે કેટલા સાઈલેન્સમાં (શાંતિમાં) રહો છો. સાયન્સ પર સાયલેન્સ વિજય પામે છે.

તમે આ સૃષ્ટિને પાવન બનાવો છો. પહેલાં તો પોતાને પાવન બનાવવાનાં છે. ડ્રામા અનુસાર પાવન પણ બનવાનું જ છે, એટલે વિનાશ પણ નોંધાયેલો છે. ડ્રામાને સમજીને ખૂબ હર્ષિત રહેવું જોઈએ. હમણાં આપણે જવાનું છે શાંતિધામ. બાપ કહે છે એ તમારું ઘર છે. ઘરમાં તો ખુશી થી જવું જોઈએ ને. આમાં દેહી-અભિમાની બનવાની ખુબ મહેનત કરવાની છે. આ યાદની યાત્રા પર જ બાબા ખૂબ જોર આપે છે, આમાં જ મહેનત છે.

બાપ પૂછે છે હરતાં-ફરતાં યાદ કરવું સહજ છે કે એક જગ્યાએ બેસીને યાદ કરવું સહજ છે? ભક્તિમાર્ગ માં પણ કેટલી માળા ફેરવે છે, રામ-રામ જપતાં રહે છે. ફાયદો કાંઈ પણ નથી. બાપ તો આપ બાળકોને બિલકુલ સહજ યુક્તિ બતાવે છે-ભોજન બનાવો, કાંઈ પણ કરો, બાપ ને યાદ કરો. ભક્તિમાર્ગ માં શ્રીનાથ દ્વારામાં ભોગ બનાવે છે, મુખ પર પટ્ટી બાંધી દે છે. જરા પણ અવાજ ન થાય. તે છે ભક્તિમાર્ગ. તમારે તો બાપને યાદ કરવાનાં છે. તે લોકો આટલો ભોગ લગાવે છે પછી તે કોઈ ખાએ થોડી છે. પંડા લોકોનું કુટુંબ હોય છે, તેઓ ખાય છે. તમે અહીંયા જાણો છો આપણને શિવબાબા ભણાવે છે. ભક્તિમાં થોડી આ સમજ છે કે અમને શિવબાબા ભણાવે છે. ભલે શિવપુરાણ બનાવ્યું છે પરંતુ તેમાં શિવ-પાર્વતી, શિવ-શંકર બધું મળાવી દીધું છે, તે વાંચવાથી કોઈ ફાયદો નથી થતો. દરેકે પોતાનું શાસ્ત્ર વાંચવું જોઈએ. ભારતવાસીઓની છે એક ગીતા. ક્રિશ્નનું બાઇબલ એક હોય છે. દેવી-દેવતા ધર્મનું શાસ્ત્ર છે ગીતા. તેમા જ નોલેજ છે. નોલેજ જ ભણાય છે. તમારે નોલેજ ભણવાનું છે. લડાઈ વગેરેની વાતો જે પુસ્તકોમાં છે, તેમાં તમારું કોઈ કામ જ નથી. આપણે છીએ યોગબળ વાળા પછી બાહુબળ વાળાની વાર્તાઓ કેમ સાંભળીએ! તમારી વાસ્તવમાં લડાઈ છે નહીં. તમે યોગબળ થી પ વિકારો પર વિજય પામો છો. તમારી લડાઈ છે પ વિકારો થી. તે તો મનુષ્ય, મનુષ્ય થી લડાઈ કરે છે. તમે પોતાનાં વિકારોથી લડાઈ લડો છો. આ વાતો સંન્યાસી વગેરે સમજાવી ન શકે. તમને કોઈ ફિલ વગેરે પણ નથી શીખવાડાતા. તમારી ફિલ છે જ એક. તમારું છે જ યોગબળ. યાદનાં બળથી પ વિકારો પર જીત પામો છો. આ પ વિકાર દુશ્મન છે. તેમાં પણ નંબરવન છે દેહ-અભિમાન. બાપ કહે છે તમે તો આત્મા છો ને. તમે આત્મા આવો છો, આવીને ગર્ભમાં પ્રવેશ કરો છો. હું તો આ શરીરમાં વિરાજમાન થયો છું. હું કોઈ ગર્ભમાં થોડી જાઉં છું. સતયુગમાં તમે ગર્ભ મહેલમાં રહો છો. પછી રાવણ રાજ્યમાં ગર્ભ જેલમાં જાઓ છો. હું તો પ્રવેશ કરું છું. આને દિવ્ય જન્મ કહેવાય છે. ડ્રામા અનુસાર મારે આમાં આવવું પડે છે. આમનું નામ બ્રહ્મા રાખું છું કારણકે મારાં બન્યાં છે ને. એડોપ્ટ થાય છે તો નામ કેટલાં સારા-સારા રાખે છે. તમારાં પણ ખૂબ સારા-સારા નામ રાખ્યાં. લીસ્ટ (યાદી) ખુબ વન્ડરફુલ આવી હતી, સંદેશી દ્વારા. બાબાને બધાં નામ થોડી યાદ છે. નામથી તો કોઈ કામ નથી. શરીર પર નામ રખાય છે ને. હવે તો બાપ કહે છે પોતાને આત્મા સમજો, બાપ ને યાદ કરો. બસ. તમે જાણો છો આપણે પૂજ્ય દેવતા બનીએ છીએ પછી રાજ્ય કરશું. પછી ભક્તિમાર્ગ માં આપણા જ ચિત્ર બનાવશે. દેવીઓનાં ખૂબ ચિત્ર બનાવે છે. આત્માઓની પણ પૂજા થાય છે. માટીનાં સાલિગ્રામ બનાવે છે પછી રાતનાં તોડી નાખે છે. દેવીઓને પણ સજાવીને, પૂજા કરી પછી સમુદ્રમાં નાખી દે છે. બાપ કહે છે મારું પણ રૂપ બનાવીને, ખવડાવી-પીવડાવીને પછી મને કહી દે છે ઠીકકર-ભિત્તરમાં છે. સૌથી દુર્દશા તો મારી કરે છે. તમે કેટલાં ગરીબ બની ગયાં છો. ગરીબ જ પછી ઉંચ પદ પામે છે. સાહુકાર મુશ્કેલથી ઉઠાવે છે. બાબા પણ સાહુકારો થી એટલું લઈને શું કરશે! અહીંયા તો બાળકનાં ટીપાં-ટીપાં થી આ મકાન વગેરે બને છે. કહે છે બાબા અમારી એક ઈંટ લગાવી દો. સમજે છે રિટર્ન (વળતર) માં અમને સોના-ચાંદીનાં મહેલ મળશે. ત્યાં તો સોનું અઢળક રહે છે. સોનાની ઇંટો હશે ત્યારે તો મકાન બનશે. તો બાપ ખૂબ પ્રેમ થી કહે છે - મીઠા-મીઠા બાળકો, હવે મને યાદ કરો, હવે નાટક પૂરું થાય છે.

બાપ ગરીબ બાળકોને સાહુકાર બનવાની યુક્તિ બતાવે છે-મીઠા બાળકો, તમારી પાસે જે કાંઈ પણ છે ટ્રાન્સફર (અર્પણ) કરી દો. અહીંયા તો કાંઈ પણ રહેવાનું નથી. અહીંયા જે ટ્રાન્સફર કરશે તે નવી દુનિયામાં તમને સૌ ગુણ થઈને મળશે. બાબા કાંઈ માંગતા નથી. એ તો દાતા છે, આ યુક્તિ બતાવાય છે. અહીંયા તો બધું માટીમાં મળી જવાનું છે. કાંઈક ટ્રાન્સફર કરી દેશો તો તમને નવી દુનિયામાં મળશે. આ જૂની દુનિયાનાં વિનાશ નો સમય છે. આ કાંઈ પણ કામમાં નહિં આવશે એટલે બાબા કહે છે ઘર-ઘરમાં યુનિવર્સિટી કમ હોસ્પિટલ ખોલો જેનાથી હેલ્થ (સ્વાસ્થ) અને વેલ્થ (સંપત્તિ) મળશે. આજ મુખ્ય છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

રાત્રી ક્લાસ :- ૧૨ - ૩ - ૬૮

આ સમયે તમે ગરીબ સાધારણ માતાઓ પુરુષાર્થ કરીને ઉંચ પદ પામી લો છો. યજ્ઞમાં મદદ વગેરે પણ માતાઓ ખૂબ કરે છે, પુરુષ ખૂબ થોડા છે જે મદદગાર બને છે. માતાઓને વારીસપણા નો નશો નથી રહેતો. તે બીજ વાવતી રહે, પોતાનું જીવન બનાવતી રહે. તમારું જ્ઞાન છે યથાર્થ, બાકી છે ભક્તિ. રુહાની બાપ જ આવીને

જ્ઞાન આપે છે. બાપને સમજે તો બાપથી વારસો જરૂર લઈ લે. તમને બાપ પુરુષાર્થ કરાવતાં રહે છે, સમજાવતાં રહે છે. સમય ખોટી નહીં કરો. બાપ જાણે છે કોઈ સારા પુરુષાર્થ છે, કોઈ મીડીયમ (સાધારણ), કોઈ થર્ડ (કનિષ્ઠ). બાબાથી પૂછે તો બાબા ઝટ બતાવી દે-તમે ફર્સ્ટ છો કે સેકન્ડ છો કે થર્ડ છો. કોઈને જ્ઞાન નથી આપતાં તો થર્ડ ક્લાસ થયાં. સબૂત નથી આપતાં તો બાબા જરૂર કહેશે ને. ભગવાન આવીને જે જ્ઞાન શીખવાડે છે તે પછી પ્રાય:લોપ થઈ જાય છે. આ કોઈને પણ ખબર નથી. ડ્રામાનાં પ્લાન અનુસાર આ ભક્તિમાર્ગ છે, આનાથી કોઈ મને પ્રાપ્ત કરી નથી શકતાં. સતયુગમાં કોઈ જઈ નથી શકતું. હમણાં આપ બાળકો પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો. કલ્પ પહેલાં ની જેમ જેટલો જેમણે પુરુષાર્થ કર્યો છે, એટલો કરતા રહે છે. બાપ સમજી શકે છે પોતાનું કલ્યાણ કોણ કરી રહ્યાં છે. બાપ તો કહેશે રોજ આ લક્ષ્મી-નારાયણનાં ચિત્રની આગળ આવીને બેસો. બાબા તમારી શ્રીમત પર આ વારસો અમે જરૂર લઈશું. આપ સમાન બનવાની સર્વિસ (સેવા) નો શોખ જરૂર જોઈએ. સેવાકેન્દ્ર વાળાઓને પણ લખું છું, આટલાં વર્ષ ભણ્યાં છો કોઈને ભણાવી નથી શકતાં તો બાકી ભણ્યાં શું છો! બાળકોની ઉન્નતિ તો કરવી જોઈએ ને. બુદ્ધિમાં આખો દિવસ સર્વિસનાં ખ્યાલ ચાલવા જોઈએ.

તમે વાનપ્રસ્થી છો ને. વાનપ્રસ્થીઓ નાં પણ આશ્રમ હોય છે. વાનપ્રસ્થીઓની પાસે જવું જોઈએ, મરવાનાં પહેલા લક્ષ્ય તો બતાવી દો. વાણી થી પરે તમારી આત્મા જશે કેવી રીતે! પતિત આત્મા તો જઈ ન શકે. ભગવાનુવાચ મામેકમ યાદ કરો તો તમે વાનપ્રસ્થમાં ચાલ્યા જશો. બનારસમાં પણ સર્વિસ ખૂબ છે. ઘણાં સાધુ લોકો કાશીવાસનાં માટે ત્યાં રહે છે, આખો દિવસ કહેતા રહે છે શિવ કાશી વિશ્વનાથ ગંગા. તમારા અંદર માં સદેવ ખુશીની તાળી વાગતી રહેવી જોઈએ. સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) છો ને! સર્વિસ પણ કરો છો, ભણો પણ છો. બાપ ને યાદ કરવાનાં છે, વારસો લેવાનો છે. હવે આપણે શિવબાબા ની પાસે જઈએ છીએ. આ મનમનાભવ છે. પરંતુ અનેકોને યાદ રહેતી નથી. ઝરમુઈ ઝગમુઈ કરતા રહે. મૂળ વાત છે યાદની. યાદ જ ખુશીમાં લાવશે. બધાં ઈચ્છે તો છે કે વિશ્વમાં શાંતિ હોય. બાબા પણ કહે છે એમને સમજાવો કે વિશ્વમાં શાંતિ હવે સ્થાપન થઈ રહી છે, એટલે બાબા લક્ષ્મી-નારાયણ નાં ચિત્રને વધારે મહત્વ આપે છે. બોલો, આ દુનિયા સ્થાપન થઈ રહી છે, જ્યાં સુખ-શાંતિ, પવિત્રતા બધું હતું. બધાં કહે છે વિશ્વમાં શાંતિ થાય. પ્રાઈઝ (ઈનામ) પણ ઘણાંને મળતું રહે છે. વર્લ્ડ (દુનિયા) માં પીસ (શાંતિ) સ્થાપન કરવાવાળા તો માલિક હશે ને. આમનાં રાજ્યમાં વિશ્વમાં શાંતિ હતી. એક ભાષા, એક રાજ્ય, એક ધર્મ હતો. બાકી બધી આત્માઓ નિરાકારી દુનિયામાં હતી. એવી દુનિયા કોણે સ્થાપન કરી હતી! પીસ કોણે સ્થાપન કરી હતી! ફોરેનર્સ (વિદેશીઓ) પણ સમજશે આ પેરેડાઇઝ (વૈકુંઠ) હતું, આમનું રાજ્ય હતું. વર્લ્ડમાં પીસ તો હવે સ્થાપન થઈ રહી છે. બાબા એ સમજાવ્યું હતું પ્રભાતકેરી માં પણ આ લક્ષ્મી-નારાયણના ચિત્ર ને નીકાળો. જે બધાંનાં કાનોમાં અવાજ પડે કે આ રાજ્ય સ્થાપન થઈ રહ્યું છે. નર્કનો વિનાશ સામે ઊભો છે. આ તો જાણે છે ડ્રામા અનુસાર કદાચ વાર છે. મોટા-મોટાઓની તકદીરમાં હમણાં નથી. તો પણ બાબા પુરુષાર્થ કરાવતાં રહે છે. ડ્રામા અનુસાર સર્વિસ ચાલી રહી છે. અચ્છા. ગુડ નાઈટ.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

- 1) સંગદોષ થી પોતાની ખુબ-ખુબ સંભાળ કરવાની છે. ક્યારેય પતિતો નાં સંગમાં નથી આવવાનું. સાઈલેન્સ (શાંતિ) બળ થી આ સૃષ્ટિને પાવન બનાવવાની સેવા કરવાની છે.
- 2) ડ્રામાને સારી રીતે સમજીને હર્ષિત રહેવાનું છે. પોતાનું બધુંજ નવી દુનિયાનાં માટે ટ્રાન્સફર કરવાનું છે.

વરદાન :- રુહાનિયત નાં પ્રભાવ દ્વારા ફરિશ્તાપણ નો મેકઅપ (શણગાર) કરવાવાળા સર્વનાં સ્નેહી ભવ જે બાળકો સદા બાપદાદાનાં સંગમાં રહે છે - એમને સંગ નો રંગ એવો લાગે છે જે દરેકનાં ચહેરા પર રુહાનિયત નો પ્રભાવ દેખાઈ આવે છે. જે રુહાનિયત માં રહેવાથી ફરિશ્તાપણ નો મેકઅપ સ્વતઃ થઈ જાય છે. જેમ મેકઅપ કર્યા બાદ કોઈ કેવું પણ હોય પરંતુ બદલાઈ જાય છે, મેકઅપ કરવાથી સુંદર લાગે છે. અહીંયા પણ ફરિશ્તાપણનાં મેકઅપ થી ચમકવા લાગશે અને આ રુહાની મેકઅપ સર્વનાં સ્નેહી બનાવી દેશે..

સ્લોગન :- બ્રહ્મચર્ય, યોગ તથા દિવ્યગુણો ની ધારણા જ વાસ્તવિક પુરુષાર્થ છે.

“રાઈટહેન્ડકેવીરીતેબનીએ?”

આજે બાપદાદા પોતાની અનેક ભુજાઓને જોઈ રહ્યાં છે. ૧. ભુજાઓ સદા પ્રત્યક્ષ કર્મ કરવાનો આધાર છે. દરેક આત્મા પોતાની ભુજાઓ દ્વારા જ કર્મ કરે છે. ૨. ભુજાઓ સહયોગની નિશાની પણ કહેવાય છે. સહયોગી આત્માને રાઈટ હેન્ડ કહેવાય છે. ૩. ભુજાઓને શક્તિરૂપમાં પણ દેખાડાય છે, એટલે બાહુબળ કહેવાય છે. ભુજાઓની બીજી વિશેષતાઓ છે. ૪. ભુજા અર્થાત્ સ્નેહની નિશાની છે એટલે જ્યારે પણ સ્નેહથી મળે છે તો આપસમાં હાથ મળાવે છે. ભુજાઓનું વિશેષ સ્વરૂપ પહેલું સંભળાવ્યું - સંકલ્પને કર્મમાં પ્રત્યક્ષ કરવું. તમે બધાં બાપની ભુજાઓ છો. તો આ ચારેય વિશેષતાઓ પોતાનામાં દેખાય છે? આ ચારેય વિશેષતાઓ દ્વારા પોતે પોતાને જાણી શકો છો કે હું કઈ ભુજા છું? ભુજા તો બધાં છો પરંતુ રાઈટ છો કે લેફ્ટ છો આ તે વિશેષતાઓ થી તપાસ કરો.

પહેલી વાત બાપનાં દરેક શ્રેષ્ઠ સંકલ્પ ને, બોલ ને, કર્મ માં અર્થાત્ પ્રત્યક્ષ જીવનમાં ક્યાં સુધી લાવ્યાં છો? કર્મ બધાનાં પ્રત્યક્ષ જોવાની સહજ વસ્તુ છે. કર્મ ને બધાં જોઈ શકે છે અને સહજ જાણી શકે અથવા કર્મ દ્વારા અનુભવ કરી શકે છે એટલે બધાં લોકો પણ આ કહે છે કે કહે તો બધાં છે પરંતુ કરીને દેખાડો. પ્રત્યક્ષ કર્મ માં જુએ ત્યારે માને કે, આ જે કહે છે તે સત્ય છે. તો કર્મ, સંકલ્પની સાથે બોલને પણ પ્રત્યક્ષ પ્રમાણનાં રૂપમાં સ્પષ્ટ કરવાવાળું છે! એવાં રાઈટ હેન્ડ કે રાઈટ ભુજા દરેક કર્મ દ્વારા બાપને પ્રત્યક્ષ કરી રહ્યાં છો? રાઈટ હેન્ડ ની વિશેષતા છે - તેમનાં થી સદા શુભ અને શ્રેષ્ઠ કર્મ થાય છે. રાઈટ હેન્ડ નાં કર્મની ગતિ લેફ્ટ થી તીવ્ર હોય છે. તો એવી રીતે તપાસ કરો. સદા શુભ અને શ્રેષ્ઠ કર્મ તીવ્ર ગતિ થી થઈ રહ્યાં છે? શ્રેષ્ઠ કર્મધારી રાઈટ હેન્ડ છો? જો આ વિશેષતાઓ નથી તો સ્વતઃ જ લેફ્ટ હેન્ડ થઈ ગયાં કારણ કે ઊંચેથી ઊંચા બાપને પ્રત્યક્ષ કરવાનાં નિમિત્ત ઊંચેથી ઊંચા કર્મ છે. ભલે રુહાની દૃષ્ટિ દ્વારા, ભલે પોતાની ખુશીનાં રુહાનિયત નાં ચહેરા દ્વારા બાપ ને પ્રત્યક્ષ કરો છો. આ પણ કર્મ જ છે. તો આવાં શ્રેષ્ઠ કર્મધારી બન્યાં છો?

આજ પ્રકારે ભુજા અર્થાત્ સહયોગ ની નિશાની. તો તપાસ કરો દરેક સમયે બાપનાં કર્તવ્યમાં સહયોગી છો? તન-મન-ધન ત્રણેય થી સદા સહયોગી છો? કે ક્યારેક-ક્યારેક નાં સહયોગી છો? જેમ લૌકિક કાર્યમાં કોઈ કુલ ટાઈમ (આખો દિવસ) કાર્ય કરવાવાળા હોય છે. કોઈ થોડો સમય કામ કરવાવાળા હોય છે. તેમાં અંતર હોય છે ને. તો ક્યારેક-ક્યારેક નાં સહયોગી જે છે તેમની પ્રાપ્તિ અને સદાનાં સહયોગ ની પ્રાપ્તિમાં અંતર થઈ જાય છે. જ્યારે સમય મળ્યો, જ્યારે ઉમંગ આવ્યો કે જ્યારે મૂડ થયું ત્યારે સહયોગી બન્યાં. નહીં તો સહયોગી નાં બદલે વિયોગી બની જાય છે. તો તપાસ કરો ત્રણેય રૂપથી અર્થાત્ તન-મન-ધન બધાં રૂપથી પૂર્ણ સહયોગી બન્યાં છો કે અધૂરા બન્યાં છો? દેહ અને દેહનાં સંબંધ તેમાં વધારે તન-મન-ધન લગાવો છો કે બાપનાં શ્રેષ્ઠ કાર્યમાં લગાવો છો? દેહનાં સંબંધોની જેટલી પ્રવૃત્તિ છે એટલી જ પોતાનાં દેહની પણ પ્રવૃત્તિ લાંબી-પહોળી છે. ઘણાં બાળકો સંબંધની પ્રવૃત્તિથી પરે થઈ ગયાં છે પરંતુ દેહની પ્રવૃત્તિમાં સમય, સંકલ્પ, ધન ઈશ્વરીય કાર્ય થી વધારે લગાવે છે. પોતાનાં દેહની પ્રવૃત્તિની ગૃહસ્થી પણ મોટી જાળ છે. આ જાળ થી પરે રહેવું, આને કહેવાય રાઈટ હેન્ડ. ફક્ત બ્રાહ્મણ બની ગયાં, બ્રહ્માકુમાર-બ્રહ્માકુમારી કહેવાનાં અધિકારી બની ગયાં આને સદા નાં સહયોગી નહીં કહેવાશે. પરંતુ બંનેવ પ્રવૃત્તિઓથી ન્યારા અને બાપનાં કાર્ય માં પ્યારા. દેહની પ્રવૃત્તિની પરિભાષા ખૂબ વિસ્તારની છે. આનાં પર પણ પછી ક્યારેક સ્પષ્ટ કરશે. પરંતુ સહયોગી ક્યાં સુધી બન્યાં છો - આ પોતાની તપાસ કરો!

ત્રીજી વાત - ભુજા સ્નેહની નિશાની છે. સ્નેહ અર્થાત્ મિલન. જેમ દેહધારી આત્માઓનું દેહનું મિલન હાથમાં હાથ મળાવવું હોય છે. એમ જે રાઈટ હેન્ડ કે રાઈટ ભુજા છે તેમની નિશાની છે - સંકલ્પમાં મિલન, બોલમાં મિલન અને સંસ્કારમાં મિલન. જે બાપનો સંકલ્પ તે રાઈટ હેન્ડ નો સંકલ્પ હશે. બાપનાં વ્યર્થ સંકલ્પ નથી હોતાં. સદા સમર્થ સંકલ્પ આ નિશાની છે. જે બાપનાં બોલ, સદા સુખદાયી બોલ, સદા મધુર બોલ, સદા મહાવાક્ય હોય, સાધારણ બોલ નહીં. સદા અવ્યક્ત ભાવ હોય, આત્મિક ભાવ હોય. વ્યક્ત ભાવનાં બોલ નહીં. આને કહે છે સ્નેહ

અર્થાત્ મિલન. એવી રીતે જ સંસ્કાર મિલન. જે બાપનાં સંસ્કાર, સદા ઉદારચિત્ત, કલ્યાણકારી, નિઃસ્વાર્થ આ વિસ્તાર તો બહુજ છે. સાર રૂપમાં જે બાપનાં સંસ્કાર તે રાઈટ હેન્ડ નાં સંસ્કાર હશે. તો તપાસ કરો એવું સમાન બનવું - અર્થાત્ સ્નેહી બનવું. આ ક્યાં સુધી છે?

ચોથી વાત - ભુજા અર્થાત્ શક્તિ. તો આ પણ તપાસ કરો ક્યાં સુધી શક્તિશાળી બન્યાં છો? સંકલ્પ શક્તિશાળી, દૃષ્ટિ, વૃત્તિ શક્તિશાળી ક્યાં સુધી બની છે? શક્તિશાળી સંકલ્પ, દૃષ્ટિ કે વૃત્તિ ની નિશાની છે - તે શક્તિશાળી હોવાનાં કારણે કોઈને પણ પરિવર્તન કરી દેશે. સંકલ્પ થી શ્રેષ્ઠ સૃષ્ટિની રચના કરશે. વૃત્તિથી વાયુમંડળ પરિવર્તન કરશે. દૃષ્ટિ થી અશરીરી આત્મા સ્વરૂપનો અનુભવ કરાવશે. તો એવી શક્તિશાળી ભુજા છો! કે કમજોર છો? જો કમજોરી છે તો લેફ્ટ છો. હવે સમજ્યાં રાઈટ હેન્ડ કોને કહેવાય છે! ભૂજાઓ તો બધાં છો. પરંતુ કઈ ભૂજા છો? તે આ વિશેષતાઓથી સ્વયં જાણો. જો બીજું કોઈ કહેશે કે તમે રાઈટ હેન્ડ નથી તો સિદ્ધ પણ કરશે અને જીદ પણ કરશે પરંતુ પોતે પોતાને જે છું જેવો છું તેવાં જાણો કારણ કે હમણાં તો પણ સ્વયંને પરિવર્તન કરવાનો થોડો સમય છે. અલબેલાપણા માં આવીને ચલાવી નહીં લો કે હું પણ ઠીક છું. મન ખાય પણ છે પરંતુ અભિમાન અથવા અલબેલાપણું પરિવર્તન કરાવી આગળ નથી વધારતું એટલે તેનાથી મુક્ત થઈ જાઓ. યથાર્થ રીત થી પોતાની તપાસ કરો. આમાં જ સ્વ કલ્યાણ ભરેલું છે. સમજ્યાં. અચ્છા!

સદા સ્વ પરિવર્તન માં, સ્વ-ચિંતન માં રહેવાવાળા, સદા સ્વયં માં સર્વ વિશેષતાઓને તપાસ કરી સંપન્ન બનવાવાળા, સદા બંને પ્રવૃત્તિઓથી ન્યારા, બાપ અને બાપનાં કાર્યમાં પ્યારા રહેવાવાળા, અભિમાન અને અલબેલાપણા થી સદા મુક્ત રહેવાવાળા, એવાં તીવ્ર પુરુષાર્થી શ્રેષ્ઠ આત્માઓને બાપદાદાનો યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

પાર્ટીઓથી:- સદા પોતાને સ્વદર્શન ચક્રધારી અનુભવ કરો છો? સ્વદર્શન ચક્ર અનેક પ્રકારનાં માયાનાં ચક્કરોને સમાપ્ત કરવાવાળું છે. માયાનાં અનેક ચક્ર છે અને બાપ તે ચક્રોથી છોડાવીને વિજય બનાવી દે છે. સ્વદર્શન ચક્ર ની આગળ માયા ઉભી રહી નથી શકતી - એવાં અનુભવી છો? બાપદાદા રોજ આ ટાઇટલ (શીર્ષક) થી યાદપ્યાર પણ આપે છે. આજ સ્મૃતિ થી સદા સમર્થ રહો. સદા સ્વ નાં દર્શન માં રહો તો શક્તિશાળી બની જશો. કલ્પ-કલ્પની શ્રેષ્ઠ આત્માઓ હતાં અને છો આ યાદ રહે તો માયાજીત બનેલાં છો. સદા જ્ઞાનને સ્મૃતિમાં રાખી, તેની ખુશીમાં રહો. ખુશી અનેક પ્રકારનાં દુઃખ ભૂલાવવા વાળી છે. દુનિયા દુઃખધામ માં છે અને તમે બધાં સંગમયુગી બની ગયાં. આ પણ ભાગ્ય છે.

૨. સદા પવિત્રતા ની શક્તિ થી સ્વયંને પાવન બનાવી બીજાઓને પણ બનવાની પ્રેરણા આપવાવાળા છો ને? ઘર-ગૃહસ્થમાં રહી પવિત્ર આત્મા બનવું, આ વિશેષતાને દુનિયાની આગળ પ્રત્યક્ષ કરવાની છે. એવાં બહાદુર બન્યાં છો! પાવન આત્માઓ છો આજ સ્મૃતિથી સ્વયં પણ પરિપક્વ અને દુનિયાને પણ આ પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ દેખાડતાં ચાલો/જાઓ. કઈ આત્મા છો? અસંભવને સંભવ કરી દેખાડવાનાં નિમિત્ત, પવિત્રતા શક્તિ ફેલાવવા વાળી આત્મા છું. આ સદા સ્મૃતિમાં રાખો.

૩. કુમાર સદા પોતાને માયાજીત કુમાર સમજો છો? માયા થી હાર ખાવાવાળા નહિં પરંતુ સદા માયાને હાર ખવડાવવા વાળા. એવાં શક્તિશાળી બહાદુર છો ને! જે બહાદુર હોય છે તેનાથી માયા પણ સ્વયં ગભરાય છે. બહાદુર ની આગળ માયા ક્યારેય હિંમત નથી રાખી શકતી. જ્યારે કોઈ પણ પ્રકારની કમજોરી જુએ છે ત્યારે માયા આવે છે. બહાદુર અર્થાત્ સદા માયાજીત. માયા આવી નથી શકતી, એવાં ચેલેન્જ (પડકાર) કરવાવાળા છો ને! બધાં આગળ વધવાવાળા છો ને! બધાં સ્વયંને સેવાનાં નિમિત્ત અર્થાત્ સદા વિશ્વ કલ્યાણકારી સમજી આગળ વધવાવાળા છો! વિશ્વ કલ્યાણકારી બેહદ માં રહે છે, હદ માં નથી આવતાં. હદમાં આવવું અર્થાત્ સાચાં સેવાધારી નહીં. બેહદ માં રહેવું અર્થાત્ જેવાં બાપ એવાં બાળકો. બાપને ફોલો (અનુકરણ) કરવાવાળા શ્રેષ્ઠ કુમાર છો, સદા આ સ્મૃતિ માં રહો. જેમ બાપ સંપન્ન છે, બેહદનાં છે એવી બાપ સમાન સંપન્ન સર્વ ખજાનાથી ભરપૂર આત્મા છું - આ સ્મૃતિ થી વ્યર્થ સમાપ્ત થઈ જશે. સમર્થ બની જશો. અચ્છા.

અવ્યક્ત મુરલીઓથી શોધેલાં / વીણેલાં પ્રશ્ન - ઉત્તર

પ્રશ્ન :- કયો વિશેષ ગુણ સંપૂર્ણ સ્થિતિને પ્રત્યક્ષ કરે છે ? જ્યારે આત્માની સંપૂર્ણ સ્ટેજ બની જાય છે તો તેનું પ્રેક્ટિકલ કર્મ માં કયું ગાયન થાય છે ?

જવાબ:- સમાનતાનું. નિંદા-સ્તુતિ, જય-પરાજય, સુખ-દુઃખ બધામાં સમાનતા રહે અને કહેવાય છે સંપૂર્ણતાની સ્ટેજ. દુઃખમાં પણ સૂરત કે મસ્તક પર દુઃખની લહેર ની જગ્યાએ સુખ કે હર્ષ ની લહેર દેખાય આવે. નિંદા કરવાવાળા નાં પ્રતિ જરા પણ દૃષ્ટિ-વૃત્તિમાં અંતર ન આવે. સદા કલ્યાણકારી દૃષ્ટિ શુભચિંતક ની વૃત્તિ રહે. આજ છે સમાનતા.

પ્રશ્ન :- સ્વયં પર બ્લિસ (કૃપા) કરવું અથવા બાપદાદા થી બ્લિસ લેવાનું સાધન કયું છે ?

જવાબ:-સદા બેલેન્સ (સંતુલન) ઠીક રહે તો બાપની બ્લિસ મળતી રહેશે. મહિમા સાંભળતાં મહિમા નો નશો પણ ન ચઢે અને ઝલાનિ સાંભળતાં ધૃણા ભાવ પણ પેદા ન થાય. જ્યારે બંને માં બેલેન્સ ઠીક રહેશે ત્યારે કમાલ અથવા સ્વયં સ્વયંથી સંતુષ્ટતા નો અનુભવ થશે.

પ્રશ્ન :- તમારો પ્રવૃત્તિ માર્ગ છે એટલે કઈ બે - બે વાતોમાં બેલેન્સ (સંતુલન) રાખવું આવશ્યક છે ?

જવાબ:- જેમ આત્મા અને શરીર બે છે, બાપ અને દાદા પણ બે છે. બંનેનાં કર્તવ્ય થી વિશ્વ પરિવર્તન થાય છે. એમ જ બે-બે વાતો નું બેલેન્સ રાખો તો શ્રેષ્ઠ પ્રાપ્તિ કરી શકશો: ૧- ન્યારા અને પ્યારા ૨- મહિમા અને ઝલાનિ ૩- સ્નેહ અને શક્તિ ૪-ધર્મ અને કર્મ ૫- એકાંતવાસી અને રમણીક ૬- ગંભીર અને મિલનસાર...એવાં અનેક પ્રકારનાં બેલેન્સ જ્યારે સમાન હોય ત્યારે સંપૂર્ણતાનાં સમીપ આવી શકશો. એવું નહીં એક મર્જ (સુષુપ્ત) હોય બીજો ઈમર્જ (જાગૃત) હોય. તેનોસ્વયં પર બ્લિસ (કૃપા) કરવું અથવા બાપદાદા થી બ્લિસ લેવાનું સાધન કયું છે? પ્રભાવ નથી પડતો.

પ્રશ્ન :- કઈ વાતમાં સમાનતા લાવવાની છે કઈ વાતમાં નહીં ?

જવાબ:-શ્રેષ્ઠતા માં સમાનતા લાવવાની છે, સાધારણતા માં નહીં. જેમ કર્મ શ્રેષ્ઠ તેમ ધારણા પણ શ્રેષ્ઠ હોય. ધારણા કર્મ ને મર્જ ન કરે. ધર્મ અને કર્મ બંનેવ શ્રેષ્ઠતામાં સમાન રહે ત્યારે કહેવાશે ધર્માત્મા. તો પોતે પોતાથી પૂછો એવાં ધર્માત્મા બન્યાં છો? એવાં કર્મયોગી બન્યાં છો? એવાં બ્લિસફુલ બન્યાં છો?

પ્રશ્ન :- બુદ્ધિ માં જો કોઈ પણ પ્રકારની હલચલ થાય છે તો તેનું કારણ શું છે ?

જવાબ:-તેનું કારણ છે સંપન્નતા માં કમી. કોઈ પણ ચીજ જો ભરપુર છે તો તેનાં વચમાં ક્યારે હલચલ નથી થઈ શકતી. તો પોતે પોતાને કોઈ પણ હલચલથી બચાવવાં માટે સંપન્ન બનતાં જાયો તો સંપૂર્ણ થઈ જશો. જ્યારે કોઈ પણ વસ્તુ સંપન્ન હોય છે તો પોતે જ આકર્ષણ કરે છે. સંપૂર્ણતા માં પ્રભાવ ની શક્તિ હોય છે. તો જેટલી પોતાનામાં સંપૂર્ણતા હશે એટલી અનેક આત્માઓ સ્વતઃ આકર્ષિત થશે.

પ્રશ્ન :- દેહી અભિમાની ની સૂક્ષ્મ સ્ટેજ શું છે ?

જવાબ:-જે દેહી અભિમાની છે, તેમને જો કોઈ પણ વાતનો ઈશારો મળે છે તો તે ઈશારાને વર્તમાન કે ભવિષ્ય બંનેવ માટે ઉન્નતીનું સાધન સમજીને તે ઈશારાને સમાવી લે કે સહન કરી લે છે. સૂક્ષ્મ માં પણ તેમની દૃષ્ટિ વૃત્તિ માં ક્યાં કેમ ની હલચલ ઉત્પન્ન નથી થઈ શકતી. જેમ મહિમા સાંભળવાનાં સમયે તે આત્માનાં પ્રતિ સ્નેહની ભાવના રહે છે તેમ જો કોઈ શિક્ષા કે ઈશારો આપે છે તો પણ તેમનાં પ્રતિ સ્નેહની શુભચિંતકની ભાવના રહે. અચ્છા-ઓમ શાંતિ.

વરદાન :- સદા ખુશી અથવા મોજ ની સ્થિતિ માં રહેવાવાળા કમ્બાઈન્ડ સ્વરૂપનાં અનુભવી ભવ બાપદાદા બાળકોને સદા કહે છે બાળકો બાપનાં હાથમાં હાથ આપીને ચાલો, એકલા નહી ચાલો. એકલા ચાલવાથી ક્યારેક કંટાળી થઈ જશો, ક્યારેક કોઈની નજર પણ પડી જશે. બાપનાં સાથે

કમ્બાઈન્ડ છું - આ સ્વરૂપનો અનુભવ કરતાં રહો તો ક્યારે પણ માયાની નજર નહીં પડશે અને સાથ નો અનુભવ હોવાનાં કારણે ખુશી થી મોજ થી ખાતાં, ચાલતાં મોજ મનાવતાં રહેશો. દગો કે દુઃખ દેવાવાળા સંબંધો માં ફસાવાથી પણ બચી જશો.

સ્લોગન :- યોગ રૂપી કવચ પહેરી રાખો તો માયા રૂપી દુશ્મનનો વાર નહીં લાગશે.

“ મીઠા બાળકો - તમારો ચહેરો સદા ખુશનુમા : જોઈએ ‘ અમને ભગવાન ભણાવે છે ’, આ ખુશી ચહેરા થી ઝલકવી જોઈએ ”

પ્રશ્ન :- હમણાં આપ બાળકોનો મુખ્ય પુરુષાર્થ શું છે?

ઉત્તર :- તમે સજાઓ થી છૂટવાનો જ પુરુષાર્થ કરતાં રહો છો. એનાં માટે મુખ્ય છે યાદની યાત્રા, જેનાંથી જ વિકર્મ વિનાશ થાય છે. તમે પ્રેમથી યાદ કરો તો ખૂબ કમાણી જમા થતી જશે. સવારે-સવારે ઊઠીને યાદમાં બેસવાથી જૂની દુનિયા ભૂલાતી જશે. જ્ઞાન ની વાતો બુદ્ધિમાં આવતી રહેશે. આપ બાળકોએ મુખ થી કોઈ કિચડ-પટ્ટી ની વાતો નથી બોલવાની.

ગીત :- તુમ્હે પાકે હમને.....

ઓમ શાંતિ ! ગીત જ્યારે સાંભળે છે તો તે સમયે કોઈ-કોઈને એનો અર્થ સમજમાં આવે છે અને તે ખુશી પણ ચઢે છે. ભગવાન અમને ભણાવે છે, ભગવાન અમને વિશ્વની બાદશાહી આપે છે. પરંતુ એટલી ખુશી કોઈ વિરલા ને અહીં રહે છે. સ્થાઈ તે યાદ રહેતી નથી. આપણે બાપનાં બન્યાં છીએ, બાપ આપણને ભણાવે છે. ઘણાં છે જેમને આ નશો ચઢતો નથી. તે સતસંગો વગેરેમાં કથાઓ સાંભળે છે, તેમને પણ ખુશી હોય છે. અહીંયા તો બાપ કેટલી સરસ વાતો સંભળાવે છે. બાપ ભણાવે છે અને પછી વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે તો સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) ને કેટલી ખુશી હોવી જોઈએ. એ શારીરિક ભણતર ભણવાવાળાને જેટલી ખુશી રહે છે, અહીં વાળાને એટલી ખુશી નથી રહેતી. બુદ્ધિમાં બેસતું જ નથી. બાપે સમજાવ્યું છે આવાં-આવાં ગીત ૪-૫ વાર સાંભળો. બાપને ભુલવાથી પછી જૂની દુનિયા અને જૂનાં સંબંધ પણ યાદ આવી જાય છે. એવાં સમયે ગીત સાંભળવાથી પણ બાપની યાદ આવી જશે. બાપ કહેવાથી વારસો યાદ આવી જાય છે. ભણતર થી વારસો મળે છે. તમે શિવબાબા થી ભણો છો આખાં વિશ્વનાં માલિક બનવાં. તો બાકી બીજું શું જોઈએ. આવાં વિદ્યાર્થીને અંદર કેટલી ખુશી હોવી જોઈએ! રાત-દિવસ ઊંઘ પણ ઉડી જાય. ખાસ ઊંઘ ઉડાવીને પણ બાપ અને શિક્ષકને યાદ કરતા રહેવું જોઈએ. જેમ મસ્તાના (પ્રેમી). ઓહો, અમને બાપ થી વિશ્વની બાદશાહી મળે છે! પરંતુ માયા યાદ કરવા નથી દેતી. મિત્ર-સંબંધીઓ વગેરેની યાદ આવતી રહે છે. એમનું જ ચિંતન રહે છે. જુનો સડેલો કચરો ઘણાંઓ ને યાદ આવે છે. બાપ જે બતાવે છે, તમે વિશ્વનાં માલિક બનો છો તે નશો નથી ચઢતો. સ્કૂલમાં ભણવા વાળાનો ચહેરો ખુશનુમા: રહે છે. અહીંયા ભગવાન ભણાવે છે, એ ખુશી કોઈ વિરલા ને રહે છે. નહીં તો ખુશી નો પારો અથાહ ચઢેલો રહેવો જોઈએ. બેહદનાં બાપ આપણને ભણાવે છે, આ ભૂલી જાય છે. આ યાદ રહે તો પણ ખુશી રહે. પરંતુ ભૂતકાળનાં કર્મભોગ જ એવાં છે તો બાપ ને યાદ કરતાં જ નથી. મુખ તો પણ કચરાની તરફ ચાલ્યું જાય છે. બાબા બધાનાં માટે તો નથી કહેતાં, નંબરવાર છે. મહાન સૌભાગ્યશાળી તે જે બાપની યાદમાં રહે. ભગવાન, બાબા આપણને ભણાવે છે! જેમ તે ભણતરમાં સમજે છે ફલાણા શિક્ષક અમને બેરિસ્ટર બનાવે છે, તેમ અહીં આપણને ભગવાન ભણાવે છે - ભગવાન ભગવતી બનાવવાં માટે તો કેટલો નશો રહેવો જોઈએ. સાંભળતા સમયે કોઈ-કોઈ ને નશો ચઢે છે. બાકી તો કાંઈ પણ નથી સમજતાં. બસ ગુરુ કર્યા, સમજશે તે અમને સાથે લઈ જશે. ભગવાન થી મળાવશે. આ તો પોતે ભગવાન છે. સ્વયંથી મળાવે છે, સાથે લઈ જાય છે. મનુષ્ય ગુરુ કરે જ એટલે કે ભગવાનની પાસે લઈ જાય અથવા શાંતિધામ લઈ જાય. આ બાપ સમ્મુખ કેટલું સમજાવે છે. તમે વિદ્યાર્થી છો. ભણાવવા વાળા શિક્ષકને તો યાદ કરો. બિલકુલ જ યાદ નથી કરતાં, વાત નહીં પૂછો. સારા-સારા બાળકો પણ યાદ નથી કરતાં. શિવબાબા આપણને ભણાવે છે, એ જ્ઞાનનાં સાગર છે, આપણને વારસો આપે છે, આ યાદ રહે તો પણ ખુશી નો પારો ચઢ્યો રહે. બાપ સમ્મુખ બતાવે છે તો પણ તે નશો નથી ચઢતો. બુદ્ધિ બીજી-બીજી તરફ ચાલી જાય છે. બાપ કહે છે મને યાદ કરો તો તમારા વિકર્મ વિનાશ થશે. હું ખાતરી કરું છું-એક બાપનાં સિવાય બીજા કોઈને યાદ ન કરો. વિનાશ થવાવાળી ચીજને યાદ શું કરવાનું. અહીંયા તો કોઈ મરે છે તો ૨-૪ વર્ષ સુધી પણ એમને યાદ કરતા રહે છે. એમનું ગાયન કરતા રહે. હવે બાપ સમ્મુખ કહે છે બાળકોને કે મને યાદ કરો. જે જેટલાં પ્રેમથી યાદ કરે છે એટલાં પાપ કપાતા જાય છે. ખૂબ કમાણી થાય છે. સવારે ઊઠીને બાપ ને યાદ કરો. ભક્તિ પણ મનુષ્ય સવારે ઊઠીને કરે છે. તમે તો છો જ્ઞાનવાળા. તમારે જૂની દુનિયાની કિચડ પટ્ટીમાં નથી ફસાવાનું. પરંતુ ઘણાં બાળકો એવા ફસાઈ જાય છે કે વાત નહિં પૂછો. કિચડ પટ્ટીથી નીકળતા જ

નથી. આખો દિવસ કિચડો જ બોલતા રહે છે. જ્ઞાન ની વાતો બુદ્ધિમાં આવતી જ નથી. ઘણાં તો એવાં બાળકો પણ છે જે આખો દિવસ સર્વિસ (સેવા) પર ભાગતાં રહે છે. બાપની જે સર્વિસ કરે છે, યાદ પણ તે આવશે. આ સમય સૌથી વધારે સર્વિસ પર તત્પર મનોહર જોવામાં આવે છે. આજે કરનાલ ગઈ, આજ ક્યાંક ગઈ, સર્વિસ પર ભાગતી જ રહે છે. જે પરસ્પર લડતા રહે તે સર્વિસ શું કરતાં હશે! બાપને પ્રિય કોણ લાગશે? જે સારી સર્વિસ કરે છે, દિવસ-રાત સર્વિસ ની ચિંતા જ રહે છે, બાપનાં દિલ પર પણ તેજ ચઢે છે. ઘડી-ઘડી આવાં ગીત તમે સાંભળતા રહો તો પણ યાદ રહે, કંઈક નશો ચઢે. બાબાએ કહ્યું છે, કોઈ સમયે કોઈને ઉદાસી આવી જાય છે તો રેકોર્ડ વગાડવાથી ખુશી આવી જશે. ઓહો! અમે વિશ્વનાં માલિક બનીએ છીએ. બાપ તો ફક્ત કહે છે મને યાદ કરો. કેટલું સહજ ભણતર છે. બાબાએ સારા-સારા ૧૦-૧૨ રેકોર્ડ વીણીને કાઢ્યા હતાં કે દરેક ની પાસે રહેવા જોઈએ. પરંતુ તો પણ ભૂલી જાય છે. ઘણાં તો ચાલતાં-ચાલતાં ભણતર જ છોડી દે છે. માયા વાર કરી લે છે. બાપ તમોપદ્રાન બુદ્ધિને સતોપદ્રાન બનાવવાની કેટલી સહજ યુક્તિ બતાવે છે. હમણાં તમને ખરું-ખોટું વિચારવાની બુદ્ધિ મળી છે. બોલાવે પણ બાપને છે-હં પતિત-પાવન આવો. હવે બાપ આવ્યાં છે તો પાવન બનવું જોઈએ ને. તમારા માથા પર જન્મ-જન્માંતર નો બોજો છે, તેનાં માટે જેટલું યાદ કરશો, પવિત્ર બનશો, ખુશી પણ રહેશે. ભલે સર્વિસ તો કરતા રહે છે પરંતુ પોતાનો પણ હિસાબ રાખવાનો છે. અમે બાપને કેટલો સમય યાદ કરીએ છીએ. યાદનો ચાર્ટ કોઈ રાખી નથી શકતું. પોઇન્ટ તો ભલે લખે છે પરંતુ યાદને ભૂલી જાય છે. બાપ કહે છે તમે યાદમાં રહી ભાષણ કરશો તો બળ ખૂબ મળશે. નહીં તો બાપ કહે છે હું જ જઈને અનેકો ને મદદ કરું છું. કોઈમાં પ્રવેશ કરી હું જ જઈને સર્વિસ કરું છું. સર્વિસ તો કરવાની છે ને. જોઉં છું કોઈનું ભાગ્ય ખુલવાનું છે, સમજાવા વાળામાં એટલી અક્કલ નથી તો હું પ્રવેશ કરી સર્વિસ કરી લઉં છું પછી કોઈ-કોઈ લખે છે-બાબાએ જ આ સર્વિસ કરી. અમારામાં તો આટલી તાકાત નથી, બાબાએ મુરલી ચલાવી. કોઈને પછી પોતાનો અહંકાર આવી જાય છે, અમે આવું સારું સમજાવ્યું. બાપ કહે છે હું કલ્યાણ કરવાં માટે પ્રવેશ કરું છું પછી તે બ્રાહ્મણી થી પણ હોશિયાર થઈ જાય છે. કોઈ બુદ્ધિ ને મોકલી દઉં તો તે સમજે છે આનાથી તો અમે સારું સમજાવી શકીએ છીએ. ગુણ પણ નથી. આનાથી તો અમારી અવસ્થા સારી છે. કોઈ-કોઈ હેડ (મુખ્ય) બનીને રહે છે તો ખૂબ નશો ચઢી જાય છે. ખૂબ ભપકા થી રહે છે. મોટા માણસ થી પણ તું-તું કરીને વાત કરે છે. બસ તેમને દેવી-દેવી કહે છે તો એમાં જ ખુશ થઈ જાય છે. એવાં પણ બહુજ છે. શિક્ષક થી પણ વિદ્યાર્થી હોશિયાર થઈ જાય છે. પરીક્ષા પાસ કરેલાં તો એક બાબા જ છે, એ છે જ્ઞાન સાગર. એમનાં દ્વારા તમે ભણી ને પછી ભણાવો છો. કોઈ તો સારી રીતે ધારણા કરી લે છે. કોઈ ભૂલી જાય છે. મોટામાં મોટી મુખ્ય વાત છે યાદની યાત્રા. આપણાં વિકર્મ વિનાશ કેવી રીતે થાય? ઘણાં બાળકો તો એવી ચલન ચાલે છે જે બસ આ બાબા જાણે અને એ બાબા જાણે.

હમણાં આપ બાળકોએ સજાઓથી છૂટવાનો જ મુખ્ય પુરુષાર્થ કરવાનો છે. તેનાં માટે મુખ્ય છે યાદની યાત્રા, જેનાથી જ વિકર્મ વિનાશ થાય છે. ભલે કોઈ પૈસાથી મદદ કરે છે, સમજે છે અમે સાહુકાર બનશું પરંતુ પુરુષાર્થ તો સજાઓથી બચવાનો કરવાનો છે. નહિં તો બાપની આગળ સજા ખાવી પડશે. જજ (ન્યાયાધીશ) નો બાળક કોઈ એવું કામ કરે તો જજને પણ શરમ આવશે ને. બાપ પણ કહેશે હું જેની પાલના કરું છું એમને પછી સજા ખવડાવું! તે સમયે ખભા નીચે કરી હાથ-હાથ કરતા રહેશે-બાપે આટલું સમજાવ્યું, ભણાવ્યું અમે ધ્યાન ન આપ્યું. બાપની સાથે ધર્મરાજ પણ તો છે ને. એ તો જન્મપત્રી ને જાણે છે. હમણાં તો તમે પ્રેક્ટિકલ માં જુઓ છો. ૧૦ વર્ષ પવિત્રતામાં ચાલ્યાં, અચાનક જ માયાએ એવો ઘુંસો માર્યો, કરેલી કમાણી બધી ચટ કરી દીધી, પતિત બની ગયાં. એવાં ખૂબ યાદગાર થતાં રહે છે. બહુજ પડે છે. માયાનાં તોફાનોમાં આખો દિવસ હેરાન રહે છે, પછી બાપને જ ભૂલી જાય છે. બાપથી આપણને બેહદની બાદશાહી મળે છે, તે ખુશી નથી રહેતી. કામની પાછળ પછી મોહ પણ છે. એમાં નષ્ટોમોહા બનવું પડે. પતિતો થી શું દિલ લગાડવાનું છે. હાં, એજ વિચાર રાખવાનો છે-આમને પણ આપણે બાપનો પરીચય આપી ઉઠાવીએ. આમને કેવી રીતે શિવાલયનાં લાયક બનાવીએ. અંદર આ યુક્તિ રચો. મોહ ની વાત નથી. કેટલાં પણ પ્રિય સંબંધી હોય, તેમને પણ સમજાવતાં રહો. કોઈમાં પણ હઠી(શારીરિક) પ્રેમ ની રગ ન જાય. નહિં તો સુધરશે નહીં. રહેમદિલ બનવું જોઈએ. પોતાનાં પર પણ રહેમ કરવાનો છે અને બીજાઓ પર પણ રહેમ કરવાનો છે. બાપને પણ તરસ પડે છે. જોવાનું છે આપણે કેટલાંને આપસમાન બનાવીએ છીએ. બાબાને સબૂત (પુરાવો) આપવું પડે. અમે કેટલાંને પરિચય આપ્યો. તેઓ પણ પછી લખે-બાબા અમને આમનાં દ્વારા પરિચય ખૂબ સારો મળ્યો. બાબાની પાસે અનેક આવશે ત્યારે બાબા સમજશે હાં આ સર્વિસ કરે છે. બાબાને લખે કે બાબા આ બ્રાહ્મણી તો ખૂબ હોશિયાર છે. ખૂબ સારી સર્વિસ કરે છે, અમને સારું ભણાવે છે. યોગમાં પછી બાળકો ફેલ (નપાસ) થાય છે. યાદ કરવાની અક્કલ નથી. બાપ સમજાવે

છે ભોજન ખાઓ છો તો પણ શિવબાબા ને યાદ કરીને ખાઓ. ક્યાંય હરવાં-ફરવાં જાઓ છો શિવબાબા ને યાદ કરો. ઝરમુઈ ઝગમુઈ ન કરો. ભલે કોઈ વાતનો ખ્યાલ પણ આવે છે તો બાપ ને યાદ કરો તો કામકાજ નો ખ્યાલ પણ કર્યો પછી બાબાની યાદમાં લાગી ગયાં. બાપ કહે છે કર્મ તો ભલે કરો, નિંદ્રા પણ કરો, સાથે-સાથે આ પણ કરો. ઓછામાં ઓછું ૮ કલાક સુધી પહોંચવું જોઈએ - આ થશે અંતસુધી. ધીરે-ધીરે પોતાનો ચાર્ટ વધારતા રહો. કોઈ-કોઈ લખે છે બે કલાક યાદમાં રહ્યાં પછી ચાલતાં-ચાલતાં ચાર્ટ ઢીલો થઈ જાય છે. તે પણ માયા ગુમ કરી દે છે. માયા ખૂબ જબરજસ્ત છે. જે આ સર્વિસમાં આખો દિવસ બીઝી રહેશે તે યાદ પણ કરી શકશે. ઘડી-ઘડી બાપનો પરિચય આપતા રહેશે. બાબા યાદ માટે ખૂબ જોર આપતા રહે છે. પોતે પણ ફીલ કરે છે અમે યાદમાં રહી નથી શકતાં. યાદમાં જ માયા વિઘ્ન નાખે છે. ભણતર તો ખૂબ સહજ છે. બાપ થી આપણે ભણીએ પણ છીએ. જેટલું ધન લેશો એટલાં સાહુકાર બનશો. બાપ તો બધાને ભણાવે છે ને. વાણી બધાની પાસે જાય છે ફક્ત તમે નહીં, બધાં ભણી રહ્યાં છે. વાણી નથી જતી તો બૂમો પાડે છે. ઘણાં તો પછી એવાં પણ છે જે સાંભળતા જ નથી. એમ જ ચાલતાં રહે છે. મોરલી સાંભળવાનો શોખ હોવો જોઈએ. ગીત કેટલું ફર્સ્ટ ક્લાસ છે-બાબા અમે અમારો વારસો લેવા આવ્યાં છીએ. કહે પણ છે ને-બાબા, જેવી છું, તેવી છું, કાણી છું, કેવી પણ છું, તમારી છું. એ તો ઠીક છે પરંતુ છી-છી થી તો સારું બનવું જોઈએ ને. બધો આધાર છે યોગ અને ભણતર પર.

બાપનાં બન્યાં પછી આ વિચાર દરેક બાળકને આવવો જોઈએ કે અમે બાપનાં બન્યાં છીએ તો સ્વર્ગમાં ચાલશું જ પરંતુ મારે સ્વર્ગમાં શું બનવું છે, આ પણ વિચારવાનું છે. સારી રીતે ભણો, દૈવીગુણ ધારણ કરો. વાંદરાનાં વાંદરા જ હશે તો શું પદ પામશે? ત્યાં પણ તો પ્રજા નોકર ચાકર બધું જોઈએ ને. ભણેલા ની આગળ અભણ ભરી દોશે. જેટલો પુરુષાર્થ કરશે એટલું સારું સુખ પામશે. સારા ધનવાન બનશે તો ઇજ્જત ખૂબ હશે. ભણવાવાળા ની ઇજ્જત સારી હોય છે. બાપ તો સલાહ આપતા રહે છે. બાપની યાદમાં શાંતિમાં રહો. પરંતુ બાબા જાણે છે સમ્મુખ રહેવાવાળા થી પણ દૂર રહેવાવાળા ખૂબ જ યાદમાં રહે છે અને સારું પદ પામી લે છે. ભક્તિ માર્ગમાં પણ એવું હોય છે. કોઈ ભક્ત સારા ફર્સ્ટ ક્લાસ હોય છે જે ગુરુથી પણ વધારે યાદમાં રહે છે. જે ખૂબ સારી ભક્તિ કરતા હશે તેજ અહીંયા આવે છે. બધાં ભક્ત છે ને. સન્યાસી વગેરે નહીં આવે, બધાં ભક્ત ભક્તિ કરતાં-કરતાં આવી જશે. બાપ કેટલું ક્લિયર (સ્પષ્ટ) કરી સમજાવે છે. તમે જ્ઞાન ઉઠાવી રહ્યાં છો, સિદ્ધ થાય છે તમે ખૂબ ભક્તિ કરી છે. વધારે ભક્તિ કરવાવાળા વધારે ભણશે. ઓછી ભક્તિ કરવા વાળા ઓછું ભણશે. મુખ્ય મહેનત છે યાદની. યાદથી જ વિકર્મ વિનાશ થશે અને ખૂબ મીઠા પણ બનવાનું છે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા સર્વિસેબુલ, વફાદાર, ફરમાનબરદાર બાળકોને બાપદાદાના યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. કેટલાં પણ કોઈ પ્રિય સંબંધી હોય તેમાં મોહની રગ ન જવી જોઈએ. નષ્ટોમોહા બનવાનું છે. યુક્તિથી સમજાવવાનું છે. પોતાનાં ઉપર અને બીજા પર રહેમ કરવાનો છે.
2. બાપ અને શિક્ષકને ખૂબ પ્રેમ થી યાદ કરવાનાં છે. નશો રહે ભગવાન અમને ભણાવે છે, વિશ્વની બાદશાહી આપે છે! હરતાં-ફરતાં યાદમાં રહેવાનું છે, ઝરમુઈ ઝગમુઈ નથી કરવાનું.

વરદાન :- સર્વ આત્માઓને યથાર્થ અવિનાશી સહારો આપવાવાળા આધાર, ઉદ્ધારમૂર્ત ભવ વર્તમાન સમયે વિશ્વની ચારે બાજુ કોઈને કોઈ હલચલ છે, ક્યાંક મનનાં અનેક ટેન્શનની હલચલ છે, ક્યાંક પ્રકૃતિનાં તમોપ્રધાન વાયુમંડળનાં કારણે હલચલ છે, અલ્પકાળનાં સાધનો સર્વને ચિંતાની ચિંતા પર લઈ જઈ રહ્યાં છે એટલે અલ્પકાળનાં આધાર થી, પ્રાપ્તિઓ થી, વિધિઓ થી થાકીને વાસ્તવિક સહારો શોધી રહ્યાં છે. તો આપ આધાર, ઉદ્ધારમૂર્ત આત્માઓ તેમને શ્રેષ્ઠ અવિનાશી પ્રાપ્તિઓની યથાર્થ, વાસ્તવિક, અવિનાશી સહારાની અનુભૂતિ કરાવો.

સ્લોગન :- સમય અમૂલ્ય ખજાનો છે એટલે તેને નષ્ટ કરવા કરતા તરત નિર્ણય કરી સફળ કરો.

“ મીઠા બાળકો - તમે હમણાં જૂની દુનિયાનાં ગેટ દ્વાર થી નીકળીને શાંતિધામ અને સુખધામ માં જઈ રહ્યાં છો , બાપ જ મુક્તિ - જીવનમુક્તિ નો રસ્તો બતાવે છે ”

પ્રશ્ન :- વર્તમાન સમય સૌથી સારું કર્મ કયું છે?

ઉત્તર :- સૌથી સારું કર્મ છે મન્સા, વાચા, કર્મણા આંધળાઓ ની લાઠી બનવું. આપ બાળકોએ વિચાર સાગર મંથન કરવું જોઈએ કે એવો કયો શબ્દ લખીએ જે મનુષ્યને ધરનો (મુક્તિ) અને જીવનમુક્તિ નો રસ્તો મળી જાય. મનુષ્ય સહજ સમજી લે કે અહીંયા શાંતિ સુખની દુનિયામાં જવાનો રસ્તો બતાવાય છે.

ઓમ શાંતિ ! જાદુગરની બત્તી સાંભળ્યું છે. અલ્લાઉદ્દીનની બત્તી પણ ગવાય છે. અલ્લાઉદ્દીનની બત્તી કે જાદુગર ની બત્તી શું-શું દેખાડે છે! વૈકુંઠ, સ્વર્ગ, સુખધામ. બત્તી ને પ્રકાશ કહેવાય છે. હમણાં તો અંધકાર છે ને. હવે આ જે પ્રકાશ દેખાડવાં માટે બાળકો પ્રદર્શની મેળો કરે છે, આટલાં ખર્ચાં કરે છે, માથુ મારે છે. પૂછે છે બાબા આનું નામ શું રાખીએ? અહીં બોમ્બેને કહે છે ગેટ-વે ઓફ ઇન્ડિયા. સ્ટીમર પહેલાં બોમ્બે માં જ આવે છે. દિલ્હીમાં પણ ઇન્ડિયા ગેટ છે. હવે આપણો આ છે કે ગેટ ઓફ મુક્તિ જીવનમુક્તિ. બે દ્વાર છે ને. હંમેશા દ્વાર બે હોય છે ઇન (અંદર) અને આઉટ (બહાર). એક થી આવવું, બીજાથી જવું. આ પણ એવું છે-આપણે નવી દુનિયામાં આવીએ છીએ પછી જૂની દુનિયા થી બહાર નીકળી પોતાનાં ઘરે ચાલ્યા જઈએ છીએ. પરંતુ પાછાં પોતે તો આપણે જઈ નથી સકતા કારણ કે ઘરને ભૂલી ગયાં છીએ, ગાઈડ (માર્ગદર્શક) જોઈએ. એ પણ આપણને મળ્યાં છે જે રસ્તો બતાવે છે. બાળકો જાણે છે બાબા આપણને મુક્તિ-જીવનમુક્તિ, શાંતિ અને સુખનો રસ્તો બતાવે છે. તો ગેટ ઓફ શાંતિધામ, સુખધામ લખો. વિચાર સાગર મંથન કરવાનું હોય છે ને. ખૂબ વિચાર ચાલે છે-મુક્તિ-જીવનમુક્તિ કોને કહેવાય છે, તે પણ કોઈને ખબર નથી. શાંતિ અને સુખ તો બધાં ઈચ્છે છે. શાંતિ પણ હોય અને ધન-સંપત્તિ પણ હોય. તે તો હોય છે જ સતયુગમાં. તો નામ લખી દો-ગેટ ઓફ શાંતિધામ અને સુખધામ અથવા ગેટ ઓફ પ્યોરીટી (પવિત્રતા), પીસ (શાંતિ), પ્રોસપર્ટી (સમૃદ્ધિ). આ તો સારા અક્ષર છે. ત્રણેવ અહીંયા નથી. તો આનાં પર પછી સમજાવવું પણ પડે. નવી દુનિયામાં આ બધું હતું. નવી દુનિયાની સ્થાપના કરવાવાળા છે પતિત-પાવન, ગોડફાધર. તો જરૂર આપણે આ જૂની દુનિયાથી નીકળી ઘરે જવું પડે. તો આ ગેટ થયો ને-પ્યોરિટી, પીસ, પ્રોસપર્ટી નો. બાબાને આ નામ સારું લાગે છે. હવે હકીકતમાં તેની ઓપનિંગ (ઉદ્ઘાટન) તો શિવબાબા કરે છે. પરંતુ આપણા (બ્રાહ્મણો) દ્વારા કરાવે છે. દુનિયામાં ઓપનિંગ સેરેમની તો બહુજ થતી રહે છે. કોઈ હોસ્પિટલ ની કરશે, કોઈ યુનિવર્સિટીની કરશે. આ તો એક જ વાર થાય છે અને આ સમયે જ થાય છે તો એટલે વિચાર કરાય છે. બાળકોએ લખ્યું-બ્રહ્મા બાબા આવીને ઉદ્ઘાટન કરે. બાપદાદા બંનેવ ને બોલાવીએ. બાપ કહે છે તમે (બ્રહ્માબાબા) બહાર ક્યાંય જઈ ન શકો. ઉદ્ઘાટન કરવાં માટે જાય, વિવેક નથી કહેતો, કાયદો નથી. આ તો કોઈ પણ ખોલી શકે છે. સમાચાર માં પણ આવશે-પ્રજાપિતા બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ. આ નામ પણ બહુજ સારું છે ને. પ્રજાપિતા તો બધાનાં બાપ થઈ ગયાં. તે કંઈ ઓછું છે શું! અને પછી બાપ પોતે સેરેમની કરાવે છે. કરનકરાવનહાર છે ને. બુદ્ધિમાં રહેવું જોઈએ ને અમે સ્વર્ગની સ્થાપના કરી રહ્યાં છીએ. તો કેટલો પુરુષાર્થ કરી શ્રીમત પર ચાલવું જોઈએ. વર્તમાન સમયે મન્સા-વાચા-કર્મણા સૌથી સારું કર્મ તો એક જ છે-આંધળાઓની લાઠી બનવું. ગાયે પણ છે-હૈં પ્રભુ આંધળાઓની લાઠી. બધાં આંધળા જ આંધળા છે. તો બાપ આવીને લાઠી બને છે. જ્ઞાન નું ત્રીજું નેત્ર આપે છે, જેનાથી તમે સ્વર્ગમાં નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર જાઓ છો. નંબરવાર તો છે જ. આ બહુજ મોટી બેહદની હોસ્પિટલની સાથે યુનિવર્સિટી છે. સમજાવાય છે-આત્માઓનાં બાપ પરમપિતા પરમાત્મા પતિત-પાવન છે. તમે એ બાપ ને યાદ કરો તો સુખધામમાં ચાલ્યાં જશો. આ છે હેલ (નર્ક), આને હેવિન (સ્વર્ગ) નહીં કહેશું. હેવિન માં છે જ એક ધર્મ. ભારત સ્વર્ગ હતું બીજા કોઈ ધર્મ નહોતો. આ ફક્ત યાદ કરો, આ પણ મનમનાભવ છે. આપણે સ્વર્ગમાં આખાં વિશ્વનાં માલિક હતાં-એટલું પણ યાદ નથી આવતું! બુદ્ધિમાં છે આપણને બાપ મળ્યાં છે તો તે ખુશી રહેવી જોઈએ. પરંતુ માયા પણ ઓછી નથી. એવાં બાપનાં બનીને પછી પણ એટલી ખુશી માં નથી રહેતાં. ઘુટકા ખાતા રહે છે. માયા

ઘડી-ઘડી ખૂબ ઘુટકા ખવડાવે છે. શિવબાબાની યાદ ભૂલાવી દે છે. સ્વયં પણ કહે છે યાદ સ્થાઈ રહેતી નથી. બાપ ઘુટકા ખવડાવે છે જ્ઞાનસાગર માં, માયા પછી ઘુટકા ખવડાવે છે વિષય સાગર માં. બહુજ ખુશીથી ઘુટકા ખાવા લાગી જાય છે. બાપ કહે છે શિવબાબા ને યાદ કરો. માયા પછી ભુલાવી દે છે. બાપ ને યાદ જ નથી કરતાં. બાપ ને જાણતાં જ નથી. દુઃખહર્તા સુખકર્તા તો પરમપિતા પરમાત્મા છે ને. એ છે જ દુઃખ હરવાવાળા. તેઓ પછી ગંગામાં જઈને ડૂબકી લગાવે છે. સમજે છે ગંગા પતિત-પાવની છે. સતયુગમાં ગંગાને દુઃખ હરનાર પાપ કાપનાર નહીં કહેશે. સાધુ સંત વગેરે બધાં જઈને નદીઓનાં કિનારે બેસે છે. સાગરનાં કિનારે કેમ નથી બેસતાં? હમણાં આપ બાળકો સાગરનાં કિનારે બેઠાં છો. અસંખ્ય બાળકો સાગર પાસે આવે છે. પછી સમજે છે સાગર થી નીકળેલી આ નાની-નાની નદીઓ પણ છે. બ્રહ્મપુત્રા, સિંધ, સરસ્વતી આ પણ નામ રાખેલાં છે.

બાપ સમજાવે છે - બાળકો, તમારે મન્સા-વાયા-કર્મણા બહુજ-બહુજ ધ્યાન રાખવાનું છે, ક્યારેય પણ તમને કોઈ ન આવવો જોઈએ. કોઈ પહેલાં મન્સામાં આવે પછી વાયા અને કર્મણા માં પણ આવી જાય છે. આ ત્રણ બારીઓ છે એટલે બાપ સમજાવે છે-મીઠા બાળકો, વાયા (વાણી) વધારે નહીં ચલાવો, શાંતિ માં રહો, વાયામાં આવે તો કર્મણા માં આવી જશે. ગુસ્સો પહેલાં મન્સામાં આવે છે પછી વાયા-કર્મણા માં આવે છે. ત્રણેય બારીઓ થી નીકળે છે. પહેલાં મન્સા માં આવશે. દુનિયાવાળા તો એક-બીજા ને દુઃખ આપતા રહે છે, લડતાં-ઝઘડતાં રહે છે. તમારે તો કોઈને પણ દુઃખ નથી આપવાનું. ખ્યાલ પણ નહીં આવવો જોઈએ. સાયલેન્સ (શાંતિ) માં રહેવું ખૂબ સારું છે. તો બાપ આવીને સ્વર્ગનો અથવા સુખ-શાંતિ નો ગેટ બતાવે છે. બાળકોને જ બતાવે છે. બાળકોને કહે છે તમે પણ બીજાઓને બતાવો. ખ્યોરિટી, પીસ, પ્રોસપર્ટી હોય છે સ્વર્ગમાં. ત્યાં કેવી રીતે જવાય છે, તે સમજવાનું છે. આ મહાભારત લડાઈ પણ ગેટ ખોલે છે. બાબાનું વિચાર સાગર મંથન તો ચાલે છે ને. શું નામ રાખીએ? સવારે વિચાર સાગર મંથન કરવાથી માખણ નીકળે છે. સારી સલાહ નીકળે છે, ત્યારે બાબા કહે છે સવારે ઉઠી બાપ ને યાદ કરો અને વિચાર સાગર મંથન કરો-શું નામ રાખવું જોઈએ? વિચાર કરવો જોઈએ, કોઈનો સારો વિચાર પણ નીકળે છે. હવે તમે સમજો છો પતિત ને પાવન બનાવવાં એટલે નર્કવાસી થી સ્વર્ગવાસી બનાવવાં. દેવતાઓ પાવન છે, ત્યારે તો તેમનાં આગળ માથું નમાવે છે. તમે હમણાં કોઈ ને માથું ન નમાવી સકો, કાયદો નથી. બાકી યુક્તિ ચાલવાનું હોય છે. સાધુ લોકો પોતાને ઉંચ પવિત્ર સમજે છે, બીજાને અપવિત્ર નીચ સમજે છે. તમે ભલે જાણો છો આપણે સૌથી ઊંચા છીએ પરંતુ કોઈ હાથ જોડે તો રેસ્પોન્ડ (પ્રતિઉત્તર) આપવો પડે. હરિ ઓમ્ તત્સત્ કરે છે, તો કરવું પડે. યુક્તિ થી નહીં ચાલશો તો તે હાથ નહીં આવે. બહુજ યુક્તિઓ જોઈએ. જ્યારે મોત માથા પર આવે છે તો બધાં ભગવાનનું નામ લે છે. આજકાલ ઇતઝાક (અનાયાસ) તો બહુજ થતાં રહે છે. ધીમે-ધીમે આગ ફેલાય છે. આગ શરૂ થશે વિલાયત થી પછી ધીમે-ધીમે આખી દુનિયા બળી જશે. અંતમાં આપ બાળકો જ રહી જાઓ છો. તમારી આત્મા પવિત્ર થઈ જાય છે તો પછી તમને ત્યાં નવી દુનિયા મળે છે. દુનિયાની નવી નોટ આપ બાળકોને મળે છે. તમે રાજ્ય કરો છો. અલાઉદ્દીન ની બત્તી પણ પ્રસિદ્ધ છે ને! નોટ આમ કરવાથી કારુન નો ખજાનો મળી જાય છે. છે પણ બરાબર. તમે જાણો છો અલ્લાહ અવલદિન ઝટ ઇશારા થી સાક્ષાત્કાર કરાવે છે. ફક્ત તમે શિવબાબા ને યાદ કરો તો બધાં સાક્ષાત્કાર થઈ જશે. નૌધા ભક્તિ થી પણ સાક્ષાત્કાર થાય છે ને. અહીં તમને લક્ષ્ય-હેતુ નો સાક્ષાત્કાર તો થાય જ છે પછી તમે બાબાને, સ્વર્ગને બહુજ યાદ કરશો. ઘડી-ઘડી જોતાં રહેશો. જે બાબાની યાદમાં અને જ્ઞાનમાં મસ્ત હશે તેજ અંતનાં બધાં દ્રશ્યો જોઈ શકશે. મોટી મંઝિલ છે. સ્વયંને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરવાં, માસીનું ઘર નથી. બહુજ મહેનત છે. યાદ જ મુખ્ય છે. જેમ બાબા દિવ્ય દૃષ્ટિ દાતા છે તો સ્વયં પોતાનાં માટે દિવ્ય દૃષ્ટિ દાતા બની જશે. જેમ ભક્તિમાર્ગ માં તીવ્ર વેગથી યાદ કરે છે તો સાક્ષાત્કાર થાય છે. પોતાની મહેનત થી જેમ દિવ્ય દૃષ્ટિ દાતા બની જાય છે. તમે પણ યાદની મહેનત માં રહેશો તો ખુબ ખુશી માં રહેશો અને સાક્ષાત્કાર થતાં રહેશે. આ આખી દુનિયા ભૂલી જાઓ. મનમનાભવ થઈ જાઓ. બાકી શું જોઈએ! યોગબળ થી પછી તમે પોતાનું શરીર છોડી દો છો. ભક્તિ માં પણ મહેનત હોય છે, આમાં પણ મહેનત જોઈએ. મહેનત નો રસ્તો બાબા બહુજ ફર્સ્ટ ક્લાસ બતાવતાં રહે છે. સ્વયંને આત્મા સમજવાથી પછી દેહનું ભાન જ નહીં રહે. જેમ બાપ સમાન બની જશો. સાક્ષાત્કાર કરતાં રહેશો. ખુશી પણ બહુજ રહેશે. રીઝલ્ટ (પરિણામ) આખું અંતનું ગવાયેલું છે. પોતાનાં નામ-રુપથી પણ ન્યારા થવાનું છે તો પછી બીજાનાં નામ-રુપ ને યાદ કરવાથી શું હાલત થશે! નોલેજ ખુબ સહજ છે. પ્રાચીન ભારતનો યોગ જે છે, જાદુ એમાં છે. બાબાએ સમજાવ્યું છે બ્રહ્મ જ્ઞાની પણ આવી રીતે શરીર છોડે છે. અમે આત્મા છીએ, પરમાત્મા માં લીન થવાનું છે. લીન કોઈ થતાં નથી. છે બ્રહ્મ જ્ઞાની. બાબાએ જોયું છે બેઠાં-બેઠાં શરીર છોડી દે છે. વાયુમંડળ બહુજ શાંત રહે છે, સન્નાટો થઈ જાય છે. સન્નાટો પણ તેમને ભાસશે જે

જ્ઞાન માર્ગમાં હશે, શાંતિમાં રહેવાવાળા હશે. બાકી ઘણાં બાળકો તો હજી બાળકબુદ્ધિ છે. ઘડી-ઘડી પડી જાય છે, આમાં બહુજ-બહુજ ગુપ્ત મહેનત છે. ભક્તિમાર્ગની મહેનત પ્રત્યક્ષ હોય છે. માળા ફેરવો, કોઠીમાં બેસી ભક્તિ કરો. અહીંયા તો હરતાં-ફરતાં તમે યાદમાં રહો છો. કોઈને ખબર પડી ન શકે કે આ રાજાઈ લઈ રહ્યાં છે. યોગથી જ બધાં હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું કરવાનાં છે. જ્ઞાન થી થોડી ચૂકતું થાય છે. હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું થશે યાદ થી. કર્મ ભોગ યાદ થી ચૂકતું થશે. આ છે ગુપ્ત. બાબા બધું ગુપ્ત શીખવાડે છે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. મન્સા-વાચા-કર્મણા ક્યારેય પણ ક્રોધ નથી કરવાનો. આ ત્રણેય બારીઓ પર ખુબજ ધ્યાન રાખવાનું છે. વાચા અધિક નથી ચલાવવાની. એક-બીજા ને દુઃખ નથી આપવાનું.
2. જ્ઞાન અને યોગમાં મસ્ત રહી અંતિમ દ્રશ્યો જોવાનાં છે. પોતાનાં અથવા બીજાનાં નામ-રુપ ને ભૂલી હું આત્મા છું, આ સ્મૃતિ થી દેહભાન ને સમાપ્ત કરવાનું છે.

વરદાન :- રુહાની ફિલ નાં અભ્યાસ દ્વારા ફાઇનલ (અંતિમ) પેપર માં પાસ થવાવાળા સદા શક્તિશાળી ભવ જેમ વર્તમાન સમયનાં પ્રમાણે શરીરનાં માટે સર્વ બીમારીઓ નો ઈલાજ એક્સરસાઇઝ (કસરત) શીખવાડે છે. એમ આત્માને સદા શક્તિશાળી બનાવવાં માટે રુહાની એક્સરસાઇઝ નો અભ્યાસ જોઈએ. ચારેય બાજુ કેટલું પણ હલચલનું વાતાવરણ હોય પરંતુ અવાજ માં રહેતાં અવાજ થી પરે સ્થિતિનો અભ્યાસ કરો. મનને જ્યાં અને જેટલો સમય સ્થિત કરવા ઈચ્છો એટલો સમય ત્યાં સ્થિત કરી લો-ત્યારે શક્તિશાળી બની ફાઇનલ પેપર માં પાસ થઈ શકશો.

સ્લોગન :- સ્વયં નાં વિકારી સ્વભાવ-સંસ્કાર કે કર્મ ને સમર્પણ કરી દેવું જ સમર્પિત થવું છે.